

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

IN HUNTER VALLEY,
IT'S OPEN SEASON ON MEN.

MAN SPREAD

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
VANESSA VALE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

IN HUNTER VALLEY,
IT'S OPEN SEASON ON MEN.

MAN SPREAD

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

VANESSA VALE

ADAM YAYILIMI

İNSAN AVINDA
KİTAP 7

VANESSA VALE

Man Spread by Vanessa Vale

Copyright© 2023 by Bridger Media

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, işletmelerle, şirketlerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, her iki yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

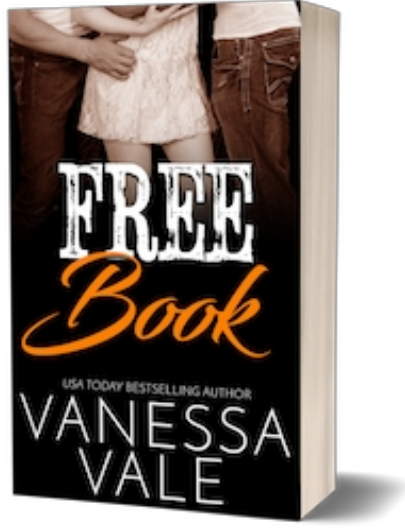
Kapak tasarımı: Sarah Hansen/Okay Creations

Kapak grafiği: Depo Fotoğrafları: levchishinae

BEDAVA VANESSA VALE KİTABI ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğ er yazar  ekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için Vanessa'nın posta listesine katılın.

<http://freeromanceread.com>

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

[Bölüm 54](#)

[Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[Bölüm 58](#)

[Bölüm 59](#)

[Bölüm 60](#)

[Bonus İçerik](#)

[Vagon Trenine katılın!](#)

[Ücretsiz Bir Kitap](#)

[Alın!](#)

[Vanessa Vale](#)

[tarafından da Vanessa](#)

[Vale hakkında](#)

Ben ünlü bir televizyon yıldızıyım - gerçek aşkın sahte olduğunu iddia etmek ne kadar zor olabilir ki?

Dünyanın dört bir yanındaki kadınlar için ben Dr. Karanlık ve Tehlikeli'yim, yaşayan en seksi bekarım.

Kim olduğum hakkında hiçbir fikri olmayan tek kişiyle tanıştım. Bekar anne Aspen için ben sadece bir gece dünyasını sarsan adamım. Daha fazlası değil. Magazin basını kariyerimi mahvetmeye çalışırken ve bir film anlaşması tehlikedeyken, yardıma ihtiyacım var. İmajımı düzeltmek için bir kız arkadaşına ihtiyacım var. İstedğim tek kişi gerçek bir ilişkiye yanaşmadığı için sahte kız arkadaşım olmayı kabul ediyor.

Ancak ne kadar çok birlikte olursak, neyin gerçek neyin sahte olduğu arasındaki çizgiyi o kadar bulanıklaştırıyoruz.

Çünkü ona karşı hissettiklerim hiç de rol değil.

PROLOGUE

ASPEN

2 YIL ÖNCE

Ne kadar süredir yürüdüğümü bilmiyordum ama yarım şişe şarabı bitirecek kadar yürümüştüm. Bu nedenle -kaybedilen zaman ve şarap- nefesimi tutmak ve etrafa bakmak için durdum. Hunter Vadisi'nin yukarısında uzun çam ağaçları ve sessizlikten başka bir şey yoktu, sadece dalları kesen hafif esinti ve ara sıra gelen kuş gıkılları Malbec ve benimle baş başa geçirdiğim zamanı bölüyordu.

Evet, yürüyüşüme şarap getirdim. Herkes getirmedi mi? Kasabanın dışına tırmanmayı kolaylaştırdı. Her şeyi kolaylaştırdı. İşeme ihtiyacım dışında.

Bu ihtiyaç her zamankinden daha şiddetliydi ve patlamadan önce kasabaya geri dönemeyecektim. Her namuslu işeyicinin yaptığı gibi etrafıma bakındım, kimsenin ormanda cıvılcıplak çömeldiğime tanık olmayacağından emin olduktan sonra şarap şişesini yakındaki bir kayanın üzerine koydum. Peçeteleri kaptığım gibi

Böyle bir durum için küçük sırt çantamın yan cebini açtım -bunu daha önce de yapmıştım, yürüyüş ve işeme, ama yürüyüş ve işeme ve şarap içme değil- yoga pantolonumu aşağı ittim, çömeldim ve işimi hallettim. Rahat bir nefes aldım, mutlu bir mesane hissinin ve açıkta kalan bacaklarımla popomun üzerindeki ılık yaz havasının tadını çıkardım. Kendimi rahatlatırken bir yandan da buranın bu yola çıkış nedenim için mükemmel bir nokta olduğunu anladım. ilk etapta zam.

Hunter Vadisi'nin yukarısında güneşli bir yamaç. Sessizdi. Dört kısma nefes almayı ve zihinsel yüklerden kurtulma ihtiyacını öğrettim. Sierra doğum günü partisi ve pijama partisi için bir arkadaşının evindeyken öğleden sonrayı tam da bunu yapmak için kullanıyordum. Yardımcım da şaraptı. Eski sevgilim Duncan tam bir zihinsel yükü ve hiçbir alt akciğer ya da ruhsal arınma ritüeli onu zihnimden temizleyemeyecekti. Bu yüzden burada, ormandaydım.

Onu ve bir pisliğe aşık olma konusundaki geçmiş kötü davranışımı gömmek için. Pislikten sonra. Pislikten sonra. Birinin beni ben olduğum için isteyeceğini düşünmek, annemle, senatörle bir bağlantım olmadığı için.

Yeter artık.

Başımı mavi gökyüzüne doğru eğdim, bir nefes aldım ve sesli bir iç çekişle verdim.

Dalları eğilmiş uzun bir Ponderosa çamı ile buldog gibi görünen bir kayanın arasındaydım. Kafam o kadar mı güzeldi? Hayır, gerçekten benziyordu. Ve o ağacın bir dalında tam bir halka vardı.

İşemeyi bitirdim ve pantolonumu yukarı çektim, çömelirken doğru düşündüğümünden emin olmak için etrafıma bakındım.

"Evet, burası mükemmel bir yer," dedim yüksek sesle. "Eğer buraya işeyebiliyorsam, eski aptal hayatımı da buraya gömebilirim. Duncan ve benim kötü seçimlerim siktirip gidebilir."

Sırt çantamı omuzlarımdan silkerek şarap şişesinin yanındaki buldog taşının üzerine koydum, fermuarını açtım ve en sevdiğim yeşil çayımın kutusunu aldım

içeri girdi. Kapağı açıp içine baktım ve daha önce oraya koyduğum yüzük kutusunu gördüm. İçinde Duncan'ın bana verdiği nişan yüzüğü vardı.

"Bana evlenme teklif ediyorsun ve sonra da iş gündemini anneme iletmemi mi istiyorsun? Hayır," diye mırıldandım. "Bir erkek tarafından... herhangi biri tarafından, siyaset için bir daha asla kullanılmayacağım. Ben aşk istiyorum. Bu çok mu yanlış?"

Duraksadım, gözlerimi kapattım, derin bir nefes aldım ve bıraktım. O zamanlar yüzüğü bana, hayatını benimle ve Sierra'yla geçirmek istediği için verdiğini düşünmüştüm. Evet, öyleydi ama evlilik yatağımızda o, ben ve dahil olmayı umduğu senato ödenek tasarılarıyla kalabalık olacaktı.

Onun için zar zor ağlamış olmam, Duncan'ı hiç sevmediğimi kanıtlıyordu. Seks bile o kadar iyi değildi. Annem-

Hayır. Şu anda o duygusal hassas noktayı dürtmek istemedim.

Evet, hayatta bana yardım edecek bir adamım olduğunu düşünerek aptallık etmişim. Ve Sierra'yı büyütürken. Ve faturalar. Ve belki biraz inanılmaz seks.

Kör olmuşum. Sevgi ve şefkat için çaresizdim. Sadece deliydim. Olmamam gereken her şey.

Yine de buradaydım, gerçek bir deli gibi içiyor ve yürüyüş yapıyordum. Aptallığımı gömüyordum.

Islak topraktan birkaç adım ötede, çamur ve çam iğneleri arasında diz çökerek bir sopa aldım ve çukur kazmak için kullandım. Bir süredir yağmur yağmamıştı çünkü toprak cehennem gibi sertti. Çay tenekesini koyacak kadar derinleştirmek birkaç dakikamı, epeyce terlememi ve birkaç yudum şarap içmemi aldı. İçine girdikten sonra ellerimi kullanarak toprağı tekrar yerine yerleştirdim. Üzerini sıvazladım, sonra çam iğnelerini tekrar yaydım. Ay'a bayrak diker gibi, çubuğu gevşek toprağa dikey olarak sapladım.

Memnuniyetle başımı salladım. "İşte oldu." Etrafıma bakındım. "Siktir git, Duncan. Siktir git, eski hayat. Yeniden başlıyorum. Yeniden."

LUKE

BUGÜN

Uzun zamandır gördüğüm en güzel şeydi ve bir pislik onu ortada bırakmıştı. Bir hamburger yiyip bira içerken düz ekran televizyonlardan birinde beyzbol maçını izlediğim bardaki yerimden, ekildiği belliydi.

Gözüme çarpan güneş elbisesinin parlak sarısı değildi. Mavi gözleriydi. Hayır, parlak bir parlaticı sürdüğü dolgun dudakları. Hayır, sıkı bacakları. Hayır, sarı saçları ensesinde düşük bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Anında elime almak istediğim mükemmel paket oydu. Elbisesi boyalı olmasa da, ince kıvrımlarının her birine mükemmel bir şekilde uyuyordu. Sanki Tanrı mükemmel bir kadında aradığım her şeyi biliyordu ve bunu sadece benim için yaratmıştı.

Sikim ne istediğini biliyordu.

Orada onu inceleyen tek erkek ben değildim. Düşüncelerini okuyabiliyordum. Bir çeyrekliğin o kıçtan sekebileceğini. Göğüslerinin küçük ve yüksek olduğunu ve elbisesinin yakasının üzerinde kremsi, yumuşak kabarıklıklara sahip olduğunu.

Peçetemle ağzımı sildim ve ilk önce hangi adamla dövüşmek zorunda kalacağımı merak ettim. Siparişini alırken göz kırpan barmenle mi? Şansları olduğunu düşündüklerinde kemer tokaları beyinlerinden daha büyük olan kovboy üçlüsüyle mi? Neyse ki, mekan trivia gecesi için meşguldü ve çoğu kişi küçük masa üstü ekranlardaki oyunla dikkatini dağıtıyordu.

Adamın biri yaklaşmaya cesaret etti, ama kız teklif ettiği şeye başını salladı ve adam çekip gitti. Akıllı adammış.

Menajerim Sam, kameralara yakalanacak ve bir sosyal medya sitesine düşüp viral olacak bir sahne yapmadığımı bilse çok sevinirdi. Zaten bu konuda yeterince sorunum vardı.

Arkadaşım Mark da onu gördü. durdu, bir sonraki atışını yapmaya hazırdı. Hayatta olmaz.

Kolundan tuttum ve onu taburesine geri çektim.

Bana ters ters baktı. "Ne?"

"Hayatta olmaz," diye hırladım, onu kızdan uzak tutmak için ne gerekiyorsa yapmaktan çekinmiyordum. "O benim."

Gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?" "Ah evet."

Omuz silkti, birasını tek yudumda bitirdi ve tekrar ayağa kalktı. "Tamam. Ne yaptığını biliyorsun. Sana sonra mesaj atarım."

Gittiğinde iç çektim. Onu kızımın yakınında istemiyordum.

Beş dakika yalnız oturdu. On dakika. Yakındaki yüksek bir yerde yavaşça bir kadeh şarap içerek girişi izliyordu.

Kapı her açıldığında daha dik oturuyor, ancak beklediği kişi gelmeyince olduğu yere yığılıyordu. Ya bir mesaj ya da saat ya da her ikisi için cep telefonunu kontrol etti.

O herifin kim olduğunu bilmiyordum ama ortaya çıkmasını istiyordum ki yakasından tutup dışarı sürükleyebileyim ve kadının omuzlarının bir saniyeliğine bile çökmesine neden olduğu için ağzını burnunu kırabileyim. Sonra da sırtına bir tokat atıp, fırsat bulamadan kadını kaybettiği için ona teşekkür etmek istiyordum. Bu kadının yanında olacak bir adama ihtiyacı vardı. Ona bir kraliçe gibi davranacak bir adama.

Ayağa kalktı ve bardaki tek boş yere geçti. En sonda benim yanımdaydı. Elini kaldırdı ve barmen hemen geldi. "Hesabımı ödeyeceğim."

Fişi kızın önüne bıraktı ve kız dokunamadan ben üzerine bir yirmilik attım.

"Adam pisliğin teki," dedim ona. "Seni hak etmiyor."

Bana baktı. O güzel mavi gözlerini kırıştırdı. Kahretsin, daha önce görmediğim çilleri vardı. Bakışları benimkilerle buluştu, sonra üzerimde gezindi. İnsanların bana bakmasına alışkındım. Bakmalarına. Fotoğrafımın çekilmesine. Takip edilmeye. Ünlü olmak her zaman gözlerin üzerimde olması demekti.

Burada bile, kasket takıp köşede otururken, birkaç müşteri beni tanıdı ama neyse ki kimse yaklaşmadı. Montana'daki küçük bir kasabanın avantajı. Buralarda tek istediğiniz bir hamburger ve maç izlemek olduğunda insanlar sizi rahat bırakırdı. Tam da bu yüzden birkaç haftalığına buradaydım. Huzur, sessizlik ve Lacey ile ilgili medya olayının bitmesini beklemek için. Söylediklerinin aksine, rol arkadaşım ile bir ilişkimiz yoktu. Hiç de olmadık. Senaryoda yazanlar dışında ona hiç dokunmadım. Elbette, ekrandaki seks sahneleri -hatta televizyon için olanlar bile- gerçekçi görünüyordu ama tamamen sahteydi. Çekimler sırasında etrafımızda otuz kişi vardı ve kamera beni ne kadar çıplak gösterirse gösterecekti, yatak çarşafının altında spor şortu vardı. İnsanı çıplak gösteren o mütevazı kıyafetleri giymeyi reddediyordum. Ama Lacey görünürlüğünü artırmak için basına ilişki dedikodusunu yaymıştı.

İlgilendiğim tek kadın yanımda duruyordu. Yeni hedefim, onun kendine olan tüm şüphelerini kaybetmesini ve tüm orgazmları yaşamasını sağlamaktı.

ona verebilirdim. Bana kalsa, bir daha asla değerini sorgulamayacaktı.

"Affedersiniz?" diye sordu, sesi yumuşak bir fısıltı gibiydi. Gözlerinde tanıma değil, şaşkınlık vardı.

"adam," dedim. "Zamanını harcamaya değmezdi. Kıcına tekmeyi bas."

Barmen hesabı ve yirmiliği aldı. "Ne dediye o," ona, sonra da başka bir müşteriye yardım etmek için uzaklaştı.

Derin bir nefes aldı, i çekti. "Bir erkeği beklediğimi nereden biliyorsun?" diye merak etti.

Bakışlarımı vücudunda gezdirdim. "Kızlar gecesi için böyle bir elbise giymezdin. Bir adamın onu senden almasını içeren planların vardı. Dışleriyle."

Bu fırsat için ağzım sulandı.

"Tanrım, o kadar çaresiz mi görünüyorum?" diye sordu, sesi titreyerek. "Yani, belki öyleyim ama-"

Kahretsin. Hayır.

Uzandım ve gitmesini engellemek için elini tuttum. Bana baktı, sonra birleşen ellerimize.

"Mkemmел görünüyorsun," dedim başparmağımı avucunun üzerinde ileri geri kaydırarak. "Eğer o adamın elbisenin altında ne olduğunu merak etmesini sağlamaya alıştıysan, işe yarıyor."

Güzel bir kızarıklık yanaklarını renklendirdi. "Bunun için teşekkürler ama ben eve gidip çikolata ve bir aşk kitabının içinde yuvarlanacağım. En azından o zaman şanslı olacağımı biliyorum."

Aletim kot pantolonumun önünde zonkluyordu. "Kal. Unut onu, adı her neyse."

"Ronald."

"Ben Luke," dedim, gerçek adımı kullanarak. Boştaki elimi göğsüme koydum ve nefesimi tuttum, *sen Luke değilsin* demesini bekliyordum. *Sen Shep Barnes'sın, Dr. Karanlık ve Tehlikeli ve beni yaptığın gibi becermen i istiyorum*

Birinci sezondan Priscilla Sancio, finalde asansörün on kat aşağı düşmesi sonucu ölmeden önce.

Geçtiğimiz beş yıl boyunca gezegendeki herkes beni *NYC ER adlı* popüler TV programının yıldızı Derek Dashwood olarak tanıdı. Ailem, birkaç arkadaşım ve büyüdüğüm Nebraska'da yaşayanlar dışında kimse gerçek adımlı bilmiyordu. Bu isim benim için bir ayırt ediciydi, *beni* ya da Derek'i tanımak isteyenleri ayırıyordu.

Olmadığım tek şey, imajı menajerim ve halkla ilişkiler temsilcilerinden oluşan bir ekip tarafından kontrol edilen Derek ya da daha kötüsü televizyonda canlandırdığım aşırı seksi beyin cerrahı Shep Barnes'dı ki o gerçek bile değildi.

Aslında ikisi de değildi.

Gösteri o kadar başarılıydı ki beni gaz alırken görenler gerçekten Dr. Barnes ya da Dr. Barnes'ın yemek yediğini ya da Dr. Barnes'ın dışıde olduğunu sandılar.

Bu muhteşem kadınla bir yere varabileceğimden emin değildim ama eğer işi berbat edeceksem, dumanlı bir alevin içinde tek başıma mahvolmak istiyordum.

Bir şey söylemeyince devam ettim. "Şimdi bana adını söyleyeceksin."

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Aspen. Benim adım Aspen."

"Sana bir kadeh şarap ya da tavuk kanadı ısmarlayayım ya da konuşalım. Bana aileden bahset." Bana tuhaf bir bakış attığında uzanıp masa üstü trivia cihazını aldım. "Ya da trivia yapabiliriz."

Bir süre beni inceledi ve yanımdaki boş tabureye oturduğunda zihinsel olarak yumruklarımı sıktım.

"Bir kadehten fazla şarap içtiğimde beni görmek istemezsiniz. Vejetaryen olduğum için kanat yemiyorum ve ailemle konuşmuyorum. Bunları bildiğin halde hâlâ benimle çıkmak istiyor musun?"

"Muhteşemim, ne istersen yaparım." Daha da yakınına eğildim. Onun yumuşak parfümünün kokusunu alabiliyordum. Onu kesinlikle sarhoş ve umurumda da değildi.

Et yemese de olurdu, yeter ki sik sevsin. "Ve eğer gece düşündüğüm gibi giderse, şanslı olmak için bir aşk kitabına ihtiyacın olmayacak."

Neye ihtiyacı varsa almasını sağladım. Yüzüm kalçalarının arasında mı? Tamamdır. Aletimi sürerken orgazm mı? Tamamdır. Onu ne azdırırsa, yerine getirirdim.

Mavi gözleri benimkilerle buluştu. Tuttum.

Saçlarındaki çeşitli altın renklerini görebiliyor, boynundaki nabzın atışını izleyebiliyor, teninin ısıltısını fark edebiliyordum. Bu kadını başka hiç kimseyi istemediğim çok istiyordum. Onu barın üzerine atıp sikebilseydim, mekandaki her erkek onun alındığını ve iyi alındığını bilseydi, yapardım.

"Muscat," dedi.

Gözlerimi kırptım. Bir an hapşırdığını sandım, sonra hayvandan mı bahsettiğini merak ettim. "Ne?"

Mavi gözleri benimkilerle buluştu ve başını bilgi yarışmasına doğru eğdi. "C. Umman'ın başkenti Muskat. Kör randevum olduğu için birlikte oynamak zorundayız." Parmaklarımı sıktı. "Haklısın. Sanırım şansımız yaver gidebilir."

ASPEN

LUKE otel odasının kapısını ayağıyla tekmeleyerek kapattı, dudaklarını benimkilerden ayırmadan. *Kahretsin, öpüşebilirdi.*

Tanrıya şükür lobideki asansör boştu ve aynı şekilde odasına giden koridor da. O buralı olmayabilir ve Hunter Valley Lodge'da kalıyor olabilirdi ama ben buralıyım. Küçük kasaba hayatının sorunu, nereye gitsem insanlarla karşılaşmamdı. Bakkal. Jinekolog. Başkalarının ekstra güçlü deodorant aldığınızı ya da doğum kontrol reçeteniz olduğunu bilmesi bir şeydi, tanıdığım birinin beni azgın ve penis için çaresiz görmesi başka bir şeydi.

Ki öyleydim. Azgın ve sik için çaresizdim.

Arkadaşlarım arasında düzenli olarak sevişen son bekar kız bendim. Konu seks detaylarına geldiğinde *biraz* fazla şey paylaşıyorlardı. Onlar adına mutlu olsam da, tam olarak neyi kaçırdığımı biliyordum. Bu tür bir öpüşme. Bu *ihtiyaç*.

Bridget, kendisine gülünç derecede takıntılı olan büyük bir milyardere aşık olmuştu. Maverick James daha yaşlıydı ve tanıştıkları anda onu istediğini anlamıştı. Mallory, Mav'in doktor kardeşi Theo'ya aşık olmuştu. Lindy, Mav'in hokey oyuncusu kardeşine aşık olmuş, evlenmiş ve birlikte güzel bir bebekleri olmuştu. Eve, Mav'in *diğer* kardeşiyle, James Corp'un parlak CEO'su ile evliydi. Ne yazık ki, sahiplenebileceğim başka James kardeş kalmamıştı.

Diğer kız arkadaşlar da kendi erkeklerini buldular. Melly Harwood Daniel Pearson'a aşık olmuştu ve Pearson'ın ikisi gülünç derecede seksi tek yumurta ikizleri olan dört oduncu kardeşi olmasına rağmen hiçbirini beni etkilememişti. Benimle birden fazla kez buluştular ve karşılığında bana hiç ilgi göstermediler. Belki de bekar bir anne olduğum için. Belki göğüslerim çok küçük olduğu ya da domuz pastırması yemediğim için. Muhtemelen pastırmaydı.

Arkadaşlarım gibi aşık olmayı beklemiyordum ama seks kuraklığımı sona erdirmek beni heyecanlandıracaktı. Gerçek bir aletle, Sierra'nın bulamayacağı bir yerde, sütyenlerimin altında şifonyerimde sakladığım gibi bir porno yıldızıninki büyüklüğünde ve şeklinde bir yapay penisle değil. Mallory bana Theo'nun hastaneden tanıdığı radyolog Ronald'la bir randevu ayarladığında kabul ettim. İstemeye istemeye.

Biriyle çıkmaktan bıkmıştım. Bu, adamı tanımam gerektiği anlamına geliyordu. Bana ne iş yaptığını, kahvesini nasıl içtiğini, jel mi yoksa naneli diş macunu mu sevdiğini anlattığında ona inanacaktım.

Bu güven isterdi ve ben bu konuda kimseye güvenmezdim. Konu sevgi olduğunda değil. Ailem sevgiyi bir motivasyon aracı olarak kullanırdı. Ya da yokluğunu ceza olarak. Bir dizi ezik eski sevgilim oldu, örneğin zaten bir karısı olan gaz lambalı yalancı ya da bekar bir anne olduğumu bilmesine rağmen çocuklardan hoşlanmayan biri. Son eski sevgilim beni aşk için değil, annemle siyasi bir bağ kurmak için istemişti. Sonra randevular oldu, ama hiçbir yere varmayan tek seferlik randevular. En kötü erkekleri çektiğime hiç şüphe yoktu.

Yani bir erkekle ilişki mi? Asla olmaz.

Bir erkeğin iyi *olabileceği* tek şey seksti. Bir erkeğin bir randevuya çıkarken, özellikle de tamamen yabancı biriyle, asıl amacı sevişmekti, seks

yapmak değil.

Evliydim. Düzgün bir erkeği elde tutma konusunda hiç şansım ya da becerim olmadığından, anlamsız, duvara çarpan seksi hedefledim.

Bu düşünceyle Hunter Valley Kayak Merkezi'nin ana locasındaki bara silahlı bir şekilde girdim; üzerimde en seksi elbisem, altımda da hayal gücüne pek yer bırakmayan pembe bir sütyen ve külot takımı vardı. Ancak dakikalar ilerledikçe ve Ronald'dan hiçbir iz kalmayınca tek düşünebildiğim en rahat yoga pantolonumu ve eski püskü tişörtümü giymek ve ekstra yaban mersinli bir kase dolusu chia pudingi yemek oldu.

Her gece kendimi bir oyuncakla ya da parmaklarımla boşaltmak iyiydi. *İyi*, harika değil. Ama ekilmek berbat bir şeydi.

Ama bu gece ekilmek Ronald'ın yerini Luke'un alması anlamına geliyordu.

Luke. Ateşli, erkeksi, erkeksi, pis konuşan Luke.

Sadece trivia'da birincilik ödülü olan elli doları kazanmakla kalmadık - adam her türlü rastgele spor ve eğlence bilgisini biliyordu - aynı zamanda şansım da yaver gidiyordu.

Gerçekten şanslıydı çünkü Luke... vay canına. En az iki metre boyunda, geniş omuzlu, mavi gözlerini yoğunlaştıran güçlü bir kaş yapısına sahipti. Kare çenesine bakınca kadınların ağzının suyu akıyor olmalıydı ve ensesindeki küçük bir çentik keskin bir usturası olan ölümlü bir adam olduğunu kanıtlıyordu. Koyu renk saçları bir kasketle örtülüydü ama kenarlarının altından kıvrılıyordu. İlk başta bunu erkek tipi kelliğini gizlemek için taktığını düşünmüştüm ama asansörde çıkardığımda, hayır. Parmaklarımı dolaştırdığım kalın bukleleri vardı.

Luke bir manken gibi görünüyordu ama burnunda bir zamanlar kırıldığını gösteren bir eğrilik vardı. Bu durum mükemmelliğini dengeliyor, onu daha az tanrısız ve daha çok... normal gösteriyordu.

Hayır, *normal* değildi. Onunla ilgili normal olan hiçbir şey yoktu çünkü barda ona ilk kez baktığımda kalbim küt küt atmaya başladı. Anlık çekim. Ani arzu.

O... saf, tatlı bir göz şekeri idi.

Bana Ronald'ın buna değmeyeceğini söylediğinde, ben de kabul ettim. Ekilmeyi hak etmiyordum, her ne kadar iç sesim bunun benim için beklenen bir şey olduğunu söylese de. Kızgındım elbette ama görmezden gelinmem, adamın bir içki içmek için bile gelmesine değecek kadar değerli olmadığıma şaşırmadım.

Ama Luke? O beni gördü. Beni istiyordu. Bana tavuk kanadı bile teklif etmişti. Büyüleyici mavi gözleri benimkilerle buluşmuştu ve sanki... garip bir şekilde, beni gördüğünü hissetmiştim. Sadece beni.

Bakışlarını üzerinde hissettiğimde bile bakışları daha güzel kadınlara kaymıyordu. Baktıkları için onları suçlamıyordum. O mükemmel bir erkek örneğiydi. Yakışıklılığının gittiği her yerde kadınların iç çamaşırlarını yok ettiğinden hiç şüphem yoktu çünkü onunla bir saat boyunca bilgi yarışması oynamak benimkileri sırlıslamak etmişti. Yan yana otururken kalçalarımız birbirine değiyordu. Sürekli omzumu, saçımın uçlarını okşardı. Parmaklarımı. Sinir uçlarımı uyandıran küçük okşamalar.

Onunla kendi isteğimle odasına gittim. Kolayca. Asansöre bindik, öpüşmeden önce kapılar zar zor kapandı.

Şimdi, aman Tanrım! Onun odasındaydık. Beni yutarken elleri popomu kavıyor, dili başka yerlerde de aynı şekilde kullanabileceğini düşündüren şekillerde hareket ediyordu.

"Luke," diye nefes aldım, çenemi kemirdi ve kulağımın arkasında beni inleten bir nokta buldu. Elini boynumun arkasına yerleştirdi ve beni yerimde tuttu. Kavrayışı nazik ama sıkıydı.

"Kahretsin, adım böyle söylemene bayılıyorum."

Eriyordum, dokunuşunun altında ısıniyordum. Sonra biraz delirdim ve gömleğini kaldırıp çıkarmaya çalıştım.

Hırlama ile gülme arası komik bir ses çıkardı. "Sakin ol kaplan. Ne istediğini söylemeni duymam gerek," diye mırıldandı, elleri benimkileri sabitlerken sesi sert ve derindi.

"Ne?" dedim. Başını öne eğmiş, ona bakarak söyledim. Topuklu ayakkabılarımla bile benden birkaç santim uzundu. Geniş omuzlu ve sağlamdı.

Bakışlarımız buluşacak kadar geri çekildi, sonra eliyle enseme tekrar kavradı. "Neden burada olduğun konusunda herhangi bir kafa karışıklığı olmasını istemiyorum. Ne istiyorsan sana vereceğim. Sadece senin de bunu istediğini bilmem gerekiyor."

Benim rızamı soruyordu. Parmak uçlarım onun mutlu izlerinin üzerinde geziniyor ve eli enseme sahiplenici bir şekilde duruyor olsa da, beni kontrol ediyordu. Hiçbir şekilde -yangın alarmı çalsa bile- durmak istemeyecektim.

Mavi bakışları benimkilerle buluştu, gözbebekleri şişti. Yanakları kızarmış ve al al olmuştu, dudakları parlıyordu.

"Luke, beni becermeni istiyorum." Alt dudağımı yaladım. "Bu yeterince açık mı?"

Göğsünden bir hırıltı çıktı ve gözleri karardı. Beni kaldırdı ve odanın içinde yatağa doğru ilerledi. Kendi etrafında dönerek yatağın kenarına oturdu ve ben de onun ayırık dizlerinin arasında durdum. Artık daha uzun boyluydum ve bakışları yüzünün hemen önündeki göğsüme sabitlenmişti.

Elleri sırtıma gitti ve dolaştı, sonra kaşlarını çattı. "Bu elbiseyi üzerinden nasıl çıkarabilirim?"

Bir kolumu kaldırdım ve diğer kolumla yan taraftaki fermuara uzandım.

"Ah," dedi, görevi devralırken.

Kumaşı gevşettikten sonra nazikçe omuzlarımdan aşağı itti, sonra da ayaklarımda etrafında toplanana kadar indirdi.

Birkaç saniye boyunca sadece klimanın sesi duyulabildi. İkimiz de nefes alamadık.

"Lanet olsun."

Vücuduma neredeyse saygıyla bakarken sözleri tenimin üzerinde fısıldadı. Tek parmağıyla yavaşça tenimin üzerinde gezindi. Karnımda, bir uyluğumda, kolumda, sütyenimin üst kenarlarında. Sinir uçlarım uyandıkça meme uçlarım sertleşti.

Beni öpmekten başka bir şey yapmamıştı ve ben onun için sırılsıklam olmuşum. Hayatımda daha önce bu kadar tahrik olduğumu hatırlamıyordum.

"Arkanı dön." Sesi daha derindi, neredeyse bir hırıltı gibiydi.

Yavaşça, ondan uzaklaşana kadar istediği şeyi yaptım. "Dur."

Omzumun üzerinden baktım ve gözlerinin popomda olduğunu gördüm. Kendimi çok güzel hissediyordum. Garip bir şekilde güçlüydüm, çünkü onu çok etkilediğim için bu adamın aletini pantolonunun içinde ayarlamak zorunda kalmasına neden oldum. Yoga eğitmeni olmanın en iyi yanı sıkı bir vücuda sahip olmamdı. Günde saatler süren dersler kıcımlı muhtemelen en iyi özelliğim yapmıştı, özellikle de güzel pembe dantel tanga içinde. Göğüslerim küçüktü ama neredeyse dudaklarını yalayışına bakılırsa tam bir kalça erkeği olduğu anlaşıyordu.

"Ayak parmaklarına dokun."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. *Dokun bana-*

Gözleri benimkilerle buluşmak için kalktı. Başka bir şey söylemedi. Sadece ağzının kenarının yukarı kalkmasını bekledi. Bana hayır demem için bir fırsat veriyordu ama aynı zamanda bunun nasıl gideceğini de açıkça gösteriyordu.

Yetki ondaydı ve çok yaramaz planları vardı. Kotundaki kalın şişkinliğe bakılırsa beni becermek istiyordu ama bunu yapmak için acele etmiyordu. Bu hızlı bir misyoner seks olmayacaktı.

Titrek bir nefes aldım, çünkü lanet olsun, bu çok sıcaktı... Yavaşça eğildim ve ellerimi ayaklarımın üstüne koydum, bu da onun görebileceği anlamına geliyordu-

"Ah!" diye hırladığında nefesim kesildi, sonra kalçalarımı tuttu ve ağzını külotumun köşebentinin tam üzerine koydu.

Aman Tanrım.

"Sırılsıklam oldum," diye hırladı. Sıcak nefesini, külotumun neredeyse seksime yapışmış halini hissettim.

"Luke!" Dili dantelden yukarı ve klitorisimin üzerine doğru kaydığında ağladım.

Yalpaladım, çünkü hangi kadın bir adam onu bu pozisyonda yerken topuklu ayakkabılarla dengesini koruyabilir ki?

O tamamen giyinikti, bense neredeyse çırlçıplaktım. Tangam tamamen işe yaramazdı ve dantelli, zar zor giydiğim sütyenim hiçbir şeyi saklamıyordu.

Hâlâ öne doğru eğilmem için bizi çevirdi ama üzerimde eğilirken ellerimi yatağın üzerinde istediği yere yerleştirdi. "Kıpırdama güzel kız," diye mırıldandı kulağıma. "Bu kısmı seveceksin."

Luke yerde dizlerinin üzerine çöktü ve ben de onu -baş aşağı bile olsa- tangamı aşağı indirirken izleyebildim. Büyük, nazik elleriyle önce ayaklarımı, sonra da diğerini kaldırarak dantel parçasını çıkardı.

Sonra... Sonra! Vay anasını. Cebine sokmadan önce nemli tangayı koklarken gözlerimiz buluştu. "Çok güzel kokuyorsun."

Daha önce hiçbir erkek bana amımın kokusundan hoşlandığını söylememiştii.

"Hazır mısın, güzelim?" Elleri sanki bana dokunmadan duramıyormuş gibi kalçalarımın arkasına, popomun üzerine, sonra da geriye doğru kaydii. "Sen boşalana kadar bu mükemmel amcığı yiyeceğim. Bütün kremi yüzüme süreceğim çünkü seni üzerimde koklamak istiyorum."

Lanet olsun.

"Eğer ben bunu yaparken uslu bir kız olursan, seni güzelce ve sertçe sikeceğim. Hepsini alabilecek misin emin değilim ama güzelce ve genişçe açıp deneyeceksin. Bu senin için uygun mu?"

Bu benim için *tamamen* işe yaradı.

"Luke?" dışında.

Elleri hareketsiz kaldı.

"Evet, kaplan?"

Dudağımı ısırdım, bakışlarımı kaçırdım. Kendime olan güvenimin her zerresi kayboldu. Sorunumu itiraf ederken, vücudumu görmesinden daha çıplak hissediyordum. "Ben... ben daha önce hiç böyle bir şey yaşamadım. Bir erkeğin beni becermesinden."

Gözleri kısıldı ve çenesi sıkıştı. Düelloya zorlanmış bir şövalyeye benziyordu. Ya da birine birasını söyleyen modern bir adama. "Bu senin suçun değil." Birden sırtıttı, bir şeyden çok memnun . "Çünkü yanımda değildin."

Oh. Peki o zaman.

Ona ukala demek istemedim. Belli ki kendinden ve becerilerinden emindi, ki zaten orgazma ne kadar yakın olduğuma bakılırsa oldukça iyiydi, ama benim şüphelerim vardı. Seks konusunda hiç iyi olmamıştım. Birlikte olduğum hiçbir erkek Luke gibi ön sevişme oyununa sahip değildi, bu kesindi. Hiç kimse aşırı maceracı değildi ve beni hiç bu kadar azdırmamıştı. Bu nedenle, daha önce hiçbir erkekle boşalmamıştım, her seferinde kendimi oraya götürmek ya da geride kalmak için parmaklarımı kullanmak zorunda kalıyordum.

Ama Luke'un bu görevi başaramayacağını düşünmemeliydim bile.

Çünkü bu sözleri söyler söylemez, hayattaki yeni göreviymiş gibi beni boşaltma görevinin peşine düştü.

Elleriyle popomu sıktı ve beni yerinde tuttu, onun için güzel ve açık. Dili beni yukarıdan aşağıya yaladı. Alt dediğimde, alt demek istemiştım. Ve inledim. Ön kollarıma düştüm. Yatak örtüsünü kavradım ve tutundum.

Çünkü klitorisimi buldu, emdi ve beni boşalmaya yaklaştıran büyülü bir şekilde fiskeledi. Sonra parmaklarını soktu. Amıma ve... "Aman Tanrım!"

Kıçımda daha önce hiç olmayan bir başparmak.

KIÇIMDA BİR BAŞPARMAK VARDI VE INANILMAZDI.

O kadar inanılmazdı ki inliyor, hıçkırıyor, yalvarıyor ve... evet. Geliyor.

"Luke. Luke. Oh. OH!"

LUKE

BU KADIN DAHA ÖNCE KUKUSUNU YEDİREREK HİÇ KOPMAMIŞ MIYDI? Birlikte olduğu şerefsizler kimdi? Onu eken Ronald'ın söylediklerine bakılırsa, hepsi de bencil puştlardı.

Hayatta yeni bir hedefim vardı. Aspen'i tatmin etmek.

Aletim aynı fikirde olmasa da, rahatsız ve kot pantolonumun içinde sıkışmış olsa da, onu yemek benim için bir zevkti. Onun eğilmesini ve külotla kaplı amını ortaya çıkarmasını izlemek -evet, o yaramaz bir şeydi- ve sonra kokusunu almak... sikim pre-cum fişkırttı.

Kukuları severdim ve Aspen'inki en tatlı, en mükemmel olanıydı. Duyarlıydı ve ona eğilmesini söylediğimde kendinden şüphe ettiği andan sonra inanılmaz derecede sınır tanıımıyordu. Boşalırken ne kadar yüksek ses çıkardığı konusunda ona bir şey söylemeyecektim çünkü onu nasıl tatmin ettiğimi duymayı seviyordum, ama bu katta kalan herkesin kızımın boşaldığını ve gerçekten çok iyi boşaldığını bildiğine şüphe yoktu.

İçimdeki mağara adamı havayı yumrukluyordu ve sikim daha sert olamazdı.

Onu kaldırıp yatağa sırt üstü yatırdım. Bacakları ayrılmış, kalçaları tatlı balıyla parlıyordu, muhteşemdi. Kotumu açıp sikimi serbest bırakırken onun her santimini hafızama aldım.

Gözleri büyüdü ve dudaklarını yaladı. Pembe dilinin o hareketi cüzdanımı ve prezervatifi elime almamı sağladı. Üzerinde çalışırken aletim neredeyse acıyordu.

Kendimi kökten uca okşarken beni izledi. Bir kez, sonra tekrar. "Hâlâ benimle misin?" Küçük olmadığımı bilerek sordum. Birlikte olduğu adamlar daha önce beceriden yoksundu ve muhtemelen sadece kalem penisleri vardı. Değersiz.

Başını salladı ve dudağını ısırıldı. Kelimeleri istediğimi anlayınca, "Daha fazla" dedi. Ayrıca ayaklarını yukarı kaydırıldı, böylece dizleri büküldü ve onları güzelce ve genişçe açtı.

Fuuuuccck.

Boynumun arkasına uzanarak gömleğimi çıkardım ve bir kenara fırlattım. Rekor bir sürede çınlıplak soyundum ve ellerimi onun üzerinde gezdirdim. Havada asılı durarak yüzünü inceledim. Kızarmış yanakları, şişmiş dudakları, parlak gözleri. Henüz içine bile girmemiştim ve ona doyamayacağımı biliyordum.

Tek bir yumuşak vuruşla içine girip derinlere yerleştiğimde yüzünü izledim.

Her şeyimi almaya çalışırken gözlerinin açılmasını izledim.

Dizini kavradım ve geriye doğru ittim. Vay canına, çok esnekti. Daha da derine kaydım ve etrafımda lanet bir yumruk gibi sıkılmasından neredeyse boşalıyordum.

Nefeslerimiz birbirine karıştı. Gözlerimiz birbirine kenetlendi. "Adımı söyle," diye mırıldandım.

Bunu onun dudaklarından duymaya ihtiyacım vardı. *Benim* adımı. "Luke," diye nefes aldı.

Siktir, evet.

Beni iten isimim*digerçek* isimim. Ona göre ben sadece bir adamdım. Ünlü bir aktör değil. Dr. Karanlık ve Tehlikeli değil.

Bu kadın. Lanet olsun. O benim kadınımdı. Vücudumla ona zevk vermek için hareket etmeye başladım. Ellerimle. Ağzımla. *Benden*.

Onu beceriyor olabilirdim, ama o benim dünyamı tamamen sarstı.

ASPEN

Mallory'ye "Bir daha asla görücü usulü buluşma yapmayacağım," dedim.

Onu aramak için son sabah dersimin bitmesini bekledim. Stüdyom Ana Cadde'deki eski binanın ikinci katındaydı, iç merdivenlerin başında durdum ve doğum öncesi sınıfından çıkan son kadına el salladım. Arkasından küçük zil çaldı.

"O kadar kötü mü?"

Mal sordu. "Hiç gelmedi."

Telefonda inlediğini duydum. "Aptal. Theo'ya mesaj ne olduğunu öğreneceğim. Yemin ederim iyi bir adam ama mazereti gıda zehirlenmesi ya da yürüyüş yaparken bir ayı tarafından sakatlanmaktan başka bir şeyse, bu statüsünü kaybedecek."

"Zahmet etmeyin." Destek bloklarının bulunduğu rafa gittim ve yığını topladım. Luke'un barda bana söylediklerini tekrarlayarak, "Gıda zehirlenmesi olsun ya da olmasın, zamanımı harcamaya değmez," dedim.

"Yani eve gittin ve lahana cipsi ya da güç veren bir çeşit meyveli smoothie mi yedin?"

Beni iyi tanırdı. "Lahana cipsi iyidir."

"Lahana cipsi iğrenç bir şey," diye karşı çıktı. "Daha kötü olan tek şey deniz yosunu. Dişlerinize takılıyor ve tadı çürümüş balık gibi oluyor."

"Ayağa kalkmanın bir tadı olsaydı, çürüyen balık gibi olurdu." İç çekti. "Yürümediği için üzgünüm."

"Öyle aslında." Gülümsemekten kendimi alamadım. Sabahtan beri sahip olduğum aynı aptal gülümseme. "Dört orgazm yaşadım ve sanırım bu sabah biraz komik yürüyorum."

Kesinlikle komik yürüyordum.

"O dildoyu bırakmalısın," diye uyardı. "Tüm o yıpranma ve aşınma yüzünden İYE olacaksın."

Güldüm. "Bu orgazmlar insan yapımı. Yani benim hiçbir katkım yoktu. Ben sadece eğildim ve o da bana tek başına verdi."

"Eğilmek mi? Bu bir yoga olayı mı?"

"*Ah-mazing* gibi eğildi." Müstehcen, kirli, cesur ve vahşi gibi. Luke'ta çekingen, ilk kez olan bir şey yoktu. Hayır. *Planları* vardı.

"Vay anasını. Kim bu süper kahraman?"

Sırıttım. "Adı Luke. Ronald ortalıkta yokken onunla barda tanıştım."

"Ve?"

"Ve ıvır zıvırda çok iyi, eyaletteki en iyi oral becerilere sahip ve sik yerine bebek gibi bir kolu var." Hatırladıkça amım neşeyle sıkıştı. "Artı, hoş biri."

"Güzel ve kocaman bir aleti mi var? Evlen onunla."

İçimi çektim. "Çok memnun vajinamdan ve onu tekrar göreceğimden şüpheliyim." "Ne? Neden?"

"Çünkü o buralı değil. Otelde bir odası vardı. Muhtemelen çoktan çıkış yapmıştır." Ona gizlice kaçtığımı söylemedim. Beni öldürürdü.

"Bu berbat." Evet,
kesinlikle .

Ama muhteşem Luke muhtemelen gerçek beni sevmezdi. Genelde önceki gece giydiğim elbise gibi kıyafetler giymeşdim. Geçen sonbaharda bir indirimde bulduğumdan beri etiketleri üzerinde dolabımda duruyordu. Güzel pembe iç çamaşırı takımım -kendisinin sakladığı tanga- yoga kıyafetlerimle uyuşmuyordu.

Ben bir anneydim. Bir yogini. Sundress ve seks yapmadım. Yirmi dört/yedi spor kıyafetler giydim. Meditasyon ve meyve suyu temizlikleri. Beyzbol ve kanat yapmadım.

Ama bir gece önce evden çıktığımda yapmak istediğim şeyi elde ettim. Orgazmlı bir boğuşma.

Mal'a "Tamamen berbat," dedim. "Özellikle de beni diğer tüm erkekler için mahvettiğini düşündüğümünden beri."

"O kadar iyi miydi?" sordu, sesi hayretle doluydu.

önce yaptığımız şeyleri düşündüm. Gülünç derecede kirli.
İnanılmaz derecede sıcak.

"Mal, seksin böyle bir şey olduğunu bile bilmiyordum."

Telefonu kapattık ve ben eşyalarımı topladım. Sierra'yı pijama partisinden alacak ve söz verdiğim gibi onu hokey mağazasına götürecektim, sonra da kamp için hazırlanmasını sağlayacaktım.

Kapıdaki zil tekrar çaldı, ardından ayaklar basamakları ikişer ikişer çıkmaya başladı.

Elinde bir zarf tutan bir teslimatçı belirdi. Önce bana, sonra da etikete baktı. "Aspen Lane mi?"

"Evet."

Uzattı ve ben de aldım. Bana ve el salladı, sonra merdivenlerden indi ve gitti.

Paketi yırtarak açtım ve tek parça kâğıdı taradım. "Bu da ne böyle?"

Boise'de Duncan Pounder'ı temsil eden bir avukattan gelmiş. Tanrım, aptal eski sevgilim neden beni rahat bırakmıyor? Geçen hafta aramaya çalıştı ve ben görmezden geldim. Bıraktığı mesajı sildim. Diğer birkaç aramayı görmezden geldim, sonra da onu engelledim, şerefsizi.

Mektubu taradım. Mektupta, Duncan'ın bana verdiği nişan yüzüğünü , o yüzüğü- ay sonuna kadar iade etmem emrediliyordu, yoksa dava açılacaktı.

Ay sonu mu?

Jargon çok yasaldı, bu yüzden üç kez okuduktan sonra, Duncan'ın yüzüğü bana evliliğe bağlı olarak şartlı bir hediye olarak verdiği anlamına geldiğini anladım. Evlilik gerçekleşmediğine göre -ki öyle oldu- yüzük benim değildi. Henüz iade etmediğim için yüzüğün değerinden sorumluydum.

"Vay anasını!"

Elli bin dolar.

Duvara yaslandım. "ŞİMDİ İSTİYOR MUSUN?" diye bağırdım. Zen için çok fazla.

İki yıl önce elli bin dolarlık bir yüzüğü ormana gömdüm ve *şimdi* geri mi istedi?

Geçmişimi geride bırakma niyetiyle o ormandan çıktığımda, tam da bunu yaptım. Duncan'ı ve boktan erkekleri seçtiğim eski yöntemlerimi geride bıraktım. Arkadaşlarımın çöpçatanlık girişimlerine rağmen o zamandan beri ciddi bir ilişkim olmadı. Ronald bunun bir başka örneği.

Yüzük bende değildi. Yüzüğün tam olarak nerede olduğunu bile bilmiyordum. Kahretsin. Bulldog köpeğine benzeyen bir kayanın yanına gömmüştüm. Bunun doğru olup olmadığını ya da şarabın etkisiyle bir şeyler görüp görmediğimi bilmiyordum.

Elli bin dolar mı? Benim o kadar param !

Bu Şu anlama geliyordu - gazeteyi bir kez daha taradım - bana karşı bir mahkeme kararı alabilirlerdi ve maaŐıma haciz koyabilirlerdi. Ama işimin sahibiydım. Elimden alabilirler miydi? Beni kapatabilirler miydi?

Elbette ailem zengindi ama ben değildim. Yirmi yaŐımdan beri ailem bana hiÇ para vermemiŐti ve evlilik dışı hamile kalmak gibi aptalca bir hata yapmıŐlardı. Oh, ve bebeği doğurdum, bu da altı yaŐımdan beri beni ittikleri bale kariyeri Őansından vazgeğtiğim anlamına geliyordu. Zorlamaktan kastım on iki yaşında Kanada'da yatılı bale okuluna gitmem ve mezun olduğumda İspanya'da bir solist rolü almamdı. Çok iyiydim. Gerçekten iyiydim -çünkü bale yapmayı seviyordum ve başka bir seğeneğim yoktu- ama planladıkları gibi hayatım bir gece barda tanıştığım bir adamla kırılan bir prezervatifle sona erdi. Adı Hans'tı ve İsviçreliydi, ama onun hakkında bildiğim tek Şey buydu. Tuvalet kabiniinde seks yapmıŐtık. Seksi, değil mi? Onu nasıl bulacağımı bilmiyordum ve bir daha hiÇ görmedim.

Hamile bir kadının yapamayacağı tek Şey dünya çapında bir bale topluluğunda hamile olarak sahne almak olduğu için işi bıraktım ve Hunter Valley'e taşındım, toplum merkezinde dans ve fitness eğitmeni olarak çalışarak kendi küçük hayatımı kurdum. Ben çalışırken Sierra bebek bakıcılığı merkezine gitmişti. Kıt kanaat geğinip tasarruf ettikten ve sağlam bir iş planı yaptıktan sonra yoga stüdyom için kredi alabildim - çünkü Şehirde zaten başarılı bir dans programı vardı - ve iyi gidiyordum. Yakın zamanda tatil için Karayipler'e gitmeyecektim ama Sierra ve benim için mükemmel olan küçük bir kiralık evim vardı. Sakin, politikadan uzak bir hayat.

Annemle babamın hayatıma karıŐtıĐı tek zaman, Kongre'de bastırđıĐı aile öncelikli bir yasa tasarısı ya da yeniden seğilmek için bir fotoğraf çekimi için bana ihtiyaç duydukları zamandı, ancak benimle iletiŐime geÇen ikisi de değil, basın sekreteriydi. Her seferinde onu geri çevirdim. Neyse ki seÇim yılına daha vardı.

Bana elli bin dolarlık bir yüzük verecek kadar parası olan bir adamı terk edecek kadar aptal olduğumu söylemek için onlara gitmem, sonra da o Şeyi

iyi . Annem ve babam kesinlikle dışarıdaydı.

Tek başımaydım. *Boku* yemiştim. Ne kadar para haczedilebileceğini ya da stüdyomu kapatıp kapatamayacaklarını bilmiyordum ama gerçekten kiramı ödemek ve karnımı doyurmak istiyordum. Sierra bir ot gibi büyüyordu ve yeni hokey tekmeliklerine ihtiyacı vardı ve bu şeyler pahalıydı.

Duncan Pounder. Adam tam bir sahtekârdı, ailesinin vergi muafiyetine ya da ticaret anlaşmasına ya da politik ve entrikalı bir şeye ihtiyacı olduğu için sırf anneme erişebilmek için benimle birlikte olmuştu. Adam çok iyi bir oyuncuydu. Ne yazık ki aylarca onun saçmalıklarına inanmışım ve en çok canımı yakan da . Siyasi spot ışıkları altında büyüdükten sonra, her hareketim optik ve... nefes nefese, seçmen onayı için mikroskop altında, daha iyi bilmeliydim. Ama durun, onun DC'de sosyal bir tırmanıcı olmasının yanı sıra, dahası da vardı! Evet, hile de yapıyordu.

Luke'la geçirdiğim bir gecedен ve bana yaptıklarımızı hatırlatan ağrıyan bir amdan sonra, Duncan'ın seks ya da bir kadını memnun etmek konusunda hiçbir fikri olmadığını fark ettim. Beni kiminle aldattıysa bir madalya ve teşekkür mektubunu hak ediyordu. Onunla evli olmayı hayal bile edemezdim. Ona ve yatak odasındaki vasat yeteneklerine sahip olabilirdi.

Luke ile yaptığım gibi bir seksi hak ediyordum. Her gece.

Luke gibi harika bir adamın tek seferlik bir şey olması dışında. Bam, bam, gitti.

Ama Duncan gibi bir pislik? Kötü bir isilik gibi geri dönmüştü. Güldüm, bu ağlamaktan daha iyiydi.

Kağıdı avucumun içinde buruşturarak başımı salladım. O yüzüğü bulmalıydim. Aptal boş bir çay tenekesine gömdüğüm yüzüğü. Ormanın içine doğru gittiğim patikayı hatırladım ama yoldan sapmışım ve şarabımla dolaşıyordum. İki yıl olmuştu!

Yüzüğün nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Onu ve bulldog'a benzeyen bir kayayı bulmak için ormanda gezinmeye başlamam gerekecekti. Ne kadar sürerdi

ne kadar sürer? İki haftam vardı. GAH!

Derin bir nefes aldım, ciğerlerimi doldurdum ve dışarı verdim. Tekrar yaptım.

Mantramı tekrarlardım.

Cesur ve kendime güveniyorum. Güçlü ve dirençliyim.

Hayır. Başım büyük, büyük beladaydı.

LUKE

Telefonum çaldı, beni uyandırdı. Doğrudum, nerede olduğumu hatırladım.
Kiminle olduğumu.

Aspen.

Etrafıma bakındım. Yatak örtüsü yerdeydi, çarşafklar dağınktı, yaptıklarımızı hatırlatıyordu. Yatağın kenarına eğildim... kahretsin. Elbisesi artık yerde değildi. Ayakkabıları yoktu. Banyo kapısı açıktı.

Lanet olsun. Gitmişti!

Orgazmlar ve kollarımda yumuşak, doygun bir kadın ve ben bir bebek gibi uyudum.

Gizlice çıkarken uyuyakalmışım. Elimini yüzümde gezdirdim.

Yatağın başucundaki saate baktığında saat dokuzu geçiyordu. Ne kadar zaman önce gitmişti?

Telefonum tekrar çaldı. Uzanıp yatağımın başucundaki masadan aldım. Bir an için arayanın Aspen olabileceğini düşündüm ama numaralarımızı paylaşmamıştık. Ailemden başka kimsede yoktu. Mark'ta. Ve Sam.

Arama kesildi. Mesajlarımı gözden geçirdim. Beklediğim gibi, Mark'tan bir tane vardı.

Evet? Şimdi onunla konuşmak istiyor muyum?

Tüm yazdığı buydu. Başka bir şey söylemedi. Ne demek istediğini biliyordum ve bu beni kızdırdı.

Hayır. En ufak bir ihtimal bile yok. O benim.

Parmaklarım tuşlara vuruyordu, Mark'ın Aspen'e yaklaşmasını istemiyordum. Telefonum tekrar çalmaya başladı.

"Ne?" Ekranda menajerimin adını gördüğümde hırladım.

"Mesajlarıma cevap vermedin," diye yanıtladı Sam.

Telefonumu kulağımdan çektim ve ona baktım. Ondan gelen bir sürü mesaj vardı ve ben onları görmezden geldim. "Uyuyordum," dedim ona, bir elimi başımın üzerinde gezdirerek.

"O zaman sana iyi haberi vereyim."

İyi haber, Aspen'in kapıdan çıplak ve elinde kocaman bir kutu prezervatifle girmesi olurdu. Sonra onu duşa çekip her santimini yıkamam ve böylece onu yeniden kirletmem. *Bu* iyi olurdu.

"Ne?"

"Neden sesin huysuz bir pislik gibi çıkıyor?"

"Çünkü beni ." *Ve Aspen sikime tırmanıp bana binmek için burada değildi.* Sikim o kadar sertleşmişti ki çivi bile çakabilirdim ve bu sabah odunu değildi. Onun mükemmel amını daha fazla arzuluyordum. Tabanı kavradım ve pompaladım. Siktir. Sam'le ilişim bittikten sonra, duşta bir tanesini ovmak zorunda . Tek başıma. Elime geri dönmek beni heyecanlandırmıyordu. Mükemmel kadını bulmuşken olmazdı.

"Film için test yapmanı istiyorlar."

Film, yakında çekimlerine başlanacak bir aksiyon-macera olan *Living Dangerously* idi. Şu anda rolleri kesinleştiriyorlardı, erkek başrol de bana gidebilirdi. Bu benim televizyondan kopuşum ve Shep Barnes, MD'den başka bir şey olma şansım olacaktı.

"Ciddi misin?" Bu büyük bir olaydı. Aylardır umut ettiğim bir şeydi. Gülümsemekten kendimi alamadım.

İç çekti. "Sosyal medyayı kontrol etmeyen tek kişi sensin. Bütün sitelerde senin lider olacağın yazıyor."

"O saçmalıklara bakmıyorum çünkü hakkımda söylenen her yalan. Anneme, Vegas'ta Polinezyalı bir dansçıyla evlendiğimi görüp onu düğüne davet etmediğim için kızdıktan sonra market kasasında dergilere bakmamasını söylemek zorunda kaldım."

"Bakmaman iyi oldu çünkü şimdi rehabilitasyonda olduğunu söylüyorlar. Evet, kötü haber bu."

Çarşafı kucağımdan kaydırđım ama ayağıım dolandı. Kendimi kurtarmak için pamuğa tekme attım, homurdandım. "Ne oluyor lan? Rehabilitasyon mu? Ne için?"

"Dedikodu siteleri, geçen geceki galada Lacey ile birlikte olmadığınız için kendi kendinize giriş yaptığınızı söylüyor."

Ayağa kalktım ve volta attım. Çırılçıplaktım. Seks sonrasının tüm soğukluğu gitmişti. "Peki bu fikre nereden kapıldılar?"

"Gayri resmi olarak mı?"

"Lacey," dedim. Elbette bunu söyleyecekti.

Lacey Anderson *NYC ER*'da bir fizyoterapisti canlandırıyordu. Oyuncu kadrosunun diğer üyeleriyle röportajlar yapmak, ödöl törenlerine, yemeklere ve medya etkinliklerine katılmak zorundaydık. Program ve yayıncı kanal ne isterse yapıyorduk. Program başladığında, özellikle de benim karakterim, hemen işe koyuldu. Birlikte fotoğrafımızın çekilmesini sağlamak için yanımda durdu. Ayrıca dedikodu sitelerinde çift olduğumuza dair hikâyeler dönüyordu.

"Rehabilitasyon mu? NE OLUYOR LAN?" Bağıldım.

"Onu tanıyorsun," diye cevap verdi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Doğru," diye iç geçirdim. Bir erkek rehabilitasyonda olmak dışında neden onu eksin ki? Ben onu ekmemiştim. galaya gitmeyi hiç planlamamıştım. Aklıma hemen Aspen ve o pisliğin onu nasıl ektiği geldi. "Tatildeyim. Tıpkı çekimleri tamamlanan diğer oyuncular gibi. Lacey'den uzaklaşmak için Montana'dayım çünkü o bir-"

"Ne yaptığını biliyorum, çıktığınızı falan söylüyor, kendini sana bağlayarak yıldızını parlatıyor."

Egoist olduğumu düşünmek istemezdim ama Lacey'den daha ünlüydim. Kız arkadaşım olması ona sadece daha fazla görünürlük ve şöhret getirdi.

"Havuz pisliği emen bir dip besleyici gibi," dedim.

"Yani sen havuz pisliğisin."

İçimi çektim, panjurları yırtarak açtım. Parlak güneş ışığı karşısında irkildim. "Bunu düzeltmek senin işin."

"Los Angeles'a dön, testi yap. Uyuşturucu bağımlısı olmadığını herkese kanıtla."

Başımı salladım. Artık Hunter Valley'den ayrılmıyordum. Hayatımda yüzde yüz gerçek olan tek şey dün gece Aspen'le yaşadıklarımı. Benimle trivia yaptı, Luke. Beni becerdi, Luke. Kim olduğumu bilmiyordu. Ünlü birinin sikine boşalmadı. Kahretsin, yapışmadı. Kaçtı. Kalmasını istediğim tek kadın gitti.

Onunla bir şansı tepemezdim. Bir gece yeterli değildi. Şimdi de saçma sapan dedikoduları kapatmak için Los Angeles'a mı dönmem gerekiyordu?

"*Ben uyuşturucu bağımlısı değilim,*" dedim sıkılmış dişlerimin arasından. "O boku yapmıyorum. Kendimi kimseye kanıtlamak zorunda değilim."

"Kendinizi film yapımcısı Chris Taylor'a kanıtlamak zorundasınız. Başka bir sorunlu aktör istemiyor. Son başrol oyuncusunun sette kafası o kadar iyiydi ki yapmaması gereken bir dublörlük yaptı ve çekişte kaldı."

Bunu hatırladım. Dünyadaki herkes ona ne olduğunu biliyordu. Kariyerini tuvalete atıp sifonu çekmişti ve gerçekten de rehabilitasyondaydı.

Başımı salladım. "Hayır. Ortaya çıkarsam Lacey üzerime gelir ve başka saçmalıklar uydurur."

Aspen'le geçirdiğim geceden sonra Lacey Anderson'ı yakınımnda istemiyordum. Sahteydi. Sadece kişiliği değil, göğüsleri de. Kirpikleri. Muhtemelen diğer kısımları da.

"Rehabilitasyon kendinizi geliştirdiğinizi gösterir. Odaklandığınızı ve hayata yeni bir bakış açınız olduğunu gösterir."

"Ciddi misin sen? Kendimi *geliştirmeme* gerek yok. Hayatta olmaz. Bu işle uğraşman ve bunu yaparken yalan söylememen için sana tonla para ödüyorum. Onlara tatilde olduğumu söyle. Buna inanmak çok mu zor?" İçimi çektim. Önemli değildi. Dedikodu siteleri gerçeği istemezdi. Bu sıkıcıydı ve gazete ya da reklam alanı ya da her neyse satmıyordu. "Lacey ile anlaş. Menajeriyle konuş ve bu karmaşayı düzelt. Önümüzdeki birkaç hafta Hunter Valley'de kalacağım. Lacey yok. Rehabilitasyon yok. Fotoğrafçı yok."

Telefonu kapattım. Sam iyi bir menajerdı. Akıllı anlaşmalar yapıyordu. Bana ve ona çok para kazandırdı. TV şovu bir şekilde tutunca, bir gecede ünlü oldum. Lanet bir seks sembolü. Dergiler beni yaşayan en seksi bekar ilan etti. Yıldızım parladıkça Sam daha çok istiyor gibi görünüyordu.

Ben mi? Tek istediğim gerçek bir şeydi. Elbette, oyunculuk yapmak istemiştim. Bunda başarılı olmak istedim. Ama birlikte gelen çılgınlığı hiç beklemiyordum. Yönetmen "Kes!" diye bağırdığında oyunculuk bitmedi. Sadece bir süreliğine Luke olmak istiyordum, Derek Dashwood değil.

ASPEN

"Ariel'in neden tuzlu ve sirkeli cips sevdiğini bilmiyorum. Tadı iğrenç. Ve onları üzüm suyuyla yedi. İğrenç," dedi Sierra arka koltuktan ürpererek.

Bu iğrençti.

"Herkes lahana cipsini beğendi mi?" Dikiz aynasından ona bakarak sordum. Onu pijama partisinden almış ve söz verdiğim gibi yeni almak için hokey mağazasına gitmiştim. Dokuz yaşındaydı ve deli gibi büyüyordu, eskileri artık tam oturmuyordu.

Öğle yemeği için eve doğru yola çıkmıştık. Geceyi Luke'la geçirdiğimden, utanç yürüyüşü kıyafetimi çıkarıp yoga kıyafetlerimi giyecek ve sabahın erken saatlerindeki derse hazır olacak kadar uzun süre eve gelebilmek için beş civarında gizlice dışarı çıktığımdan beri yeşil smoothie'mi yapamamıştım. Ya da dans edemedim. Bunu stüdyoda tek başıma saatler önce ve sonra yapıyordum, işim bittiğinde pointe ayakkabılarımı ofisime kaldırıyordum. Bale benim ilk aşkımdı ama

Sierra için profesyonel olarak. Bu, elimden geldiğince devam etmediğim anlamına gelmiyordu.

Sierra'nın göz devirmesini kaçırmadım. "Bana yatıya *lahana cipsi* inanamıyorum. Onları çantamda bırakmıştım. Onları çıkarsaydım, artistik patinaj mayosuyla antrenmana gitmiş gibi olurum. Onları kampa götürmeyeceğim."

Buz hokeyine altı yaşındayken, sokağın aşağısındaki aile üç erkek çocuklarının oynayabilmesi için kışın arka bahçelerini mini bir buz pistine dönüştürdüğünde başladı. Son birkaç yıldır onun için elden düşme patenleri vardı, ancak büyüdüklerinde kullandıkları aletler başkalarına verilemeyecek kadar kötü kokuyordu. O şeylerin üzerindeki mikroplar çılgıncaydı. Onları antrenmandan eve bıraktığımda, kışın bile koku o kadar kötüydü ki, çoğu zaman camları indirerek sürmek zorunda kalıyordum. Ve henüz ergen bile değillerdi.

Şimdi hokey kampına gidiyordu. Bir geceliğine. Bir haftalığına. Bensiz. Nefes nefese!

Arka koltukta ona baktım ve ağlamamak için zorlukla yutkundum. *Bebeğim benim!*

Sierra sarı saçları ve mavi gözleriyle tıpkı bana benziyordu ama ben saç kurdeleleriyle uyumlu elbiseler içinde büyümüş ve yemekte hangi çatalı kullanacağımı bilirken o tam bir erkek fatmaydı. Elbisesi yoktu. Ya da pembe bir şey. Ya da ışıltılı. Bir patenci mayosuyla ya da lahana cipsi yerken ölüme bile yakalanmazdı.

Yatak odasının duvarlarında en sevdiği hokey oyuncularının posterleri vardı ve idolü artık Lindy Beckett ile evlenen ve sezon dışında Sierra'nın küçükler takımına koçluk yapan Silvermines forveti Dex James'ti.

Bu spora kafayı taktığını söylemek çok hafif kalırdı. Tüm yıl boyunca haftada üç kez antrenman ve genellikle haftada bir kez maç yapıyordu. Mevsimlik bir spor değildi. Sadece bu da değil, On Yaş Altı grubu bile-

kendi yaş grubunda maçlar için seyahat ediyordu, bu yüzden bazı hafta sonlarını takımıyla birlikte yolda geçirdi. Ve yarın, hokey kampı!

Bir arkadaşının evinde yatıya kalması dışında, daha önce hiç bu kadar uzun süre benden uzak kalmamıştı. Üzüldüm.

"Lahana cipsinde sorun yok," dedim boğazımı temizleyerek. "Yanına alacağın atıştırmalıkları çoktan seçmişsin. Sonunda dün geceki parti için kıyafetine karar verdin mi?"

Bu bir dans değildi çünkü hiçbir saygın hokey etkinliğinde *Dans*. Ama bu bir kamp sonu partisiydi ve erkek/kız olayı vardı.

"Sadece kot pantolonum ve mavi üstüm."

Zihinsel yumruk pompası. Çocukken tek yaptığım şey baleydi. Yani dansa *gitmek* o kadar da büyük bir olay değildi. Senatör bir annem olduğu için hep şık giyinirdim. Elbise giyerdim. Saçlar şekillendirilirdi. Yeterince büyüyünce makyaj. Topuklu ayakkabılar.

Sierra bir elbise, etek ya da tayt içinde ölü bulunmazdı. Ya da bir tokayla. Ya da bale ayakkabısı. Erkek fatma olduğu ve bana zorla öğretilen şeylerin umursamadığı için çok heyecanlıydım. Annem için bir çeşit karma gibiydi, eğer bizi kabul ederse.

Sierra hokeyi sevse de onu oynaması için zorlamadım. Onu destekledim ve paten kayışını izlemeyi sevdiğimi söyledim ama hokeyi bırakıp softbol oynamak isterse ona bir eldiven alabileceğimi söyledim.

"Toparlandıysan, daha sonra yürüyüşe çıkalım mı?" diye sordum.

"Yürüyüş mü?" Yüzü aydınlandı. "Hala Paytak Nine'yle kurabiye yapıp onun televizyonunu mu izliyoruz?"

Büyükanne Waddle, evinde yaşadığımız kadındı. Hunter Valley'e ilk taşındığımda, hamile ve yalnızdım, yaşlılar merkezi müdürü tarafından Bayan Waddle'a yönlendirilmiştim. Yaşlı kadın üst kattaki dairesini kiralayacak birini arıyordu. Kocası öldükten sonra evi iki birime dönüştürmüştü, ekstra gelir elde etmek istiyordu ama aynı zamanda merdiven bulunmayan alt kattaki evinde de kalabilmek istiyordu.

Bunca zaman sonra, hâlâ onun üstündeydim. Kirayı artırmamıştı ve benden düşük ücret aldığına şüphe yoktu, ancak aradaki farkı ona yiyecek getirerek, kar küreyerek ve ihtiyaç duyabileceği diğer her şeyi yaparak telafi ettim. Sabah erken saatlerde yoga derslerim olduğunda Sierra'yla kalıyor ve ona kahvaltı hazırlıyordu. Sierra aşağıya indi ve mutfağında kadına katıldı. Sierra onu seviyordu çünkü başka türlü sahip olamayacağı büyükannesi oydu.

Bayan Waddle'ın dört torunu vardı - bunlardan biri Melly'nin ateşli oduncu erkek arkadaşı Daniel Pearson'dı - bu yüzden çok sayıda ziyaretçisi ve bir şeyler bozulduğunda yardımcı olan tamircileri vardı, ama bir şeyler ters gittiğinde hemen oradaydım. O benim ailem gibiydi ve Sierra ile taşınmak gibi bir planımız yoktu.

"Evet. Siz yokken Bayan Waddle da sizi en az benim kadar özleyecek."

"Ben de onu özleyeceğim," diye itiraf etti usulca.

Dokuz harika bir yaştı. Onun için her şeyi yapmama ihtiyaç duyacak kadar küçük değildi ama tek istediği bağımsız olmak olan çok da büyük değildi. Ve ona benden daha fazla ihtiyaç duyduğu koşulsuz sevgi ve şefkati veren Bayan Waddle gibi insanları seviyordu.

Ayrıca, açık hava ile ilgili her şeyi severdi. Kirlenmek onu korkutmazdı. Eğer bir gün kıyafet alışverişi ve manikür/pedikür yaptırmayı önerseydim, ağzını kapatırdı.

"Yani, yürüyüş. Bir keresinde bulldog'a benzeyen bir kaya bulmuştum ve belki arayabiliriz diye düşünmüştüm," dedim. "Tam olarak nerede olduğunu hatırlamıyorum ama bulabilirsek eğlenceli olur. Belki onunla fotoğraf çekeriz."

Ya da bir çay tenekesi ve pahalı bir yüzük bulabilirdim. Beni lezzetli bir şekilde acıyan amımın hissinden uzaklaştıran tek şey Duncan'a elli bin dolar borçlu olma tehdidiydi. Bir an önce ormana girip yüzüğü bulmalıydım ve Sierra da bana yardım edebilirdi.

"Bir buldog mu?" diye sordu, kucagında yeni tekmelikleriyle. "Harika! Johnny ve Jackson da gelebilir mi?" Sokağın aşağısındaki üç çocuktan ikisi onlardı ve onlarla takılmayı seviyordu. Johnny iki yaş büyüktü ama Jackson okulda onun sınıfındaydı. Onlar da onunla birlikte kampa gidiyorlardı.

Gözlerimi kırıştırdım, sonra sokağımıza döndüm. "Gidip sorabilirsin." Samanlıkta iğne değil, ormanda taş aramak için dört kişi bir kişiden daha iyiydi. Aynı fark.

Şehir merkezinden yaklaşık bir mil uzakta, sakın bir mahallede oturuyorduk. Garaj yoluna girdim, Büyükanne Paytak'ın yerini kapatmamak için arkaya ve yana doğru çekip arabayı kapattım. İkinci katın girişi evin yan tarafındaydı ve doğrudan bir iç merdiven boşluğuna açılıyordu.

"Neden merdivenlerimizde bir adam var?" Sierra sordu. Bakmak için başımı çevirdim.

"Lanet olsun," diye fısıldadım. "Elli sent!"

Sierra söyledi.

Her kötü söz söylediğimizde bir kavanozumuz vardı. Sierra bunları okulda öğreniyordu ve ben de bunları tekrar etmemesini sağlamanın en iyi yolunun harçlıklarına sertçe vurmak olduğunu fark ettim. Ben ondan daha kötüydüm ve Denver'daki Silvermines maçına gitmek için ayırdığım para gün geçtikçe artıyordu.

Ama bu sefer, *lanet* olsun. Söyleyecek başka bir şey yoktu çünkü o herhangi bir adam değildi. Luke'tu.

Bir yabancıyı asla tanımayan Sierra -bu üzerinde çalışmamız gereken bir şeydi- emniyet kemerini taktı ve arka koltuktan dışarı tırmanarak tekmeliklerini göğsüne doğru sardı.

Ne söyleyeceğimi bilemediğim için aceleyle peşinden gittim. *Tatlım, bu adam dün gece beni yiyip ve parmağını kıcıma sokarak yüzüne boşalmamı sağlayan adam.*

Evet, hayır.

Luke durdu ve yaklaşmamızı bekledi. İyi görünüyordu. Hayır, iyiden de öte. Kot pantolon, üzerine boyanmış gibi görünen düz beyaz bir tişört ve külot eriten bir gülümseme vardı.

"Luke," dedim. "Sen ne-"

"Aman Tanrım!" Sierra durdu, ağzı açık kaldı ve gözleri kocaman açıldı. Onu en son Dex James'in kış merkezine ilk kez geldiği ve takımının koçluğunu üstlendiği zaman böyle bir şok yaşadığını hatırlıyorum. "Anne. Bu Shep Barnes!"

Kaşlarımı çattım. Luke elini siyah gezdirirken yanaklarında bir kızarıklık belirdi. Neden eli kurabiye kavanozundayken yakalanmış gibi görünüyordu?

Shep Barnes?

Sierra trans halinden çıktı ve bir aşağı bir yukarı zıplayarak ona doğru koştu. "Sen Shep Barnes'sın. O üçlü kraniyektomiye sadece bir tükenmez kalem ve bir İsviçre çakısıyla yaptığına inanamıyorum."

Neden bahsediyordu? Luke doktor muydu? Luke Shep miydi? "Sierra, git bak bakalım Johnny ve Jackson yürüyüşe çıkmak istiyorlar mı?" dedim, bakışlarım dünyamı sarsan adama sabitlenmişti

Dün gece. Ve vajinam.

"Bizimle gelebilir misin?" Sierra ona sordu.

Luke... hayır, Shep, hayır... um, bana baktı. Koyun gibi. Shep koyun gibiydi.

Ben bir aptaldım. Görücü usulü bir randevum vardı ve sonra bir barda bir yalancıyı tavladım ve onunla yattım. Eziklerden kurtulabilecek miydim?

Yoksa ben miydim? Bu olayda, hayatımda ters giden her şeyde ortak tema bendim.

"Bu annene bağlı," dedi. Vücudum o sesi hatırladı. Amım sıkıştı ve meme uçlarım sertleşti.

"Devam et," dedim. "Shep ile konuşmak istiyorum."

Sierra koşarak uzaklaştı ama tekmeliklerini kollarıma sokmadan önce değil. Gözlerimi ona diktim.

Bana baktı.

"Kaplan, açıklayabilirim," diye başladı.

Açıklayabilir miyim?

Bu cümleyi daha önce de duymuştum. "Beni *kaplanlaştırma*." Ona doğru yürüdüm. "Açıklamaya gelince? Hokey takımına açıkla." Sonra da üçlü kraniyektominin tam ortasına vurdum.

LUKE

ASPEN bir kız gibi yere atabilir, ama bana vurduğu şey çok acıttı.

Başımı engellemek için kollarımı kaldırdım. "Ow! Kahretsin, bu da ne?"

"Bu bir tekmelik. Hokey disklerini saptırması gerekiyor. Acısa iyi olur!" diye bağırdı ve bana tekrar vurdu.

Bu sefer hazırdım ve elimi bileğine götürüp hafifçe kavrayarak salınımı durdurdum, ardından kaval kemiğini tuttuğu yerden çektim.

"Sana açıklayabileceğimi söyledim," diye nefes aldım. "*Shep Barnes?*"

Bu kadar kızgın olmasına biraz şaşırmıştım. *NYC Acil*'deki rolüm hakkında hiçbir fikri olmayan biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştım. Kızı bile beni tanıdı.

"Kraniektomi mi?" diye tersledi. Evet, cidden sinirlenmişti. "Kızım seni bunu yaparken nasıl gördü? Üçlü ameliyat da neyin nesi?"

Etrafa bakındım. Evinin yan tarafındaydık ama komşuları yakındaydı. Tek ihtiyacım olan bir kadınla kavga ederken görülmekti. Belki de

ama bu tamamen başka bir şeye dönüşürdü. Rehabilitasyondaki bir uyuşturucu bağımlısı bir şeydi, ama kendini benden bir çocuğun hokey tekmelikleriyle korumak zorunda kalan bir kadın başka bir şeydi.

Yine de uyuşturucu bağımlısı değildim. Acil servis doktoru değildim. Shep Barnes değildim.

Aspen de dahil olmak üzere kimsenin beni suçladığı hiçbir şey aslında ben değildim.

"Bak, eğer sakinleşirsen bu konuyu konuşabiliriz," dedim, biraz yumuşatmaya çalışarak. Hatta yatıştırıcı bir hareketle ellerimi uzattım.

Gözleri kısıldı ve kulaklarından buhar çıkması muhtemeldi. Tamam, bu söylediğim aptalca bir şeydi çünkü güçlü bir solakla bana diğer kaval kemiğiyle vurdu.

"mi? Sen de *kimsin* be?"

Tekmeliklerin çift olarak geldiğini unutmak da benim açımdan bir başka kötü hareketi.

Kahretsin, bu acıttı!

Gülmek zorunda kaldım -ki bu oldukça aptalcaydı- ama gerçeği ve *sadece* gerçeği bilen tek kadın beni dövüyor muydu? Dürüst davrandığım için öfkeli miydi?

Hışımınla yanımdan geçip kapısına gitti. Kilitte bir numara vardı ve onu girip kapıyı açtı.

Takip ettim çünkü bunu düzeltmek zorundaydım. "Adım Luke, tıpkı dün gece sana söylediğim gibi."

Bir kat merdivenin dibindeki küçük girişte durduk. Görünüşe göre onun evi ikinci kattaydı, sanki ev yukarı ve aşağı olmak üzere ikiye bölünmüştü. Küçük alanda bir ayna, altında bir sıra kanca ve yerde içinde ayakkabıların yığılı olduğu bir sepet vardı. Merdiven boşluğu ahşaptı ve üzerinde lacivert bir halı vardı. Kapıyı arkamdan kapattım, böylece yalnız kaldık.

Etrafında döndü. Dik dik baktı. "Doğru," dedi, mümkün olan her türlü alaycılığı tek bir kelimeye sıkıştırarak.

Yanakları kızarmıştı ve gözleri biraz vahşiydi. O da öyleydi. Bende bir sorun vardı çünkü ona karşı ateşli olmama rağmen

kızgındı. Bu vahşi kaplan ona çok yakışıyordu ama bunu ona söylememin imkanı yoktu.

"Shep Barnes televizyonda oynadığım bir karakter," diye açıkladım. "Ben bir aktörüm.

NYC Acil'i görmedin mi?"

"Hiç duymadım. Benim televizyonum yok," diye cevap verdi.

Bir an için ona baktım ve bu sözleri anlamaya çalıştım. Sanki elektriği ya da akan suyu olmadığını söylemiş gibiydi. "Televizyonunuz yok," diye tekrarladım.

Başını iki yana salladı. "Hayır."

"Kızınız beni tanıdı," diye yorum yaptım, yani bir şekilde gösteriyi izlemiş . Daha sonra, on yaşlarında bir kızı olduğu gerçeğini düşünmek zorunda kalacaktım. Bir kadına yaşını sormaktan daha iyisini bilsem de, otuz yaşlarında olduğunu tahmin ediyordum, yani Sierra'yı gerçekten gençken doğurmuştu. Babası neredeydi? Eğer Aspen tanışma randevusu için bardaysa, o zaman bekârdı.

"Belli ki arkadaşlarının evinde ya da Paytak Nine ile birlikte izliyor," diye açıkladı.

"Bak, sana yalan söylemedim," dedim ve pantolonumun cebine uzanıp cüzdanımı çıkardım ve kimliğimi aldım. Görünüşe göre sadece benim sözlerime inanmayacaktı. İsterse okuyabilsin diye cüzdanımı havaya kaldırdım. "Gerçek adım Luke Graham ve Nebraska Motorlu Taşıtlar Departmanı dışında, ailem dışında bunu bilen birkaç kişiden birisiniz."

Şimdi kızgın olmaktan çok kırgın görünüyordu. "Dün gece bana kim olduğunu neden sakladın?"

Başımı salladım. "Ben yapmadım." Bana şüpheyile baktığında, devam ettim. "Gerçekten, yapmadım. Ben Shep Barnes değilim. Derek Dashwood değilim."

"Kim?"

"Aktör ismim."

"Takma ad gibi mi?"

Başımı salladım. "Evet. *NYC ER*'da Dr. Shep Barnes rolünü oynayan Derek Dashwood olarak çalışıyorum. Kızınız ve tüm dünya benim Shep olduğumu sanıyor. Ya da Derek. Aslında, beni diziden tanımayan tek kişi sizsiniz. Ve artık gerçekte kim olduğumu biliyorsun."

Bu onu susturdu.

Kimliğimi ve cüzdanımı geri ittim, sonra Aspen'i kalabalıklaştırdım, merdivenlerin altındaki alan sadece birkaç metre olduğu için bunu yapmak zor değildi.

"Bana neden sıvıştığını anlatmanın zamanı geldi."

Bunu değiştirmenin zamanı gelmişti.

Yutkundü, gözleri önce benimkilere kaydı, sonra uzaklaştı. "Tek gecelik bir ilişkiydi. Bir kerelik."

"Eğer kalsaydın, bir kereden fazla olabilirdi," diye karşı çıktım. Bir kereden çok daha fazla.

Bakışları benimkilerle buluştu ve bu olasılığa duyduğu ilgiyi gördüm, ama sonra bu ilgi kayboldu. "Sen tatilde olan bir aktör müsün? Gerçekten daha fazlasını mı istedin? Hiçbir beklentim yoktu *Luke*. Ayrıca, ilk iş olarak bir ders vermem gerekiyordu."

Dünyada benden bir şey istemeyen tek kadınla karşılaşmak zorundaydım. Söylediği gibi, hiçbir beklentisi yoktu. Onun peşinde olan *bendim*.

Ferahlatıcı ve... gerçkti.

Aspen ilgimi çekmişti çünkü sadece bir geceye olan ilgisinin bir şeyden kaynaklandığını hissediyordum. Beni bir daha görmek gibi bir planı yoktu ve incinmeli miydim, heyecanlanmalı mıyım yoksa fikrini değiştirmek için motive mi olmalıydım emin değildim.

Kesinlikle sonuncusu. Çünkü bir gece önce yanımdaydı ve ben daha fazlasını istiyordum. Elimden gelse bu ilişkiyi bitirmeyecektim.

Başımı salladım. "Doğru, yoga."

Gözlerini kırıştırdı. "Nasıl yaptın-"

"Ayak bileklerini omuzlarıma koyduğum ve seni becerirken neredeyse ikiye büktüğüm zamanı hatırlıyor musun?"

Her şeyi çok iyi hatırlıyordum. Aletim derine gömülmüştü ve açılı değişikliği beni inanılmaz derecede derine götürmüştü. Yanaklarının pembeleşmesini o da hatırlıyordu.

"Ne kadar esnek olduğunu söyledim, sen de yoga eğitmeni olduğunu söyledin."

Gözlerini kırıştırdı. "Bunu ben mi söyledim?"

"Söylediğin her şeyi hatırlıyorum," diye itiraf ettim ama içimdeki mağara adamı, sikimin gücüyle aklını başından aldığım için çok heyecanlıydı. Daha da yaklaştım, böylece şimdi duvara yaslanmıştı ve ön kolum başının yanında duruyordu. "Kabul ediyorum, içimdeki mağara adamı beni içinde hissetmekten başka bir şey hatırlamadığın için memnun."

"Luke."

"Ah, işte o dudaklarda benim adım yazıyor." Onlara baktım, hepsi dolgun ve mükemmeldi. Henüz bana sarıldıklarını görmemiştim ama olacaktı. "Kahretsin, bunu söylemene bayılıyorum."

Elimi boynunun arkasına koydum, onu yerinde tuttum ve öptüm. Şükürler olsun, bana izin verdi. Dizimle bacaklarını ayırdım ve amının kalçama sürtünmesi için iyice bastırdım. Kumaşın üzerinden onun sıcaklığını hissedebiliyordum.

Öpüşürken bir elimi onun üzerinde gezdirdim, memelerini avuçladım ve sonra daha aşağıya, yoga pantolonunun kumaşının altından kayarak onu kaygan ve ıslak buldum.

Dokunuşumla birlikte başı geriye doğru eğildi.

"mi?" diye sordum. Kahretsin, mükemmeldi. Çok tutkulu. Çok muhtaç. Yani.. *benim*.

"Luke," diye sızlandı, gözleri kapandı.

Boynuna doğru sıırttım çünkü parmağımın klitorisinin etrafında dönerken onu boşaltmıyordum. Oh, yapabilirdim. Önceki geceden sonra vücudunu tanıyordum.

"Gelmek ister misin?"

Dudaklarını yaladı, başını salladı.

"Kızın geri gelmeden önce yeterince zaman olmaması çok kötü." Parmaklarım hâlâ klitorisinin üzerindeydi. "Ayrıca, sabahları sert bir sikiş yapmak yerine gizlice kaçan yaramaz kızlar boşalamazlar."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve kocaman gözlerle bana baktı.

"Bana neden güvenmediğin hakkında konuşacağız kaplan."

"Ben... Ben Sierra ve arkadaşlarıyla yürüyüşe çıkıyorum."

"O zaman yürüyüş yapmayı sevmem iyi bir şey. Birbirimizi tanımak için bolca zamanımız olur."

Burnunun ucunu öptüm ve elimi amından çektim. Nefes nefese

kaldı. "Gidiyorsun-"

"Anne!" Kızının bağırışı ve ağır adımları kapalı kapıdan içeri girdi. "Jackson ve Johnny, onlara zorla lahana cipsi yedirmezsen gidecekler."

Parmaklarımı onun yapışkan balından yalarken beni izledi. Kahretsin, onun tatlılığına bağımlıydım. "Lahana cipsi mi? Tiger, ihtiyacım olan tek atıştırma sensin."

ASPEN

"Yoganın insanların sakinleşmesine yardımcı olması gerekmiyor mu?" Luke sordu.

Kasabanın dışındaki ormanlık tepeye doğru patikada yürürken omzumun üzerinden ona baktım. Sierra, Johnny ve Jackson önden koşmuşlardı, ancak onları güneş kremine buladıktan ve her birinin su şişelerinin olduğundan emin olduktan sonra.

Mükemmel bir yaz günüydü ve dışarıda olmak iyi hissettiriyordu. Bulmam gereken elli bin dolarlık bir yüzük olduğu gerçeği dışında. Ya da başka bir şey.

"Kontrollü ve bilinçli nefes alma yoluyla farkındalık pratiği yapıyoruz," diye yanıtladım, ne demek istediğini merak ederek.

"Bir yogacıya göre oldukça dağınıksın."

Ne? Durdum, etrafımda döndüm ve ellerimi kalçalarımın koydum. "Ragey?"

Uzandı ve karşı kolunu ovuşturdu. "Tekmeliklerle çok tehlikeli oluyorsun," dedi sırtarak.

Gözlerimi devirdim. "Bilmen gerekiyorsa, yalancılardan hoşlanmam. Ya da olmadıkları biri gibi davrananlardan."

Onunla büyüdüm. Onunla çıktım.

"Kaplan, benim işim rol yapmak," diye karşı çıktı. Bunun farkındaydım. *Şimdi*.

"Ayrıca tatmin edilmeden... bırakılmaktan da hoşlanmıyorum," diye ekledim huysuzca. Elini klitorisimin üzerine koymuş beni tahrik ediyordu ve çok yaklaşmıştım. *Çok yaklaşmıştım*. Daha önce hiç bir erkek beni boşaltmamıştı ama vücudum Luke'un onu tatmin edebileceğini biliyor gibiydi ve durduğunda tam sınırdaydım.

Seksi pislik.

"Tatmin olmamış. Bunu anlıyorum, özellikle de gecenin bir yarısı gittiğinden beri," diye mırıldandı, sesi alçalmıştı. Daha derine. Her ihtimale karşı etrafta kimin olduğunu görmek için omzumun üzerinden baktı. Çocuklar gürültücüydü ve geleceklerini çok önceden biliyorduk. "Bir listem var Aspen." Gözleri benimkilerle buluştu. Tutuldu. "Uzun bir liste. Eğer bu sabah benimle yatakta kalsaydın, birkaç şeyin üstünü çizibilirdik. Sen de benim gibi hissediyorsun."

Azgın mı? O da mı azgın hissediyordu?

Cep telefonu çaldı. Sinirli bir ifadeyle cebinden çıkardı, okudu, bir şeyler yazdı ve sonra yerine koydu. Aşağıya bakıp kot pantolonunun önünü incelemekten önce çenesinin sıkışma şeklini kaçırmadım. Çok yıpranmıştı ve onu doğru yerlerden kavriyordu.

Amım onun ne kadar büyük ve sert olduğunu hatırlayarak sıkıştı ve inlememek için gerçekten çok uğraştım. Daha fazlasını istiyordum.

Sierra, Johnny ve Jackson'ın evinden döndükten sonra -ve ben orgazm olmuşum- Shep Barnes'ı işiyle ilgili sorgularken cep telefonumdan hızlı bir arama yaptım. Çok fazla şey çıktı. Popüler dizi ve Luke'un rolü hakkında göz gezdirdim, söylediklerinin doğru olduğunu kanıtladım ama daha derine inmedim. Zamanım yoktu ama Luke'u internetten öğrenmek de istemiyordum.

Önlük ve beyaz doktor önlüğüyle iyi görünüyordu ama ete kemiğe bürünmüş hali... ete kemiğe bürünmüş halinden kastım tamamen çıplak olmasıydı, çok daha iyiydi.

"Hiçbir şey beklemiyordum Luke," diye cevap verdim. "Bir gecedan fazla değil. Hiçbir şey aramıyorum. Bu *gerçek* değil ki. Sadece yürüyelim, tamam mı?" Döndüm ve ayakkabımla küçük bir çakıl taşını tekmeleyerek tekrar yola koyuldum.

"Bir gecedan fazlasını istiyorum," dedi. Donup kaldım.

"Luke," diye neredeyse yalvarıyordum çünkü konuşan benim amımdı. "Bir adam tarafından yakıldın, değil mi?" diye sordu.

Etrafıma bakındım, sorusunu geçiştirmek için bir şeyler bulmaya çalıştım. Burası yüzüğü gömdüğümde izlediğim patıkaydı. Patikadan ne zaman ayrıldığımı ve ormana ne zaman girdiğimi hatırlamıyordum. Geriye dönüp baktığımda, bu pek de akıllıca bir hareket olmayabilirdi.

Tamam, tüm bu gezi aptalcaydı çünkü iki yıl sonra burada üç çocuk ve ünlü bir aktörle aslında var olmayan bir bulldog kayasını arıyordum.

Ama tüm bunlar gerçekten de bir erkek tarafından yakıldığının kanıtıydı.

Cevap vermek yerine çocuklara seslendim. "Buradan ormana dönelim!"

Sierra ve çocuklar çok ilerideydiler ama geri döndüler, hangi yönü gösterdiğimi gördüler ve yönlerini değiştirdiler, bağırıp çağırarak yakındaki vahşi yaşamı korkutup kaçırdılar.

Luke etrafına bakındı, çamların arasından süzülen güneş ışığını içine çekti. "Burası çok güzel."

"Acil serviste geçirdiğin onca zamandan sonra fazla yürüyüş yapamıyor musun?" Sırıtarak sordum.

Çenesini eğdi ve kollarımda tüylerimi diken diken edecek şekilde bana baktı. "Yaramazlık hakkında ne dediğimi hatırlıyor musun?"

Evet, kesinlikle öyle. Amım ağrıyordu çünkü beni eve dönmeye yakın, tamamen tatminsiz bırakmıştı.

Yaklaşarak boynumun arkasını kavradı. Sıkı tutuyordu. Emrediciydi. Başımı onun sahiplenici dokunuşuna doğru eğdim. Başında bir gece öncekiyle aynı kasket vardı -o zaman yüzünü bardan gizlemek için, şimdi ise güneşten korumak için- ve güneş gözlüğü. Yansıtıcı camlar yüzünden gözlerini göremiyordum ama yine de ilgimi çekmişti. Delicesine çekiciydi ve bir mega yıldıza göre ayakları yere basıyordu. "Beni tanımadığın için kızgınsın."

Başka tarafa baktım. "Kendimi aptal gibi hissediyorum."

Başını salladı ve enseme hafifçe sıkarak tekrar ona bakmamı sağladı. Sonra beni öptü. Yumuşak. Nazikçe. İlk başta. Sonra başımı yana eğdi, sanki beni daha derin öpmesi için tam olarak doğru pozisyona getiriyordu. Öpüşmeye başlar başlamaz beni geri çekti.

"Yapma," dedi dudaklarıma bakarak ve sertçe nefes alarak. "Bilmemeni seviyorum. Kıssadan hisse? Bir televizyon al."

Sırıttı ve ben başımı salladım ama hareket etmedim çünkü dokunuşunu hissetmek hoşuma gidiyordu. Çok fazla. Beni tekrar öpmesini umdum. Belki parmaklarını külotuma geri sokar. Ne hakkında konuşuyorduk? Ah, evet. "TELEVIZYON MU? Hayatta olmaz. O bozucu. Zaman alıyor. Araştırmalar gösteriyor ki çocuklar-"

Dudaklarımı örtmek için başparmağını kaydırdı.

"Beni tanımadığın için sevdiğimi söylediğim yeri kaçırdın mı?" Elini bıraktı. "Bana tekmeliklerle vurduğun kısım hariç. Tiger, kaç kişinin beni gerçekten doktor sandığını ya da ünlü biriyle yatmak istedikleri için benimle ilgilendiklerini tahmin bile edemezsin."

Onu inceledim, içinde bulunduğu durumu düşündüm, rastgele insanlar onu televizyondaki bir karakter olarak tanıdı ve onunla ilişkilendirdi. Gerçek adını bile bilmiyorlardı. Sadece algı yoluyla tanınmak istememesini anlayabiliyordum.

"Sierra'nın tepkisine bakılırsa oldukça iyi bir fikrim var," dedim. "Zor olmalı."

"Sierra'dan bahsetmişken, senin bir televizyonun olmamasına rağmen o bol bol televizyon izliyor."

Haksız da sayılmazdı. Arkadaşlarının hepsinde televizyon vardı ve ne zaman ziyarete gitse bir sürü televizyon görüyordu. "Evde bir tane istemiyorum ama ona başka yerlerde izleyemeyeceğini söyleyemem. Ben o kadar gerçekçi olmayan bir anne değilim. Ayrıca aşağıda Paytak Nine'nin de bir tane var ve birlikte dizi izliyorlar. Tıpkı et yemek gibi. Ben yapmıyorum ama o isterse arkadaşlarının evinde ya da restoranlarda yiyebiliyor. En sevdiği atıştırılmalık kurutulmuş dana eti. Tüm hokey takımı buna bayılıyor."

"Lahana cipsi değil mi?" diye alay etti, belli ki Sierra'nın daha önce bağırdığı şeyi hatırlıyordu.

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Sanırım ona bunları yedirdiğim günler çoktan geride kaldı."

Çocukların ilerlediğini fark edince tekrar yürümeye başladım. Artık patikanın dışına çıkmıştık, bir kayaya ya da ağaç köküne takılmamak için gözlerimi aşağıda tutmak zorundaydım, tabii ki o anda bunu yaptım.

Luke düşmek yerine beni yakaladı ve bir kolunu belime doladı.

"Dikkatli ol, kaplan."

Bir nefes aldım, bıraktım, kolunun etrafımda olduğunu hissettim. Sert vücudunun arkamdan bana doğru bastırdığını hissettim. Başımı , incinmediğim için şükrettim. Beni bıraktı ve tekrar yürümeye başladım. Ormanda yürümenin bir ön sevişme olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Birkaç dakika sessiz kaldık ve Luke'un çok da gizli olmayan sırrını düşünürken ıslak külotla yürümeye alıştım. O ünlü bir televizyon yıldızıydı. Benim içinse sadece çok ama *çok* iyi sikişen seksi bir adamdı.

"Dün gece barda, insanlar seni tanımasın diye köşede miydin?" Merak ettim.

"Evet," diye cevap verdi, arkamda bana ayak uydurarak. "Bir hamburger, bir bira ve maç izlemek istiyordum."

"Tatilde olduğunu mu söyledin?" Bu saçma bir soruydu çünkü burada yaşamadığını ve tesiste bir odası olduğunu biliyordum.

"Evet. Çekimler bitti ve boş zamanım var. Los Angeles'tan çıkmam gerekiyordu. Bu yüzden Hunter Valley'deyim. Bir mola."

"Benim dışımda insanların seni tanıdığına eminim. Eğer insanlar Sierra'nın verdiği tepkiyi verirse, bu çok da büyük bir mola sayılmaz."

"Evet, ama burada Montana'da bu konuda rahatlar. Çoğu zaman. Tamamen yalnız kalabilmemin tek yolu şebekeden ayrılmak olurdu ki bu da kulağa hiç eğlenceli gelmiyor. Ya da ailemin Nebraska'daki evine gidebilirim ama o zaman da şafakta kalkıp inek gütmek zorunda kalırım. Peki ya sen?"

"Ben mi? Ben ünlü olmaktan çok uzağım." Ama annem öyleydi. Onun spot ışıklarından kaçtım çünkü artık mükemmel olmadığım için beni spot ışıklarının altında görmek istemiyordu. Mükemmel bir balerinken evlenmemiş bekar bir anneye dönüşmüştüm, bu da senatörlük kampanyası sloganları ve fotoğraf çekimleri için kötüydü, özellikle de bale kariyerim çok umut vericiyken. Bir torunu olduğunu bile kabul etmedi.

"Aletimin üzerine boşaldığında nasıl hissettiğini biliyorum ama başka bir şey bilmiyorum. Senin sırların var. Nasıl oldu da gizlice ?" sordu, müstehcen konuşması beni bir çubuğa takılıp tökezletti. Beni sabitlemek için eliyle dirseğimi kavradı.

"Sana söyledim, bu sabah ders vermem gerekiyordu." Bu doğrudu, ama kaçamak.

"Durum böyle olabilir ama veda edebilirdin. Seni bulmamızı kolaylaştırırdı."

Kaşlarımı çattım. "Neden beni bulmak istiyorsun?"

Uzandı, belli bir samimiyet düzeyini gösteren basit bir hareketle parmağını yanağımda gezdirdi. Hoşuma gitmişti.

"Güzel bir kız ve üç kısa boylu, gürültücü refakatçiyle yürüyüş yapma fırsatını kaçıırırdım." Yavaş gülümsemesi bir tanesini benden uzaklaştırdı. Tanrım, sakın ve rahat olmak için derin nefes egzersizlerine ihtiyacı yoktu.

Bu sabah avukatın mektubundan sonra ikisinden de çok uzaktım.

"Dün geceye tek gecelik bir ilişki için girdim," diye açıkladım. "Başka bir şey değil." Bir sürtük gibi konuşmuş olabilirdim ama bir kadının ihtiyaçları vardı.

herhangi bir erkek kadar. Herhangi bir bağıllık olmadan bunları yerine getirmenin yanlış bir tarafı yoktu.

"Bir ilişki istemiyor musun?"

Durdum ve neredeyse sırtıma çarpıyordu, elini omzuma zorunda kaldı. Etrafımda döndüm. "Bir ilişki mi? Hayır."

İlişkiler hakkında ne biliyordum? Ailemin açık, sevgisiz bir evliliği vardı. Herhangi bir ruh sağlığı danışmanı ilgi ve duygusal manipölasyonu şefkat olarak algıladığımı söyleyebilirdi. Bunu bana söylemesi için kimseye para ödememe gerek yoktu. Eziklerle, berbat durumda olduğumu biliyor gibi görünen boktan adamlarla dolu bir geçmişim vardı. Ya da kendi kendime pisliklere çekildiğimi. Son zamanlarda bile birçoğunun anneme erişmek istemesi, tüm bu flört olayını daha da kötüleştirdi. Bunu çok uzun zaman önce öğrenmeliydim ama nedense yalnız kalmanın daha iyi olduğunu anlamam Duncan'ın zamanını aldı. Evet, Mallory ve diğerleri beni ayarladı ama hiçbiri ilk randevunun ötesine geçmedi. Yorgun mu? Kesinlikle. Ayrıca, neden bir erkeğe ihtiyacım olsun ki? Tamam, yasal orgazmlar dışında. Kendi küçük ailemi kurmuştum. Sierra'yı koşulsuz sevdim ve ona gerçek sevginin bu şekilde olduğunu öğrettim. Bağlanmak yok.

"Daha fazlasını istiyorum, Aspen."

Gözlerim büyüdü. "Ne? Erkek/kız arkadaş gibi mi? Nişanlılık mı? Evlilik mi? Sen *tatildesin*."

"Dün gecenin muhteşem olduğunu inkar edemezsin."

Sessiz kaldım çünkü haklıydı. Dün gece çılgıncaydı. Daha önce hiç böyle seks yapmamıştım. Ne istediğini bilen otoriter bir adamla hiç birlikte olmamıştım. Edepsiz bir konuşmacı. Yetenekli bir sik kullanıcısı. Beni ilk sıraya koyan bir adamla. Ona daha önce hiç oraldan boşalmadığımı söylediğimde, bunu değiştirmeyi hayatının amacı haline getirmişti. Bana o orgazmı yaşatana kadar başka hiçbir şey yapmamış, pantolonunu bile çıkarmamıştı.

Konu seks olduğunda, Luke tam bir paketti.

"O liste mi, kaplan?" diye sordu. Bakışları yüzümde gezindi. Gözler, dudaklar.

Tekrar bak. "Bunu seninle bitirmek istiyorum. Bu yüzden seni ettim."

"Beni nasıl buldun?"

Omuz silktili. "Yoga eğitmeni Aspen elimdeki tek ipucuydu. Bir araştırma yaptım ve yoga stüdyonuzu internette buldum. Hunter Valley'deki tek yoga stüdyosuydu, bu yüzden oldukça kolay oldu. Oraya gittim ama kapalıydınız."

"O zaman nasıl-"

"Stüdyonuzun web sitesinde biyografi sayfasında tam adınız yazıyor. Fotoğrafınız da. Bir arama daha yaptım. Adresiniz herkese açık."

Yeterince araştırma yaparsa, yasal olarak adımı değiştirmiş olsam da Senatör Bergstrom'un kızı olduğumu öğrenecekti. Bu konuda yorum yapmamış olmasına bakılırsa -çünkü bağlantıyı kuran herkes kurmuştu- o kadar derine inmemişti.

"Dedektif olmalısın."

Sırıttı, güneş gözlüklerini çıkardı ve tişörtünün yakasına astı. "Eğer rolü kapabilirsem, gelecek bir filmde bir dedektifi oynayacağım."

Dudaklarım seğirdi.

"Komik." Bana baktı.

"Bekle. Gerçekten mi?" O bir filmde mi? Onunla kıyaslandığımda ben gerçekten çok sıkıcıydım.

Başını salladı. "Ne dersin kaplan? Benimle daha fazlasını mı istiyorsun?"

Öyle mi yaptım? Uh, evet. Başımı salladım. Bunu inkâr etmek aptallık olurdu, özellikle de evde parmaklarına damladığımdan beri. "Daha önce yaramaz olduğumu söylemiştin. İyi olursam ne olur?"

Yutkunmasını izledim. Sertçe. Bakışları daraldı ve dudaklarıma kaydđ.

"Eğer iyi bir kızsın, o zaman-"

Çocukların sesleri daha da yükseldi ve söyleyeceği her şeyi kesti. Kütüklerin ve kayaların üzerinden atlayarak bize doğru koştular.

Luke örgümün ucunu şakacı bir şekilde çekiştirerek, "Sonra," dedi.

"Sonra," diye kabul ettim, çocuklar önümüzde patinaj yaparak durduğunda. Kızarmış ve mutluydular, tıpkı dörtnala köpek yavruları gibiydiler. Johnny'nin bir

Bir dal bulmuş olmalı ve onu baston olarak kullanıyordu. Her zaman çok fazla enerjileri vardı, umarım bu gezinti birazını yakar.

"Bu bulldog taşı ne kadar büyük?" Sierra küçük yüzü ter içinde kalarak sordu.

Evden çıktıktan sonra beşimizi patika başına ben götürdüm. Luke'un yanımda olması garipti ama bunu düşünmek için çok fazla zamanım olmadı çünkü çocuklar yol boyunca arka koltuktan onu sorguya çektiler. İşi hakkında sorular sordular, bilmek istediğim her şeyi sordular, ben de sessiz kaldım. Park ettiğimizde, aslında tıp hakkında yara bandı yapıştırmaktan başka bir şey bilmediğini fark ettiler, bu yüzden ünlü olması umurlarında değildi. Jackson'a göre o sadece işi olan bir adamdı. Ve sıkıcı bir işti çünkü Jackson kar küreme aracı şoförlüğünün çok daha iyi bir meslek olduğunu söylüyordu.

"Belki üç beş metre genişliğinde," diye cevap verdim, geçmişini düşünerek. Toprakta çömelip işliyordum ve kaya da bir kaya parçasıydı. "Oldukça büyük. Sadece bir taraftan bulldog gibi görünecek, bu yüzden ilerlerken olasılıkların etrafında daire çizmeniz gerekebilir."

"Doğru bölgede miyiz?" Johnny etrafına bakınarak sordu. O ve kardeşi, *Andy Griffith Show*'daki Opie'nin sarışın versiyonları gibi görünüyordlardı, kısa saçlarının arkasındaki dalgalara kadar.

Omuz silktim. "Tam olarak hatırlamıyorum. Şu patikadan geldim ve sonra bu tarafa döndüm." Konuşurken elimle işaret ettim. "Çok uzağa gitmedim."

"Ya bulamazsak?" Jackson terli alnını elinin tersiyle silerek sordu.

Sonra geri gelip bulana kadar aramak zorunda kalırdım. Ya da elli bin dolar bulana kadar.

"O zaman başka bir gün ararız," diye cevap verdim.

Johnny, "Yarın hokey kampına gidiyoruz," diye hatırlattı.

Sierra ve Jackson aynı anda başlarını salladılar, gözleri Noel Baba'yı bekliyormuş gibi parlıyordu.

Doğru. Bir haftalığına Missoula'daki hokey kampına gittiler. Kışın bunu ilk duyduğumda Sierra'nın o kadar uzun süre uzak kalacak kadar büyük olduğunu düşünmemiştim. Ama Silvermines'in sezon dışı olması nedeniyle Dex James'in de gideceğinden emin oldum. Lindy ile ilkbaharda Jillian adında bir bebekleri olduğundan beri bu üçlü ayrılmaz bir ikili olmuştu. Bu Lindy'nin de kampa gideceğı anlamına geliyordu. Sierra'yı tanıyorlardı ve ona göz kulak olacaklarına söz vermişlerdi.

O günden sonra hayır diyemedim, özellikle de Sierra'nın takımının geri kalanıyla birlikte Jackson ve Johnny de gideceğı için. On kadar aile refakatçisi ve koçla birlikte.

"Hiçbir yere gitmiyor," dedim. "Sen yokken onu bulursam, seni yukarı çıkarır ve sana gösteririm."

"Peki ya bugün?" Sierra su şişesinin kapağını açarak sordu. "Yani, eğer bulamazsak üzüleceğiz."

"Dondurma almaya ne dersin?" Luke teklif etti. "Bu beni her zaman daha az üzüyor. Özellikle de Rocky Road." Bana baktı, muhtemelen bunun uygun olup olmadığını anlamak için biraz geç kalmıştı.

Haykırışları ve çığlıkları ona B planını beğendiklerini gösterdi ve aramaya devam etmek için tekrar koşmaya başladılar.

Dondurma *benim* B değildi. Hiç yoktu. O taşı bulmak zorundaydım.

ASPEN

Mallory kolumdan çekiştirip yerime geçtiğinde stüdyonun köşesinde hoparlör sisteminin başındaydım ve öğleden sonraki Vinyasa dersim için senkronize cep telefonumdan müzik seçiyordum.

"Psst."

Başımı çevirdim. Sarı at kuyruğu yanağıma değecek kadar yakınımdaydı. Bana değil, odanın diğer ucuna bakıyordu.

"Ne?"

"Shep Barnes senin sınıfında," diye fısıldadı, hâlâ pazumu tutuyordu ve şimdi kas tonumu test ediyormuş gibi sıkıyordu. "O çok iyi bir aktör."

"Kim?"

"*Kim?*" diye tısladı.

"Shep-" Oh. Başımı o yöne çevirdiğimde Luke'un yerde bir yoga matı serili olduğunu gördüm. Malzeme köşesindeki seçkiden bir tane almış olmalıydı.

Vay canına, çok ateşliydi. Düpedüz acımasızdı. Kolsuz bir tişört ve şort giymişti; altındaki dar, siyah sıkıştırmalı şortun alt paçası kaslı kalçalarını ortaya çıkarıyordu. Tam da yoga yapan erkeklerin giymesi gereken türdendi, çeşitli pozlarda şortlar yukarı sıyrıldığında kimsenin aletlerini engelliyordu. Geçmişte olmuştu ve ürkütücüydü.

Luke bakışlarımızın gücünü hissetmiş olmalı ki bize doğru baktı ve göz kırptı.

Mallory arkasını döndü ve hoparlörümle yüzleşti. "Bana göz kırptı!"

Gülümsememi engelledim çünkü on beş adım ötede minderinde oturan Theo -ki o gerçekten bir doktordu ve televizyonda oynayan biri değildi- Luke'a iyi görünmeye çalışıyormuş gibi bir elini saçında gezdirdi.

Aman Tanrım, ünlü biri için tam bir aptal gibi davranıyordu.

Kalbimin göğsümden fırlayacakmış gibi atmasının nedeni onun bir yıldız olması değildi. Kendimi on beş yaşında bir çocuğun yıldız oyun kurucunun ilgisini çekmek için ezilmesi gibi hissediyordum. Geçen gece yatağında beni azarlayan adama karşı bir tepki vermem gerekirken, verdiğim tepki beni şaşırttı.

Başarısız bulldog taşı ve yüzük avımızdan sonra, söz verdiğimiz gibi çocukları dondurma yemeye götürmüştük. Durmadan hokey kampı hakkında konuştular; güzergah, kafeterya hakkında duydukları ve bir seferde kaç hamburger yiyebilecekleri, kaldıkları yurt odaları, kimin ailesinin refakat ettiği ve hatta Dex James'ten bile bahsettiler. Etrafında kaç tane genç olduğundan emin değildim ama Luke iyi bir çocuktı ve tüm dikkatini onlara vermişti. Kıkırdayan iki kadının yanına gelip ondan imza istemesi dışında.

Eve döndükten sonra çocukları yumrukladı ve onlara kampta harika vakit geçirmelerini söyledi. Sonra bana döndü, o için için yanan bakışları ve hınzır gülümsemesiyle, benimle sonra görüşeceğini söyledi. Öpücük yoktu, çünkü çocuklar vardı, ama onun kadar tatmin edici olmasa da aynı derecede seksi olduğunu keşfettiğim bir göz kırpma vardı.

Daha sonra dediğinde, bu hafta içinde bir ara belki diye düşündüm, ama ertesi öğleden sonra ve yoga dersimde değil. Bu sabah Sierra ve ben Büyükanne Waddle ile kahvaltı ettikten sonra onu kampa bırakmak için kış sporları kompleksine götürmeden önce son toparlanma işlerini yaptık. Sadece otobüsler hareket ettikten ve ben arabaya döndükten sonra ağladım. O zamandan beri hüzünlüydim ve öğleden sonra dersinin dikkatimi dağıtmasına sevindim.

"Bekle, neden bana göz kırpsın ki?" Mallory bana baktı. "Yaşayan en seksi bekâr olan Shep Barnes neden böyle göz kırptı ve neden senin dersine giriyor?"

"Yaşayan en seksi bekar mı?"

"Evet, o dergide onunla ilgili koca bir bölüm var."

Başlarımızı senkronize bir şekilde çevirip, şu anda matının üzerinde çıplak ayakla duran ve uzanıp ayak parmaklarına dokunarak esneyen Luke'a baktık. Geçen gece beni arkamdan yediği zaman verdiği poza çok benziyordu.

Birden burası sıcak oldu. Kahretsin. Yoga pantolonu ıslak bir amı saklamak için çok az şey yapıyordu, bu yüzden tangamın sağlam olmasını ve düşüncelerimin geçen gece yaptığımız şeye geri dönmemesini gerçekten ummak zorundaydım.

"Aspen," diye tısladı Mallory, düşüncelerimi ona geri çekerek. "Bana göz kırpmıyor, değil mi?"

"Bu Luke," dedim.

Kaşlarını çattı. "Kim?"

"Shep Barnes."

"Doğru," dedi. "Peki Luke kim?" "Shep Barnes," diye tekrarladım.

"Shep Barnes Luke mu?"

"Evet."

". O... Bekle. *Hayır*, o-HOLY SHIT!"

Mallory'nin kolundan tutup az önce müstehcen bir şekilde bağırduğu sınıftan yüzünü çevirmesi için onu geri çekme sırası bendeydi. Doğru değil

Lavanta kokulu, zen dolu alanım için ruh hali.

"Kes şunu," diye fısıldadım.

"Geçen gece yattığın adam bu mu? Adının Luke olduğunu söylemiştin. *Shep Barnes ile mi yattın?*"

Başımı salladım. "*Luke*'la yattım."

Gözleri kocaman açılmıştı ve ağzı bir balık gibi açılıp kapanıyordu. "Ama-
"

Elimi kaldırdım. Eğer onu susturmazsam olay çıkaracaktı. "Bak, derse başlamam gerekiyor. Bunu daha sonra konuşabilir miyiz?"

Şiddetle başını salladı. "Evet, bunu kesinlikle daha sonra konuşabiliriz. Tüm detaylarıyla. Şemalarla. Aslında Sierra kampa gittiğine göre aşağıya inip pizza yememiz gerekiyor, değil mi?"

Başımı salladım ve somurttum.

Kolumu okşadı. "Güzel. Şarap içeceğiz. Bol bol şarap ve bana *her şeyi* anlatacaksın."

"Bir sürü şarap," diye göz devirerek onayladım, çünkü o minderine dönmüştü ve Luke'a pek de çaktırmadan bakmıyordu. Hatta ona garip bir parmak hareketi bile yaptı. *Tam bir aptal.*

Sınıfta yaklaşık on beş kişi vardı ve birkaçı Luke'a onu tanıdıkları anlamına gelen pek de ince olmayan bakışlar atsa da Mallory gibi en sevdiği erkek grubunun önünde bir ergen gibi davranmıyorlardı.

Rahatlatıcı müziğin sesini ayarlamayı çabucak bitirdim ve sınıfın önüne yöneldim. Mallory matına geri dönmüştü. Bağdaş kurmuş otururken yana doğru eğildi ve yanındaki Theo'ya fısıldadı. Sonbaharda tanıştıklarından beri haftada bir kez onunla yogaya geliyordu. Tüm bu aylar boyunca esnekliği sıfırdan biraz daha iyiye gitmişti. Ama Mallory'yi seviyordu ve onu dar yoga pantolonunun içinde kıcını gösteren çeşitli pozlar verirken görmeyi sevdiğini anladım, bu yüzden devam etti.

Ona kesinlikle Luke'tan bahsediyordu.

"Pekâlâ millet," diye başladım, sesimi sınıfta kullandığım yumuşak, yatıştırıcı tonda yumuşatarak. "Bugün sırt üstü yatarak başlayacağız."

Herkes yerleşirken ben de ön taraftaki minderime yerleştim, bacak bacak üstüne attım ve kışımı katlanmış bir battaniyeye dayadım. Luke arkasına yaslanmadan önce bana bir kez daha göz kırptı.

Aman Tanrım.

LUKE

"Seni dışarı davet etmem gerekiyor."

Matımı sarmayı bitirdim ve arkamı döndüm. Sınıftaki diğer tek erkek durmuş, bir su şişesini ağzına götürmüştü ve yutmadan önce fişkırtıyordu. Siyah saçlıydı ve otuzlu yaşlarının ortalarında idi. Bir saatlik ders boyunca yogaya elinden geleni yapsa da berbattı. Onu kontrol ettiğimden değil, ama gördüğüm en az esnek insanlardan biri olmalıydı ve bir saatlik vinyasa akışını denemek yerine bir maraton koşmuş gibi terledi.

"Öyle mi?" Ben de karşı çıktım.

Bu daveti yaptığı için pek heyecanlanmışa benzemiyordu.

Omzunun üzerinden başparmağıyla işaret etti. "Mallory seninle tanışmak için can atıyor." Terli başını kaşıdı. "Aslında, sanırım merdivenlerden inerken dikkatli olmam gerekecek çünkü sırf sana ulaşmak için beni dışarı çıkarabilir. Koridor geçiş kartından bahsediliyordu ama bunun ne anlama geldiği hakkında en ufak bir fikrim yok."

Dudağımı ısırđım çünkü bu adam çok huysuzdu ama bakışları Mallory olduğunu tahmin ettiğim kadına kaydığında -ki onun kadını olduğu çok açıktı- bakışları ısındı ve bariz bir sevgiyle doldu.

"Bence bu, bir kadının asla karşılaşmayacağını varsaydığı ünlü bir erkeğe aşık olması, ama karşılaşırda da erkeğinden onu aldatmak için izin almasıdır."

Kahverengi gözleri tekrar benimkilere dikildi ve kısıldı. Merdivenlerden aşağı atılan ben olabilirdim. Ellerimi kaldırdım. "Bunu ben icat etmedim. Belli ki kadınlar icat etti. Ve kimsenin geçiş kartı olmak gibi bir niyetim yok."

Bu, bir kadının Shep Barnes'ı sikkem istediğı anlamına geliyordu, beni değil. Ben karakter olarak sevişmedim.

İçini çekti, sonra elini uzattı. "Theo James." "Ben-"

"Shep Barnes. Biliyorum. Ben bir travma cerrahıyım. *Gerçek bir cerrah.* Senden bir iki şey öğrendim. Mallory bana Şubat ayında kar fırtınası sırasında NYC ER'in ilk sezonunu izletene kadar üçlü kraniyektominin ne olduğunu bile bilmiyordum. Üçlü kraniyektomi ve bunu tükenmez kalemle yapmak? Çılgın yetenekler."

Dudakları kıpırdadı ve bunun bir gülümseme olduğunu varsaydım.

Başımı salladım. "Tıp camiasına yardım edebildiğime sevindim. Aslında adım Luke ve evet, tükenmez kalem tekniğini mükemmelleştirmek için yirmi deneme yaptım. Tıp fakültesine gerek yok."

Düpedüz sırtıttı.

"Aspen'e benim kadınıma baktığım gibi baktığın için, işini bitirmek için neşterimi çıkarmam gerektiğini düşünmüyorum. Daniel'la tanıştın mı?"

Başımı salladım.

"O ve kardeşleri yerel bir peyzaj şirketi işletiyorlar. Odun kesme makineleri var."

Yutkundum, çünkü o çok ciddi, çok sahiplenici bir adamdı. Neşter? Ağaç kesici mi? Şu anda Aspen'le konuşan sarışın olduğunu tahmin ettiğim Mallory'yi aklımdan bile geçirirsem beni hoş olmayan bir şekilde bitireceğine inanıyordum. Ünlülere aşık olan birine yardım edemezdim. Eğer onun kadını benim canlandırdığım bir karakterden hoşlanıyorsa, bu onun sorunuydu, benim değil.

Theo bunun bana her olduğunu bilmiyordu. Bunu ona söylemeyecektim, çünkü bu beni sadece bir ahmak gibi gösterecekti. Ayrıca söylersem Mallory'nin milyonda bir rastlanan biri gibi görünmesine neden olacaktı ki kesinlikle öyle değildi.

Bir erkeğin sahiplenici olmasını anlayabilirim. Hatta kadınının etrafına işemesi bile mantıklı olurdu. Ama ünlü olduğum için beni odun kesme makinesiyle tehdit etmesi? Bu saçmalığa ihtiyacım yoktu.

"Bakın, dediğim gibi, benim adım Luke, Shep değil," diye başladım. "Aspen için buradayım ve beni merdivenlerden aşağı itmediğine göre, iyi bir adam olduğum için bana biraz kredi vermelisin. En azından bir pislik değilim. Eğer beni işimden ayıramıyorsan, o zaman daveti pas geçeceğim."

Bugün bu senaryodan bıkmıştım. Sam daha önce aradı ve çeşitli dedikodu sitelerinin rehabilitasyonda olduğumdan ve yardıma ihtiyacım olanın alkol mü yoksa uyuşturucu mu olduğu tartışmasından bahseden ekran görüntülerini gönderdi. Sonra da son birkaç hafta içinde kafamın iyi olabileceği fotoğrafları göstermeye devam etti ki bunlar son birkaç ay içinde Los Angeles'ta çekilmiş gülünç ve korkunç karelerdi.

Bu pisliği düzeltmem için hemen Los Angeles'a dönmemi istiyordu ama ortada düzeltilecek bir şey yoktu. İnsanlar düşüneceklerini düşüneceklerdi.

Theo da Sam gibiydi. Algılamaya tenezzül etmeyecektim. Kollarımı terli göğsümün üzerinde kavuşturdum ve bekledim.

Beni inceledi, sonra başını salladı. "yarayacaksın."

Ben de başımı salladım. "Güzel. İnan bana, gözüm sadece Aspen'i görüyor," diye itiraf ettim. "Dersi neden aldığımı sanıyorsun?"

"Yogayı *sevdiğin* için mi?" diye karşı çıktı, erkek utancıyla başını sallayarak. "Daha önce yaptığın belli, hatta o aptal Kuş'u bile yaptın."

Cennet'in bir eklemi koparmadan poz vermesi. Senden nefret etmek için bir sebep daha. Kadınımın dar pantolonla kıvrıldığını görmek için buradayım. Başka bir şey için değil."

"Aynen öyle." Ellerimi kaldırdım. "Televizyonda bir doktoru oynuyorum. Kraniyektominin ne olduğu hakkında en ufak bir fikrim yok. Mükemmel bir ezberciyim ve düzgün saçlarım var. Sizin gibi yüksek dereceli ve gerçek hayat kurtarma becerilerine sahip olanların aksine, benim tek avantajım bu." Pek ikna olmuş görünmüyordu. "Ayrıca Los Angeles'ta yaşıyorum. Orada yaşamak için yoga yapmak zorunda olmak neredeyse bir kanun."

"Güzel. O zaman pizza için bize katıl. Biz aşağıya iniyoruz ve diğerleri de bizimle buluşacak. Şehirde yeni olduğun için evlat edinildin."

Pizza mı? Evlatlık mı?

Kaşlarım havaya kalktı. "Senin tarafından mı?"

Öfkelendi. "Hunter Valley'de yeni biri olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim." Mallory ve Aspen yaklaşırken Theo'nun bakışları Mallory'nin üzerindeydi. Onun eğilip kalkışını izledikten sonra Theo'nun aklında onunla pizza yemekten başka bir şey olduğunu hissettim. Böyle hissettiğimi biliyordum çünkü yapmak istediğim son şey huysuz doktorla takılmaktı.

Bir yoga eğitmeni için seksi olmanın avantajları vardı: Aspen'in her zaman rahat taytlar giymesi gibi.

"Güven bana, bu kasabadaki kadınlarla birlikte, alabileceğin her türlü yardıma ihtiyacın olacak."

ASPEN

ZATEN iki kadeh şarap içmiştim. Yoksa üç müydü? Stüdyonun hemen altındaki Otis'in yerinde pizza yerken Mallory şarabı yeniden doldurmaya devam ettiği için hiçbir fikrim yoktu. Oturma alanının arka köşesini ele geçirmiştik. Ben, Luke, Mallory, Theo, Mac, Bridget ve Mav.

Bridget ve Mav bizi bekliyorlardı. Bridget bir koşucuydu ve sadece ara sıra derslerime geliyordu, o da Mallory onu zorladığında, mesela çok yağmurlu günlerde ya da kışın en soğuk ve karlı havalarında.

Mallory geçen gece Luke'la yaptığımız *her* şeyi tek tek anlatmamı istediği için kızlar ve erkekler olarak ikiye ayrılmıştık. Luke'la dersime girdiği için teşekkür etmekten başka konuşma fırsatım bile olmamıştı. Bana gülümsedi ve ben de köşeye çekildim ve Mallory'nin Theo'yu Luke'un üzerine saldığından hiç şüphem yoktu.

Mallory'ye ön sevişme olarak adlandırılan trivia oyunu ısınmasının özetini zaten vermiştim ve bükülmüş, buharlı

sonra otel odasında seks.

"Sence daha fazlasını mı istiyor?" Mallory yüzünü yelpazeleyerek sordu. Hava gerçekten de o kadar sıcaktı.

Bridget masanın üzerinden Luke'a doğru kaçamak bir bakış atarak, "Tabii ki var," diye cevap verdi. "Yoga yaptı, değil mi? Bir erkek yogayı sadece seks yapmak için yapar."

Az önce aldığım şarap yudumunda boğulmamaya çalışarak tükürdüm. Birkaç lokma pizza ve tonlarca şarap içmişim, bu yüzden kesinlikle kafam iyiydi. "Bu doğru değil! Mav seninle sadece seks yapmak için mi kaçıyor?" Sesimi alçaltarak karşı çıktım.

"Evet," diye yanıtladı gözlüklerini yukarı kaldırarak. Bu itiraf karşısında yüzü kızarmadıysa da, ağzının kenarı kremalı kedi gülümsemesine dönüştü. Aslında kaymağı yiyenin Mav olduğuna dair bir his vardı içimde.

Birleştirilmiş masalardan aşağıya, grubun en ucundaki Mav'a baktık. Onun yeri en sondaydı. Başka bir yere sıkıştırılamayacak kadar büyüktü. Adamların kafaları birbirine yakındı ve kim ne hakkında konuştuklarını biliyordu. Köşedeki eski müzik kutusundan gelen müzik ve on yaşındaki bir çocuğun pastasındaki mumların sayısına göre düzenlenen bir doğum günü partisi yüzünden hiçbir şey duyamıyordum. Ama Mav yarasa kulağına sahip olmalıydı ya da Bridget'in onu izlediğini biliyordu çünkü bakışları onunkilere gitti ve... lanet olsun.

O dev gibi adamın ona verdiği ateş külotumu eritti. "Theo seninle seks yapmak için mi yoga yapıyor?" Mallory'ye sordum. "Tek nedeni bu."

Mallory, Bridget ve ben tekrar birbirimize baktık ve kahkahayı patlattık.

Yani Luke benimle daha fazla seks mi istiyordu? Öyle demişti. Tüm o seksi, boyun tutma şeyini yaptı. Elimi külotumun içine soktu. Hatta bana daha fazlasını istediğini *söyledi*. Sert sandalyede umutla kıpırdandım. Dün beni askıda bırakmıştı -cidden mavi kadın toplarıyla- ve ben daha fazlası için istekliydim. Ama gerçekçiydim ve beklentilerimin olmadığını hatırlıyordum.

"Ne dedi?" Mallory sordu. "Kim?" Merak ettim.

"Shep. Yani Luke."

"Ne hakkında?"

"Daha fazla. Onun için başka şekillerde eğilmeni mi istiyor?" diye sordu.

Omuz silktim. "Beni buraya o kadar hızlı çektin ki daha onunla konuşmadım bile."

"Bridge'in dediği gibi, seks istiyor. burada, değil mi?" Mallory ekledi.

"Çocuklarla iyi anlaşıyor gibi görünüyor," diye belirtti Bridget, sanki mutlu saatten sağ çıkamama ihtimali varmış gibi.

Aralarında bir bardak bira ve iki sepet dolusu parçalanmış mozzarella çubuğu vardı.

"O iyi bir adam."

"Güzel mi? Kim güzel ister?" Mallory itti.

Elimi göğsüme koydum. Dersten sonra yoga üstümün üzerine soluk mavi, fermuarlı bir kapüşon giydim ve şimdi fermuarla oynuyordum. "İstiyorum. Pisliklerden bıktım."

"Görücü usulü randevusuna ne oldu?" Bridget Mallory'ye sert bir bakış atarak sordu.

"Evet, ona ne oldu?" Tekrar ettim. Bana hiç bilgi vermedi.

Mallory gözlerini devirdi. "Ronald'a mesaj attım. Zamanın nasıl geçtiğini anlamadığını söyledi.

Unutmuşum."

"Gördün mü?" Onu işaret ederek söyledim.

"O bir radyolog ve bütün gün karanlık bir odada çalışıyor," diye karşı çıktı, sanki bu iyi bir meşru sebepmiş gibi.

Başımı salladım. "Bu bir bahane değil."

"Değil," diye onayladı Mallory. "En azından sen Duncan gibi onunla nişanlanmadın. En azından Ronald onun ne kadar tembel bir herif olduğunu daha en başında gösterdi. Yani, Duncan'la ne kadar birlikte oldun?"

Evet, bu utanç vericiydi. Ŗarap değil, utanç yanaklarımı ısıttı. Duncan'ı biliyorlardı ama yüzük gömme iŖini atlamıŖtım. Yüzük gömme ve temizleme iŖini tek baŖıma yaptığıma dair iŖaretleri görmediğim için yeterince utanmıŖtım.

"Her neyse, Ronald'a onun bir pislik olduğunu söyledim ve Theo'ya da onun bir olduğunu söyledim. Theo onu bir daha hastanede gördüğünde yüzüne karŖı onun bir pislik olduğunu söyleyeceğinden çok eminim."

"Sana yarak yok," dedi Bridget, sonra kıkırdadı. "Ŗey, bir penis, ama iyi türden."

Kolektif bir kadın birimi olarak Luke'a baktık. Evet, gerçekten iyi bir siki vardı ve ben onu tekrar istiyordum.

Mac ayağa kalktı ve ben de nedenini görmek için omzumun üzerinden baktım. Georgia ve oğlu Andy geldiler.

Uçuk pembe elbisesi, uyumlu ayakkabıları ve aksesuarlarıyla çok güzel olan Georgia, doğruca Mac'in yanına gitti ve onu öptü. Mac'in eli doğruca onun kıına gitti.

"Selam, Aspen!" Andy, muhtemelen gözlerinin önünde biraz pŖmelerine alıŖkındı.

Onları görmezden geldi ve kocaman gülümseyerek yanıma geldi. İki n diŖi çıkmaya baŖlamıŖtı ve hepsi yamuk yumuk ve fener gibi görünüyordu. Birkaç yıl içinde ciddi bir ortodontiye ihtiyaı olacağına dair bir his vardı içimde.

Yardım edemedim ama gülümsedim çünkü o tatlı, mutlu bir çocuktu. "Selam, tatlım. Nasıl gidiyor?"

"Güzel. Sierra burada mı?" Sanki bir yerlerde saklanıyormuŖ gibi etrafına bakındı.

Birdenbire kk kızımı yeniden zlemeye baŖlayarak dudak bktm. "Hayır, gelecek haftaya kadar yatılı hokey kampında."

"Oh." O da suratını astı. Sadece altı yaŖında olmasına rağmen Sierra ile arkadaŖ olacak kadar sık takılıyorlardı. "Büyüdüğümde, Kids Corp'ta kampa gideceğim. Ama hokey değil çünkü yatıya kalmayacağım. Ben

ağabey olacağım ve burada kalıp küçük kız kardeşime bakmam gerekiyor." Göğsünü şişirdi ve okşadı, çok gururluydu.

Birkaç hafta önce hamile olduğunu paylaşan Georgia'ya baktım. Sierra'ya hamileyken ilk üç aylık dönem boyunca kafamı klozete sokmuştum ama Georgia adeta parlıyordu. Ya da kullandığı harika fondöten ve nemlendiriciden de olabilir.

Georgia, Andy'ye bu tartışmayı daha önce yaptıklarını düşündüren bir şekilde, "Erkek olabilir," dedi.

Andy başını salladı. "Hayır. O bir kız. Erkekler kızları kollar. Her halükarda, GG bebeği meme uçlarıyla besleyecek."

Söyledikleri karşısında gözlerim büyüdü ve gülmek için dudakımı ısırdım.

"Andy," diye uyardı Mac. "Herkesin içinde meme ucu konuşmak yok, unuttun mu?" "Az önce söyledin!" diye işaret etti.

Georgia'ya baktım, o da sadece başını salladı. Bunu onun erken gelişmiş ağzından ilk kez duymadığını varsayıyordum.

"Hey, Andy!" Otis'in çağrısı Andy'yi kendine getirdi. "Gel de Georgia'nın akşam yemeği için eve götürmek istediği pizzaları yapmama yardım et."

Tezgâhın etrafından dolanmadan önce veda bile etmedi ve Otis ellerini yıkaması için onu lavaboya doğru yönlendirdi.

"Yapımcıdan haber aldın mı?" Mav Georgia'ya sordu.

Georgia başını salladı. Mav onun yeni patronuydu.

"Evet. Canlı gösteri gelecek hafta," dedi ona. "Hansen çiftliği sahne için mükemmel bir fon oluşturuyor. Ekip yarın kuruluma başlayacak."

Mav, "Ayakta durduğunu ve delege etmediğini öğrenirsem kuzenini üzerine salarım," diye uyardı.

Georgia Hunter Valley'e ilkbaharda itfaiyenin takvim bağışını organize etmek için gelmişti. Başarısı nedeniyle, James Corp-Mav'ın milyar dolarlık şirketinde tam zamanlı olarak işe alındı.

Halkla ilişkiler müdürü. O zamandan beri itfaiye şefi Mac'le -*Mav* değil-birbirlerine aşık olmuşlar ve bir bebekleri olacakmış.

Oldukça korumacı bir adam olan Mac sadece başını sallayarak onayladı.
"Doğru.

Otur. Şimdi."

Georgia'yı nazıkçe boş koltuğuna itti ve kendisi için başka bir masadan kullanılmayan bir koltuk kaptı. Sonra da dolu bir bardak buzlu suyu onun önüne itti.

"Ne üzerinde çalışıyorsun?" Merak ettim.

Sudan bir yudum aldı ve gülümsedi. "*Cowboy Goes a Courtin'*. Yeni bir TV şovu-"

"Ben gördüm!" Mallory araya girdi, ellerini bir taksiyi durdurmaya çalışır gibi sallıyordu. "İlk sezon çok eğlenceliydi."

"Benim televizyonum yok," diye hatırlattım, "bu yüzden bana ne hakkında olduğunu söyleyeceksin."

"Flört yarışmasının 70'lerdeki versiyonu gibi. Bir bekar kız ve üç bekar erkek var ama onları göremiyor. Bu programdaki adamlar kovboylar.

Mallory onun yerine, "Kur yapmaya git," diye tamamladı.

Georgia başını salladı. "Aynen öyle. Erkeklerle sorular soruyor ve birini seçiyor." "Hepsi bu mu?" Merak ettim. Bana o kadar da heyecan verici gelmemişti.

Georgia gözlerinde bir parıltıyla bana baktı. Etrafına bakındı. "Sorular oldukça yaramaz, ya da TV için olabildiğince yaramaz." Andy'nin etrafta olmadığından emin olmaya çalışıyordu.

"Yaramaz seks gibi," diye açıkladı Mallory. "Ama kovboy tarzı." Güldüm. "Tahmin etmiştim."

"Ben gördüm. Genellikle benim programımla aynı yerde çekiliyor," diye seslendi Luke masanın diğer ucundan.

Georgia ona doğru baktı ve gözleri büyüdü. "Sen Derek Dashwood'sun."

Başını salladı, sonra öne doğru eğilerek elini ona uzattı. "Evet, ama aslında ben Luke'um."

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Georgia, belli ki Mallory kadar şaşırmamıştı.

"Her şeyi sen mi organize ediyorsun?" Luke açıkça merak ederek sordu.

Georgia başını salladı ama Mav, Luke'un yanından kollarını göğsünde kavuşturarak konuştu. "Hunter Valley'nin görünürlüğünü ve ekonomisini büyütmek James Corp'un misyonu. Dizinin bir bölümünün burada yayınlanması kasabaya hem göz hem de para kazandırır, bu yüzden halkla ilişkiler ekibiyle canlı, tek seferlik özel bir program düzenlemek için koordinasyon sağladık."

Georgia, "Tek yaptığım bunun için bir mekan bulunmasına yardımcı olmak ve toplumla ilişkileri sürdürmektir," dedi.

"Otururken," diye ekledi Mav ve Mac başıyla onayladı. Mav kuşkuyla baksa da ", " diye kabul etti. "Sor bakalım yapımcı. Benim için elinde sandalyeyle dolaşan bir stajyeri var."

Luke hayal kırıklığına uğramış bir sesle, "Birinin benim için sandalye taşımaya izin veremem," dedi. "Çok özel biri olmalısın." Göz kırptı ve ona bir gülümseme sundu, bunun patentli bir Luke hareketi olduğunu fark ediyordum. Yoksa Shep Barnes'ın bir hareketi miydi? Bunu anlamak için diziye izlememiştim.

Mac homurdandı, Georgia'nın aşırıya kaçmadığından memnun görünüyordu. Daha yeni hamileydi, ilk üç aylık dönemden bile çıkmamıştı. Doğurmak üzere olduğunda onun ve diğer erkeklerin nasıl olacağını merak ediyordum.

Mac, Theo'ya bu hafta Cumartesi günü yangın eğitimine katılıp katılmayacağını sorunca Georgia bize doğru döndü. Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı ve bize doğru eğildi. "Birinin neden Dr. Karanlık ve Tehlikeli ile oturduğumuzu açıklaması gerekiyor."

Mallory fısıltıyla, "Aspen onunla yattı," dedi.

Georgia'nın gözleri büyüdü ve ben şaraptan bir yudum aldım. Ve meme uçlarım sertleşti.

"Eğer bunu içebilseydim, içerdim." Georgia yarısı dolu bardağını işaret etti. "Benim için bir yudum daha al."

Yaptım.

"Lacey Anderson ile bir ilişkisi olduğunu sanıyordum."

"Kiminle?" Merak ettim. Luke bir-

"Dedikodu. Rehabilitasyonda olmadığı çok açık," dedi Mallory Georgia'ya. Rehabilitasyon mu?

Başımı çevirip Luke'a baktım. "Aspen," dedi

Georgia dürtmek için. Ona doğru döndüm. "Ha?"

"Bana her anlat," dedi.

"Lacey kim ve bu rehabilitasyon da neyin nesi? Belki de bir televizyon almalıyım."

Başını iki yana salladı. "Hayır. İhtiyacınız olan şey televizyon değil, belki biraz o, ama sosyal medya. Hepsi sahte."

Sanki önemli bir değilmiş gibi manikürlü elini havada salladı.

Bana göre öyleydi. Eğer başka biriyle olsaydı-

"Söylentilere göre rehabilitasyonda. Burada oturduğu için gerçeği biliyoruz. Rehabilitasyonda değil," diye belirtti.

"Doğru," dedi Mallory kıs kıs gülererek. "O Aspen'de."

Kendi şakasına güldü ve Bridget şarabını tükürmemek için ağzını kapatmak zorunda kaldı.

Gözlerimi devirdim. "O zaman Lacey kim?"

"Sözde kız arkadaşı ama rehabilitasyonda olduğunu söyleyen o, yani burada seninle birlikte olduğuna göre, her şey açıkça uydurma."

Masanın aşağısında, bakışları üzerimde olan Luke'a baktım. Göz kırptı.

"Eğer bu bisküvini yağlamazsa," diye nefes aldı Georgia. "Biz Güneyli kızların dediği gibi, çayı dök."

İçimi çektim. "Şu anda hayal her şeyden daha iyiydi," dedim.

"Shep Barnes'tan orgazm oldu-" Mallory başladı. "Derek Dashwood-" Georgia aktör adını düzeltti.

"Luke Graham," dedim, onun gerçek adını bildiğinden emin olmak için. "Luke," diye tekrarladı Georgia. "Eminim çok iyilerdi."

Mallory Georgia'ya, "Sen eve pizza götürürken," dedi, "Aspen eve Luke'u götürüyor. Onun vejetaryen olduğunu biliyoruz ama ağzına *biraz* et koyup koymadığını merak ediyoruz."

Georgia'nın nefesi kesildi.

"Mal!" Bir peçete kaptım ve gülerek ve utanarak ona fırlattım.

"Sierra yanında," dedi Georgia. "Biraz yalnız kalmak istersen geceyi burada geçirebilir." Bir çocuk tarafından engellenmenin nasıl bir şey olduğunu bilen biri varsa o da Georgia'ydı.

Başımı salladım ve şaraptan kocaman bir yudum aldım. "Hokey kampında. Ekip, Dex ve Lindy ile birlikte daha önce ayrıldı."

Bridget, "Çocuk görevinden bir hafta izinlisin, o yüzden bunu yapmalısın," diye hatırlattı. "Kadınlık için."

"Doğru. Sierra kampta," dedi Georgia, başını yana eğerek ve bir anne endişesiyle bana bakarak. "İyi misin? Bırakırken ağladın mı? Andy'nin bir hafta boyunca böyle uzaklara gideceğini hayal bile edemezdim."

Başımı salladım. "Ağladım ama arabama dönene kadar ağlamadım." Omzumun üzerinden bakarak Otis'e seslendim. "Bir şişe daha!"

Tezgâhın arkasından bana başıyla işaret etti.

Bridget elimi tutup sıkarak, "Çok iyi vakit geçirecek," dedi. "Hokeyi ondan daha çok seven bir kız tanımıyorum."

"Biliyorum." Gözlerim doldu ve dağıtıcıdan bir peçete alıp gözyaşlarımı sildim. "Annem Sierra'nın ne kadar erkek Fatma olduğunu görse çıldırırdı."

"Sporu sevmiyor mu?" Bridget sordu.

Otis elinde çoktan açılmış bir şişe şarapla geldi. STAT'a ihtiyacım olduğunu biliyordu, sanki televizyondaki bir doktormuşum ve üçlü kraniektomi için ona ihtiyacım varmış gibi. Teşekkür ederek şişeyi ondan aldım ve üç kadehimizi de doldurdum. Biten ilk şişenin etkilerini hissedebiliyordum ve sarhoş olmaya hazırdım. Sierra'nın *-bebeğimin-* uzakta olduğunu hatırlamak ve annemi de işin içine katmak daha fazla alkole ihtiyacım olduğu anlamına geliyordu.

"Uygun sporlar," diye açıklık getirdim.

"Kulağa havalı geliyor. Uygun bir spor dalı nedir? Lacrosse? Squash?" Mallory sordu.

"Bale."

"Bale mi? Bale mi yaptın?" Bridget sordu. Bardağını doldururken beni inceledi. "Bunu görebiliyorum çünkü çok esneksin ve yemin ederim seni hiç kambur görmedim."

Otis bir sepet dolusu sarımsakla döndü ve aramızdaki kareli örtünün üzerine koydu. "Siz hanımlara üzümlerin yanında biraz karbonhidrat lazım."

"Teşekkürler, Otis!" Mallory o giderken seslendi, sonra bir tane kaptı ve yarısını ağzına sokup çiğnemeye çalıştı. Yanaklarına fındık tıklanmış bir sincaba benziyordu. "Ormygrd. S'grd."

Georgia kağıt peçeteyle birlikte bir tane kaptı.

"Bale yaptım," diye tekrarlardım, sanki önemli bir şey değilmiş gibi. Sanki neredeyse on beş yıl boyunca uyanık hayatımı tüketmemiş gibi.

Bridget, "Seni uzun zamandır tanıyoruz ve sen bize bunu hiç söylemedin," diye devam etti.

Omuz silktim ve bunun annemin ilgisine ve sevgisine layık olduğumu göstermenin bir yolu haline geldiğini söyledim. "Altı yaşındayken başladım ve on bir yaşındayken Kanada'daki yatılı bale okuluna gönderildim."

"Yatılı okul mu?" Mal sertçe yutkunduktan sonra sordu. "Dans için böyle bir şey olduğunu bile bilmiyordum."

Başımı salladım. "Evet. Her zaman bale yapardım. Ailemin yüksek beklentileri vardı." Annem bir beceride zorlandığımı duyarsa ya da başrolü alamazsam

gösterilerden birinde, yaz boyunca eve gelmedim. Kaldım ve çalıştım çünkü en iyi olmadığım sürece benimle görünmek istemiyordu.

Bergstrom'lar en iyisidir. Ne aile sloganı ama. Oh, ve kampanya sloganı.

"Bunun nasıl bir şey olduğunu bilirim," dedi Georgia. "Yarışmalar mükemmellik gerektirir. Ben buna sahip değildim."

Mallory, Georgia'yı ve güzellik yarışmasındaki yeteneklerini değil, "Vay canına, gerçekten iyi olmalısın," diye yorum yaptı bana. "Fıskiye ya da o garip dansa ne deniyorsa onu yapabilirim."

Bridget eliyle ağzını kapattı ve başını salladı. "Hayır, kesinlikle yapamazsın. Hiç ritmin yok."

Mallory kıkırdadı. "Bu doğru. Aslında dans edemiyorum. Tempo körü olmak mümkün mü? Renk körü gibi ama her türlü müzik ritmi için?"

Omuz silktim. "Muhtemelen fıskiye çıkarabilirim ama parmak arası ayakkabılarla yapabileceğinden şüpheliyim. Mezun olduktan sonra İspanya'da solistlik yaptım."

"Küçük bir kızın balerin olma hayali. Harika." Bridget hayal ederek gülümsedi. "Seni bir tütü içinde görebiliyorum."

"Altı yaşındayken balerin olmak istiyordum ve annem de ondan sonra balerin olmamı istedi. Başka bir şey denemek için fazla söz hakkım ya da zamanım yoktu. Tek bildiğim buydu. Ama bir gece, programdaki yirmi yaşındaki seksi ve esmer İsviçreli bir adamdan hamile kaldım. Bu her şeyi bitirdi. Buraya taşındım ve faturalarımı ödediği için yogaya geçtim."

Faturalar. Kahretsin, Duncan'ı ve yüzüğü unutmuşum. GAH! O aptal bulldog taşını aramaya çıkmam gerekiyordu yoksa faturalarımı ödeyemeyecektim.

"Seni dans ederken görmeliyiz. Artık bildiğimize göre, seni iş üstünde görmeliyiz," dedi Mallory.

Bridget ve Georgia başlarıyla onayladılar.

"Artık sadece kendi başıma yapıyorum. Genellikle sabah erkenden ilk dersimden önce. Sierra için her şeyden uzaklaştım."

Bridget ve Mallory yan yana oturmuş, birbirlerine . "Ama bundan tatlı, sert ve yuvarlanan bir kız elde ettin! Baleden daha iyi."

Tüm kalbimle aynı fikirdeydim. "Haklısın, Sierra'dan zerre kadar pişman değilim. Ama sizinle bile geçmişim hakkında konuşmayı sevmiyorum. Duncan benim boktan yargılarımın en iyi örneği, o yüzden bunu orada bırakmayı tercih ediyorum."

Cep telefonum bir mesajla çınladı ve onu kazağımın cebinden çıkardım. "Oh, bu o!"

Dex ile olan fotoğrafını kaydardım ve büyüttüm. Daha büyük gülümseyemezdi ve Dex baş parmağıyla onaylıyordu, bunun benim için her şeyin yolunda olduğunu gösterdiğini biliyordum.

Görmesi için telefonu Mallory'ye uzatırken gözlerim yine yaşlarla doldu. "Baleden daha iyi ve şimdi bir haftalığına kampa gitti."

Alnımı avucumun içine aldım ve onu özlemenin dalgası içimi kapladı. Tanrım, berbat bir haldeydim.

"Ağlama!" Bridget elimi okşayarak, "Ağlama!" dedi. "Daha fazla şaraba ihtiyacın var. Şarap her şeyi daha iyi yapar."

"Ve seks," diye ekledi Mallory. "Seks her şeyi şaraptan bile daha iyi yapar."

Georgia, "Bir daha şarap içemeyeceğime göre, Mallory'ye katılıyorum," diye yorum yaptı. "Seks *her şeyi* daha iyi yapar."

Başımı kaldırıp masadan aşağıya, Luke'a baktım. Mallory kesinlikle haklıydı. İhtiyacım olan şey bir şarap ve Luke ikilisiydi.

LUKE

ASPEN SARHOŞTU. Hoş bir sarhoştu ama yine de ayık olmaktan uzaktı. Ve yakışıklıydı.

Gerçekten çok eli açıktı çünkü ben araba kullanırken elini sikime koymaya devam etti, istekleri çok açıktı. Evine nasıl gideceğimi bilmem iyi bir şeydi, yoksa bir yangın musluğuna çarpabilirdim. O zaman Mac'e ve bir itfaiye aracı dolusu meslektaşına neden odaklanamadığımı açıklamak zorunda kalırdım.

Evet, o tür bir el.

Onu birkaç "Sakin ol kaplan" cümlesiyle mümkün olduğunca geçiştirdim. "Kızlar seksin her şeyi daha iyi yaptığını söylüyor," dedi.

Öyle mi?

"Katılıyorum, ama arabada değil." *Ve sarhoşken olmaz.*

Neyse ki evine dönene kadar uslu bir kız gibi yolcu koltuğuna yerleşmişti. Sınıfına girdiğimden beri yarı ereksiyon halindeydim.

ve onu o çok rahat mor taytı ve ona uyan üstüyle gördüm.

Ders sırasında güneşi selamlama hareketlerinden aşağı doğru köpek hareketine geçerken, onu alacağım tüm yolları düşünmüştüm. Arkadan. Duvara karşı. Herhangi bir yatay yüzeyin üzerinden. Bu fikirler pizzacıda da devam etti ama çocuklar dikkatimi yeterince dağıtmıştı.

İlk beş dakika boyunca bana işimle ilgili sorular sordular. Sette makyaj yapıp yapmadığımdan seks sahnelerinde gerçekten çıplak olup olmadığıma ve gerçekten ameliyat yapıp yapmadığıma kadar her şeyin sorulmasına . Görünüşe göre bunların hiçbirisi umurlarında değildi. Şükürler olsun. Şimdiye kadar yaşadığım en sorgulayıcı olmayan sorguydu ve bir prostat muayenesinden sonra, bu bir şey söylüyordu. Şöyle oldu:

Theo'dan Mav ve Mac'e: Luke televizyonda doktorculuk oynuyor.

Mav: Gösteriyi izledim, bu da bana rögar kapağı çarpsa sana güveneceğim anlamına geliyor.

Bu saçmalık bir bölümde oldu ve ben hastanın hayatını kurtardım.

Ben gerçek bir doktorum. Gövdenden bir rögar kapağı bile çıkarabilirim ama yine de ölmüş olursun.

Mav'dan Theo'ya: Bunu yaparken saçın onunki kadar güzel görünmez ve kabız bir balinanın başucu tavrına sahipsin.

Kardeş olduklarını o zaman öğrendim.

Mac: Ünlü olmak nasıl bir duygu?

Ben: Sinir bozucu.

Theo: Bu yüzden mi Hunter Valley'desin?

Ben: Sosyal medyadan bilmiyor musun?

Birbirlerine baktılar, sonra bana döndüler.

Mav: Sosyal medya kullanan adamlara benziyor muyuz?

Üçünü de inceledikten sonra: Hayır, kesinlikle yok. O zaman cevap tatil. Tatil için buradayım.

Onlara Lacey'den ve sözde rehabilitasyonda olduğum gerçeğinden bahsetmiyordum. Ne yaptığımı umursuyor gibi görünmüyorlardı ama erkekler de araştırmıyordu. Theo travma cerrahından küçük bir kasaba doktoruna dönüşmüştü, Mac kasabanın itfaiye şefiydi ve Mav milyar dolarlık bir şirketin CEO'suydu. Saçlarım güzel görünürken olmadığım bir şeymişim gibi davranmak için para alıyordum. Buna kıyasla ben çok .

Tek istedikleri birayla arkalarına yaslanıp kadınlarına bakmaktı. Onları suçlayamazdım çünkü Aspen'i izlememek imkânsızdı. Benim olduğundan değil.

Henüz.

Onu istiyordum. Şiddetle.

Bir gün önceki dondurma gezisinden Sierra ve komşu çocukların bugün kampa gideceklerini biliyordum. Bu yüzden Aspen'i tekrar görmek için Sierra gidene kadar -kısmen- bekledim. Sınıfını sakın bir özgüvenle yönetme şekli etkileyiciydi. Çeşitli pozları gösterirken, her biri için başlangıç ve ileri seviye seçenekler sunarken ona bakmak yerine hareket etmeye devam etmek zor olmuştu. Hepsini zahmetsizmiş gibi gösteriyordu ki yıllarca yoga yaptığım için ne kadar zor olduklarını biliyordum. Eğilme ve şekli bana yatakta ne kadar esnek olduğunu hatırlattı ve onu bir sonraki sefer nasıl becermek istediğime dair fikirler verdi.

Daha önce hiç ereksiyon halindeyken yoga yapmamıştım ve böyle bir sorun yaşamamaya çalışıyordum ama Aspen bunu gerçekten zorlaştırıyordu. Masanın uzak tarafında ve onunla konuşamamak gibi. Bunun yerine, sadece erkeklerden biri oldum ve çok fazla şarap kadehi içerken arkadaşlarıyla nasıl içten gülümsediğini izledim. Onlarla nasıl güldüğünü ve ağladığını, muhtemelen Sierra hakkında konuştuğunu. Kız bir gün önceki yürüyüşte tam bir ateş parçasıydı. Komik, zeki, aktif ve hokey kampına gitmeye hevesliydi.

Arabamı Ana Cadde'de bırakıp Aspen'in arabasıyla onun evine gittim ve bana söylediği yere, garaj yoluna park ettim.

Dışarı çıktı ve ben de onu kapısına kadar takip ettim. Kapı şifresini girmeye çalışmasına izin verdim ama şifrenin ne olduğunu sordum ve onun yerine ben girdim. Sonra gömleğimin önünü kavradı, onun boyunda bir kadın için şaşırtıcı bir güçle beni döndürdü ve duvara bastırdı. Bir gün önce onu sıkıştırdığım duvara.

Ağzı benimkinin üzerindeydi, elleri üzerimde dolaşıyordu.

Sikim tamamen bu işin içindeydi, ama hayır. Olmadı. Bileklerini tutarak ikisini de başının üzerine kaldırdım.

Mırıldandı. Evet, gerçekten de lanet bir kaplan gibi mırıldandı ve sırıttı. "Kontrolü ele alman hoşuma gidiyor."

SIKTIR!

İnledim ve sert aletimi yumuşak karnına bastırdım, sonra geri çekildim. "Bu gece kontrolü ele almam, sana biraz su ve aspirin getirip yatağına yatıracağımız anlamına geliyor."

"Ne?"

Tutuşumu bıraktım, onu merdivenlere doğru çevirdim ve kışına küçük bir tokat attım.

Merdivenleri çıkarken omzunun üzerinden baktı. Yol boyunca onun dolgun kalçalarına baktım.

Tepeye vardığımızda çantasını küçük bir masanın üzerine bıraktı ve ben de etrafıma bakındım. Alan büyük değildi. Aslında, düpedüz küçüktü. Oturma odası, mutfak ve yemek alanı olarak kullanılan tek bir ana oda vardı. Duvarlar yumuşak bir taba rengindeydi ve mobilyalar eklektikti. Her yerde çerçeveli fotoğraflar vardı ve muhtemelen Sierra'nın sanat eserleri duvarlara asılmış ve mıknatıslarla buzdolabına tutturulmuştu.

Açık kapılardan birinden bir yatak görebiliyordum. Diğerinde ise banyo olduğunu tahmin ettiğim yerde beyaz fayanslar vardı.

Ev gibiydi. Sıcak. Davetkâr.

"Hadi seni yatağına götürelim," dedim ve onu yatak odasına doğru yönlendirdim. İşaret etti. "Bu benim yatağımdır."

bir bölme ve onun arkasında da bir divan vardı.

Yatak odasının kapısına gidip kafamı içeri uzattım. Duvarlardaki hokey posterleri ve etrafa saçılmış çocuk kıyafetleriyle kesinlikle Sierra'nındı.

Yatağı ana odada mıydı?

Arkamı döndüğümde onu mutfığa doğru giderken buldum. "İçki?" sordu, yüzünü bana dönerek.

"Senin suya ihtiyacın var, benim değil," dedim ona. "Doktorun emri mi?" diye sordu sırtarak. "Evet, biraz da aspirin."

Tüm bunlardan sonra, suyu tamamen atladı ve kanepeye .

İçimi çektim ve kurutma rafından ters çevrilmiş bir bardak alıp musluktan doldurdum.

Yanına oturduğumda, "İşte," teklif ettim. "Otur."

Başını kaldırdı ve sarkık bir bebek gibi doğrulup suyu yuttu.

"Seks yapıyor olmalıydık. Sierra gittiğinden beri seni benim becermem gerekiyor."

Söylediği her şey sikimin hoşuna gidiyordu. Çok fazla. Ama onu geri çevirmek zor olmadı. Aspen'i istiyordum. Kahretsin, onu istiyordum. Ama bu şekilde değil.

"Kulağa hoş geliyor kaplan ve bunu kesinlikle beş kadeh şarap içmediğin zaman yapabiliriz."

"Altı. Sadece Sierra'yı özlediğim için." Tekrar oturdu ve kucağıma tırmandı.

Tamam, bu güzeldi. Sıcak, yumuşak, uysal Aspen. Ama şarap kokusu üzerine sinmişti ve her an bayılacakmış gibi bir his vardı içimde.

"Sierra'nın babasıyla aranızda ne var?" Ellerimi kalçalarına koyarak ve kıpırdatmadan . Sondaj sorusuydu ama merak ediyordum ve muhtemelen şu an sondaj sorusu sormak için en iyi zamandı.

Saçlarını arkaya yatırdı. "Bir İspanyol barının tuvaletinde Hans adında bir adamla gençlik kaçamağı. Onu bir daha hiç görmedim."

"Sierra hokeyi gerçekten seviyor," diye yorum yaptım.

Güldü. "Evet. Dex James tarafından imzalanmış bir hokey takımı bile olsa pembe giymez."

Sierra erkek fatmaya benziyordu. Pembe yok. Parıltılar, tek boynuzlu atlar ya da gökkuşakları yok. Yatak odasında gördüğüm kadarıyla maviyi ve Dex'i seviyordu.

"Bekle. Theo ve Mav onun kardeşleri mi?"

Başını salladı. "Bridget'in kız kardeşiyle evli."

Bekle. Mav Bridget ile birlikteydi. Kontrol et.

Bridget, Theo ile birlikte olan Mallory'nin en iyi arkadaşıydı.

Tamam. Bridget'in kız kardeşi Mav ve Theo'nun erkek kardeşiyle evliydi. Çılgınca. "Sierra, Dex yüzünden mi hokeye başladı?" Merak ettim.

"Hayır, Jackson ve Johnny'den," dedi. Dönerek kanepeye yayılmak için yana doğru yattı, bacaklarını kaldırdı ve baldırları uyluklarına değecek şekilde uzattı. "Aileleri her kış arka bahçelerini sular altında bırakıp buz pateni pistine dönüştürüyor. Bunu ilk gördüğünde müptelası oldu."

"Arka bahçelerini sular altında mı bırakıyorlar? Bu harika bir şey." Çocukken buna bayılırdım.

"Müthiş demek, burası çok soğuk demek."

"Şimdi çok güzel," diye hatırlattım. "Hunter Vadisi muhteşem. Dün yaptığımız yürüyüş harikaydı."

Ofladı ve sanki sinirlenmiş gibi ellerini başının üzerinde gezdirdi. "Tanrım, yarın yine gitmem gerekiyor."

"Nerede?"

"Bulldog

kayası." "Gerçek

mi?"

İnce omuzlarını silkti. "Sanırım öyle. Sarhoştum."

"Çok sarhoş olur musun?" Onun hakkında bildiklerime göre sağlıklı bir yaşam tarzı vardı ve çok fazla şarap içmesi sık rastlanan bir durum değildi.

Çenesini aşağı eğdi ve bana baktı. O mavi gözler benimkilerle buluştuğunda pusluydu. "Bir adam seni terk ettiğinde içersin. Kızın seni tekmelik ve paten sevdası için terk ettiğinde içersin."

"Bir buldog taşının terk edilmekle ne ilgisi var?"

Başını salladı ve sanki saklanıyormuş gibi gözlerini kapattı.

"Bir yüzük gömdüm."

Göz kırptım. Kaşlarımı çattım. Hareket etmedi. Bu çılgınca bir konuşmaydı. Ona doğru eğildim ve ellerini yüzünden çektim. Bu aslında biraz eğlenceliydi.

"Bir yüzük mü gömdün?"

Evet olarak algıladığım bir ses çıkardı.

"Ne zaman?"

"İki yıl önce."

"Kaplan, uzun zaman önce bir buldog kayasının yanına bir yüzük gömdün ve şimdi onu... bulmak zorunda mısınız?"

Şaşırtıcı bir hızla kollarını savurdu ve ben de suratıma bir tokat yememek için arkama yaslanmak zorunda kaldım. "Evet! Onu bulmak zorundayım, yoksa yüzüğün değerini Duncan'a vermek zorunda kalırım!"

"Duncan kim?"

"Annemi benden daha çok isteyen eski bir nişanlı."

Şimdi gerçekten kaşlarımı çattım. Bu... iğrençti. Ve ürkütücüydü. Sarhoş olmasına şaşmamalı. Onu bulup bir rögar kapağıyla haklamak istedim. "Yüzüğü neden gömmek istediğini anlayabiliyorum," diye mırıldandım.

"Duncan ya da annem hakkında konuşmak istemiyorum. Aslında, hiç konuşmak . İstiyorum-"

Şimdi gömleğimi çekiştiren ellerini tekrar durdurdum. "Yatak." Sırıttı.

"Evet, lütfen."

Başımı salladım. "Hayır, sen. Yatağa. Uyu."

"Ama sen sertsin."

bile, antrenman şortumun içinde olduğunu fark .

Tekrar inledim, onu kucağıma aldım ve ayağa kalktım. Onu birkaç adım ötedeki yatağına götürdüm ve üzerine yatırdım.

"Öyleyim ve daha sonra bu konuda bir şeyler yapmanızı bekliyorum."

Dizlerinin üzerine kalktı ve eşofmanının fermuarını açıp fırlattı.

Ka

palı O gömleğine doğru ilerlerken ellerimi kalçalarıma koydum.

"Aspen," diye inledim.

Siktir. Siktir. Hay sikeyim. Cehenneme gidecektim ama onun çekiştirmesini izlemek zorundaydım.

o esnek, rahat üstünü çıkar ve yere at.

Kahretsin, belden yukarısı çıplaktı. Aletim zonkladı ve elimi üzerine koydum. Sertçe sıktım. SIKTIR.

"Tamam, yat," diye tersledim.

Parmağını kıvrarak beni çağırdı. O dik göğüsleri ve sıkı meme uçlarıyla çok güzeldi. Çok azgındı.

Çok sarhoş.

"Hayır. Sen. Yatağa. Tek başına." Parmaklarını taytının üst kısmına sokup aşağı doğru itmeye başladığında, topuklarımın üzerinde döndüm. "Siktir, kaplan. Sana biraz daha su getireyim."

Kanepenin yanından bardağını aldım, lavaboda doldurdum ve şükürler olsun ki yanına döndüğümde mışıl mışıl uyuyordu.

LUKE

Ayaktaydım, elimde bardak, Aspen'e bakıyordum. Çıplaktı, yarısı çarşafıyla örtülüydü.

SIKTIR! Elimi yüzümde gezdirdim.

Ben bir sapıktım. Cehenneme gidecektim. Göz attığım için bile bir pislaktım.

Onu.

Ayrıca çok azmıştım ve Aspen muhteşemdi.

Bardağı yatağının başucundaki küçük komodinin üzerine, çalar saatinin yanına koydum,

saç bağları ve Sierra'nın küçüklük fotoğrafı.

Üstünü ve taytını yere fırlattım, minik dantel tangasını yakaladım ve yatağını yukarı ve üzerine çektim. Mırıldandı, sonra yuvarlandı, saçları yastığının üzerinde dalgalanıyordu.

Tekrar dönerek onun banyosuna gittim, ışığı yaktım. Aynada kendime baktım.

"Ne halt ediyorsun Graham?"

Aşağı uzanarak sikimi kavramaya çalıştım ve hâlâ tangasını tuttuğumu fark ettim.

Homurdandım. Nemliydi ve burnuma götürdüm. Derin bir nefes aldım ve gözlerimi kapadım. Bu kokunun kaynağını biliyordum. Tadının nasıl olduğunu. Dilimin altında nasıl hissettirdiğini. Beni nasıl sardığını.

Sikimden ön sperm fışkırdı. Hem şortumun hem de iç çamaşırımın lastiğini aşağı doğru ittim ve aletim serbest kaldı.

Başımı çevirerek diğer odaya baktım, sonra sessizce kapıyı kapattım.

Cehenneme gidecektim. Hayır, iyi bir adam oluyordum. Aspen'i becermiyordum. Ona cinsel anlamda bile dokunmamıştım. Bir erkek doğru şeyi yaptığı için madalya almamalı, ama bir erkeğin sınırları vardı. Benim aletimin de öyle.

Bir kadının külotunun her yerine bir tane sürecekle olan adam bendim.

Keşke Sam bilseydi. Eğer bu duyulsaydı.

Yansıma'ya tekrar baktım.

Elimde Aspen'in ıslak tangası vardı ve taşaklarım boşaltılma ihtiyacıyla ağrıyordu. Aletimin tabanını kavrayarak kökten uca doğru okşadım ve başparmağımı başının üzerinde gezdirdim. Tısladım, Aspen'i ve geçen gece içine girdiğimde nasıl görüldüğünü düşünerek daha hızlı okşamaya başladım. Her şeyimi içine alırken gözleri nasıl da açılmıştı. Boşalırken sıktı. O-

"Siktir!" Fısıldayarak homurdandım, Aspen'in külotunu benden fışkıran döllerimi yakalamak için kullandım.

LUKE

Geceyi Aspen'in çok küçük kanepesinde geçirdim. Şafak söktüğünde doğru dürüst uyumaktan vazgeçmiştim, bu yüzden oradan ayrılıp otele geri döndüm, duş aldım ve kıyafetlerimi değiştirdim.

Sam mesaj attığında kahve dükkanında sıradaydım.

Tarama testin Salı günü saat 10'da ama rehabilitasyondaysan gelmemeni söylediler.

Dedikodu sitelerinden aldığı ekran görüntüleri -hatta daha fazlası- heyecan verici olduğu kadar sinir bozucuydu da. Kariyerim boyunca tüm doğru şeyleri yapmak için kıcıımı yırtmışım. Zamanında geldim, repliklerimi biliyordum, hiçbir iş arkadaşımı ya da onların eşlerini becermedim. Sözleşme yükümlülüklerimi gülümseyerek yerine getirdim. Ailemin beni yetiştirdiği gibi, maaşımı almak için çok çalıştım. Elbette milyonlar kazandım ama sorun da çıkarmadım. Annem dün benimle ilgili son gelişmeleri öğrenmek için mesaj attı. Polinezyalı dansçı evliliğine ve evcil pitonuna gülüp geçmiş.

Çünkü yılanlardan nefret ettiğimi biliyordu. Ama rehabilitasyon? İnsanların benim hakkımda kötü konuşmasından hoşlanmazdı. Annem çocukları söz konusu olduğunda çok sertti.

Tanıdığım başka biri gibi. Sam'e mesaj attım.

Rehabilitasyonda olmadığımı kanıtlamak için gelirim bana inanırlar mı? Lacey'nin söyledikleriyle.

Sana yeni bir kız arkadaş bulacağım. Onunla görün. Rehabilitasyonda olmadığımı ve Lacey'nin yanıldığımı kanıtla.

Yeni bir kız arkadaş bul. Sanki bu kolay bir şeydi ve Sam'in bana bir kız arkadaş *bulmasının* imkanı yoktu. Yıllardır kimseyle çıkmamıştım. İyi, randevular, evet, ama dışarıda bir geceden fazlası değil. Ya da birlikte. Ama bir ilişki? Hayır. Bir kadının beni ben olduğum için isteyeceğine güvenmiyordum çünkü gerçekte kurguyu birbirinden ayıramıyorlardı. Beni ve şöhretimi içeren bir gündemleri olmaması için, özellikle de Sam'in *bulduğu* biri için. Beni sadece-

Bekle. Bir yıldız olduğumdan haberi olmayan biri vardı. Beni ve sikimi sadece seks için istiyordu. Onu boşaltmamdan başka bir amacı yoktu. Beni bir daha görmek gibi bir niyeti ya da beklentisi yoktu. Televizyonda bile.

Aspen.

ASPEN

YUVARLANDIM. İnledim. Tanrım, saat kaçtı? Gözlerimi açtım. Yüzüm buruştu. Hava çok aydınlıktı.

"Günaydın, kaplan. Tanıştığımız gece, bir kadehten fazla şarap içmemen gerektiğini söylediğinde şaka yapmıyormuşsun."

Yatağın üzerinde bir yüz belirdi.

Gözlerimi kırptım. Luke.

Tekrar inledim ve elimle yüzümü kapattım çünkü gülümsediğine yemin edebilirdim.

"İşte. Al bunları."

Hareket etmeyince tekrar denedi. "İyi bir kız ol ve hapları al."

Kaşlarımı çattım, sonra oturmak için kendimi ittim, sonra battaniyeler belime kadar kayınca çıplak olduğumu fark ettim. Onları yukarı çektim ve gözlerim açıldı. Neden çıplaktım?

Luke göz kırptı. Sırıttı.

"Şu anda senden hoşlanmıyorum."

Elimi tuttu, hapları içine attı ve geri atmamı bekledi, sonra bana bir bardak su uzattı. "Bunlardan sonra," diye başladı, sonra yatağın başucuna koyduğu Steaming Hotties to-go bardağına uzandı. "Bunu içtikten ve duş aldıktan sonra kendini yeniden insan gibi hissedeceksin. Güven bana, televizyonda doktorculuk oynuyorum."

Ona kahve içmediğimi söylemek istemediğim için suyu fincanla değiştirdim. Steaming Hotties'e gidip kahve alması gerçekten çok hoştu. Bekle, geceyi orada mı geçirmişti? Oteline gidip sonra geri mi dönmüştü? Dönmüş olmalıydı çünkü üzerinde yeşil bir tişört ve ten rengi bir şort vardı, mükemmel saçları yeni taranmış gibi düzgündü. Muhtemelen bir biçerdövere takılmış gibi görünen benimkinin aksine.

Kokladım.

"Bu kahve değil," dedim, kafam karışmıştı.

Gülümsedi. "Biliyorum. Tezgâhınızda kahve makinesi görmedim ve bu vücudun kafeine ihtiyacı var. Steaming Hotties'e gittim. Mav dün gece o tişörtü giydiği için oranın iyi bir yer olduğunu düşündüm. Eve'le tanıştım ve bana çay içtiğini söyledi. Özellikle de bunu."

"Eve dün gece benimle olduğunu nereden biliyor?"

Kaşlarını kaldırdı. "Tam olarak benim sorum. Burası ilginç bir kasaba ve buradaki dedikodular herhangi bir internet sitesiyle yarışır."

"Ah. Doğru. Eve, Silas ile evli. Dördüncü James kardeş." "Ben de erkeklerin dedikodu yapmadığını sanırdım," diye yorum yaptı.

Güldüm. "Kızlardan daha kötüler. Gerçi dün gece biz ayrıldıktan sonra onu arayıp bilgi verenin Mallory olduğundan eminim."

Başını banyoya doğru eğdi. "Bunu duşa götür. Dışarı çıktığında sana bir teklifim var."

Onun sözleriyle gözlerim açıldı, sonra beynim bir bilgisayarımı gibi önceki geceden her şeyi hatırladım ve sonunda işlemeyi bıraktı. Gözlerim utanç içinde kapandı. "Aman Tanrım. Geçen gece her yerindeydim.

Gece. Seni arabada bile hissettim, değil mi? Ve benim küçük striptizim gerçekten seksi olmalı."

Homurdandı. "Hiçbir fikrin yok."

"Tanrım, benim en byk sürtük olduğumu düşünüyor olmalısın-"

"Hayır," dedi beni susturmaya yetecek bir vurguyla. Bakışlarıyla karşılaştı ve gördüğüm tek şey samimiyet ve... sıcaklıktı. Etkilenmemiş değildi. "İstemiyorum. Hem de hiç. Artık ayık olduğuna göre, kaplan, elini istediğin zaman sikime koyabilirsin. Duştan sonra mesela. Ama benim farklı bir teklifim var."

ldr beni şimdi. "Neden, Luke?"

Neden?" Başını eğdi. "Neden, ne?"

" durumdayım. Besbelli. Neden burada benimlesin ki?"

"nk kız arkadaşım olmanı istiyorum."

ASPEN

ONA GÖZ KIRPTIM.

"Ne?"

"Bir kız arkadaşına ihtiyacım var."

"Bunu duydum," dedim. "Benden özel olarak çıkmamı falan mı istiyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Şey, evet. Yani, benim için bir kız arkadaş olmana *ihtiyacım* var."

Elini cebine attı, cep çıkardı ve kaydırды. "Al." Aldım ve web sitesinin başlığına baktım.

Derek Dashwood imajını düzeltebilir mi? Altında kalın harflerle şöyle yazıyordu,

Aktör ruh sağlığı krizi nedeniyle rehabilitasyon merkezine yattı.

Belli ki online bir magazin gazetesiydi.

Luke'a baktım, sonra tekrar makaleye döndüm; makalede Luke'un smokin giymiş, esmer bir kadının yanında durduğu bir fotoğraf vardı. Düz siyah saçları ve tehlikeli bir dağ yolundan daha fazla kıvrımı vardı.

"Bu sensin."

Başını salladı. "Evet."

"Rehabilitasyonda olduğun yazıyor.

Anlamıyorum." "Fotoğraftaki kadını tanıyor musun?" Bir kez daha baktım. "Hayır."

"Tabii ki ." İçini çekti. "Pekala, bu Lacey Anderson. Onunla çalışıyorum. NYC ER'da aktris. Çıktığımızı söylüyor, herkes de buna inanıyor ama çıkmıyoruz."

"Dün gece kızlar ondan bahsetti."

"Şu anda Los Angeles'ta olmak yerine buraya geldiğim için gazetelere rehabilitasyonda olduğumu söylemiş."

"Ne? Neden?"

"Çünkü reddedilmek istemiyor ve bu ilginç bir dedikodu ve onu manşetlerde tutuyor."

"Yalan söyleyerek mi?"

"Makalede *sözde*, *iddia edilen* ve *kaynakların söylediği* kelimelerinin eminim. Bu da onların en ufak bir doğruluk payına sahip olmak zorunda olmadıkları anlamına geliyor çünkü bu gerçek değil."

Kuru dudaklarımı yaladım ve birden gerçekten midemin bulandığını hissettim, şaraptan değil. "Anlamıyorum. Onunla çıkıyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. *Hayır*," dedi, çok net bir şekilde. "Dizide birlikte yattık. Shep ve Amy karakterleri. Kurgulanan sahne açık saçık görünüyor ama gerçekten, ben yatakta şortla yatarken ve Lacey bir çarşafa sarılmışken setin etrafında dolaşan otuz kişi var. Altında askısız bir bikini var. Tabii ki öpüşüyoruz ve yuvarlanıyoruz ama bu sahte. *Gerçekten* sahte."

"Göğüsleri gibi mi?" Ben sordum.

Bu onu gülümsetti. "Aynen öyle. Magazin basını dizideki karakterlerimiz öyle olduğu için gerçek hayatta da çıktığımızı iddia etti. Ama bu doğru değil. Ondan hoşlanmıyorum bile. Sette zor biri, sinsî, sinir bozucu."

"O zaman neden birlikte fotoğraf çektiniz?"

Elimdeki cep telefonunu işaret etti. "Bu fotoğraf geçen ay bir ödül yemeğinde çekildi. Yanımızda duran diğer oyuncuları göremiyorsun. Kırılmış. Etkinliği haber yapan başka bir siteye girersen muhtemelen fotoğrafın tamamını bulabilirsin. Onunla hiç teke tek ya da daha da kötüsü çift olarak dışarı çıkmadım."

Bir elimi saçlarımda gezdirdim ve yüzümden uzaklaştırdım.

"Hunter Valley'den bir fotoğrafınızı paylaşp rehabilitasyonda olmadığınızı söyleyemez misiniz?"

Omuz silkti. "Evet, yapabilirim ama bu çıktığımızı söylemesini engellemez. Lacey'nin ne cevap vereceğini kim bilebilir? Lacey'nin yerine geçecek bir kız arkadaşla ihtiyacım var, o benim kız arkadaşım *olduğundan* değil."

Gerçekten ürperdi.

"Lacey'yi tüm bunlardan kurtarmak için yeni, özel biriyle birlikte olduğumu paylaşmam gerekiyor. Magazin basını rehabilitasyon konseptinden vazgeçmek zorunda kalacak - ve ben size pek çok makale arasından sadece bir tanesini gösterdim - ve Lacey'nin on beş dakikalık şöhretini başka biriyle bulması gerekecek."

"Neden şimdi? Tüm bu çılgınlıklardan hoşlanmadığını söylemiştin."

". Ama sana şu film kısmından bahsetmiştim. Beni başrol olarak istiyorlar. Önümüzdeki hafta bir deneme çekimim var. Bu benim için büyük bir olay ve umarım Shep Barnes karakterinden kurtulabilirim."

Mallory'nin yogadaki davranışları, insanların onun etrafında nasıl davrandıklarının bir göstergesiye, neden başka projeler üzerinde çalışmak istediğini anlayabiliyordum.

"Artık Dr. Karanlık ve Tehlikeli olmak istemiyor musun?"

Sırıttı. "Hakkımda bir şeyler mi okudun?"

Başımı salladım. "Georgia dün gece sana öyle dedi."

"Filmin yapımcısı rehabilitasyondaki bir aktörle ilgilenmiyor. Son erkek başrol oyuncusuyla bir sorun yaşadı ve bunu tekrar yaşamak istemiyor."

"Yani gazeteler ne diyor diye sizi işe almayacaklar mı?"

"Sosyal medyada konuşmuyorum ya da karşılık vermiyorum. Aslında burada, Hunter Valley'de saklanıyorum. Genelde umurumda olmaz ya da fazla önemsemem ama menajerim bu rol için başımın etini yedi. Bu rolü istiyorum. Bu şansı hak ettim ve bunu elde etmek için magazincilerle uğraşmam gerekiyorsa, uğraşacağım. Bu adil değil ama yapacağım."

"Benimle sevgili olarak."

"Doğru. Şimdi birine ihtiyacım var. Hemen. Birine aşık olduğum için sessiz kaldığımı tüm dünyayla paylaşmak için. Bunun gerçek olduğunu ve sahte bir LA olayı olmadığını. Bunu yaparak, rehabilitasyonda olmadığımı, güzel bir kadınla tatilde eğlendiğimi belli edeceğim. Ve Lacey ile kesinlikle birlikte olmadığımızı."

Başımı salladım. "Bunun sıradan bir şey olması gerekiyordu Luke. Ben ilişki yaşamam. Senden bir beklentim olmadığını söylemiştim, senin de benden bir beklentin olmasını istemiyorum."

"Neden? Birlikte iyiyiz." Biraz sırttı.

"Sen bir film yıldızısın. Ben küçük bir kasabada, bekâr bir anne ve yoga eğitmeniyim." "Senin tüm bu özelliklerini seviyorum," diye itiraf etti.

Aptallığı sevimliydi. "Ben gerçekçiyim. Bu yürümeyecek." İç çekti.

"İyi o zaman. O zaman benim *sahte* kız arkadaşım ol."

"Ne?" Luke neden *sahte* bir şeye ihtiyaç duysun ki? "Kendine *gerçek* bir kız arkadaş bul."

"Birincisi, sen şu anda çıplakken gidip başka bir kadın bulmayacağım. Ben bir pislik değilim."

"Bunun ne kadar sürmesi gerekiyor?"

"Deneme çekimi gelecek hafta. Rehabilitasyon dedikodularını temizlemem ve Lacey'i kız arkadaş rolünden tamamen çıkarmam gerekiyor. Rolü aldıktan sonra rahatça ayrılabiliriz. Mesafe falan. Gerçekten bir ilişki istemediğini biliyorum, yani evet."

"Doğru." Hücreye baktım. "Medyanın ilgi odağı olmak istemiyorum." Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordum. Annem buna bayılırdı. Ama Luke'un söylediklerinin doğru olduğunu biliyordum. Annem kendisiyle, babamla, *benimle* ilgili her şeyin mükemmel olmasını isterdi çünkü daha azı kusur olurdu. Medyanın silah olarak kullanacağı bir kusur. Annemin senatörlük kampanyası herhangi bir zayıflığı kaldıramazdı.

Peki ya bir rakip? Bulabildikleri her şeyi kullanırlardı.

Yapmak istediğim son şey annem gibi olmak ve medya için sahte bir şeyler yapmaktı ama Luke benden bunu yapmamı istiyordu. Bu benimle ilgili değildi; onun *içindi*. Kaçınmaya çalıştığım tek şeyi yapabilir miydim?

"Ben mükemmel değilim Luke.

Ben-" "Senden mükemmel olmanı beklemiyorum." "Ne yapmam gerekiyor?"

"Benimle Los Angeles'a gel. Kız arkadaşım ol."

Başımı salladım. "Kaliforniya'ya gidemem! Sierra yanımda."

"O kampta."

İçimi çektim. "Stüdyom var. Öğretmem gereken dersler var."

"Yerine başkası bakamaz mı? Hiç tatil için birkaç günlüğüne kapattığınız oldu mu?"

Hayır, gitmemiştim ama gitmemek için öne sürdüğüm tüm olası bahaneleri geri çevirmesi hiç hoşuma gitmemişti. Bariz olanın dışında. Kız arkadaşı gibi davranmak mı? Onu o kadar iyi tanımasam da, ondan hoşlanıyordum. Aramızdaki kimya deliceydi ve onunla daha fazlasını istiyordum, ama daha iyisini biliyordum. Bir filmde rol almaya çalışan ünlü bir aktördü. Bir filmde!

Hayattan daha büyük bir hayatı vardı. Rol yapmakla bir sorunu yok muydu? Elbette, gerçek kız arkadaştan sahte kız arkadaşına geçmekte bir sakınca görmüyordu. Onun gibi bir adam benim gibi biriyle gerçek bir ilişki ya da gerçek bir şey isteyecek değildi.

Bekar anne, zar zor geçiniyor. Pahalı bir yüzüğü ormana gömecek kadar aptal.

"Bunun tek bir gece olması gerekiyordu," diye hatırlattım kendimi koruyarak. Belki aynı zamanda onu da. "Bir kaçamak. Yani, seni bir bardan aldım sayılır. Bu iyi bir görünürlük olamaz-"

"Sana ödeme yapacağım. Duncan'ın yüzüğünün değeri neyse. Sana bunu ödeyeceğim."

LUKE

Bana dehşet içinde , ki bu beklediğim bir şey değildi. Elbette ona kız arkadaş rolü için *para ödemeyi* de beklemiyordum. Ama ciddiymdim. Ona ihtiyacım vardı ve belki onun da benim yardımıma ihtiyacı vardı. Bütün gece sarhoşken yaptığı itirafı düşündüm. Duncan adında bir herif, annesine karşı bir şeyler hissediyordu. Eğer son erkek arkadaşı buysa... hayır, nişanlısı, o zaman ciddi bir şey istememesine şaşmamalı.

Güven sorunlarım vardı çünkü benim dünyamdaki herkes sahteydi. Kelimenin tam anlamıyla sahte, Lacey ve göğüsleri, elmacık kemikleri gibi, muhtemelen kıcı da, eğer oradaki implantlar hakkında duyduklarım doğruysa.

Ama Aspen sahte değildi. Vücudu değil. Kişiliği değil. Arkadaşlıkları değil. Kızıyla olan ilişkisi de. Onunla ilgili her şey çok gerçektir.

Onun tepkisi de dahil.

Ve onu istedim. Her şeyini. *Gerçek* bir ilişki istemediği için ondan daha fazlasını elde edebilmemin tek yolu onunla *sahte* bir ilişki başlatmaktır,

o zaman öyle olsun.

"Nasıl yaptın?"

"Şarabı fazla kaçırınca konuşkan oluyorsun."

Yatağa uzandı, yorganı başının üzerine attı, böylece bacağının sadece alt kısmı dışarıda kaldı. "Git başımdan. Huzur içinde utançtan ölmek istiyorum."

Uzanarak battaniyeyi aşağı çektim, böylece yüzü görüldü. "Duncan kim?"

Gözlerini devirdi ve tıpkı Sierra'nın birkaç yıl içinde yapacağını hayal ettiğim gibi ofladı. "O benim eski nişanlım."

O kadarını biliyordum. Bir sonraki sorumu dikkatle yönelttim çünkü cevaptan biraz korkuyordum. "Annenle ilgili bir şeyden bahsetmiştin?"

Bir elini yüzüne götürüp gözlerini sildi. "Tanrım, sana ne söylemedim ki?"

Bekledim ve sabırlı görünmek için oyunculuk becerilerimi kullandım.

"Annemin... önemli bir işi var. Bazılarının değerli bulduğu pek çok bağlantısı var. Duncan'ın da onlardan biri olduğu ortaya çıktı."

"Seninle ne için çıktı? Annene ulaşmak için mi?" Bir gece önce yaptığım varsayımdan daha iyiydi.

Başını salladı, dağınık saçları yastığının üzerinden kayıyordu. "Oldukça fazla. Bunun için benimle evlenecekti. Aptallığıma verin, benden gerçekten hoşlandığını sanmıştım. İyi bir aktördü. Belki senin dizinde onun için bir rol vardır? Bir numaralı ceset?"

Gülümsedim ama sahteydi. Duncan'ın soyadını öğrenmek ve onu *gerçekten* bir ceset haline getirmek istiyordum. "Burada, Hunter Valley'de mi yaşıyor?"

"Idaho. Aptalca bir şekilde onun için taşınacaktım. Bilirsin, onunla ve metresiyle birlikte olmak için."

Onu da mı aldatmış? Ne oluyor lan? Bir nefes aldım ve öfkemi yatıştırmaya çalıştım. Bunu yaparken, söylediği başka bir şeyi fark ettim. O da

ondan gerçekten *hoşlandığını* düşündü. Sevdiğini değil. Tüm kalbiyle sevmediği bir adamla neden nişanlansın ki?

Ona ne olmuştu? Dick Duncan'dan daha fazlası olmalıydı. "Yani onu terk ettin." Umarım.

"Yaptım. Ve bir çeşit hayat temizliği yaparak yüzüğü tepelere çıkardım ve gömdüm. Bir erkeğin beni gerçek bir ilişki için isteyeceğini düşünme aptallığımı gömdüm ve daha akıllı ve bilge olmaya devam ettim."

Yüzümü buruşturdum çünkü onu gerçek bir ilişki için istemiyordum.

Aslında istiyordum ama bir rol oynamasına *ihtiyacım* vardı. Kız arkadaşım olması için. Ve bunu yapması için ona para ödeyecektim. Hay aksi. Ama bu

konuda ona yalan söylemiyordum. Ondan bir şey istiyor olabilirdim ama karşılığında o da bir şey alacaktı. Bu anlaşılmaya gözlerimiz açık giriyorduk. Sahte olacaktı. Biz . Bunu bilsem bile, onu şiddetle koruyordum. O şerefsiz onu kullanmaya nasıl cüret ederdi?

İşte böyle!

"İşin içinde şarap vardı." Yüzünü buruşturdu. "Yemin ederim ayyaş değilim ama dün gece Sierra'yı özledim ve-"

Elimi kaldırdım. "Daha önce birkaç tane fazla içen tek kişi sen değilsin."

Saçlarını tekrar geriye taradı. "Bulldog taşını hatırlıyorum. Sanırım gerçekten bir tane var ve yüzüğü tam önündeki çay tenekesine gömdüm. Sadece nerede olduğunu bilmiyorum."

"Bunun iki yıl önce olduğunu söylemişsiniz. *Şimdi* yüzüğü geri mi istiyor?"

Doğrulup battaniyeyi göğsüne bastırdı. O kadar güzeldi ki hiçbir fikri yoktu. "Biliyorum, değil mi? Avukatı bana bir mektup gönderdi. Ay sonuna kadar yüzüğü geri vermem gerekiyor yoksa ona yüzüğün değerini borçlu olacağım."

"Hangisi?"

Yüzünü buruşturma sırası ondaydı. "Elli bin dolar."

Kahretsin, pahalı bir yüzükmüş. Bulmak için çocuklardan yardım istemesine şaşmamalı. Ama kolayca çözülebilirdi. Bu pisliği ve Aspen'in

sorun ortadan kalkar. Hayat temizliği mi? Ben olsam ona zehirli eski sevgilisini sonsuza dek sildirirdim. "Sana parayı vereceğim."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne? Hayır. ."

Omuz silkdim. "Ben zenginim. Bu pislik hak etmiyor-"

"Hayır!" diye karşı çıktı, açıkça kararlıydı. "Paranı almayacağım. O şekilde gömmekle aptallık eden bendim. Bu benim utanç verici hatamdı. *Duncan* benim hatamdı." Bu kadar parayı reddeden tanıdığım tek kadındı ve parayı saklamayacaktı bile. Bunun onun dürüstlüğü hakkında mı yoksa genellikle etrafımda olan insanların kalitesi hakkında mı daha çok şey söylediğinden emin değildim. Belki ikisi de.

Elimi kaldırdım. "Peki. O zaman para karşılığında benim sahte kız arkadaşım ol. Bana gerçekten yardım etmiş olursun ve sanırım anlayabiliriz, birbirimizden hoşlanmanın sahte olması çok zor olmayacaktır."

Aslında, hiç de numara yapmıyordum.

Dudaklarını büzdü. Ofladı. Gözlerini kapattı. Sanki gözlerimin önünde bir iç savaş yaşıyordu.

"Ya da buldog taşı için tekrar ormana gidebiliriz." "Tamam!

Ben yaparım."

ASPEN

"*NEYE GIDIYORSUN?*" Mallory ığlık attı, sonra beni n kapıdan içeri çekti.

ekişinin gücüyle neredeyse basamağa takılıyordum.

Luke'la Los Angeles'a gitmeyi kabul ettikten sonra, bugün ayrılmak istediği için seyahatimiz için işleri organize etmeye gitmişti. Gerçekten de nazik davrandığını düşünmüştüm çünkü berbat göründüğümü ve hissettiğimi biliyordum. Banyo aynasında kendimi gördüğümde resmen çığlık attım. ılgın saçlar. Gözlerimin altında torbalar. Şişmiş bir karmaşaydım. Ve, kahretsin, şimdiye kadarki en kötü yol ölümü nefesine sahiptim.

Luke'la takılmak istesem bile beni geri çevireceğinden hiç şüphem yoktu.

Ben de duş aldım, kocaman bir detoks smoothie'si içtim ve adamın cadaloz gibi göründüğümü unutmasını umdum.

Sahte kız arkadaşı olmam için benimle anlaşmasına şaşmamalı! Luke gibi bir adamın beni gerçekten istemesine imkan yok.

Yani para için yapardım. O paraya *ihtiyacım vardı*.

Aşırı kibirli bir kadın değildim ama Bergstrom olarak doğmak bana bir şey öğretmişti. Eğer bir rol oynayacaksam, o role uygun görünmeliydim. Luke küçük bir kasabada yoga eğitmenliği yapmamdan hoşlanmış gibi görünse de, magazin basınına çıktığımıza ikna etmek için buna ihtiyacı olduğundan pek emin değildim. Doğrudan Mallory'ye gitmemin bir başka nedeni de buydu. Bazen bir kızın deli olmadığından emin olmak için bir en iyi arkadaşına ihtiyacı olurdu.

"Luke'un sahte kız arkadaşı ol."

Kaşlarını çattı. "*Gerçek* kız arkadaşına ne oldu?"

Elimi havada salladım. "Onunla hiçbir zaman *gerçek* bir şey olmayacaktı." Özellikle de bu sabah beni gördükten sonra. "Seks yaptık ve belki bu hafta tekrar yaparız, ama hepsi bu. O bir filmde rol alacak ve Los Angeles'taki hayatına geri dönecek, ben de burada Hunter Valley'de okula bırakma, hokeye bırakma, market alışverişi, bilim fuarı projeleri ve yoga dersleri yapacağım. Ne tür bir gerçek olabilir ki?"

Benim için hissettiklerimden daha çok üzölmüş görünüyordu. Elbette, belki Luke gibi bir adamın beni gerçek biri olarak istemesini özlüyordum, ama tedbiri elden bırakmamam gerekiyordu. Daha önce başım yanmıştı -ki bunu zaten bu yüzden yapıyordum- ve bunu tekrar yaşamak istemiyordum.

Duncan ve yüzüğü bir şeydi. Hayatı ve kariyeri medyanın dengesine bağlı olan önlü bir kişi? Neyin tehlikede olduğunu çok iyi biliyordum. Bir senatör olarak annemin görevi seçmenleri etkilemekti çünkü onu sevmezlerse başkasına oy verirlerdi. Bu yüzden mükemmel olmak, her zaman tam olarak istedikleri ve bekledikleri gibi olmak zorundaydı. Hamileliğim onun için bir sorumluluktu. Yök olan *bendim*. Ailem tarafından terk edilmişim çünkü yeterince mükemmel değildim.

"Aşık olduğunuz gerçek türden" dedi.

Ağzım açık kaldı. "Mal, o adamla tek gecelik bir ilişki yaşadım. Onun *sahte* kız arkadaşı olacağım. O gece dışında yürüyüşe çıktık ve üç çocukla dondurma yedik. Sonra onunla konuşamadığım yoga dersime girdi."

"Evet, sadece Downward Dog'daki güzel kıçına bir bakın," diye sırtarak karşılık verdi.

"*Sonra*," diye devam ettim, kelimeyi vurgulayarak. "Pizza yemeye gittik ve o masanın diğer ucuna oturdu. Adamla bilgi yarışması dışında hiç konuşmadım."

Omuz silkti. "Başka şeyler yapmak varken kim konuşmak ister ki?"

"Eğer *gerçek* bir *ilişki* yaşamamı istiyorsan onunla konuşmam gerek."

Ellerini havaya kaldırdı, açıkça sinirlenmişti. "Ama gerçek bir şey olma şansı varsa kimse bir kadından sahte bir şey olmasını istemez. Bunu neden bu kadar sorun etmiyorsun?"

Çünkü bana elli bin dolar ödeyecekti. Deli misin? Evet, çılgınca. Ama o paraya ihtiyacım vardı ve sarhoş bir aptal gibi ona hayatımla ilgili çok fazla şey anlatmıştım. Artık Luke benim zayıf ve utanç verici noktamı biliyordu. Hayır, bunu bana karşı kullanmıyordu. Daha çok sallanan bir havuç gibiydi. Duncan sorunumu çözecekti. Tek yapmam gereken bir hafta boyunca ondan hoşlanıyormuş gibi davranarak imajını düzeltmek ve filmdeki rolü almaktı.

Ki bunu yapmak zor değildi.

"Çünkü Duncan'ın aksine, ona karşı nerede durduğumu biliyorum," diye açıkladım ellerimi kalçalarıma koyarak. "Bunun rol yapmak olduğunu biliyorum."

Kadın iç çekti. "Doğru, ama bütün erkekler Duncan gibi değil," diye hatırlattı.

Kabul ettim ama hiçbiriyle tanışmamıştım. "Kısa vadeli bir iş. Rolü alabilmesi için magazin basınının onu olumlu göstermesi için birlikte çalışacağız. Sanırım-"

"Şu aksiyon-macera filmindeki mi?" Gözleri büyüdü ve sevinçle ellerini birbirine vurdu. "Aman Tanrım, bunu duymuştum!"

"Doğru, iş arkadaşı Lacey onun rehabilitasyonda olduğuna dair dedikoduları besliyor."

Gözleri büyüdü. "Ne? Lacey Anderson?" Etrafında döndü ve mutfağına koştu. Viktorya dönemine ait küçük bir evi vardı, bu yüzden sadece

On adım. Takip ettim ve ekranını kaydırıp okumaya başlamasını izledim. "Vay canına. Evet. Rehabilitasyon. Alkol ve uyuşturucuyu o kaltakla sağlam bir ilişkiye tercih etmek."

Gözlerimi kırptım. "Vay canına Mal, bunlar çok ağır sözler." Özellikle de birinci sınıf öğrencilerine ders verirken ağzından kötü söz çıkmasın diye *şekerleme* ve *şeker* gibi şeyler söylediğinden beri.

"Annem benim yerime alkolü seçti. Gerçekten nasıl olabileceğini biliyorum. Birinin beni bununla suçlamasını hiç istemem. Dava açmalı!"

"Resmi olmadığını ve doğrudan iftira niteliği taşımadığını göstermek için *sözde* gibi kelimeler kullandıklarını söyledi."

Yere baktı ve güldü, sonra yüksek sesle okumaya başladı. "Derek Dashwood'un içki aleminden kurtulmaya çalıştığı ve madde bağımlılığı nedeniyle rehabilitasyona gittiği söyleniyor."

"Bana daha önce gösterdiği makalede bir akıl sağlığı krizi içinde olduğu yazıyordu."

Luke için üzülüyordum çünkü hakkında kötü söylenmesinin nasıl bir şey olduğunu biliyordum. İnsanların onun hakkında söyledikleri tamamen yalandı. Annemin benim hakkında söyledikleri de yalandı. Doğduğumdan beri ulaşılması mümkün olmayan bir şey olmak için yaratılmışım: mükemmellik. Evet, birinci sınıf bir bale topluluğunda çok genç bir solist olmuşum. Ama hamile kalarak bunu mahvetmişim.

Sierra'ya hamile olduğumu öğrendiğimde her şey değişti. Onu daha göstermeden önce sevmiştim. O benimdi. *Benim!* Kızıma karşı çok serttim ama bu sert bir sevgiydi. O kendi küçük kişiliğiydi, benim annem için olduğum gibi bir dekor değil.

Annem benim -onun deyimiyle- ahlaksız olmamı hiç umursamamıştı. Elimde kanıt olması umurundaydı: Sierra. Hiçbir senatörün çocuğu bekâr bir anneden olamazdı, özellikle de baba evlenmeye hiç niyeti olmayan bir yabancıysa. Sanki. Tanrı ona büyükanne denmesini yasaklamıştı.

Ama onun *mükemmel* evlat imajını mahvettiğim için bir kenara atıldım. Dışlandım. Aile hikayesinden çıkarıldım. Sierra'yı doğurarak tüm hayatımı mahvetmişim.

En azından annem böyle düşünüyordu.

Ben mi? Hayatımı *kurtarmıştım*.

Luke'a gelince, eğer tam olarak Lacey'nin istediği gibi değilse, lekelenmişti. İsteddiği iş -hatta istediği hayat- ondan uzak tutulacaktı.

Sikerim böyle işi.

"Tamam, şimdi anlaşıldı," dedi. "Yani onunla gidiyorsun, kız arkadaşı oluyorsun. Bu, Ezik Lacey'yi resmin dışına çıkarıyor ve belli ki rehabilitasyonda değil."

"Aynen öyle."

Başını eğdi. "Sana nasıl baktığını gördüm. Seni istiyor. Senden hoşlanıyor. İkinizin daha fazlası olma ihtimali yok mu? Duncan'ın tek seferlik olduğunu anlayamaz mısınız?" Parmaklarını kaldırarak biraz işaret etti.

Omuz silktim. "Hindistan'da, Fas'ta ya da başka bir yerde film çekerken nasıl daha fazlası olabilir ki? Ben burada, Hunter Valley'de, geceleri yanımda yatan bir adam istiyorum. Sierra'yı seven ve küçük bir hayat kurduğumuz bir adam. Luke'un bunu yapmasına imkân yok."

Kaşlarını çattı, belli ki benden daha fazla hayal kırıklığına uğramıştı. "Yine de seks yapacaksın, değil mi? Yani, sahte bir kız arkadaş olman gerçek seks yapamayacağın anlamına gelmiyor."

Luke'la daha fazla seks yapma fikri meme uçlarımı sertleştirdi. "Gerçek seks. Sahte erkek arkadaş," dedim ona.

"O zaman et. Sierra uzaktayken biraz eğlenceyi hak ettin."

LUKE

"SİZ KİM ?"

Soru üzerine Aspen'in sahanlığında döndüm. Karşımda kot tulumu ve lastik yağmur çizmeleri giymiş, elinde küçük bir kürek tutan yaşlı bir kadın duruyordu. Gri saçları çene hizasındaydı, kırısklıkları çoktu ve mavi gözlü bakışları deliciydi.

"Luke."

Sanki beni değerdendiriyormuş gibi başını yana eğdi. Belki tehlikeli olup olmadığımı düşünüyordu ama üzerimde kot pantolon, spor ayakkabı ve beyaz bir tişört vardı. İçeri zorla girmek isteseydim kapıyı çalmazdım. "Bana daha çok Shep Barnes gibi göründün."

Ah, bir tane daha. Belli ki televizyonu varmış.

Başımı biraz mahcup bir şekilde kaşıdım. "İnsanlar bana böyle söylüyor."

İkinci kata doğru baktı. "Ben Erma Waddle. Burası benim evim."

"Sizinle tanıştığma memnun oldum, hanımefendi. Çok güzel bir eviniz var."

"Teşekkür ederim. Ev ziyaretleri mi yapıyorsun?" Kaşları kalkıktı, muzip bir ifade vardı. İçimde seksten bahsettiğine dair bir his vardı. Ama emin olamadım.

"Um, ben-" Ne dedim ben?

"Eğer öyleysen, iyi. Tam da Aspen'in ihtiyacı olan şey."

Kaşlarımı çattım. Bayan Waddle beni Aspen'e mi pazarlıyordu?

Yan kapı açıldı ve karşısında siyah tişörtlü elbisesiyle Aspen duruyordu. Şükürler olsun. Sadece kurtarılmaya ihtiyacım olduğu için değil, elbise kolay erişim anlamına geldiği için de. Karşılıksız planlarım ve özel bir uçakla üç saatlik bir uçuşum vardı.

O benim *sahte* kız arkadaşım olabilirdi ama ona karşı hissettiklerim gerçektir. Ona ödeme yapacağımı da kastetmiştim. Aldatan bir pisliğe elli bin dolar borçlu olmasına gerek yoktu. Eğer bunu bu anlamaya bağlamak zorundaysam, tamam. Parayı zaten bankacılık uygulamam aracılığıyla göndermiştim ve içinde onu kolayca bulmuştum. Doğrudan Dick Duncan'ın avukatına gönderirdim, böylece hiçbir şey yapmasına gerek kalmazdı ama kim olduğunu bilmiyordum. Aspen bana bir iyilik yapıyordu ve ben de kesintisiz olarak onunla birlikte oluyordum. Eşit bir takas olduğunu söyleyebilirim.

"Merhaba büyükanne," dedi yaşlı kadına, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. "Luke'la tanıştın mı?"

"Evet. Hiç onunki gibi bir saç görmemişim."

Aspen gülmekten kendini alamadı ve ben de gözlerimi devirmemeye çalıştım. Eğer kel kalırsam, başım büyük belaya girerdi.

Aspen ona, "Sierra Luke'la birlikte birkaç günlüğüne Kaliforniya'ya gidiyorum," dedi.

Yaşlı kadın gülümsedi. "Bu harika, canım. Bizim kızdan haber aldın mı?"

Aspen başını salladı. "Bu sabah. Durmadan kahvaltıdan bahsetti ama kreplerin seninkiler kadar iyi olmadığı konusunda seni temin etmemi istedi.

Sonra antrenmanlar ve maçlar hakkında konuşmaya devam etti ve - nefes aldığını sanmıyorum."

Sierra'nın eğlendiğini duymak güzeldi. Küçük kız geçen gün kampa gideceği için çok heyecanlıydı. Oğlanlar Johnny ve Jackson da aynı şekilde. Ama ben daha çok Aspen ve onun hassas anne kalbi için endişeleniyordum. Umarım onu eyalet dışına götürebilir ve endişelenmemesini sağlayabilirdim. Eğer kendi annem bir gösterge olsaydı, her zaman endişelenirdi ama belki biraz da eğlenirdi.

"İyi vakit geçiriyor gibi görünüyor. Şimdi sen de git bu genç adamla eğlen."

Bayan Waddle'ı severdim.

Aspen bana baktı. Lacey ile uğraşmanın eğlenceli olmayacağından emin değildim ama Aspen yanımdayken -ve yatağımdayken- çok daha iyi görünüyordu.

"Deneyeceğim," dedi Aspen ona.

Bayan Waddle bana baktı. "Uslu dur, yoksa torunlarımın odun kesme makinesi var."

Kaşlarımı çattım. Lanet olası odun kesme makinesinin nesi vardı? "Sanırım oğlunuzun adı Daniel."

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Nereden bildin?" "İyi tahmin," diye mırıldandım.

Bayan Waddle ve Aspen kucaklaştı, sonra yaşlı kadın evin ön tarafında gözden kayboldu. Aspen yolculuk için çantasını aldı ve sahanlığa çıktı.

"Muhtemelen sana söylemiştir ama burası onun evi. Ben buraya taşınmadan hemen önce ikiye böldü. Sierra doğmadan önce onun üst kat kiracısıydım. O benim bir numaralı bebek bakıcım. Şu kapı onun dairesine açılıyor." Aspen omzunun üzerinden baktı. Daha önce buradayken alt katın kapısını fark etmemiştim, muhtemelen onu kapıya bastırdığım ve parmaklarımı amına soktuğum için. "Sabahları ders verirken açıyorum.

Yani yine tek bir ev gibiyiz. Sierra, Büyükanne Waddle ile kahvaltı yapmaya geliyor."

Aşağı uzanarak çantasını aldım ve kiralık arabama doğru yürürken elimi sırtına koydum. "Bu çok hoş. Yerleşik bir bebek bakıcısı."

Bana baktı. "Burada bir sürü ailesi var ama ben bizim de onun ailesi olduğumuzu düşünmek istiyorum. O kesinlikle bizim ailemiz. Sierra'nın programınızı bildiğine dair bir his var içimde çünkü birlikte patlamış mısır ve her türlü hidrojenli yağ yiyerek izliyorlar."

"Şehirde hiç ailen yok mu?" Onun için kapıyı açarken sordum. Başını iki yana salladı. "Hayır. Hamileyken buraya taşındım. Sierra. Ben... ailemden uzağım."

Kaşlarımı çattım. Sanki bu yeni bir durum değilmiş gibi çok kolay söyledi. Sanki bu durumu kabullenmiş, hatta belki de onlarla yakın olmamayı sorun etmiyormuş gibi.

"Bu çok kötü. Annem ve babamla çok yakınım. Ayrıca, bir erkek ve iki kız kardeşim var. Hepsi evli ve çocuklu ve memleketimde yaşıyorlar. Ziyarete gittiğimde deliriyorum."

"Nerede bu?"

"Peckers Cutoff, Nebraska. Ailemin bir çiftliği var."

Gözleri büyüdü ve sonra bir kahkaha patlattı. "Peckers-" "Kes, evet."

Sırıttım çünkü yapacak başka ne vardı ki? "Orası gerçek bir yer mi?"

diye sordu nefesini tutmaya çalışırken. "Bunu uyduracağımı mı

sanıyorsun?"

Daha fazla gülmemek için dudağını ısırıldı. Bakışlarımla buluşmak için çenesini yukarı kaldırırken elleri belime dolandı. Kahretsin, çok güzeldi. "Bir kovboy o zaman."

Biraz makyaj yapmıştı. Maskara ve renkli dudak parlaticısı. Başka bir şey yoktu. Saçlarının yarısı açık, yarısı kapalıydı ve elimi saçlarının üzerinden geçirip ensesini avuçladım.

"Evet, hanımefendi."

"Ne ? Bir atı kurtar ve bir kovboyu sür?"

Artık düpedüz sırtıyordum. Ve sertleşmişim. "Beni gezdirmek ister misin?"

"Bununla ilgili her şey sahte olmak zorunda değil," diye hatırlattı. Şükürler olsun.

"Doğru. Biz mil yüksekliğindeki kulübe katılırken sen de bunu yapmaya ne dersin?"

"Çoklu görev," diye mırıldandı, beni öpmek için parmak uçlarına kadar yükseldi. "Bunu sevdim."

Ben de. Ben de.

LUKE

ASPEN yanımdaki uçak koltuğuna çöktü. "Los Angeles'a uçacağımızı söylediğinde, bunun Bozeman'dan kalkan ticari bir uçuş olacağını düşünmüştüm."

Özel jetin içinde etrafına bakındı. On dört kişilikti ama yolcu olarak sadece ikimiz vardık.

"İşimin bir avantajı," dedim. Ona daha önce zengin olduğumu söylemiştim ama muhtemelen bir TV yıldızı olduğum gerçeğine dayanarak bu varsayımı zaten yapmıştı. Ama jet bunu pekiştirdi.

"Bu iyi bir şey çünkü çantamda tam boy bir şişe şampuan saklamıştım."

Söylemesi gereken bu muydu? Güvenlikten geçerken sıvı kuralını çiğnemeye çalıştığını mı? Param ya da birkaç saat içinde nasıl özel jet bulabileceğim ya da şampanyaları olup olmadığı hakkında bir yorum yapmadı mı? Gerçi önceki gece içtiği şaraptan sonra muhtemelen daha fazla alkolle ilgilenmiyordu.

Yine de...

Huşı içinde olmamasına neden şaşırdım ki? Beni tanımamıştı. Bir TV yıldızı olmam umurunda değildi. Muhtemelen bende en az sevdiği şey de buydu. Özel bir jet ve gözünü bile kırpmadı.

Çünkü etrafımda daha fazlasını isteyen çok sayıda sahte insan vardı. Daha fazla para. Daha fazla şöhret. Daha fazla statü. TV sektöründe çalışmak, *daha fazlasını* isteyen beleşçiler ve entrikacılarla doluydu. Herkes rol yapıyordu. İmaj her şeydi. Los Angeles, genel olarak, aynı şekildeydi.

Bıkkın olan bendim. Normalin ne olduğunu unutan bendim. Aspen kendi gibi davranıyor ve bana gerçeklik kontrolüne ne kadar ihtiyacım olduğunu hatırlatıyordu.

Ben beğendim.

"Bu iyi bir şey çünkü sonunda, *sonunda* sen bana kaldın."

Uçuş görevlisi belirdi ve "Kalkışa hazırız. Kemerlerinizi bağlayın. Bana ihtiyacınız olursa çağrı düğmesine basmanız yeterli, aksi takdirde uçuş boyunca mutfakta olacağım." Gülümseyerek, tam motorlar çalıştığında ön tarafa döndü.

Aspen'e baktım. "Pek yalnız sayılmazsın," dedi gülümseyerek.

"Emniyet kemeri, kaplan." Yapmasına izin vermek yerine, uzandım ve iki ucu onun için birleştirdim. Sonra, o kadar yakinken, onu öptüm.

"Bana kendinden bahset," diye fısıldadım geri çekildiğimde. Sonunda. Uçak pistin sonuna doğru taksi yapıyordu. Ağzı benimkinden birkaç santim uzaktaydı, nefeslerimiz birbirine karışıyordu.

"Ne bilmek istiyorsun?" sordu, gözleri dudaklarımdaydı.

"Kuzey Dakota'nın başkentini ve en büyük kara kuşunu biliyorsunuz."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bunlar önemli şeyler. Özellikle de trivia'da elli dolar kazanmak istiyorsan."

"Öyleler."

"En sevdiğin renk?"

"Turuncu."

Alnında birleşmesinler diye gözleriyle buluşmak için biraz geri çektim.
"Portakal mı?"

Başını salladı. "Evet, ama o renk bende berbat duruyor, o yüzden giymiyorum. Keşke pembeyi sevseydim. Çok kolay olurdu ama muhtemelen Sierra'nın ağzına kusmasına neden olurdu."

Sırıttım. "Tam bir erkek fatmaya benziyor."

Gözlerini devirdi. "Tamamen. Bunu seviyorum. Kız gibi bir kız olmaktan çok daha kolay."

"Bunun bir şey olduğunu biliyor musun?"

"Oh, evet. Kullanılacak doğru çatalı biliyorum. Perdelerdeki kumaşları yakındaki bir kanepeyle ve herhangi bir konu hakkında sohbet edebilirim."

"Gerçekten mi?"

Uçak kalkarken başını salladı ve bizi koltuklarımıza geri bastırdı.

"Kulağa kullanışlı geliyor. Özellikle de uyumlu kumaş. Doğru hatırlıyorsam, pencerelerinizde perde bile yoktu. Ve şimdi o kelimeyi tekrar söyleyince... perdeler, *perdeler*, perdeler. Kulağa garip geliyor. Perde tam olarak nedir?"

Birkaç kez fısıldamaya devam ettim.

"Özel perdeler," dedi. "Yani senin evinde perde yok mu?"

"Hayır. Benim evim... , göreceksiniz. Orada kalıyoruz."

"Ah, doğru ya. Bunu gerçekten düşünmemiştim. Sahte kız arkadaşın olmak için ne yapmam gerekiyor?"

"Beni öpmeye devam et, birincisi."

Gülümsedi ve dudaklarımızın tekrar buluşması için birkaç santim eğildi. "Başka ne var?"

"İnsanlar birlikte olduğumuzu bilmeli. Fotoğraflarımızı yayınlamaya başlamalıyım. Bir tane çekebilir miyim?"

"Tamam."

Ağzından uzaklaşmak istemiyordum ama bunu yapacaksak başlayabilirdik de. Telefonumu çıkardım ve fotoğrafı çektim.

Uygulama. Elini tutup kalçama koydum. Fotoğrafi çektim, sonra Aspen'e gösterdim.

Özel bir uçakta bir kadınla birlikte olduğum belliydi; lüks deri koltuklar, pencereden görünen mavi gökyüzü ve bulutlar. Görüntü süslü ya da karmaşık değildi. Samimiydi. Sosyal medya uygulamasında fotoğrafla oynadım, biraz metin ve birkaç hashtag ekledim, sonra da gönderdim.

"İşte." Telefonumu yanımdaki koltuğa bıraktım. "Şimdi öpüşmeye geri dönebiliriz."

ASPEN

ÖPÜŞTÜK. Ve öpüştük.

Kendimi onun kucağında buldum, dizlerim kalçalarının iki yanında duruyordu.

Elleri çıplak kalçalarımın üzerinde yavaşça yukarı doğru ilerliyordu.

"Luke, uçuş görevlisi," diye hatırlattım başımı yana eğerken.

Çenemi ve boynumu kemirerek ilerledi. "Ön tarafta."

"Hadi banyoya gidelim."

Başını koltuğa yasladı. "Daha önce hiç uçak tuvaletinde bulundun mu?"

Onu incelerken gözlerimi devirdim. Yanakları kızarmış, dudakları öpüşmekten parlamıştı. Gözleri ateşliydi. Muhtaç. Parmaklarının uçları külotuma değecek şekilde yukarı doğru süzülen elleri de öyleydi.

Ellerini ellerimle kapattım, elbisemin pamuğu ellerinin arasındaydı.

"Evet."

"O zaman asla uyuşamayacağımızı bilmelisin. Bana böyle bineceksin."

Omzumun üzerinden baktım ama uçak boştu. Uçuş görevlisini kalkış öncesinden beri görmemiştim.

"kalacak." "Nereden biliyorsun?"

"Çünkü biz düğmeye basmadığımız sürece orada kalacağını açıkça söyledi."

Başımızın üstünü işaret etti.

"Seni başkalarıyla paylaşmak istediğimi mi sanıyorsun?" diye ekledi.

Dudağımı ısırdım ve o da başparmağıyla dudağımı çekti. "Seninle ilgili her şey bana ait. Paylaşmıyorum, güzel kız. Öpücüklerini. O sert meme uçların elbisene değiyor."

Başım aşağı eğildi. Kahretsin, sanki hava aşırı sıcak değil de dondurucuymuş gibi dışarı fırlamışlardı. Her iki eli de elbisemin altından kalçalarımın uzanmış, ön kolları elbisemi yukarı doğru kaydırıyordu.

Bakışları benimkileri yakaladı.

"İniltilerin ve iniltilerin de. Benim için geldiğinde gürültücü bir kız oluyorsun. Sence sessiz olabilir misin?"

Parmakları amımın üzerinde gezindiğinde bir iniltiyi bastırdım. "Aferin kızıma."

Hassas yerlerime bir kez daha dokunduktan sonra ellerini kalçalarımın koydu ve beni ayırdığı dizlerinin arasında durmam için kaldırdı. "Külot. Çıkar."

Luke'a komuta etmek ateşliydi. Bunu istiyor muydum? Evet, istiyordum. İçimdeki Mallory'nin sesi *bunun için gitmemi* söylüyordu!

Elbisemin altına uzanarak külotumu indirdim, sonra bir ayağımı ve diğerini kaldırarak külotumu çıkardım.

Onları benden aldı ve sanki savaşa giden bir şövalyeye mendil hediye eden bir genç kızmışım gibi cebine soktu.

Sadece daha seksi.

"Beni dışarı çıkar."

Bir dizimi yanındaki koltuğa koyarak, kot pantolonunu açıp fermuarını indirecek kadar yaklaştım. O da kalçalarını kaldırarak pantolonu serbest kalmasına yetecek kadar aşağı itmeme yardım etti.

Otel odası ve onun her çıplak santimini hissetmeme rağmen, aletini o kadar net görememiştim.

Şimdi yaptım.

Her kalın santimi, zonklayan her damarı, geniş tepeyi, uçta boncuk boncuk biriken sıvıyı gördüm. Cüzdanını almış olmalıydı çünkü bir prezervatif çıkarıp kenara attı.

Benim için tuttu.

Folyoyu yırtarak açtım ve onu tabanından kavradım. Tısladı ve kalçaları sarsıldı.

Kirpiklerimin arasından ona baktım. Dudakları aralanmıştı, nefesi kesilmişti.

Sonra prezervatifi aşağı indirdim. Aşağıya. *Aşağıya.*

AŞAĞI. Vay canına, çok büyüktü.

Nefesimi tutamadan beni kucağına çekti, bir eli sahiplenici bir hareketle ensemdeydi. Sanki çok az tasma takmış gibiydi.

"Amin benim için ıslandı

mı?" Başımı salladım.

"Hadi ." Elleri tişörtümün eteklerine gitti ve kaldırdı. "Bunu benim için tut."

Elinden aldım ve pamuğu parmaklarımın arasında tuttum. "Daha yükseğe. *Daha yükseğe.* Bana o amcığı göster. Evet, iyi kız."

Eli beni kavradığında irkildim. Parmakları içime girdiğinde kıvrandım.

"Çok ıslak. Yaramaz kız."

"Luke," diye fısıldadım.

"Elbiseni daha yukarı kaldır, kaplan. Sonra seni sikeceğim." Hemen yukarı çektim ve o da inledi.

Benden kaydđ ve kalçalarını kavradđ, kaygan parmakları tenime bulaştı.

Sonra beni tam oturttu. Her seferinde yavaşça bir in. "Aman

Tanrım," diye nefes aldım, kalçalarını yuvarlayarak.

"şimdi kovboyuna bin."

Gözlerimin kapalı olduğunu fark ettim. Tembel göz kapaklarım çırpınarak açıldı.

Elbiseyi bıraktım ve ellerimi Luke'un koltuğunun üst kısmına, başının iki yanına koydum.

Sonra hareket etmeye başladım.

LUKE

ASPEN'in sikime binmesi hayatımda gördüğüm en güzel manzaraydı. Çok dar ve sıırıslıklamdı. Ve şimdiye kadarki en az çekingen şeydi. Kalçalarını yuvarlıyor, zevk almak için kendini bana bırakıyordu. Çok seksiydi.

Prezervatifle bile . O kadar iyi hissettiriyordu ki.
Çok mükemmel.

Ben de elbisesinin altından tuttum, yukarı ve başının üzerine ittim, sonra sütyeninin dantelinden meme uçlarından birine yapıştım.

İçine doğru ittim, onu doldurdum. Üzerime boşalırken onu benim yapıyordum. Duvarları sanki sikimin gitmesine asla izin vermek istemiyormuş gibi kasıldı, sağıldı ve sıkıldı.

Bunun sahte olduğunu mu düşündü? Hayatta olmaz. Hiç bu kadar gerçek bir şey hissetmemiştim.

Yani... Siktir. C-I CAME'e gidiyordum.

ASPEN

LUKE'UN EVİ INANILMAZDI. Tek kat üzerine inşa edilmişti, çok genişti. Birden fazla yatak odası, süslü bir mutfak, büyük bir güverte. Hollywood Tepeleri'nde yer alan ev, tavandan tabana pencerelerden Los Angeles'ın muhteşem manzarasını görüyordu. Aslında evin arka tarafı tamamen camdı. Saat geç olduğu için şehrin ışıkları baş aşağı duran gökyüzündeki renkli yıldızlar gibi parılıyordu.

Ama aynı zamanda iç karartıcıydı. Oturma odasında siyah deri bir kanepeler, bir televizyon ve ayaklı bir lamba vardı. Hepsi bu kadardı. Sanat eseri yoktu. Halı yoktu. Fotoğraf yoktu. Kahretsin, hiç renk yoktu. Yatak odası da pek iyi değildi. Büyük boy bir yatak, iki komodin ve bir şifonyer. Başka bir şey yoktu.

"Yeni mi taşındınız?" Turun bir parçası olarak ana banyonun kapısını açıp ışığı yaktığında sordum.

"Um... üç yıl önce."

"Üç yıl oldu ve perdeleriniz yok."

Bana sırtıttı. "Belki de biraz perde almalıyım. Aç mısın?"

"Yemek yiyebilirim," dedim.

Elini uzattı ve beni mutfığa geri götürdü. Uçakta seks yaptığımızdan beri birbirimize dokunmayı neredeyse hiç bırakmamıştık. Sanki nefes almak için temasa ihtiyacımız varmış gibiydi. Ona başka hiçbir şeye olmadığı kadar bağlı hissediyordum. Sahte bir şey için, her şey gerçekten gerçek gibiydi. Gerçek bir ilişki istediğini ve bunun gerçekten mümkün olabileceğini söylediği zamanki gibi. Ama bu ev, dünyalarımızın çok farklı olduğunu hatırlatıyordu. Kimyamız çılgınca olsa da, başka hiçbir şey kesişmiyordu. O ünlü bir televizyon yıldızıydı, bense pek fazla kültürel referansa sahip olmayan cahil bir kadın. İvır zıvır konularında bu kadar iyi olmasına şaşmamalı.

Onun için yeterli değildim. Olamazdım. Sierra'yla, yoga stüdyomla ve Hunter Valley'deki küçük dairemle değil. O spot ışıkları altında yaşıyordu, ben ise spot ışıklarından kaçırıyordum. Gerçek ve mecazi anlamda.

Büyük buzdolabının yanındaki çekmeceyi açtı. "Buradaki her yer için paket servis menülerim var. Sen ne istersin?"

"Bir şeyler pişirebiliriz," diye teklif ettim, teslimatı beklemek istemiyordum ve kendimiz yapabilecekken para harcamakla ilgilenmiyordum.

Bana anlam veremediğim bir bakış attı ve buzdolabını açtı. Aromalı gazoz, bira ve bir sürahi portakal suyu vardı. Başka bir şey yoktu. "Ben yemek yapmam."

"Hiç mi?" Şaşkınlıkla sordum.

Bir dolap açtı. Boştu. Sonra

bir tane daha. O da boş.

"Hayır. Kahve makinem var. Kahve makinem var." Tezgâhın üzerindeki parlak makineyi işaret etti. Uçsuz bucaksız granitin üzerindeki tek şey.

"Tamam."

Evi bomboştu. Mutfığı bomboştu. "Ne

kadardır buradasın?"

"Benim evimde mi?" Omuz silkti. "Çekim yaparken, pek değil. Sadece uyumak için. Şafaktan önce başlarız ve genellikle bütün gün sürer. Aylarca."

"Bir şeyler atıştırmak için acıkmıyor musun?"

Düz karnını sıvazladı. "Paket servisin yanı sıra, diyetisyenim kişisel antrenörümle koordine ettiği yemekleri getiriyor. Ayrıca, sette tonlarca yemek servis ediyorlar. Benim Montana'da olmam gerekiyor, yani kendi başımızın çaresine bakmak zorundayız."

Çekmecedan menüleri aldı ve önüme, tezgâhın üzerine koydu. "Yemek yapamamam annemi çıldırıyor."

"Eminim." Etrafıma bakındım. "Herhangi bir yerde ailenizin fotoğrafı varmı?"

Cebinden telefonunu çıkardı ve ana ekranını görebilmem için kaydıldı. Luke ve ailesi bir kanepeye yığılmış, gülümsüyor ve gülüyorlardı. Küçük yeğenlerine kadar hepsinin akraba olduğu apaçık ortadaydı.

"Resimlerimi burada tutuyorum," dedi, elimde tuttuğum telefonunu göstererek. "Bu ev benim için sadece yatacak bir yer."

Anlayışla başımı salladım. Annemle babamın evi, ben küçükken vali konağına taşınmadan önce yaşadığım ev, gösterişli bir yerdi. Tamamen mobilyalı olsa da, her pencerede perdeler vardı. Gerçek perdeler. Perde ya da jaluzi değil, Tanrı korusun. Girmeme izin verilmeyen odalar vardı. Üzerine oturmama izin verilmeyen mobilyalar. Yatak odamın bile mükemmel olması gerekiyordu. Duvarların soluk pembe olduğunu, cibinlikli bir yatak ve bir bebek evi olduğunu hatırlıyorum. Bir hizmetçi olmasına rağmen her sabah yatağımı toplamam gerekiyordu. Kıyafetlerim dolabımda olmalıydı. Kirli çamaşırlar görünmemeliydi. Islak havlu yoktu. Etrafa saçılmış oyuncaklar yoktu.

Arkadaşları odama gelmiş gibi değildi, ama bir fotoğrafçı *içeri girip* annemle babamı mükemmel evlerinde boş zamanlarında çekebilecekmiş gibi hazır olmalıydı.

Hayır. Ev değil. Ev.

Sonra on bir yaşında yatılı okula gittim ve orası kesinlikle evim değildi. Yedi yıl boyunca üç kızla aynı odayı paylaştım, sonra

İspanya'dayken bale şirketinin lojmanı. Seyahat ettiğimizde oteller.

İlk evim Hunter Valley'deki küçük dairemdi. "Bu bir ev, senin evin değil," dedim.

Milyonlarca dolar değerindeki bu devasa malikane, onun için sadece kalabileceği süslü bir yerdi. Hunter Valley'de Bayan Waddle'ın üstündeki dairem çok küçüktü. Bütün ev onun ana yatak odasından daha büyük değildi. Oturma odasında bir divanda uyurdum. Ama orası benim evimdi. Sierra ile benim küçük güvenli sığınağımdı. Büyük olmasına gerek yoktu. Manzaraya ihtiyacım yoktu. Küçük şirin yerimizde, kızım ile birlikte kendi küçük dünyam vardı.

Luke her şeye sahipti. Başarı, şöhret, servet. Ama yalnız olmalıydı. Bir an bana baktı, sonra başını salladı. "Evet, kulağa doğru geliyor. Sahip olduğum tek şey bir televizyon. Yiyecek bir şeyler seçmeye ve Dr. Shep Barnes'ı iş başında izlemeye ne dersiniz?"

"Üçlü kraniektomi yapacak mı?" Sırıtarak sordum.

Omuz silkti, sonra sırtıttı. "Saçlarımın her zaman muhteşem görüldüğü gerçeği dışında şımartmıyorum."

LUKE

"Priscilla'nın bir asansör kazasında öldüğüne inanamıyorum."

Kocaman koltuğunda *NYC ER*'ın ilk sezonunu izliyorduk. Çin yemeği kapları yerdeki bir tepsinin üzerindeydi, çoktan unutulmuştu. Televizyon izlemeyen biri için, gerçekten çok ilgiliydi. Daha önce bölümleri baştan sona hiç izlememiştim ve nasıl çekildiklerini ve perde arkasında neler olduğunu bilmek biraz garipti. Daha önce hiç televizyon izlememiş ve beni rol yaparken hiç görmemiş olan Aspen için daha da garipti. Hem de hiç.

Priscilla karakteri hakkında "Kontratı bitmişti," diye açıklama yaptım.

"Ama onu kurtaramadın," dedi utançla başını sallayarak. "Shep Barnes'ın kimsenin ölmesine izin vermediğini sanıyordum."

"Hepsini kurtaramazsın, kaplan." Ayaklarına uzandım ve kucağıma gelmeleri için çektim, elbisesi kalçalarından biraz yukarı kayd. Bacakları çıplak ve ipeksi bir pürüzsüzlükteydi. Tonlanmış ve muhteşem. Bu öğleden sonra onu

ve onu tekrar istedim. Onunla yalnız kalmayı seviyordum. Şaperon yok. Magazin yok.

"Oldukça ikna edici bir doktorsunuz."

"Sadece oldukça ikna edici mi?"

Gözlerini televizyondan ve Priscilla'nın cenazesinden ayırıp bana baktı.

"Gerçek seni tanıyorum."

"Gerçek bir doktor olmak için biçilmiş kaftan değilim, ha?" diye sordum.

"Mallory seninle bir şansı olduğunu düşünseydi Theo'yu otobüsün önüne iterdi."

"Farkındayım, Theo da öyle," diye homurdandım.

"Kadınlar seni seviyor."

"Shep'i seviyorlar."

Peki ya sen, Aspen? Beni seviyor musun, gerçek beni? Luke'u seviyor musun? Sevebilir misin?

Onu diziyi izlerken görmek, benim, Luke'un, Aspen gibi biri için yeterli olup olmadığımı merak etmeme neden oldu. Uçağı gördü. Evi gördü. TV programını. Gerçek beni tanıdığını söyledi. Ama Luke'u seviyor muydu yoksa daha fazlasını mı bekliyordu? Yeterli olabilir miydim?

"Ve saçların," diye ekledi.

Sırıtmadan edemedim. Güzel saçlarım vardı. Dalgalı. Kıvrırcık. Koyu. "Sanırım kendi sözleşmesine ihtiyacı var."

Başını eğdi, sonra ayaklarını kucağımdan kaydırıp, döndü ve bana yaslandı. Sırtı önüme gelecek şekilde hareket ettim, çenemin altında sıkışmıştı, kolum omzundaydı. Kahretsin, bu daha iyiydi. "Oyunculuğa nasıl başladın?" diye sordu.

Cep telefonuma uzandım, fotoğraf moduna geçtim ve kanepede sarmaş dolaş bacaklarımızın ve odanın karşısındaki televizyondaki dizinin fotoğrafını çektim. Bunu ya da şimdiye kadar birlikte çektiklerimin hepsini yayınlamayı planlamamıştım ama kendim için çekmiştim.

Daha önce evimde hiç kadın olmamıştı. Ne kanepemde ne de yatağında. Yatak, evet, ama özellikle bu değil. Eğer bir kadınla yattıysam, otelde yatmışımdır. Burada değil. Buraya asla bir kadın getirmedim çünkü o zaman nerede yaşadığımı bilirdi. Bu benim hakkımda çok şey söylüyordu çünkü çılgın kadınlardan ve yarasa mağarasının gizli yerini bilmelerinden biraz korktuğum anlamına geliyordu. Ayrıca bu parçamı paylaşmayı düşünecek kadar bile önemsemediğimi gösteriyordu. Benim evim. Ne kadar çılgınca değil mi?

Ama Aspen kanepemdeydi ve daha sonra yatağında olacaktı. Çin yemeği yedik ve televizyon izledik. Programı bir aceminin gözünden görmek eğlenceliydi. Aspen programı hiç duymamış olan tek tanıdığım kişiydi.

Ya da ben.

Ya da saçımı.

"Her şey dört yaşındayken kilisedeki Doğuş oyununda iki numaralı kapı olduğumda başladı."

Bana için çenesini eğdi. Onu öpmeden dur.

"İki numaralı kapı mı?" diye sordu şaşkınlıkla. "Bırakın iki kapıyı, bir kapının bile bu dini olayın önemli bir parçası olduğunu bilmiyordum."

"Tabii ki öyleydi. Aralık ayında bir yemlik kapılar olmadan çok soğuk olurdu. Bu çok önemli bir parçaydı. Annem çok heyecanlıydı çünkü tek yapması gereken bana kahverengi bir pantolon ve kahverengi bir gömlek bulmaktı. İki yıl sonra erkek kardeşim için yaptığı gibi bir deve kostümü yapmak zorunda kalmamıştı. Ve şunu da belirtmeliyim ki onun deve olmak gibi bir yeteneği yoktu."

Sırıttı. "O zaman böyle mi keşfedildin? Bir kapı olarak mı?"

Sırıttım. "Hayır, o benim ilk ve son kilise etkinliğimdi. Okulda tiyatro ineği gibi oyunlar oynadım."

"Yani *Grease*'de Danny'yi ya da *The Music Man*'de bir satıcıyı oynarken mi keşfedildiniz?"

"Hayır."

"Los Angeles'a gelip garsonluk yaptın ve keşfedildin mi?"

"Omaha'da bir markette kasiyer olarak çalışıyordum."

Gözlerini kırıştırdı, muhtemelen şaka yapıp yapmadığımı düşünüyordu.

"Gerçekten mi?"

"Bir yapımcının kayınvalidesi Omaha'da yaşıyordu. Bir düğün için oradaydı. Bana bunun saç olduğunu söyledi."

Elini uzattı, karıştırdı. "Televizyonda iyi gösteriliyor. Seks sahneleri gibi. Çok gerçekçi."

Yer değiştirdim ve onu çektim. "Gerçekten mi? Bu kadar gerçekçi mi?" Kalçalarımı onun içine doğru yuvarladım.

"Gerçek Shep Barnes'ı tanıyorum."

Kollarımdan destek alarak onun üzerine çöktüm ve "Gerçek Luke Graham'ı biliyorsun. Sadece sen, Aspen." Sadece onu.

"Şimdiye kadar sahip olduğun en iyi sahte kız arkadaş benim," diye itiraf etti gururlu bir gülümsemeyle.

"Lacey'den daha iyi ve o gerçekten sahte bir kız arkadaş. Bu da bana onunla karşılaşsak dikkatli olman gerektiğini hatırlatıyor. Umarım karşılaşmazsınız ama sizi uyarmalıyım, onun gibi biri kendini iyi göstermek için her şeyi yapar ve kullanır."

Aspen endişelenmemiş gibi omuz silkti. "Onunla başa çıkabilirim."

Yapabileceğinden emindim ama şimdi onu yapmak zorunda kalabileceği bir duruma soktuğum için kendimi bok gibi hissediyordum. Onun incindiğini görmek istemedim. Fiziksel olarak değil, sahte tırnaklarla yaralanmadığın sürece. Aspen'de sevdiğim tek şey kalbiydi. Derinden hissediyordu. Kızı için. Bayan Waddle için. Kız arkadaşları için. Yoga sınıfındakiler için bile. Samimiydi.

Güzelmiş.

Bunu Lacey ya da Los Angeles/oyunculuk yaşam tarzıyla lekelemek istemedim. Belki de çoktan bulaştırmışım.

Lacey'nin aksine, burada Aspen'le birlikte olmanın *sahte kız arkadaş* unvanı dışında *sahte* bir yanı yoktu. Bana göre, bu gerçektir.

onu kaldırıp gitmesine izin verirdim. Ben filmdeki rolümü alırdım, o da Duncan'ı sırtından atardı. Bu kadar basit mi?

Kesinlikle hayır. Çünkü ona sarıldıkça, onu daha çok tutmak istiyordum. Kalıcı olarak. O kadar mükemmeldi.

ASPEN

LUKE'UN TELEFONU ÇALDI. Uzandı ve sehpası olmadığı için daha önce koyduğu yerden aldı. Ekrana baktı.

"Annem arıyor."

Kollarına sarılmıştım ama o sözlerle doğruldum. Annesi mi? "Sana izin vereceğim-"

"Kal," diye mırıldandı ve ekranı kaydırıldı. "Hey, anne."

Sadece bir telefon görüşmesi yapmadı, bir *video* görüşmesi de yaptı çünkü ekranının önünde ve ortasında Luke'a çok benzeyen bir kadın vardı, tıpkı bana daha önce gösterdiği fotoğraftaki gibi.

"Bir kız arkadaş hakkında duyduklarım da ne?" diye sordu.

Bana sarılmasına karşı koydum çünkü onun *sahte* kız arkadaşı olarak olmak isteyeceğim son şey annesiyle tanışmaktı. Kalkmama izin verdi ve yanına oturdum, ama kameraya yakalanma mesafesine değil. Neden mi? Çünkü Luke elimi tutarak daha fazla uzaklaşmamı engelledi.

"Lacey benim kız arkadaşım *değil*," dedi

Luke. "Lacey değil," dedi bir erkek sesi.

"Hey, babalık."

Adam, "O kadın bir havuz sülüğünün dişi versiyonu," diye ekledi.

Dudağımı ısırđım çünkü babası haklıydı, Luke'a ve onun şöhretine kendi şöhreti için sarılıyordu.

"Sosyal medyadaki kadını kastediyorum." "Ne zamandan beri ona bakıyorsun?"

"Biz . Kız kardeşin aradı ve Montana'da bir kadınla tanıştığını söyledi."

Bana doğru baktı ve gülümsedi.

"Ah, orada, değil mi?" diye sordu annesi, sesi heyecanlıydı.

"Geldi."

"Luke," diye fısıldadım başımı sallarken. "Yani o gerçek mi?"

Luke annesine sırtıttı. "Oh, o gerçek. Buraya gel, kaplan. Ailemle tanışmanı istiyorum."

Ailesiyle tanışmak mı?

Hassiktir. O çekti. Direndim.

Kıpırdamadığım için Luke onlara "Utangaçtır," dedi.

"Ona iyi olduğumuzu söyle. Isırmayız. Yine de köpeği ısırđığınız zamanı ona anlatacağız."

Ağzım açık kaldı. *Bir köpeği mi ısırđı?*

Luke gözlerini devirdi. "Üç yaşıındaydım ve beni ilk Spud ısırđı." "Spud mı?" Fısıldadım.

"Bana sormayın, aileme köpeğe neden Spud adını verdiklerini sorun."

Bir kez daha çekiştirdi ve beni tekrar yanına çekmesine izin verdim. Kolu omzuma dolandı.

Elimi kaldırdım ve küçük bir parmak salladım. "Merhaba."

"Merhaba!" dedi kadın kocaman gülümseyerek. "Ben Janet ve bu da Tom."

Tom, Luke'un daha yaşı bir versiyonuna benziyordu. Çoğunlukla kırılaşmış olmasına rağmen saçları tamamen uzundu.

"Bu Aspen," diye tanıttı Luke.

"Aspen, ne güzel bir isim. Siz ikiniz nasıl tanıştınız?" Janet sordu.

Aman Tanrım. Kızarıklığının boynuma doğru süzüldüğünü hissedebiliyordum. Annesine oğluyla bir barda tanıştığımı ve beni odasına götürüp beynimi siktiğini söyledim mi? "Um..."

"Bir barda Trivia gecesi. O kadar zeki ki elli dolar kazandık."

Luke'un övgüsü karşısında daha da kızardım.

"Akıllı mı? O zaman aptal oğlumuzla ne yapıyorsun?" Tom sordu. "Hey!"

Luke karşı çıktı.

"Bize kendinden bahset Aspen tatlım," diye dürttü Janet.

"Hunter Valley'de yaşıyorum ve yoga eğitmeniyim." "Kendi stüdyosu var," diye ekledi Luke.

Anne ve babası telefonda bana bakıyor, gülümsüyor ve başlarını sallıyorlardı. Söyleyeceklerimi duymak için oldukça hevesli görünüyorlardı.

"Vay canına."

"Etkileyici," dedi Janet. "Bir keresinde yogayı denemiştim ama sonunda uyuyakalmışım. Birlikte gittiğim kadın da osurdu ama bunu itiraf etmedi."

Gülmekten kendimi alamadım. "Ben de itiraf etmezdim. Uykuya dalmaya gelince, bu her zaman olur. Özellikle de sabahın erken saatlerindeki derslerde."

"O zaman öğleden sonra dörtte olduğunu söylemeyeceğim."

"Ayrıca harika bir kızı var," diye ekledi Luke. "Sierra. Bu hafta hokey kampında."

Luke ailesine Sierra'dan bahsetmiş. Bir an için şok olmuşum. Bu gerçek değildi ve ondan bahsetmesine gerek yoktu. Ama bahsetmişti. Bu da onu düşündüğü, hayatımın bir parçası olduğunu bildiği anlamına geliyordu.

"Hokey mi?" Janet sordu.

Başımı salladım. "O küçük bir erkek fatma." "Kaç yaşında?"

Tom sordu.

"Dokuz."

"O zaman buraya gelip inekleri gütmeye yardım etmeli."

Sierra'yı ineklerle dolu bir tarlada düşündüm.

"Muhtemelen buna bayılırdı, değil mi?" Luke bana bakarak sordu. Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. "Sierra'nın Nebraska'ya gitmesini mi istiyorsun?"

Omuz silkti ve onu sırtımda hissettim. "Elbette."

"İkiniz de gelmelisiniz. Bütün çocukları bir araya getirip piknik yapacağız. Torunlar için hortuma bağlanan şu kayan şeylerden var. Sierra hemen uyum sağlayacaktır. Hatta Missy onu eve bile götürebilir."

"Çocuklar derken beni, kardeşlerimi ve onların çocuklarını kastediyor," diye açıkladı Luke. "Missy de benim kız kardeşim."

Osurmak. Piknikler. Köpekleri ısırarak küçük çocuklar. Çocuklar için fiskiye oyunları. Ailesi, insanların mükemmel olmadığı alternatif bir evren gibiydi. Normal şeyler yapıyorlardı. Utanç verici hikayeler paylaşıyorlardı. Eğleniyorlardı. Sierra'yla tanışmak ve onu da dahil etmek *istediler*.

"Ben vejetaryenim," diye ağzımdan kaçırdım. Bizi sevmemeleri için bir neden olmalıydı. Daha fazlasını öğrendiklerinde eminim kafalarını sallayacak ve fikirlerini değiştireceklerdi.

Tom karnını sıvazlayarak, "O zaman benim için daha fazla hamburger," dedi. "Kaç tane mısır tarifim olduğunu biliyor musun?" Janet sordu. "Çok fazla," diye inledi Luke.

Janet, "Sus bakalım," diye azarladı ama gülümseyerek yumuşattı. "Şimdi onları deneyebileceğim biri var. Börekler, salatalar ve hatta bir de puding var. Eminim oğlumun yemek yapamadığını fark etmişsinizdir."

Başımı salladım.

"O zaman sen ve Sierra buraya gelirsiniz ve size çok iyi bakarız. Luke'un bebeklik defterini bile çıkaracağım ve üç yaşına kadar kel olduğunu göreceksiniz."

Yüzümün neyi emin değildim ama Luke bana baktı ve gülümsemesi kayboldu. Çocukluğuma dair tek bir fotoğraf bile hatırlamıyordum, siyasi fotoğraflar dışında ailemle çekilmiş tek bir fotoğrafım bile yoktu. Peki ya bir bebek defteri?

"Anne, sanırım kızımı bunalttın."

"Pekâlâ. Sizinle tanışmak harikaydı. Deneme çekiminin nasıl geçtiğini bize haber ver."

Onlar için benim kadar önemli görünmeyen işinden ilk kez o zaman bahsettiler. *Gerçek* bir kız arkadaşı olduğu için çok heyecanlanmışlardı. Ama ben değildim. Parasını ödediği kişi bendim çünkü Duncan'ı - bana bok gibi davranan eski pislik - hayatımdan çıkarmak için o kadar çaresizdim.

"," dedi Luke. "İkinizi de seviyorum."

"Seni seviyorum, oğlum."

Telefonu kapattı ve beni kucağına çekti. "Sorun nedir?" Gözleri yüzümde gezindi.

Derin bir nefes aldım. "Yok bir şey. Onlar... inanılmazlar." Gülümsemesi geri döndü. "Evet, öyleler."

"Aslında senin kız arkadaşın değilim." Elimi tişörtünün üzerinde gezdirdim, altındaki sert kemik ve kas oyununu hissettim. "Köpek ısıran oğullarını incittiğim için bana kızacaklar."

Şakacı bir şekilde kıcıma vurdu. "Seni sen olduğun için davet ettiler, kız arkadaşım olduğun için değil."

"Anlamıyorum." Ben anlamadım. Oğlu için hiçbir şey olmadığım halde neden beni ve Sierra'yı Nebraska'ya pikniğe davet etmişlerdi?

Kaşlarını çattı. "Neyi anlamıyorsun? Annenle baban... oh. Doğru. Yakın değilsiniz."

Başımı salladım. "Annem *asla* osurmaktan bahsetmezdi. Bir ineğe en çok yaklaştığı şey yemek tabağındaki biftektir. Peki ya piknik? Hiç pikniğe gittiğinden şüpheliyim."

"Peki ya baban?"

"Açık bir evlilikleri var. Onu bir bardak viskiyle paylaşacak herhangi bir kadınla yatıyor."

"Kaplan, annem ve babam muhtemelen seni benden daha çok seviyorlardır. Eminim annem şu anda telefonda kız kardeşimle konuşuyordur ve ona senden bahsediyordur."

Başımı salladım. "Bu hiç iyi değil. Bu gerçek değil Luke," diye hatırlattım. Beni öptü. Hafifçe. Nazikçe. Tatlı tatlı.

"Senden hoşlanıyorlar çünkü ben senden hoşlanıyorum. Bu gerçek."

ASPEN

"NE ay istersin?" Luke sordu, sonra şakağıma bir öpücük kondurdu. Eli belime dolanmış, beni kendine yakın tutuyordu. Evinin sokağının aşağısındaki kafede sırada bekliyorduk.

Çıplak buzdolabı yeterli bir kanıt olsa da, Luke annesinin ve kendisinin de söylediği gibi yemek pişirmiyordu. Son teknoloji mutfağı, temizlikçisi olduğu ya da temizlik delisi olduğu için değil, hiç kullanmadığı için tertemizdi.

Kahve makinesi vardı ama benim için poşet ayı bile olmadığından bu eğlenceli yere doğru yürüdük. Steaming Hotties kadar güzel değildi ama iyi bir çay seçenekleri vardı. Artı, smoothie'ler. Ve acai kaseleri. Ve kahvaltı için her tahıl, fındık ve glütensiz olasılık. Belki de Los Angeles'ta sevdiğim tek şey buydu.

Ailesiyle yaptığı telefon görüşmesinden sonra beni yatağa taşıdı. Orada, geceyi Luke yapımı orgazmlar yaşayarak ve Luke'un mükemmel kollarına sarılarak geçirdim. Sahte bir kız arkadaş olmak, başkaları için bu rolde olmam gerektiğini gösteriyordu ama

yalnızken, bir çift gibi davrandık. Bir çift gibi uyuduk ve uyumadık. Gerçek ve sahte arasındaki çizgi hızla bulanıklaşmıştı. Öpücükleri gerçektir. Dokunuşu gerçektir. Ama bunu şov olsun diye mi yapıyordu, sanki *gerçek* sevgilisi olsaydım kız arkadaşına böyle mi davranırdı diye düşündüm. Sanki Kaliforniya'ya yaptığım ziyaret ikimiz için de uzun bir film rolüymüş gibi.

Gerçekmiş gibi hissettim. Tanrım, onun bu kadar dikkatli olmasını seviyordum. Ne kadar koruyucu. Orgazm yeteneğini. Bana nasıl sarıldığını. Bana göz kırpması. Alnımdan öpmesi.

Kendimi özel hissettim. Peki ya ailesi? Onlar gerçektir. Samimi, açık, arkadaş canlısı. Luke'un onlarla yakın bir ilişkisi olduğu açıktı. Ama benim nasıl uyum sağlayacağım kafa karıştırıcıydı. Gerçek mi, sahte mi? Çizgiler bulanıklaşıyordu.

"Hey, Derek! İmza alabilir miyiz?"

Dönerken Luke'un eli sırtıma dolandı ve hayranlarıyla konuşurken beni yakınında tuttu. "Şu anda sevgilimle vakit geçiriyorum," dedi onlara. "Anlayışınız için teşekkürler."

İki kadına kendine özgü göz kırpışını ve gülümsemesini verişini izledim. Bana baktılar ve başlarını salladılar. "Doğru. Evet, özür dilerim."

"Size ne ikram edebilirim?" diye sordu

barista. Luke bana baktı.

Kadına siparişimi söyledim, daha sonra evde bulundurmak için fazladan bir şeyler aldığıma emin oldum, sonra Luke kendi siparişini verdi ve ödedi.

Beklemek için yoldan çekildik.

Küçük kızıyla birlikte pembe kıyafetler içinde kahvaltı eden bir kadına bakıyordum ve Luke'un sırtımdaki eli gerildiğinde Sierra'ya karşı bir özlem hissettim. "Kahretsin," diye mırıldandı.

Sorunun ne olduğunu merak ederek etrafıma bakındım.

LUKE

LACEY.

O burada, lanet olası kafedeydi.

Koyu renk gözlerindeki kararlı bakış, bunun biraz kafein almak için hızlı bir mola olmadığını gösteriyordu. Bu planlanmıştı. Muhtemelen senaryosu bile . Son sosyal medya paylaşımlarımı gördüğüne ve rehabilitasyonun işe yaramadığını anladığına şüphe yok.

Rehabilitasyon. Bu sürtük insanlara rehabilitasyonda olduğumu söylemiş. Ondan nefret ediyordum ve onu her gün sette görmek zorunda kalmamak için filmdeki rolümü dört gözle bekliyordum. Umarım sözleşmem sona erdiğinde Shep Barnes Dang Humması yüzünden ölür ya da bir trenin önüne falan düşer ve diziden çıkarılırdı.

Onunla tekrar yüzleşmek istemedim. Onunla bir seks sahnesi daha çekme fikri bile midemi bulandırıyor.

Lacey ile ilgili her şey sahteydi. Vücut parçaları, kişiliği, her şeyi. Uzakta zaman onun her kusurunu görmemi sağladı. Giydiği eşofman

rahat görünmesi için bin dolar olması gerekiyordu. Şekillendirilmiş saçlar. Sabahın dokuzunda yapılan makyaj. Tırnaklar. Kulaklarındaki elmaslar. Bronzluk. Yaklaştıkça sırtan dolgun dudaklar.

Aspen, karşılaştırıldığında, muhteşemdi. Doğaldı. , saçları rahat bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Ayağındaki parmak arası terlikler bir dolar mağazasından alınmış olmalıydı. Kendine güvenmek için bir servet harcamasına gerek yoktu çünkü değerinin dış görünüşe bağlı olmadığını biliyordu.

Rahat sabahımız mahvoldu. O kaltakla baş edemediğimden değil ama zamanımı harcamaya değmezdi. Aspen'le birlikteydim ve-

Doğru. Lacey'i hayatımdan çıkarmak için Aspen'le birlikteydim. Aspen, tıpkı bunun gibi bir an için kız arkadaşım kılığında buradaydı. Bu onun rolüydü.

Şimdi Lacey'nin dükkânın karşısına geçip saçmalamaya başlaması daha da yanlış geliyordu, bizim... anlaşılmamız. Aspen'i onun gibi birinden korumak istiyordum. Benim yüzümden çevirdiği entrikaların bir saniyesini bile hak etmiyordu. Koruyuculuğum alevlendi.

Benim kavgam artık farklıydı.

Elimi Aspen'in beline dolayarak onu kendime çektim, sanki onu olacıklardan koruyabilirmişim gibi. Bu benim savaşımdı. Bu kadını alaşağı etme zamanıydı.

ASPEN

Luke'u neyin rahatsız ettiğinden emin olamadan

etrafıma bakındım. "Merhaba, Derek."

Oh. Yaklaşan kadındı. Diğer aşırı makyajlı LA kadınlarının arasına karışmıştı, o yüzden ona özel bir ilgi göstermemiştim. *Derek*'i kullanması onu sadece bir aktör olarak tanıdığını gösteriyordu.

"Lacey," dedi Luke.

Lacey mi? Bu siyah saçlı Barbie bebek benzeri Lacey miydi? Luke'la - hayır, Derek'le- çıktıklarını söyleyen ama bu işe yaramayınca gazetelere onun rehabilitasyonda olduğunu söyleyen o muydu? *O Lacey mi?*

Koyu renk saçlarının yarısı kesinlikle uzatmaydı. Kirpikleri ağaçtan düşüp yüzüne konmuş tırtıllara benziyordu. Bronz teni... turuncuydu ve pembe eşofmanıyla çatışyordu. Bakışları sanki beni değerlendirip değersiz bulmuş gibi üzerimde geziniyordu.

Ama Luke'a verdiği gülümseme sahteydi -dişleri ne kadar beyaz olabilirdi ki?

Oh, bu kaltak düşüyordu.

"İyi görünüyorsun," dedi Luke'a.

"Teşekkürler," diye cevap verdi, sesi derin ve daha önce kullandığını hiç duymadığım bir tondaydı. Ona bakışları küçümseme doluydu, yine de tüm kafenin önünde onu azarlamamak için oyunculuk yeteneğini kullanıp kullanmadığını merak etmek zorundaydım. "Montana'daydım, belki başka bir yerde olduğumu duymuşsundur."

"Galada seni özledim," diye cevap verdi, üstü kapalı sözleri geçiştirerek.

"Ben Aspen," dedim araya girerek. "Kız arkadaşım."

Bu kadının gitmesini sağlamak için buradaydım. Olay çıkarabilirdim ama Luke henüz bir olay başlatmadığına göre Bergstrom gibi davranmam en iyisiydi. Sierra'ya hamileyken soyadımı bırakmış olabilirdim ama başarısız olsam da soyadıma uygun yaşamak için iyi eğitilmiştim.

Rol yapabilen tek kişi Luke değildi.

"Bu Lacey," dedi Luke, adını zaten söylemiş olmasına rağmen. Belki de televizyonum olmadığı ve bir gece önce izlediğimiz ilk sezonda yer almadığı için gerçekten hiçbir fikrim olmadığını düşünüyordu. "NYC ER'da benimle birlikte çalışıyor."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Hakkınızda çok şey duydum," dedim, sesim tatlılıkla süslenmişti. Ne diyorlardı, balla daha çok sinek yakalayabilirsin?

Bana doğru baktı ve gülümsemesi kayboldu. "Montana'dan mısın?"

"Evet."

"Ne kadar... tuhaf."

Lacey'nin arkasından bir adamın geldiğini fark ettim. Çok yakın değildi, belki bir metre gerisindeydi. Elinde bir telefon vardı ve bunu filme alıyordu. Birlikte değillermiş gibi görünüyordu - kot pantolon, Metallica tişörtü ve bir şapka giymişti - ama tüm bunların bir tuzak olduğundan oldukça emindim.

Burada olduğumuzu nereden biliyordu, bilemiyorum. Belki bizi onun evinden takip etmişlerdir. Belki de buraya sık sık uğradığını biliyordu. Fark etmezdi. Bir şeyler yapmak için eline fırsat geçmişti. Beni dürtmekti. Büyük ihtimalle Luke'un tepki vermesini sağlayacaktı.

Öfkeli ya da mantıksız davranmasını sağlamak, böylece uyuşturucu kullandığı ya da ona kötü davrandığı algısını yaratmak.

"Lacey," dedi Luke, ismini bir uyarı gibi uzatarak, ama ona doğru döndüm, böylece göğsüm onun yanına bastırdı ve elimi gömleğine koydum. Sahiplenici dokunuş oldukça açıktı.

"Bir toplum, insanları kadar zengindir," diye yorum yaptım ve ona tarafsız bir gülümseme sundum.

Lacey kaşlarını çattı ya da çatmaya çalıştı çünkü alnı muhtemelen botoksla dondurulmuş gibiydi. Belirsiz ifadem kafasını karıştırmıştı.

Luke yanımda durdu, sonra eğilip fısıldadı. "Kaplan, ne yapıyorsun?"

"Derek'in önce benimle birlikte olduğunu biliyorsun," dedi Lacey. "Sen sadece onun bıkaçağı bir taşralı hödüksün."

Lacey'nin sesinin yüksekliği ile kafedeki gürültü miktarı arasında belirgin bir korelasyon vardı. Kimse konuşmuyordu. Kimse kahve yapmıyordu. Tek bir buhar tıslaması bile duyulmuyordu. Herkes bu canlı sahneyi izliyordu.

Luke'un vücudunun
gerildiğini hissettim.

"Lacey," dedi tekrar.

Drama tuzağına düşmüyordum. Lacey'nin istediği buydu. Onun amacı artık Luke değildi. Bendim. Cevap vermemi istiyordu. Belki bağırırdım. Ya da ağlamamı. Ya da ona bir kruvasan fırlatırdım. Ya da Luke'a bunların hepsini yaptırıacaktım.

Olmadı. Uzman Senatör Marsha Bergstrom'dan zor sosyal durumlarda kendimi nasıl idare edeceğimi öğrenmiştim. Başkanla yedi yaşındayken tanıştım. Çocukken senatörlerle, Kongre üyeleriyle, CEO'larla ve diğer sıkıcı insanlarla görüşmeler yapmak zorundaydım. Acaba

bunu koçluk olmadan yapabilir miydi? Mümkün değil. Beş yaşından itibaren bir sosyal öğretmenim vardı.

Evet, kulağa geldiği kadar berbattı. Ama şu anda çok işe yarıyordu.

Luke'un taş gibi sert karın kaslarını okşadım. "Sorun yok, bebeğim." Sonra Lacey'ye megawatt gücündeki senatör kızı gülümsememi verdim. "Derek etrafını böylesine harika bir topluluk sardığı için çok şanslı." Luke'un aktör ismini kullandığımdan emin oldum. Takma adı mı? Sahne adı mı? "Sizinle ve dizideki diğer oyuncularla birlikte çalışmasının onu bugünkü aktör haline getirdiğini biliyorum. Onu filmdeki rolünde görmek için sabırsızlanıyorum. Siz de öyle değil misiniz?"

Lacey gözlerini kırıştırdı. "Şey, evet."

"Uğrayıp kendini tanıtmaya çok sevindim. Bir dahaki sefere Montana'ya geldiğinizde beni mutlaka arayın."

Luke'a baktım. Bana baktı ve inanmadığından mı, eğlendiğinden mi yoksa kızdığından mı emin olamadım.

"Sanırım içkilerimiz hazır," dedim. "Gidelim mi?"

Aptalca başını salladı ve ben de onu bardaklarımızın beklediği tezgâha doğru yönlendirdim.

"Lacey, bekle," diye .

Hareket etmemişti.

"Üçümüzün birlikte bir fotoğrafına ne dersin? Derek'le fotoğraflarınızı sosyal medyada paylaşmayı ne kadar çok sevdiğinizi biliyorum. Eminim oradaki adamın bizim için çekebilir. Bekle, o senin erkek arkadaşın mı? Şanslısın, çok yakışıklı."

Lacey yakalanırken Luke kıs kıs . Erkek arkadaşı *olmadığı* ortaya çıkan adamı kabul etmekten başka çaresi yoktu -sürpriz, sürpriz- ve fotoğraf çekmek için yanımızda durdu. Muhtemelen elinde zaten bir sürü fotoğraf vardı, magazin dergilerine satılabilecek kadar çok. Dükkândaki rastgele birkaç kişi onun yanında durup üçümüzün birlikte fotoğrafını çekti ve Lacey'nin bunu fark ettiğinden emindim. Bu olamazdı.

yanlış anlaşıldı: iş arkadaşlarının bir kafede buluşması.

Luke kolunu bana dolamıştı ve ben de vücutumu ona doğru çevirdim, böylece birlikte olduğumuz çok daha açıktı.

Lacey'ye fısıldayabilmek için Luke'a doğru eğildim. "Eğer bir daha adamım hakkında bir şeyler yazarsan, bir dahaki sefere bu kadar nazik olmam. Benim taşralı bir hödük olduğumu düşünebilirsin ama bu kaplanın pençeleri var."

Lacey'nin gözleri kısılınca Luke hırladı.

"Seni gördüğüme sevindim," dedim, sesim herkesin duyabileceğı kadar yüksekti, Luke beni kapıya doğru yönlendirirken onun şaşırtıcı derecede kemikli omzunu okşadım.

LUKE

AZ ÖNCE NE OLDU ÖYLE?

Caddede yürüyorduk, Aspen sanki az önce büyük bir kedi kavgasını yatıştırmamış gibi çayını yudumluyordu. Hayır, öyle bir şey olmamıştı çünkü kavgayı bir profesyonel gibi savuşturmuştu.

O beni savundu. Tam tersini değil. Ayrıca Lacey'i pohpohlayarak bir sürtük gibi gösterdi.

Kaya gibi sertleşmiştim.

"O da neydi kaplan?" Hâlâ biraz şaşkınlıkla sordum.

Omuz silkti, hiçbir şey olmamış gibi davrandı. "Lacey ile tanışmak güzeldi. Sahte elmacık kemikleri konusunda ne demek istediğini anlıyorum. Sence de biraz fazla değiller mi?"

"Biraz fazla mı? *Elmacık kemikleri mi?* Kavga çalıştığını biliyorsun."

"Oh,
biliyorum."

"O zaman
nasıl-"

"Herhangi bir konuşmada kullanılabilecek altı cümle vardır."

"Um... ne?"

"Dışarıda biraz zaman geçirmenin küçük şeyler üzerinde düşünmemi sağladığını düşünüyorum."

Durdum çünkü bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Arkamızdan yürüyen insanlar kaldırımın ortasında etrafımızdan dolanınca Aspen'in koluna girdim ve onu yoldan çekip bir bisiklet rafına yaklaştırdım.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedim ona.

"Aynen öyle. Bu bir numaralı cümle ama Lacey için geçerli değildi."

Gözlerimi kırptım. "Tamam."

" cümle. Tarih bize sadece insan olduğumuzu gösterdi."

"Lacey'nin insan olduğundan emin değilim," diye cevap verdim.

Beni işaret etti. "Aynen öyle. Kız gücünden yanayım ama o kirpiklerin olayı ne? Hayvan aktivistlerini de içine katmamız gerekebilir çünkü sanırım gerçek tırtıllar kullanıyor."

Ben daha durdurmaya çalışmadan bir kahkaha koptu. Etrafıma bakındım. Los Angeles'ın işlek bir caddesindeydik. Kimse bize dikkat etmiyordu.

Başımı kaşıdım ve gülümsemekten kendimi alamadım. Şaşkınlık ve hayret içindeydim ve kesinlikle hayranlık duyuyordum. "Üçüncü cümle mi?" Aspen'in konuşma stratejisi birdenbire çok ilgimi çekmişti.

"Lacey üzerinde kullandığım. Bir toplum, insanları kadar zengindir." "Peki ya diğerleri?"

Omuz silkti. "Benzer belirsiz ifadeler, ama siz ." "Drama istiyordu," dedim. "Beni kızgın ya da her neyse yakalamak için."

Aspen kararlı bir şekilde başını salladı, sonra çayına üfledi. "Biliyorum. Böyle bir durumu dağıtmanın en kolay yolu kötü adamı iyi adam gibi göstermektir. Neye uğradıklarını şaşırırlar."

"Bunu nereden biliyorsun? Üniversitedeki psikoloji derslerinden mi?"

"İnek yetiştirmeyi öğrendin... bekle, Nebraska'da inek mi mısır mı?" diye sordu, kaşları çatılmıştı.

"İkisi de," dedim, dudaklarımda bir gülümseme belirdi.

"Doğru. İnekler ve mısır. Ben en iyisinden öğrendim. Annem Sam'e birkaç ipucu verebilir."

"Halkla İlişkiler'de mi?"

Soruyu geçiştirdi. " gibi bir şey. Ama kodamanların olduğu bir akşam yemeği partisinde kendimi tutabilirim. Lacey'nin çocuk oyuncağı kalır."

"Akşam yemeği partileri mi? Gençken eğlenmişsin gibi görünüyor." "Oh, hayır. Altı yaşındaydım."

ASPEN

"ALTı mı?" diye sordu, gözlerini dikmiş bana bakarken. "Bu ifadelerin ne anlama geldiğini biliyor muydun?"

Başımı salladım. "Hiçbir fikrim yoktu. Ama mesele de buydu zaten. Altı yaşında da olsanız, altmış altı yaşında da olsanız kimse ne demek istediklerini bilmez."

konu hakkında düşündü. "Bu doğru. Beni şaşkına çevirdin. Lacey'i de. Yüzünü gördün mü?"

O kaltak ona neyin çarptığını bilmiyordu.

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Ne yazacağından emin değilim ama eminim artık ikinizin çıkmadığı çok açık olacaktır."

"Tarih bize sadece insan olduğumuzu gösterdi."

Onun iyi zamanlanmış cümlesine sııttım. "İyi dedin."

"Seni altı yaşında, yaşlı insanlara saçma sapan konuşurken görebiliyorum." "O cümleleri ezberlemiştim."

"Peki ya daha büyükken? Altı yaşında zirve yapmadın, değil mi? Yeteneğini ancak on üç yaşında, biraz da şımarıklık eklendiğinde hayal edebiliyorum."

Başımı salladım, sonra çayından bir yudum aldım. "On üç mü? Ben yatılı okuldaydım. Bu ifadeler sadece dediğin gibi yaşlı insanlar üzerinde işe yarar."

Kaşlarını çattı. "Yatılı okul mu? Altıda akşam yemeği partileri mi? Ailenizi pek sevdiğimi sanmıyorum."

"Ben de onlardan pek hoşlanmıyorum." Omuz silktim, annemin bana yatılı okula gideceğini söylediğini hatırladım. Baleme daha fazla odaklanmam gerektiğini, Bergstrom'da en iyi performansımı sergilemem gerektiğini söylemişti. Sonra gönderildim ve en iyinin kendi başına yeni bir hayata tutunmaya çalışan ben olduğumu keşfettim. Yeni bir ülke. Sıkı dersler. Yoğun öğretmenler.

Nadiren eve giderdim çünkü cümleler yeterli değildi. Mükemmel olmam gerekiyordu ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım öyle değildim. Ne kadar *iyi* olursam olayım. Aslında bir *evim* olmadığını anlamam yıllarımı aldı. Hunter Valley'e kadar. "Benim için inek ve mısır yok, ama bu cümleleri ezberlemiştim."

"Peki ya sonda fısıldadığın o küçük tehdit?" Gözlerimi devirdim. "O bir sürtüktü."

"Kaplan," dedi ama bu sefer tamamen farklı bir şekilde. Endişe dolu. Rahatlık. Her neyse. Genç kalbimin bu sempatiye ihtiyacı vardı ve onun kollarına döndüm ve sarılmasını kabul ettim. İlk defa yalnız olmadığımı hissettim. Sırtımı yaslayabileceğim biri vardı. Her ne kadar Luke'a gerçeği söylememiş olsam da sırrımı açabileceğim biri. Yalan söylediğimden değil ama ailemle olan pek de eğlenceli olmayan ilişkiyi kim duymak isterdi ki?

Ben sahte bir kız arkadaşım, gerçek bir kız arkadaş değil. Utanç verici geçmişimi arkadaşlarımla paylaşmayı sevmiyordum. Tüm bunları sahte bir erkek arkadaşla paylaşamazdım. Sarılması samimi gelse de, bunun nedeni Luke'un iyi bir adam olmasıydı. Başka bir şey değildi.

LUKE

"O DA KİM?" Sam tavandan tabana pencerelerden Aspen'e bakarak sordu.

Son bir saattir gizlice onu güvertede izliyordum. Yogayla başladı ve eğer doğru tanıdıysam güneşi selamladı. Sonra, son on beş dakikadır dans ediyordu. Önce denge için korkulukları kullanarak ısındı, sonra sadece... hareket etmeye başladı. Açıkça baleydi ama bunu çıplak ayaklarıyla ve sadece kendisinin duyduğu bir müzik eşliğinde yapıyordu.

Bu işte harikaydı ve ben hayranlık içindeydim. Zarifçe eğilmesi ve hareket etmesi... çok güzeldi. Telefonumu çıkardım ve kaydettim, sosyal medyama onu gösteren kısa bir klip ekledim, herkesin onun benim olduğunu bildiğinden emin oldum.

Menajerim ona bakıyordu ama benim gibi saygılı bir şekilde değil. Bir kadının dar taytını ve öne doğru her eğildiğinde birkaç santim yukarı çıkan tişörtünü inceleyen bir adamın bakışını tanıyordum.

Neredeyse ağızından salyalar akarken bakışlarım daraldı. Benim manzarayı takdir etme hakkım varken Sam'in yoktu.

"Dostum, onunla göz göze gelmeyi kes," diye tersledim.

Bin dolarlık ayakkabısının üzerinde döndü ve yüzünde pişmanlık duymayan bir sırıtışla bana baktı. Büyük bir halkla ilişkiler ajansı tarafından temsil ediliyordum ve o da zamanında bana atadıkları menajerdi. Sam Weismann kırk yaşındaydı, Los Angeles'ta doğup büyümüştü. Pahalı kıyafetler giyiyor, saçlarını pahalıya kestiriyor, pahalı bir araba kullanıyor ve pahalı müşterilerin temsilciliğini yapıyordu.

Uçak daha inmeden, paylaştığım fotoğrafı merak ederek bana beş kez mesaj atmıştı. O zamandan beri daha fazlasını paylaştım -bir palmiye ağacının önünde poz vererek kız arkadaşımı Los Angeles'a davet ederken ve bir diğerinde Hollywood tabelası uzaktayken yanımdayken- ve beni şahsen görmek için tepelere doğru yola çıktı.

"Aspen."

"Doğru. Mükemmel." Başını salladı, ben onun *görüş alanının* önüne geçmeden önce pencereden ona son bir kez baktı. "Sana bir kız arkadaş bulacağımı söylemiştim. Ona ne kadar ödüyorsun? Kabul ediyorum, çok güzel bir kız ama buralarda onlardan çok var. Sendika kartı olduğundan emin olmalısın çünkü-"

"Kapa çeneni," dedim ona. "O benim kız arkadaşım. Lanet olası bir aktris değil." Ona ödeme yaptığımı söylemedim ama bu Aspen'le benim aramdaydı.

Yüzüğün parasını da ona takas olarak vermiyordum. Tamam, onun gözünde öyleydim ama ormanda tek başına dolaşp saçma sapan bir bulldog taşı ve gömülü bir yüzük bulmasına ya da eski sevgilisi gibi bir ezik için borçlanmasına izin veremezdim. Parayı bulduktan sonra onu hayatından sonsuza dek çıkarabilirdi.

Bütçesinin kısıtlı olduğuna şüphe yoktu. Küçük dairesi kendisi ve Sierra için çok küçüktü. Arabası yeni olmaktan çok uzaktı. Hikâyesi her neyse, aile desteği de yok gibiydi. Eski sevgilisinin ona bok gibi davranmasını, sonra da bu şekilde peşinden gitmesini hak etmiyordu. Bu arada

Yasal olarak yüzük muhtemelen o herife aitti ama söylediği şeyleri yaptıysa yüzüğü hak etmişti.

Sam ellerini kaldırdı. "Vay, tamam. Onunla Montana'da mı tanıştın?"

"Evet. O bir yoga eğitmeni."

"Öyle mi? Bana bir balerin gibi göründü."

"Hunter Valley'de bir yoga stüdyosu var."

"Bale. Yoga. İki kat daha esnek." Ne sırtışından ne de haklı olmasından hoşlandım.

"Kafanı o lanet olası çukurdan çıkar," diye tersledim. Bir gece önce uyumadan önce onun içine girmiş olsam da, bu Aspen'le benim aramdaydı.

"Ondan hoşlanıp hoşlanmadığının bir önemi var mı? Tam bir pislik gibi konuşuyorsun."

Hiç de pişman görünmüyordu. Aslında, ne demek istediğimi anlamamış gibi görünüyordu. "Seni bir kadın hakkında hiç böyle görmemiştim."

"Biri hakkında hiç böyle düşünmemiştim. Lacey gibi köpekbalığı olduklarında hiç ilgilenmiyorum."

"Seni paran için istemiyor mu?" "Hayır."

"Emin misin? Çünkü paranı Montana'da bir çitçitli gömlek ve bir kot pantolonla saklamak bir şeydir, ama onun gibi doğal bir sarışın bile özel bir uçağın ve bu evin büyük bir ödeme anlamına geldiğini anlayabilir."

İhtiyacım olan son şey ticari bir uçakta görünmektir. Hayranlarla kapana kısılmak iyi bir fikir değildi. Kiralık uçuşun maliyeti, halkın gözünden uzak kalmak için buna değerdi. Evime gelince? Bir servete mal oldu ama iyi bir yatırımdı. En azından mali danışmanımın bana söylediği buydu. Şu anda güvertemde gördüğüm Aspen manzarası da dahil olmak üzere muhteşem bir manzarası vardı ama sadece yaşanacak bir yerdi. Sürekli çalışıyordum. Komşularıyla takılmadım ya da blok partileri yapmadım. Sadece bir evdi. Ailemin Nebraska'daki evi bir yuvaydı. Kapısında büyüme çizelgeleri olan

Mutfağın çerçevesi, beşinci sınıfta kardeşlerimle birlikte ateşe verdiğimiz oturma odası halısındaki yanık delik. Sevgi. Aile.

Burası saklandığım ve uyuduğum yerdi.

Eğer bir kadın burayı istiyorsa, alabilirdi. Cimri olduğum şey kalbimdi ve onu doğru kadına özgürce verirdim. Şimdiye kadar, onu paylaşmaya istekli olduğum tek kişi Aspen'di.

Onu kapıya doğru ittim. "Çık dışarı."

Tökezlerken ofladı pufladı. "Sorun nedir? Ben senin arkadayım." "Hayır, kontratımdaki payına sahipsin," diye karşı çıktım.

Kapıya. "Eğer sende kalmasını istiyorsan-"

Girişte durdu. "Ondan gerçekten hoşlanıyorsun."

Sanki bu olasılık hiç gelmemiş gibi şaşkınlıkla bana baktı. Sanki ilgilendiği tek şey, kariyerini ilerletmek ve geliştirmek amacıyla erkekler ve kadınlar arasında yapılan sahte ve işlemsel düzenlemelermiş gibi.

Sürgülü kapının sesi beni döndürdü. Aspen içeri girdi ve bizi görünce dondu kaldı. "Oh, selam. Böldüğüm için özür dilerim."

Elimi uzattım. "Yapmadın, kaplan. Bu Sam, menajerim."

Gülümsedi ve yanına geldi. Elini sıkması için ona uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Aynen. Burada iyi bir adam var."

Bana baktı, sanki Sam'in sözlerini düşünüyormuş gibi yüzümü inceledi. "Sanırım öyle."

Elimde kolumu ona doladım.

"Halkla ilişkiler sorumlunuz olarak, bu ilişki iyi bir şey. Yaptığınız paylaşımlar bir ton görüntülenme ve beğeni alıyor. Yorumlar yağıyor, özellikle de Lacey ile çekilmiş fotoğraflarınıza. Herkes yeni kız arkadaşının kim olduğunu merak ediyor ve Lacey'le birlikte olmadığınız çok açık bir şekilde ortaya çıktı. Magazin sitelerinde de ilgi çekmeye başladı."

"Güzel," dedim ona. İşe yarıyordu.

"devam et. Yarınki deneme sınavın harika geçecek."

Sam küçük bir selam verdi ve kendini dışarı bıraktı. Devam mı edeyim? Aspen civarında aletim sürekli *kalkıktı*. O konuda sorun yok. Ve sanki birbirimizden hoşlandığımızı hatırlamamız gerekiyormuş gibi konuştu. Bu bir anlaşmaydı. Evet, öyleydi ama Aspen'e karşı hissettiklerim konusunda rol yapmıyordum.

"İyi birine benziyor," dedi.

Öfkelendim. "O bıkkın. Tek gördüğü iş ve para." Başını salladı. "O tipleri bilirim."

Sam gibi adamlara aşına mıydı? İşkoliklere, pisliklere ya da en azından kasıtsız bir pisliğe aşınaydı, kadınlar söz konusu olduğunda tamamen bıkkındı çünkü karşılaştığı tek şey sosyal tırmanıcılar ve entrikacılarıydı?

Hunter Valley'deki tüm erkek arkadaşları iyiydi. Belki Edward Scissorhands gibi beni doğrama planları yaptığı için Theo James değildi ama kadının önemsiyordu. Hepsi şiddetle seviyor gibiydi. Açıkça seviyorlardı ve onu koruyorlardı. Hiçbiri Sam gibi değildi.

"Öyle mi?" Ben sordum.

Başını salladı. "Sanırım sahte kız arkadaşın olmam işe yaradı. Ben... şey. Buradaki işim bitti."

Ne? HAYIR! HAYIR! İş bitmemişti. *İş falan* yoktu. Onu istediğim için buradaydı, Lacey yüzünden değil. Tamam, *teknik olarak* Lacey yüzünden, ama hayır.

"Hayır," dedim.

Şaşkınlıkla bana baktı. "Hayır mı?" "Sana ihtiyacım var," diye itiraf ettim.

Yanakları kızardı. "Artık bana *ihtiyacın* olduğunu sanmıyorum." "Yanılıyorsun kaplan. Sana hâlâ ihtiyacım var."

Kolum ona dolandığı için onu kendime çektim ve öptüm. Onu öpmeyi seviyordum. Onu kollarımda sevdim. Teni ılıktı ve egzersiz yaptığı için biraz terlemişti. Boynunu kemirdim, sonra tuzlu tenini yaladım. Evet, ona ihtiyacım vardı.

"İğrencim. Duş almam lazım," dedi ve banyoya doğru hiçbir hareket yapmadı.

"Mmm, iyi fikir." Başımı kaldırdım, sonra elini tuttum ve onu koridorun sonuna götürdüm. "Birlikte bir tane alacağız. Gerçi seni temizlemeden önce *çok* kirleteceğim."

Banyoda tişörtünü yırttım ve taytını çıkardım. Düz yeşil atletik sütyeni ve ona uygun tangasıyla güçlü ve formda görünüyordu.

"Bu dans da neyin nesi?" Duşa uzanıp spreyi açarak sordum. Bunu bakmadan yaptım çünkü ona bakmaktan kendimi alamıyordum, sütyenini ve külotunu çıkarışını izliyordum. "Sen... çocukken falan mı yaptın?"

Vücudumdaki tüm kan aletime pompalandığı için zihnim karardı. Göğüsleri küçük ve yüksekti, meme uçları da büyüktü. Vücudu uzun ve zayıftı ve ben kalçalarının ve amının birleştiği yere baktım. Düzgünce kesilmiş soluk saçlar bu nirvanayı süslüyordu. Ağzım başka bir tat için sulandı.

Lacey'nin aksine -her ne kadar onu çıplak görmemiş olsam da, şükürler olsun- ve tanıdığım diğer kadınların aksine, Aspen herhangi bir işlem yaptırmamıştı. Bu kadar rahat ve kendine güvenen biri olmasını seviyordum. Takma göğüs, popo kaldırma ya da lipo istemiyordu, ihtiyacı olduğundan değil.

Her santimi mükemmeldi. Konsantre olmak gerçekten zordu, doğru sıcaklığı sağlamak için parmaklarımı spreyin içinde körü körüne sallıyordum.

Şortumu indirdim çünkü ona ihtiyacım vardı. Şimdi.

"Evet. Bale eğitimi aldım-"

Konuşuyor muydu? Göğüslerini avuçlarken, sıkarken, meme uçlarını mincıklarken ve gözlerinin kapanışını ve benim için neredeyse eriyişini izlerken bir şey anlayamıyordum. "Böyle mi?" Hırlayarak sordum.

Kıpırdandı. "Tanrım, evet."

Ellerimi vücudundan aşağı kaydırarak gergin kıcını avuçladım ve onu kaldırdım. Bacaklarını belime doladı ve ben de onu

onu fayansa doğru bastırarak. "Sana doyamıyorum." Eğilerek meme ucunu ağızıma aldım. Sertçe emdim.

Sırtını dikleştirdi ve parmakları saçlarıma dolandı. "Ben de. Durma."

"Asla," diye mırıldandım, sonra diğeri meme ucuna yapıştım.

Ciddiydim. Bunu Aspen'le yapmak istiyordum. Onunla olmak basitti. Kolaydı.

Burada iş yoktu. Sadece istemek.

LUKE

"NASIL GİTTİ?" Ön kapıdan girdiğimde Aspen sordu.

Koltuktan kalkıp bana doğru koştu ve kollarını bana doladı. Genellikle paylaşacak büyük bir haberim olduğunda ailemi arardım. Onlar benim en büyük amigolarımdı ve başarılarımı paylaşmama yardımcı olurlardı. Bu kez, stüdyo otoparkından çıktığımda tek yapmak istediğim Aspen'e söylemekti. Onunla birlikte olmak ve mutluluğumu paylaşmak.

kaldırdım ve öptüm. "Emin değilim ama sanırım ." Gözleri büyüdü ve sıırttı. "Öyle mi?"

Başımı salladım. Kahretsin, o rolü istiyordum. Kariyerimin gidişatını değiştirecek, beni Dr. Karanlık ve Tehlikeli lakabından kurtaracak ve umarım saçlarım ya da kalemle acil ameliyat yapma yeteneğim yerine oyunculuk becerilerimle tanınacaktım.

"Beni rol yaparken gördüler, o yüzden bu biraz formalite icabı oldu."

"Rehabilitasyon hakkında soru sordular mı?" Biraz endişeli görünüyordu çünkü burada olmasının nedeni de buydu. Kahretsin. Bütün hızları kırdım

Burbank ve burası arasında iyi haberlerimi *sahtelerimle* paylaşmak için Kız arkadaşım. Onu tekrar ayağa kaldırdım ve küçük bir adım geri attım.

Ofladım, bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Evet, ben de onlara gerçeği söyledim, magazin basını iyi bir hikâyeyi sever."

"Bu mı?"

Biraz hayal kırıklığı yarattı. Televizyondaki gibi bir drama yoktu. Ortaya çıktım, bir sahneden birkaç replik okudum. Birkaç fotoğraf çektiler. Bana rehabilitasyon hakkında sorular sordular ve hatta Los Angeles'ın fare yarışının dışında aşkı bulduğum için bir tokat bile yedim.

Bir yalanı diğerini yalanlamak için kullanmam dışında. İstediyini elde etmek için beni kullanan Lacey'den daha mı iyiydim? Aspen'i kullanmıştım.

"Yayınladığım fotoğrafları gördüler, hatta Lacey ile olanları bile gördüler. Rehabilitasyonda olmadığımı kanıtlamak için zaman çizelgesi var. Sam'le pazarlık yapacaklar ve ben de haber alacağım. Bu arada, bu gece gitmemiz gereken bir parti var."

"Biz mi?"

"Evet. Beverly Hills'de bir malikanede. Yapımcı da orada olacak ve bu bana bir ağ kurma fırsatı daha verecek. Bir sürü sektör insanı, toplum aktivisti."

"Ve sen gidiyorsun çünkü..."

"Gidiyoruz çünkü onlar -umarım- yeni yıldızlarını göstermek istiyorlardır. Erkek arkadaşın bir film yıldızı olacak. Bu konuda ne düşünüyorsun?" Göz kırptım.

Beni inceledi, sonra omuz silkti. "Seninle gurur duyuyorum. Ama benim için sen sadece Luke'sun."

Gülümsemem kayboldu ve bunu gizlemek için eğilip onu öptüm. Ben sadece Luke muydum? Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. *Sadece Luke*'un kim olduğunu. Bu yeterli olabilir miydi ya da Aspen gibi muhteşem biri?

"Parti için yanıma bir şey almamıştım," diyerek beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Endişesi bu muydu? "Stilistimi arayacağım."

Bana baktı. "Stilist mi? Sen mi?"

"Ben Nebraska'lı bir taşralıyım. Tabii ki bir stilistim var."

"Peki." Başını eğdi ve dudağını ısırdı. "O zamana kadar, bence bunu kutlamalıyız."

"Öyle mi?"

Elini göğsüme koydu ve aşağı doğru kaydırды. Koyu renk pantolonumun düğmesine gelene kadar indirdi de indirdi. Gözlerindeki o seksi parıltı ve parmaklarının sikime bu kadar yaklaşması arasında sertleştim.

Fermuarı indirip boxerımın içine uzanıp boyumu kavradığında homurdandım.

"Bir şey mi istiyorsun, kaplan?"

Başını salladı, sonra yakınıma eğildi, başını yukarı kaldırdı ve çenemi dişledi. "Çok kötü."

Sikeyim. Ben.

"Nereye?" Sert bir darbeye gözlerim kapandı.

"Ağzıma."

Pre-mum eline sıçradı ve ben bileğini tuttum. "Bunu yaparsan bu iş çok çabuk biter."

"Ama-"

Eğildim ve onu omzuma attım.

Onu yatak odama doğru taşıırken Aspen güldü. "Luke!"

Kalkık kışına şaplak attım. Üzerinde bir çift daha dar tayt vardı ve ben de onları aşağı doğru çekmeye başladım. Onu yatağıma fırlattığımda, tek yapmam gereken esnek kumaşı dizlerinden aşağıya doğru çekmekti.

Aminin ne kadar ıslak olduğunu

görebiliyordum. Sikim sertleşmişti.

Paylaştıklarımız sahte değildi.

Önce ağzımda, sonra aletimin etrafında onu getirdiğim orgazmları sahte değildi.

Derinlere gömüldüğümde, birkaç saniyeliğine kör olduğumda... bu da sahte değildi.

Onu kollarıma alıp sarıldığımda, parmaklarımı yumuşak teninde gezdirdiğimde, ondan benim sahte şeyim olmasını istemenin yanlış olduğunu biliyordum.

Çünkü ona karşı hissettiklerim gerçektir. Hepsi gerçektir. Onun haberi olmadan daha fazla devam etmesine izin veremezdim. "Aspen," diye mırıldandım. "Bu... biz. Bu gerçek. Sana karşı hissettiklerimin hiçbirisi sahte değil."

Cevap vermedi. Hareket etmedi. Çünkü uyuyordu.

ASPEN

"BURASI KIMIN EVİ?" Ön kapılardan geçerken sordum. Camlı, ferforje demirli ve iki katlı olanlardan. Burası bir mimarlık dergisi için profesyonelce tasarlanmış gibi görünen mega bir malikaneydi.

"Hiçbir fikrim yok," diye mırıldandı, kulağımı okşayan nefesini hissedebilmem için yakınımaya eğildi. "Sana ne kadar muhteşem göründüğünü söylemiş miydim?"

Gülümsemekten kendimi alamadım. Stilisti Franco'nun benim için seçtiği elbise harikaydı. Tek omuzluydu ve gövdeye tam oturuyordu ama ayak bileklerime kadar uzanıyordu. Parlak çimen yeşili, sade ama zarıftı. Saçımı ensemden gevşek bir topuz yapmayı ve aşağıya doğru sarkan dallar bırakmayı tercih ettim. Mücevherleri atladım ve bavulumda getirdiğim minimal makyajı yaptım.

"Yaklaşık beş kez."

"Hepsi bu mu?" Belime baskı yaparak beni durdurdu. Gözlerinin içine baktım. O da temizlenmişti, ten rengi bir pantolon ve soluk mavi düğmeli bir gömlek giymişti.

kıvrılmamıştı. Saçları, o *meşhur* bukleleri taranmıştı ama yine de dağınıktı. Tıraş olmuştu ve seksi ve çekici görünüyordu ama aşırıya kaçmamıştı. Ve benimleydi.

"O zaman sana söylemeye devam etmem gerekecek çünkü bu yeterli değil." değildi. Onu öptüm. Tam da süslü malikanenin girişinde. "İşte buradasınız."

Yakalandığım için biraz utanarak geri çekildim. Ama o Sam'di ve biraz ürkütücü olduğu için -ya da evde tanıştığımızda ondan aldığım izlenim buydu- gerçekten umurumda değildi. Çıktığımızı biliyordu. Ya da sahte çıktığımızı. Ya da Luke'u desteklemek için burada olduğumu biliyordu. Gah. Her neyse.

Çocuklar el sıkıştı. "Chris'i gördüm ama onunla konuşma fırsatı bulamadım. Çalışmak zorundayım dostum."

Luke'un gözleri tıpkı birlikte olduğumuz o ilk geceki gibi kararlı bir parıltıya büründü ve ona daha önce hiçbir erkeğin beni boşaltmadığını söyledim. "Tamamdır."

"Bu gece sadece gevezelik yapmalıyım. Oyunculuk yeteneklerini ortaya çıkar." Luke elimi tuttu, bana baktı.

"Bunu yapabilirim."

"Aspen de öyle," dedi Sam. "Bir yoga eğitmeni için yetenekli bir oyuncu olman gerekecek. Lacey çıktı ve tüm o rehabilitasyon fiyaskosu da unutuldu gitti."

Hay sikeyim. Bir saniyeden diğerine hatırladım. Buraya bir iş için gelmiştim. Bir rol için. Bir amaç için. Luke parmaklarımı sıktı ve beni bara doğru götürdü. Evet, bir içkiye ihtiyacım vardı.

LUKE

SAM PISLIĞIN TEKIYDI. Her ne kadar dürüst olsa da, vücudunda diplomatik bir kemik bile yoktu. Aspen'in aktris olmasıyla ilgili yorumları karşısında gerildiğini hissettim. Öpüşüyorduk, ki bu hiç de sahte değildi ve sonra ikimize de onun burada olmasının tek sebebinin beni iyi göstermek olduğunu hatırlattı.

Aspen kol şekerinden daha fazlasıydı. elbisenin içinde muhteşemdi, ama tamamen çıplakken de muhteşemdi. Ya da birkaç çocukla ormanda yürüyüş yaparken. Ya da yoga derslerinden birini yönetirken. Hatta akşamdan kalmayken bile. Annem ve babam dışında, beni cezalandıran, etrafımdaki herkesin ne kadar berbat ve sığ olduğunu görmemi sağlayan tek kişiydi. Değişmesi gereken biri varsa, o da Aspen değildi.

"Size ne ikram edebilirim?" diye sordu barmen. Aspen'e baktım. "Beyaz şarap, lütfen."

Eğer bu rolü alırsam, ki umarım alırdım, sekiz aylık bir seyahat ve çekim süreci olacaktı. İlk defa, bir filmde oynayacağım gerçeğini

Aspen'den uzakta, çok uzakta. Yanımda durması sahte değildi. Onu yanımda istediğimi.

Ancak bu film epik bir aksiyon/macera filmiydi, tek bir mekandaki film setinde çekilen basit bir TV şovu değildi. Çalışma saatleri acımasızdı ama günün sonunda herkes evine gitti. Ben de zar zor döşediğim emlak yatırıma gittim. Her iki durumda da Aspen orada olmayacaktı.

Barmene ne istediğimi söylerken biri Aspen'in adını söyledi. Tanıdığım insanlarla sohbet etmeyi beklerken, onun kimseyi tanımasını beklemiyordum.

Yanımda hareketsiz kaldı. Parmakları benimkileri sıktı ve bakışlarımı onunkilere çevirdim. Gözleri şaşkınlıkla açılmıştı... ve başka bir şey. Onu kim çağırmıştı? Döndüm ve bir adamın bize doğru yürüdüğünü gördüm.

"Kahretsin," diye fısıldadı yaklaşan adama bakarak.

Eğildim. "İyi misin?"

Başını salladı, zorlukla yutkundu. "Pek sayılmaz."

Adam her kimse, biliyordu. Ve sevmiyordu. Onu daha önce hiç görmemiştim. Altmışlı yaşlarda, tuzlu ve biberli saçlar, lacivert takım elbise.

"Bu beklenmedik bir şey," dedi. Karanlık bakışları Aspen'in üzerindeydi.

Adam tam karşısına kadar hiçbir şey söylemedi. "Merhaba, baba." Baba mı? Ne.. Ne? Cehennem mi? Oh lanet olsun.

ASPEN

Ne diyeceğimi bilemiyordum. Babamı yıllardır görmemiştim. Daha yaşlı görünüyordu, saçlarında birkaç kır daha vardı ama onun dışında tamamen aynıydı. Aynı pahalı takım elbise. Aynı saç kesimi. Elinde aynı viski bardağı.

Kalbim ona karşı yıllar önce katılaşmıştı ama onu görmek bir şoktu. Kaliforniya onun bölgesiydi ama eyalet çok büyüktü ve onunla karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim. Şansım neydi ki?

"Wyoming'de olduğunu sanıyordum."

Boğazımı temizledim. "Montana. Açık havada biraz zaman geçirmenin beni küçük şeyler üzerinde düşünmeye sevk ettiğini fark ettim."

Başını arkaya eğdi ve güldü. "Ah, bu ifadeleri kullanırken her zaman çok parlaktın. Eski günlerdeki gibi."

"Evet, birine söyleyecek bir olmadığında kullanmayı öğrendim," dedim, ipucunu anlamasını ve gitmesini umarak.

"Merhaba, ben Derek Dashwood."

Luke'un yanımda olduğunu tamamen unutmuştum. Tabii ki partide sahne adını kullanacaktı. Babam Luke'un elini sıktı. "Richard Bergstrom. Ne iş yapıyorsun, Derek?"

"Ben bir aktörüm."

Babam Luke'u inceledi, sanki onu tanıyıp tanımadığını merak ediyormuş gibi. "Benim görebileceğim bir yerde bulundun mu?"

Luke gönülsüz bir omuz silkme önerdi. "Sadece biraz televizyon. Aslında şu anda iki iş arasındayım."

Kaşları yukarı kalktı. "Ah, işsiz bir aktör. Aspen'in zengin bir ailesi var, bu yüzden neden onunla birlikte olduğunu anlayabiliyorum."

Luke'un şeker anne arayışını mı yoksa Luke gibi bir adamı açgözlülükten başka bir nedenle elde edemediğim için beni mi dürttüğünden emin değildim.

"Öyle mi?" Luke sordu. "Zeki ve güzel olduğu için değil mi?"

"Bağlantılar, tabii ki."

"Doğru. Aslında Dick, çok *bağlantılı* bir adama benziyor olsan da Aspen'le onlar için birlikte değilim."

Bu lakap karşısında dudağımı ısırdım. Richard genellikle Dick olarak kısaltılırdı ya da en azından eskiden öyleydi ve Luke bunu doğru kullanmıştı.

Babam içkisinden bir yudum alırken göğsü kabardı ve iğneyi kaçırdı.

"Aslında burada Aspen'le birlikteyim çünkü prezervatif kırıldı ve o da "Etrafta küçük bir Dashwood olup olmayacağını öğrenene kadar benimle kal."

Bir yudum şarapta boğuldum. Luke'un eli ben durana kadar sırtımı aşağı yukarı ovdu.

"İlk kez olmuyor, değil mi Aspen?" Babam sordu. Evet, babam tam bir pislikti.

LUKE

Bu da neydi böyle? Richard Bergstrom'un bizden uzaklaşıp doğruca bara yönelmesini izledim.

"O senin baban mıydı?" Şaşırmış bir halde sordum. Neredeyse bir pembe dizi senaryosundan fırlamış gibiydi. "Soyadının Lane olduğunu sanıyordum."

"Öyle. Sierra doğduğunda değiştirdim. Bütün bunlar da neydi?"

"Ne? Prezervatif şakası mı?"

"Evet."

Onu inceledim. "Bunun için bana kızgın mısın? Adamın çok uygun bir ismi var. Senin baban-"

"Biliyorum. Bir sik."

"Bu yüzden mi ayrı düştinüz?"

"Birçok nedenden biri."

Yakın olmadıkları belliydi. Sarılmak yok. Gülümseme yok. sevgi yok. Sadece kendi adına bir pislikti. O olmadan yürüdü

Veda bile edemedi. Kendi kızına!

Sahip olduğu o *kullanışlı ifadelerden* birini kullandığını fark ettim. Babasıyla.

"Ve hayır, kızgın değilim. Çok komik olduğunu düşünmüştüm. Ve sen, işsiz aktör."

"Onu en son ne zaman gördünüz?" "On yıl önce."

"*On* mu?" Buna ne diyeceğimi bile bilmiyordum. "Onun burada ne işi var?" Anlamayarak etrafıma bakındım. Los Angeles'taki bir film endüstrisi partisinde ne işi vardı?

"Sanırım annem için. Eğer o buradaysa, annem de buradadır." Sanki bulanık sulara yüzüyormuşuz da bir köpekbalığı yüzgeci görmeyi bekliyormuşuz gibi etrafına bakındı. "Bu tür etkinliklerde sık sık peşine takılır ve onu kabul eden her kadınla yatmaya çalışır. En azından eskiden böyleydi."

Ne? "Biliyor mu?"

Başını sallayarak, "Evet. Tedbirli olduğu sürece," cevap verdi.

"Prezervatif ilk kez kırılmayacak da ne demek?" "Sierra."

Yani Aspen Sierra'yı bir doğum kontrol kazası yüzünden mi doğurdu?

"Torunu hakkında böyle mi düşünüyor? *Prezervatif kırma olayı* gibi mi?"

Aspen omuz silkti. "Onunla hiç tanışmadılar. Sierra onların kim olduğunu bile bilmiyor."

Alnından öptüm. "Tanrım, kaplan. Annenle daha yakın mısın?"

Bana baktı, o mavi gözleri bir parça periliydi. Ama aynı zamanda kararlıydı. "Hayır. O çok daha kötü."

ASPEN

Bu kadar büyük bir konakta annemle karşılaşmak uzun sürmedi. Eğer babam buradaysa, annemin de burada olacağını biliyordum. Tek yapmam gereken arkamı dönüp odanın diğer ucuna bakmaktı. Babamı görmek bir sürpriz olmuştu. Hazırlıksız yakalanmışım ve duygularım hamdı. Kendimi yeniden savunmasız ve genç hissediyordum. Ama kendimi annemi görmeye hazırlamak için birkaç dakikam vardı. Bu yeterli değildi.

"Bu o," dedim Luke'a, çenemi annemin durduğu yöne doğru kaldırarak, etrafını saran bir maiyetle. Konuşuyordu ve sanki bir tarikat lideriymiş de onlara meyve suyu içmelerini söylüyormuş gibi huşu içinde dinliyorlardı.

"Nerede?" Luke sordu, gözleri arıyordu.

"Kalabalığın yanındaki sarışın."

Luke onu gördüğü anda anladım. Gözleri büyüdü. "Bu... *bu* senin annen mi?"

Annem beni gördü ve bir an için konuşmayı kesti. Sonra gülümsedi ve gruptan ayrıldı.

Kahretsin, bu tarafa geliyordu.

"Evet."

"Siktir."

LUKE

VAY ANASINI. Aspen, Senatör Bergstrom'un kızı mıydı? Ne oluyor lan?

Birbirlerine benzedikleri çok açıktı. Benzer uzun ve ince fizik. Aynı uzun sarı saçlar, gerçi annesininki açıkça boyalıydı ama iyi yapılmıştı. Birçoğundan daha ince olmasına rağmen ameliyat olmuştu. Muhtemelen göz kapağı gerdirme. Yolumuza çıkarken yüzünde en ufak bir tepki ya da duygu belirtisi olmamasına bakılırsa kesinlikle botoks yaptırmıştı. Özellikle de çocuğunu on yıldır görmemiş bir kadın için.

Gıcır gıcır lacivert bir elbise giymiş, boynuna da ustaca düzenlenmiş kırmızı bir fular takmıştı. Vatansever ve profesyonel görünüyordu; ulusumuzun temsilcilerinden birinin mükemmel dış görünüşü.

Ama bir milyon yıl geçse de onların akraba olduklarını asla düşünmezdim.

"Aspen, bu bir sürpriz." Kızının önünde , ellerini önünde birleştirmişti. Sanki onun oyuna ihtiyacı varmış gibi Aspen'e gülümsüyordu. Sonra bana baktı. "Hem de Derek Dashwood'la."

ASPEN

ANNEM LUKE'U TANIDI. Ya da onu Derek olarak.

Luke, "Sizi tekrar görmek güzel Senatör," dedi.

Annem gözlerini kırıştırdı ama gülümsemesi . Luke'u tanıyordu ama onunla tanıştığını hatırlamıyordu.

"Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" Muhtemelen anneme hazırlıksız yakalandığı için bir çıkış yolu vermek amacıyla sordum.

"Evet, birkaç ay önce bir partide tanıştık," dedi Luke. "Akşam yemeğinde yan yana oturduk."

"Evet, doğru," diye yanıtladı annem. "Masamızın karşısındaki kadın deniz ürünleri yüzünden anafilaktik şoka girdi."

"Evet."

"Umarım durumu iyidir."

"Yapımcımdan duyduğum kadarıyla, her türlü kabuklu deniz ürününden uzak durmasına rağmen iyi durumda."

"Evet, Chris. O zaman rolü istediğınızı söylemişsiniz. Henüz bir karar vermedi mi?"

"Chris?" Ben sordum.

"Yapımcı," dedi Luke. "Ve hayır."

Bu yüzden buradaydık. Umarım anlaşmayı perçinlemek için.

Annesi gülümsedi ama elini Luke'un koluna koyarken bu gülümseme patronluk taslıyordu. "Tam konuştuğumuz gibi iyi şeyler söyledim." Onu bir kez daha okşadı, sonra bana doğru baktı. Beni her zamanki gibi dikkatle inceledi. "Aspen, kilo almışsın."

Luke yanımda kaskatı kesildi.

"Evet, uygun bir vücut kitlesinin sağlığım için daha iyi olduğunu düşünüyorum," dedim ama bunca zaman sonra bile Hayal Kırıklığı Yaratan Kız rolüne geri döndüm. Ama Luke hakkında söylediklerine takılıp kalmıştım. "İkiniz konuştunuz mu?" diye sorduklarında onun için iyi şeyler söylemişti.

Onun rolü alacağını mı söylediler? Ne zaman? Neden?

Sıkılmış bir çeneyle anneme bakıyordu. "Evet. Dediği gibi, bir partide tanıştık."

"Birinin deniz ürünleri yemekten neredeyse öldüğü yer. Filmdeki rolün hakkında konuşmak için."

"Yapımcıyı tanıyorum tabii ki," dedi Anne, elini göğsüne koyarak herkesi tanıdığı için kendini tebrik eder gibi. "Kampanyama büyük bir bağışta bulundu."

Bu yüzden buradaydı. Para.

"Derek'in dediği gibi, yemekte yan yana oturduk. Ölüme yakın bir deneyimle bağ kurduğunuz birini unutmak imkansızdır. Merak etme, bu akşam onunla konuşup bir kez daha iyi şeyler söyleyeceğim. Televizyondaki doktor kadar yeteneklisin."

Bakışları, ağzımın içinde biraz kismama neden olacak şekilde onu taradı. Sanki onu yutmak istediği bir et parçasıymış gibi bakıyordu.

Belki de mide bulantısının sebebi Luke ve annemin daha önce tanışmış olmasıydı. Ve film hakkında konuşmuşlardı. Ve... anlaşılmayı bitirmek için onun yardımına mı ihtiyacı vardı?

"Teşekkür ederim," dedi Luke.

"Aspen'le buradasın, neden?" Annem, sanki yemek servisine yardım etmek için gizlice içeri girmişim gibi bana bakarak sordu.

"Biz çıkıyoruz," dedim ona.

İkimizin arasına baktı, kaşları havaya kalktı ya da hareket edebilseydi kalkardı. "Vay, vay, Aspen, kesinlikle gözünü yükselere dikmişsin."

Gülmek istedim. Babam Luke'un işsiz güçsüz biri olduğunu, annem de onun para babası olduğunu düşünüyordu.

"Yine," diye devam etti. "Duncan Pounder'a ne oldu?
Tam bir avdı."

"Senatör," diye başladı Luke. Elimi Luke'un koluna koyma sırası bendeydi. Aman Tanrım. Annem Duncan'ı biliyordu. İlişkimiz hakkında. Onu terk ettiğimi, ancak muhtemelen bunu bitirenin onunla bağlantı kurma arzusu olduğunu anlamadı. Ben burada başka bir adamla duruyordum ve o Duncan'ın adını ortaya attı. Beni utandırmak için mi? Luke'u uyarmak için mi?

Neden yapmasın ki? Luke'u tanıyordu. Film yapımcısıyla onun için bağlantı kurdu. Ve şimdi anlaşılmayı sağlamlaştırmaya çalışıyordu ve o da buradaydı.

O da öyleydi. Benimle

birlikte. AMAN

TANRIM.

Aman Tanrım.

Luke da Duncan gibi beni kullanıyor ?

Bunu planlamış mıydı? Beni Hunter Valley'de bulmuş, benimle bağlantı kurmuş, annemle tekrar buluşma şansını arttırmak için *sahte* kız arkadaşı olmamı mı sağlamıştı?

O da beni *kullanıyor muydu?*

Sertçe yutkundum. "O haklı. Gözümü yükseklere diktim. Ben sadece küçük bir kasabada yoga eğitmeniyim. Neden burada benimlesin?"

Kalbim küt küt atıyordu ve kendimi kaybetmek üzereydim. Duncan bir şeydi. Bu başka bir şeydi. Ne diyorlardı, *"Beni bir kez kandırırsan, kendinden utanırsın. Beni iki kez kandırırsan, benden utanırsın?"*

Luke elimi tuttu ve dudaklarına götürdü. "Çünkü seni yanımda istiyorum."

Kaşlarımı çattım. "Annemin yapımcıya iyi şeyler söylemesini istediğin için mi?"

"Elbette edeceğim," diye araya girdi annem. "Arkadaşlarıma her zaman yardım ederim. Ve ailemi görmek her zaman çok güzeldir."

"Evet, değil mi?" Luke sordu. "Sierra harika biri."

"Sierra mı?" diye sorduğunda annemin gülümsemesi hiç kaybolmadı.

"Torununuz," dedim ona. Ondan nefret ediyordum. Nefret ediyordum. "Seni görmek çok güzeldi anne. Seçmenlerinle aranı iyi tutmak istediğini biliyorum."

"Evet, bir toplum insanları kadar zengindir" dedi.

Ve sanki sıradan bir seçmenmişim gibi gitti. Aslında daha az, çünkü Montana'da yaşıyordum ve benim oyum onda yoktu.

LUKE

"Evlat edinilmediğine emin misin?" Dişlerimi sıkarak sordum. Hiç mantıklı olmadığı için o kadını tokatlamak istiyordum. Senatör Bergstrom'un önünde *kızı* vardı. Zeki, komik, şımarık, bilge, sevgi dolu çocuğu ve o altı cümle saçmalığını çekmişti.

Torununun adını bile bilmiyordu!

"Fark eder mi?" Aspen dönüp odadan çıkarak sordu. Ben de onu takip ettim. Hayır, partiden ayrılıyordu.

"Aspen," diye seslendim.

Boş fuayede durdu ve geri döndü. "Sanırım buradaki işim bitti."

Omzumun üzerinden baktım. "Annen tam bir sürtük. Gitmek istediğin için seni suçlamıyorum."

"Annemin biri olduğunu biliyorum. Seni tanıdığımı sanmıştım. Gerçekten iyi bir oyuncusun."

Ona göz kırptım. "Ne?"

"Bunu ne zamandır planlıyorsun? Sam de işin içinde miydi?" Kaşlarımı çattım. "Sen neden bahsediyorsun?" Elini salladı. "Bu. Beni. Anneme ulaşmak için beni kullanmak." "Bunu neden yapayım ki?"

"Çünkü filmde oynaması için anlaşma henüz . *Chris*'le arkadaş. ve senin için bir güzel söz daha söyleyecek."

Kaşlarımı çattım. "Annen ya da onun sözleri umurumda değil."

"Değil mi? Hadi ama, ben bir hiçim. Hiç kimseyim. Beni küçük bir kasabada buldun ve Los Angeles'a gidip *sahte* kız arkadaşın olmamı umdun."

"Aynen öyle. Ama sen bir *hiç* değilsin ve kendin hakkında böyle konuştuğun için kışına şaplak atmalıyım."

"En azından şimdi dürüstsün."

Bir adım daha yaklaştım. "Sen neden ?"

"Bana sadece anneme ulaşman gerektiğini söyleyebilirdin. Beni becermek zorunda değildin ve-"

Ellerimi omuzlarına koydum. "Seni annen için becermedim." Bu fikir çok saçmaydı. Ve iğrençti.

Başını salladı. "Film rolü için beni becerdin. Beni becerdin, Luke. Oscar performansı. Tanrım, şu anda sana bir tekmeyle vurmak istiyorum."

"Annenle bir bağlantı kurmak için seni kullandığımı mı düşünüyorsun?" "Biliyorum."

Bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Bu delilik. Ben-"

"Yoksa neden beni seçesin ki? Başka neden bana *ihtiyacım* olduğunu söyledin?"

Lacey'le uğraştıktan sonra beni mi? Sam bile işimin bittiğini söyledi."

Gözlerimi kocaman açarak ona baktım. Başka neden olabilirdi ki? Çünkü bir kadında aradığım her şey onda vardı. Ona *ihtiyacım vardı* çünkü ona *ihtiyacım vardı*. Başka bir şey için değil. "Sen burada olmadan da buraya gelip annenle sohbet edebilirdim. Onunla konuşmak için sana *ihtiyacım* yoktu."

"İyi ki kadın son karşılaşmanızda neredeyse ölüyordu da hatırladı. Bu fırsatı riske atamazdım, değil mi?"

"Aspen, sakinleşmeli ve sağlıklı düşünmelisin. Saçmalıyorsun."

Güldü ama gözleri yaşlarla doldu. "Belki. Kesinlikle. Hepsi benim suçum. Her zaman işleri berbat eden. Kendi hayatını mahveden. Ailesinin ondan nefret etmesine neden olan. Sen *her şeye* sahipsin. Hayatındaki her şey yolunda gidiyor. Her şey mükemmel. Mükemmel bir aile. Paralı ve şöhretli mükemmel bir iş. Kalbimi bunun dışında tutacak kadar akıllı bile değilim. Ne de olsa sahte olduğunu söylemiştin."

"Sahte değil," diye itiraf ettim.

"Bana doğruyu söyle. Bunu sen mi planladın? Hunter Valley'deki o barda buluşmamızı?"

Ona göz kırptım. Kahretsin. *KAHRETSIN!*

Gözleri dolmuştu, bakışları umut ve nasıl kullanıldığına dair yeni keşfettiği farkındalığın bir karışımıydı.

"Düşündüğün gibi değil," dedim, ona ulaşmaya çalışarak.

Başını salladı, geri çekildi.

"Evet mi, hayır mı? Barda tanıştığımızda kim olduğumu biliyor muydun?" "Bu değil-"

"SEN MI YAPTIN?"

İçimi çektim.

"Evet."

LUKE

Yapımcı Chris, "DEREK, BURADASIN," diye .

Aspen'e baktım. Ağzı açık kalmış ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Onları sildi ve bir nefes aldı.

Kahretsin. Şimdi mi? Şimdi Chris benimle konuşmak mı istiyor? Aspen'e ne yaptığımı ve neden yaptığımı açıklamam gerekirken açıklayamıyordum. Kızgın, kırgın ve her türlü duyguyu aynı anda yaşarken arkamı dönüp gülümsemekten başka çarem yoktu. Chris'in elini sıktım.

Bu yüzden buradaydım. İşte o an buydu. Aspen'in titreyen elini tuttum ve onu tanıştırdım.

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum," dedi ona ve sonra tüm dikkatini bana verdi. "Artık resmileşti, hakkınızdaki dedikodular yanlışmış."

"Genelde öyledir," diye cevap verdim dişlerimi sıkarak.

"Senatör burada olduğunuzu söyledi." Gülümsedi ve omzuma bir tokat attı. "*Living Dangerously* ve senin bu filmdeki rolün hakkında konuşalım. Rehabilitasyonda geçirdiğin süre dedikodu olduğu için çekimler Hindistan'da başlıyor. Pasaportun yanında mı?"

Aspen'in parmaklarını sıktım. Vay anasını. Aldım. Tam olarak istediğimi aldım. Film rolü.

Kendini kurtardı. Ona baktım, açıklamak istiyordum. Ona gerçeği söylemek için.

Parlak bir şekilde gülümsedi. "Tebrikler. Tam olarak istediğini aldın." "Hadi bir içki içip lojistik ve sıtma aşılı hakkında konuşalım çünkü sana ihtiyacım var

Kırk sekiz saat içinde uçağa bineceğiz," dedi Chris, Aspen'le aramdaki duygu yoğunluğundan tamamen habersiz bir şekilde. Bu fırsatı değerlendirerek açık olan ön kapıdan kaçtı. Chris beni partiye geri götürürken Aspen'in gözden kayboluşunu izledim.

Rolünü yerine getirmişti. Onun rolü bitmişti. Dediği gibi, tam olarak istediğimi almıştım. O zaman neden her şeyi kaybetmişim gibi hissettim?

ASPEN

İstediğim araba Los Angeles'tan havaalanına doğru hızla ilerlerken, telefonumdaki bankacılık uygulamasını açtım. Gözyaşlarımı sildim. Partiden alınıp yolun aşağısına götürüldüğümde hüngür hüngür ağlıyordum.

Montana'ya dönüş biletinin tek yön ne kadar olduğunu bilmiyordum ama birikimimde bir çentik açacaktı. Ki zaten oldukça azdı. Ama burada kalamazdım. Luke'la olmazdı.

Onun hakkında öğrendiklerimle değil. İtiraf ettiği şeyle ilgili. Hunter Valley'deki barda buluşmamızı o planlamıştı.

Planladım!

Herkes gibi o da anneme ulaşmak için beni kullandı. Tanrım, adımı değiştirdim. On yıldır onlarla konuşmamıştım ve *hâlâ* erkeklerin beni istemesinin nedeni annemdi.

Luke'un farklı olduğunu sanıyordum.

Değiştigimi sanmıştım. O yüzüğü gömdüğümde kendimi aptallığımdan arındırdığımı sanmıştım. Ama hayır. Bu başlı başına bir başka aptal Aspen'di.

Hareket et.

Bankacılık özetim geldi. Gözlerimi kırptım, gözyaşlarımı sildim çünkü yanlış okuduğumu düşündüm.

Hayır, . Vay anasını. Hesabımda hiç kadar para görmemiştim.

Luke bir noktada mobil ödeme hizmeti aracılığıyla elli bin dolar yatırmıştı. Stüdyo için kullandığım. İş web sitemde bir ödeme seçeneği olarak listelenen.

Luke'un söz verdiği gibi, Duncan'a ödeyecek param vardı.

Annemle "in" için bana verdiği büyük miktardaki para. Yeni aldığı film rolü için. Bu onun için hiçbir şeydi. Enayi parasıydı ve enayi olan bendim.

Kendimi ucuz hissettim.

Kullanılmış. Takas edilmiş.

Aptal.

Mallory haklıydı. İnanılmaz bir aktördü.

LUKE

Evimin ön kapısından içeri girer girmez cep telefonum çaldı.

Mark kızgın bir ses tonuyla, "Bana Aspen Lane'le bu gece onun ailesiyle tanıştığınız konusunda yanıldığınızı söyleyin," dedi.

Mark arkadaşımı. *Öyleydi*, çünkü bu boktan olaydan sonra ondan nefret ettim. İki yıl önce *NYC ER*'da danışmanlık yaparken tanışmıştık, kolluk kuvvetleri ve hukuk sahnelerinin daha gerçekçi olmasına yardımcı oluyordu. Benim rolüm için de bir tıbbi danışman vardı ama senaristler yine de gerçekliği esnetmişlerdi. Üçlü kraniektomi diye bir şey yoktu ve normal bir kraniektomiyi kalemle yapmak imkansızdı.

Orada burada birkaç bira içmiştik ama bir şekilde tatilimi Hunter Valley'de geçirdiğimi öğrenmişti. Nasıl öğrendiğini bilmek bile istemiyordum. Benimle takılmak için aniden ortaya çıktı. Takılmak için değil, belirli bir amaçla. Orada yaşayan bir kadına yaklaşmak için. Kadın, adamın yürüttüğü bir davayla bağlantılıydı ve ünlü arkadaşını -beni- bir giriş olarak kullanmayı umuyordu.

onunla sohbet et. Benden yardım istedi. Söylediğim en aptalca 'evet'ti. Barda bir kadınla konuşurken sadece bira ve beyzbol oynayacaktık.

"Bana onun bir senatörün kızı olduğunu ve pislige bulaşmış olabileceğini söylemiştin," diye hatırlattım.

"Öyle."

"Aspen!" Seslendim, sesim evin içinde yankılanıyordu. Cevap vermedi. "Onun bir prenses olduğunu söylemiştin. Ailesi gibi sıg, boş ve sahte olduğunu. Hunter Vadisi'ne gelip benden yardım istediğinde söylediklerin *tam olarak* bunlardı."

"Evet." Neden sesi bana bu kadar kızgın geliyordu? Ona çok kızmıştım.

"Bana onun Senatör Bergstrom'un kızı olduğunu söylememiştiniz!"

Onunla ilk karşılaştığımda politikacıdan hoşlanmamıştım, görünüşe, yemekte karşıımızdaki kadının anafilaksiden ölmesinden daha fazla önem veriyordu. Kızının da en az onun kadar iğrenç olduğunu düşündüm. Mark kadından istediği bilgiyi alırken ben de biraz kanat yiyip beyzbol izleyecek, sonra da düzenli olarak planladığım tatilime geri dönecektim. Öyle değil mi?

Yanlış.

Çok yanlıştı. Barda Aspen'e bir kez baktım ve anında içine çekildim. Bağlanmıştım. Sahiplenici. Mark'ın ona yaklaşmasına asla izin veremezdim. Bu yüzden ona siktirip gitmesini söyledim ve onu kendime mal ettim. İvrır zıvrır ve harika bir seks gecesi boyunca, onun herhangi bir karanlık işe karışmasının mümkün olmadığını biliyordum. Benim kızım bir prenses ya da egoist değildi. Kibirli. Gösterişçi. Annesine *hiç* benzemiyordu.

Ertesi sabah Aspen ve çocuklarla yürüyüşe çıktığımda, son durumu öğrenmek için mesaj attı. Ben de onun bu işe söyledim. Sonra her şeyi unuttum, kendimi tamamen Aspen'i benim yapmaya adadım.

Ta ki ailesiyle karşılaşana kadar.

"Evet, Aspen Lane Senatör Bergstrom'un kızı."

"Bunu *artık* biliyorum," diye tersledim. Elimi saçlarımın arasında gezdirdim. "Bana onun adını söylemiştin. Aspen Lane. Olası siyasi rüşvet ve komisyonlarla olan bağlantılarını araştırıyormuşsunuz."

"Doğru."

"Bana önemli bir şey söylemedin." Aspen'in burada olmadığını bildiğim halde burada olmasını umarak evimin etrafında dolaşıyordum. O zaman neredeydi?

"Çünkü sen FBI'dan değilsin. Size tüm detayları veremem. Sen bu davanın bir parçası değilsin."

"Senatör Bergstrom'la akraba olduğunu bilmiyordum," diye itiraf ettim. "Aynı isme bile sahip değiller."

"Yani siz ikiniz onun ailesiyle tanıştınız mı?"

"Evet, onlarla tanıştık." Bu tam bir karmaşaydı.

Aspen'in kıyafetleri hâlâ buradaydı. Partiye giderken yanına küçük bir çanta almıştı, muhtemelen cüzdanı ve telefonu da yanındaydı. Ona en az on kez mesaj attım. Aradım ve mesaj bıraktım. Hiçbir şey çıkmadı.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu. "Onun bu işe karışmadığını söylemiştin. Bu onun-"

Dişlerimi sıkarak, "*Onun bu işle ilgisi yok*," dedim. "Sana onun karanlık işlerin peşinde olmadığını söylemiştim."

"Ona açıkça sordun mu?"

"Ne? Yasadışı siyasi işler mi yapıyordu? Hayır! Biraz meşguldük." Bu cevabın satır aralarını okuyabiliyordu.

"Peki onun masum olduğunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü onu tanıyorum!"

"Dostum, onunla bir barda tanıştıktan sonra seks yaptın. Nasıl *bilebilirsin* ki onu?"

Telefonumu sıktım, odanın öbür ucuna fırlatmak istiyordum. "Ne oluyor lan?"

"Neden bu kadar kırgınsın?"

"Çünkü annesiyle daha önce tanışmıştım. Bir yemekte onun yanında oturmuştum." "*Yemekte* mi? Kulağa çok havalı geliyor."

"Bir masaya oturduk ve yemek servisi yapıldı," diye cevap verdim. "Lanet olası bir akşam yemeğiydi. Bu yüzden Aspen şimdi onu annesine ulaşmak için kullandığımı düşünüyor."

"Bu saçmalık."

Gözlerimi tavana diktim, tüm bunları ona açıklamak zorunda olduğum için hayal kırıklığına uğramıştım. "Bunu biliyorum. Sen de biliyorsun. Aspen değil."

İç çekti. "Annesi şaibeli biri Luke. Onu tutuklamamız için gereken kanıtlar elimizde. Önümüzdeki birkaç gün içinde gerçekleşecek."

Sağlıklı düşünemeyecek kadar öfkeliydim. Senatör tutuklanıyordu. Harika.

Ama buna odaklanamıyordum. Barda Aspen'le konuşması gereken kişi ben değil o olmasına rağmen Mark tarafından kandırılmış hissediyordum.

Onu uzaklaştırmıştım. Siktirip gitmesini söyledim. Ondan istediği bilgiyi almam için bana bir şans vermişti. O gider gitmez, yürüyüşte bana mesaj atana kadar onu ve aptalca sorgulamasını tamamen unuttum.

"Aspen'in annesinin karanlık işlerde parmağı yok." "Ailesiyle tanıştı!"

"Çünkü benimle birlikte bir endüstri partisine gitti ve onlar da ."

Kendimi Godzilla gibi hissediyordum, şehri parçalamaya hazırdım. Aspen'e gerçeği söylemem gerekiyordu çünkü düşündüğü şey yanlıştı. Yine de önemli değildi. Onu incitmiştim. Ailesinin ona nasıl davrandığını gördükten sonra, neden onlarla her şeyi kestiğini anladım. Ebeveyn olmaya uygun değillerdi. Kim bir konuşmada prezervatifin kırılması gibi on yıllık bir hataya dikkat çekerdik ki? Evet, hamileliğe yol açmıştı ama bu nasıl bir birleşme sohbetiydi? Ve iki ebeveynin de Sierra'nın ne kadar havalı olduğunu bilmemesi? Onların kaybı.

Aspen'i sevmiyorlardı. Aslında, onu hayal kırıklığına uğratmış görünüyorlardı. Özgüven sorunu yaşamasına şaşmamalı. Onu ezmişim gibi görünmesine şaşmamalı. Bana güvendi ve ben onu mahvettim.

"Sence planlı mı?"

"Az önce sana ne dedim ben? Benim için oradaydık ve Aspen bunun planlı olduğunu düşünüyor. Yani buluşmaları planlı mıydı? Siktir, hayır. Ben olmasam California'da bile olmazdı," diye cevap verdim, onları gördüğünde nasıl tepki verdiğini hatırlayarak. Ve onların da ona nasıl tepki verdiklerini, her birinin farklı bir şekilde. "Tamamen rastlantısaldı. Eğer yapımcı orada olmasaydı, yatakta kalırdık. İnanın bana, çok daha eğlenceli olurdu."

"Yaptığınız seks hakkında bir şey duymak istemiyorum. Peki ya Bergstrom'lar?"

"Çok . Gelmiş geçmiş en kötü ebeveynler. Tam bir pislikten bahsediyorum. Torunlarının adını bile bilmiyorlar." "Rol yapıyor olabilirler."

Öfkelendim. Neden Aspen'i rahat bırakmıyordu ki? "Hiç şansı yok. Yanlışlıkla hamile kaldığında onu aile ağacından çıkardılar. Dokuz yaşındaki torununu tanıımıyormuş gibi yapamazsın."

"Duncan Pounder son zamanlarda Aspen'le birçok kez temasa geçti."

Ne oluyor be? "O ezik mi? İki yıl önce onu terk etti."

"Annesiyle de on yıl hapse mahkum edecek yasadışı bir anlaşması var, ama kızın da suç ortağı olup olmadığını bilmem gerekiyor."

"Ciddi misin sen? Aspen bana onunla annesine ulaşmak için birlikte olduğunu ve onu terk ettiğini söyledi. İnan bana, o adamdan nefret ediyor. Şimdi de aynı sebepten benden nefret ediyor."

"Nefret etsinler ya da etmesinler, yine konuşuyorlar."

Başımı kaşıdım. "Kim konuşuyor? O mu, mı?"

"Telefon kayıtlarına göre onunla görüşmüş."

"Tanrı aşkına Mark, onlarla çalıştığı için değil, nişan yüzüğünü geri istediği için. Ya da mali karşılığını."

Bir an sessiz kaldı. "Yüzüğü hâlâ onda mı? Hah. Eline geçirebileceği her türlü paraya muhtaç. Aspen'den alacağı her şey kirli para olacak. Senatör'le çevirdiği dolaplar için kullanacak.

Bergstrom, Aspen de onlarla birlikte suçlu. Onu tüm bu olaylara bağlayan mali bir iz olacaktır."

Donup kaldım. "NE?"

"Beni duydunuz. Eğer o da bu işin bir parçasıysa, ona ödeme yaparsa öğreniriz."

"O bunun bir *parçası değil*," diye . Kaç kere söylemem gerekti

O

m "O zaman yüzüğünü geri verebilir."

u? Elimi yüzümde gezdirdim, aniden bitkin düşmüştüm. Sikeyim. O gömdü Aptalca bir şey.

"kaybetti. Ona için parayı ben verdim." "Pardon?"

"Yüzüğü kaybetti." Ona buldog taşından bahsetmiyordum. "Hiç parası yok. Küçük dairesini görmelisin. Zengin anne ve babasının onun yaşam tarzını karşılamasına imkan yok. Kendi başına gayet iyi geçiniyor ama ezik bir eski sevgiliye verecek elli bini yok. Hakkımda yayılan rehabilitasyon dedikodularını düzeltmek için Aspen'den benimle Los Angeles'a gelmesini istedim. Film rolü tehlikedeydi. Gerçek bir şey istemediği için reddetti."

"Eminim bundan nefret etmişsindir."

"Evet. Onun yerine sahte kız arkadaşım olmasını teklif ettim. Ve ona para ödedim."

"Yeni filmde dedektif gibi bir şey olman gerekiyordu, değil mi?"

Neden film hakkında sorular soruyordu? "Evet."

". Bütün bunları yaptığına inanamıyorum."

"Nereden bilebilirdim ki? Bana hiçbir şey anlatmadın."

"Harika bir kadın olmalı."

Göğsümden bir hırıltı yükseldi. "Dikkat et, pislik."

"Onu önemsiyorsun."

Cebimden, tanıştığımız ilk gece ondan çıkardığım tangayı çıkardım. Onları taşımam garip mi? Evet. Ama umurumda değildi.

"Tabii ki umurumda. Bir bakış, Mark. Tek bir bakış yetti. I sana onun bu işle ilgisi olmadığını ve onu rahat bırakmanı *söylemiştim*."

"Eski sevgilisi ona ulaşana kadar öyleydim. *Sen* de çekip gitmeliydin. O aile tam bir bela."

"Aspen'den uzaklaşmak mı? Mümkün değil."

"Ben senin kışını temiz tutabilirim ama o parayı ona verirse ve o da tahmin ettiğim gibi kullanırsa hapse girer."

"Benim yüzümden hapse giremez."

Vay anasını. Yanlış bir şey yapmamıştı. FBI eski sevgilisi ve onun annesiyle olan bağlantısı yüzünden onun peşine düşmüştü. Mark'a Aspen'le arasının iyi olmadığını söyledim. Uzak durması için uyardım.

Bir önemi var mıydı? Hayır. *Benim yüzümden* ailesiyle yaptığı rastgele bir görüşme onu tekrar FBI'n önüne attı. Peki ya ona yardım etmek için verdiğim para? Bu onu hapse mi attıracaktı?

"Yapabilir," dedi bana.

Belki de haklıydı. Onu yalnız bıraksaydım, içinde bulunduğu durumda olmazdı. Ve bunu bilmiyordu bile. Ona yardım etmeliydim.

"S.KTİR!" Bağırdım, sesim boş evimin duvarlarında . İki gün içinde Hindistan'a giden bir uçakta olmam gerekiyordu.

Ne bok yiyeceğim ben?

ASPEN

"ŞUNU DÜZELTELİM," dedi Mallory.

Mallory ve Theo'nun evindeydim ve son birkaç gün hakkında sorgulanıyordum. Aslında yıllar. Öğretmenliği bırakıp arkadaşımız Hunter'la birlikte polis teşkilatına katılmalıydı. Hayatımın büyük bölümünü anlatırken beni dinlediler.

"Luke sana o aptal eski sevgilin Duncan'a borcunu ödemen için elli bin dolar verdi, çünkü nişan yüzüğünü ormana gömdün ve geri vermen gerekiyor ama bulamıyorsun, bu yüzden Luke'un sahte kız arkadaşydın, böylece Luke'un sosyal medya imajını düzeltebilirdin, böylece onu senatör olan annene bağlayarak bir film rolü alabilirdi."

Kısa ama özlü cümlesini başımla onayladım. "Ayrıca, Hunter Valley'e ve o bara özellikle anneme ulaşabilmek için benimle buluşmaya geldi," diye ekledim.

Bütün gece beni uyanık tutan şey buydu. Yaptığımız herhangi bir şey gerçek miydi? Aleti benim için sertleşmişti, buna şüphe yoktu. Bir erkek bunu taklit edemezdi.

Ama erkekler aletlerini nereye soktukları konusunda pek ayrımcı değillerdi, bu yüzden beni baştan çıkarmanın da bunun bir parçası olup olmadığını merak etmek zorunda kaldım.

NYC ER'ın ilk sezonunda izlediğimiz birkaç seks sahnesine tanık olmuşum.

Mallory ve Theo koltuklarındaydı, ben de onların karşısına oturdum. Küçük evlerinde çok fazla mobilya için yer yoktu ama sahip oldukları şeyler gerçekten rahattı. Bir gece önce Bozeman'a giden son uçağa binmişim ve uçakta Hunter Valley'de bir hafta geçirip dağ bisikletine binecek olan bir çifti de yanıma almıştım. Belki aptalca bir fikirdi ama bir tane daha ne olabilirdi ki?

Luke birkaç kez mesaj attı ve aradı ama hepsini görmezden geldim, sonra da numarasını engelledim.

"Annenin senatör olduğuna inanamıyorum," dedi başını sallayarak. "Seni bunca yıldır tanıyorum ama hiç bilmiyordum. Soyadınız bile aynı değil."

Pişmanlık duyuyordum ve yakın arkadaşımın gözlerinin içine bakmakta zorlanıyordum. "Sana söylemediğim için özür dilerim. Gerçekten üzgünüm Mal, ama ailemle konuşmuyoruz," diye açıkladım. "Onlar sadece hassas bir nokta değil, aynı zamanda bu kadar berbat olmamın tüm nedenlerinin temelini oluşturuyorlar."

Uzanıp elimi tuttu. "durumda değilsin."

İçimi çektim. "Evet, öyleyim. Evet, senatör bir anneye sahip olmak büyük bir olay. Benim için değil. Bana göre onu tam bir sürtük yapan da bu. Sonra Duncan'la..." İçimi çektim. "Yüzüğü gömdüğümü sana söylemedim çünkü utandım, annemi isteyen bir adama aşık oldum."

"Tamam, bu ürkütücü," Theo.

"Evet, gerçek bu ama *bu* şekilde değil," diye itiraf ettim. "Şey, belki. Kim bilir. Annem övgü ve şefkat görmek için mükemmel olmamı beklerdi. Bu yüzden hata yaptığımda utandım. Bu yüzden hatalarımı kendime sakladım. Duncan, hakkında konuşmadığım bir şey haline geldi.

Çünkü ona ve yalanlarına kandığım için kendimi aptal gibi hissettim... hâlâ da öyle hissediyorum. Sır saklamamın seninle, Bridget'le ya da arkadaşlığımızla hiçbir ilgisi yok."

"Kim bu adam?" Theo sordu. Mallory gibi hatırlamak için o zamanlar burada olmadığını unutmuştum.

"Duncan Pounder. İki yıl önce çıktığım bir adam," diye açıkladım. "Pounder adında biriyle *mi çıktın?*"

Bu dudaklarımın seğirmesine neden oldu. "Evet. Hayatımı onunla geçireceğimi düşünmüştüm. Bana evlenme teklif etti, ben de evet dedim. Sonra beni anneme ulaşmak için istediğini öğrendim. Ben de onu terk ettim."

"Adının Aspen Pounder olacağının farkındasın değil mi? Eğer bir ortaokul çocuğu olsaydın, adın Ass Pounder olarak kısaltılırdı."

Mallory gözlerini kocaman açmış, ağzı bir karış açık Theo'ya bakıyordu. Sonra bir kahkaha patlattı.

Ben de yardımcı olamadım çünkü bunu hiç düşünmemiştim.

Mallory nefesini tuttuğunda, "Onu terk ettin ve yüzüğünü ormana gömdün," diye ekledi. "Çok sinsice. Ben de seninle gelirdim."

"Bunu bir arınma, kendim için yapmam gereken bir şey olarak gördüm... ve bir şişe şarap."

Mallory bana, "O adamı sevmedin," dedi. "Ağladığını bile sanmıyorum. Kızgındın ama şimdi nedenini biliyorum. Annenle baban pislik herifler," dedi Mallory kaşlarını çatarak.

Tekrar güldüm. "Gerçekten öyleler. Onları dün gece bu partide gördüm. On yıldır ilk kez."

"Babam annemi ona sahip olabilecek her kadınla aldatırdı. Ne kadar gençse, o kadar iyiydi. Pisliğin tekiydi. Üstüne üstlük," dedi Theo, sanki bir meydan okumaymış gibi.

"Babam da ama annem için sorun değil. Bu onu meşgul ediyor ve annemin yoluna çıkmasını engelliyor. Annem mükemmellik bekler."

Mallory, "Bunu kocası onu aldatan kadın söylüyor," diye mırıldandı.

"Altı yaşındayken bir bale dersi aldım ve çok sevdim. Bu yüzden sürekli ders aldım. İlk kış *Fındıkkıran*'da rol alamayınca, bir bale öğretmenim oldu ve derslere iki kat daha fazla gittim. Ertesi yıl başrolü aldığımdayken, en azından yedi yaşındaki bir çocuk için, övgü aldım. Ben de daha fazlasını almak için daha çok çalıştım. On bir yaşına geldiğimde Kanada'daki yatılı dans okuluna gönderildim."

Theo, "Kulağa... yoğun geliyor," diye yorum yaptı.

"Öyleydi. Eğer annemi memnun edecek kadar iyi değilsem, eve gelmezdim. Gördün mü? Mükemmellik ve şefkat el ele giderdi. İki kat daha sıkı çalıştım. Mezun olduğumda İspanya'da solist olarak işe alındım."

Mallory ve Theo birbirlerine baktılar. "Bu inanılmaz."

"Evet, yanlışlıkla hamile kalana kadar. Bırakmak zorunda kaldım. Ailem beni hayatından çıkardı. Beni hayatlarından çıkardılar çünkü ailede bekar bir anne mi vardı? Balede başarısız olduğum için mi? Bunu kabul edemezlerdi."

"Tanrım," dedi Mallory.

"Buraya geldim. Yeniden başladım. Yasal olarak soyadımı değiştirdim çünkü Sierra'nın Bergstrom'larla herhangi bir bağlantısı olmasını istemedim."

"Sierra doğduktan sonra neden baleye devam etmediniz?"

"Yerimi kaybettim ve bu yaşam tarzı bebekli tek bir ebeveyne göre değil. Program yorucuydu ve çok fazla seyahat vardı. Onun için bıraktım."

"Neden yapmaya devam ? Yani, *solist* mi? Çok yetenekli olmalısın. Seni neden daha önce ? Evet, adını değiştirmiştin."

Omuz silktim. "Kendi başıma çalışıyorum ama artık hayatım bu değil. Geriye dönüp baktığımda lekeli olduğunu görüyorum. Dans etmeyi sevmeme rağmen, ailemin sevgisini kazanmak istediğim için gerçekten iyi oldum."

"Ki hiç gelmedi."

Mallory onu dirsekleyerek, "Theo," diye azarladı.

"Babam ne yaparsam yapayım beni hiç sevmedi," dedi önce Mallory'ye, sonra bana bakarak. "Ben travma cerrahı oldum ve hayat kurtardım, o ise

Aile işine girmediğim için hayal kırıklığına uğradım. Bunu bir kenara ."

Omuz silktim. "Yaptım. Ben de öyle sanıyordum." "Duncan yüzüğü fiyaskosuna kadar," dedi Mallory.

"Evet ve şimdi ona bir ton para borçluyum."

"Luke'sana onu ödemen için para verdiğini söylemiştin."

"Öyle ama Luke'un -hayır, Derek Dashwood'un- parasını almaktansa Hunter Valley'deki ormanda muhtemelen var olmayan bir bulldog kayasını arayıp destansı bir borca girmeyi tercih ederim." Güldüm. "Bu yüzden bu sabah ilk işim bankaya gidip bir çek almak oldu ve hemen kış sporları kompleksine götürüp burs için hokey programına bağışladım." İç çekerek itiraf ettim: "Her şeyi berbat ettim. Sadece Duncan'la değil, Luke'la da."

Theo, "Çünkü seni annene ulaşmak için de istiyordu," dedi.

Omuz silktim, her zamanki utancı yeniden hissettim. "Biliyorum, değil mi? Duncan'a karşı aptalca davrandım ama haklısın, onu hiç sevmedim. Sadece sağlayacağını düşündüğüm güvenliği istedim. Ama Luke? Ona aşık oldum. Sadece ona. Ondan *gerçekten* hoşlanıyorum. Bunun ne olduğunu bilseydim muhtemelen onu severdim bile. Kullanılmaya alışkınım ve bunun sahte olduğunu biliyordum. Ta sahte olmayana kadar. Meğer sahte değilmiş, başından beri planlıymış."

"Sanırım o da sana aşık oldu." Ona bir bakış attığımda, devam etti. "Sosyal medyasını izliyordum. İkinizin fotoğraflarını paylaştığını gördün mü?"

Başımı salladım. "Ben öyle şeylere bakmam."

"Her şey çok romantik ve seksi ve adam senden hoşlanıyordu."

Elimi sallayarak başımı salladım. "Hepsi sahte."

"Beni kandırdı. Bektan insanlardan uzak durmalısın," dedi Mallory, sanki çok basitmiş gibi. "Biz senin değerini ve kıymetini biliyoruz. Bu işlemsel bir şey değil."

"O haklı. Aşk skor tutmaz ya da değeri yoktur. Bu konuda bana güvenin," diye tavsiyede bulundu Theo.

"Doktor olduğun için mi?"

"Çünkü ben bir aptaldım."

Mallory eğilip Theo'nun yanağına bir öpücük kondurarak, "Bana bu evi aldı," diye açıkladı. "Bana kalbini vermek yerine."

Vay canına. Tamam.

"Sonunda kafamı kıcımdan çıkardım," dedi Theo, Mallory'yi yanına çekip başının üstünü öperek. "Luke'a eğer işleri berbat ederse onu öldüreceğimi ve Pearson Ağaç Servisi'nin odun öğütücüsüne koyacağımı söyledim."

"Kötülük. Bunu sevdim," dedi Mallory sırtarak.

"Geri gelirse bana hesap verecek." Bu huysuz adam korumacıydı. Ve bu beni gülümsetti.

"İsteddiğini aldı. Eminim çoktan film setinde bir yerdedir," dedim üzgün ve hüznünlü bir şekilde. Ve kızgın. Ağaç kesme makinesi fikri iyi bir fikir gibi gelmişti.

"O zaman şu Pounder pisliğini hayatından çıkaralım. Görünüşe göre ormanda bir yürüyüş düzenlememiz gerekiyor," dedi Theo. "Bulmaya değer bir bulldog kayası olduğunu duydum."

Mallory'nin telefonu çaldı ve sehpanın üzerinden aldı. "Ben Georgia."

Theo ve ben Mallory'nin Georgia'nın söylediklerine verdiği cevapları dinledik. "Olamaz. Gerçekten mi? Yarın mı?"

"O iyi mi?" Theo ona sordu ve ben onun hamile olduğunu hatırladım.

Mallory telefonu kulağından çekti. "*The Cowboy Goes A Courtin'* Canlı şov yarın gece ve bekar kız apandisit olmuş ve şu anda acil ameliyatta. Georgia şehirde yeni ve benim gibi insanları tanımıyor. Onun yerine geçecek bekâr bir kadın bulmak için yardımına ihtiyacı var."

Theo ve Mallory bir süre birbirlerine baktıktan sonra dönüp bana baktılar.
Gözlerimi kırptım. "Ne?
Ben mi?" Olamaz.

ASPEN

MALLORY telefonu hoparlöre verdi. "Aspen burada bizimle. Bekâr." "İmkânı yok," dedim yüksek sesle, önerdiği şey karşısında başımı sallayarak. "Dr. Karanlık ve Tehlikeli'ye ne oldu?" Georgia içinden sordu Telefonu.

"Her şey bitti." Tüm bunları tekrar yaşamayacaktım. Asla. "Ve Sierra yarın geri geliyor."

Georgia, "Eminim diziyi sette izlemekten heyecan duyacaktır," dedi ki bu muhtemelen doğrudu. Film ve patlamış mısırla dolu bir gece planlamıştım ama bu onunla yarışamazdı. "Derek Dashwood'la aranızdakileri duyduğuma üzüldüm, ama tabiri caizse ata binmek istiyorsan, yarın gece canlı yayında üç ateşli bekâr senin için yarışabilir," diye teklif etti, sanki bu fırsat çok cazipmiş gibi. Kulağa korkunç geliyordu.

"Tam da ihtiyacım olan şey, daha fazla sahte erkek arkadaş," diye mırıldandım.

"Reklamı gördüm," diye cevap verdi Mallory, gözleri hevesle parlıyordu. "Adamlar çok tatlı. Kovboy gibiler. *Gerçek* olanlar gibi. Ve şöyle derler,

bir atı yedekle, bir kovboyu sür."

Hiç eğlenmedim. "Bu bir *TV programı*. Gerçek değil," diye hatırlattım.

"Erkeklerle soracağınız sorular size verilecek ama onlar bunları önceden bilmeyecek. Yanıtları gerçek olacak. Sonunda en beğendiğinizi seçeceksiniz. O adamla Hawaii'ye bedava bir gezi kazanacaksınız."

"Hawaii mi? Yapmak isteyeceğim son şey yabancı bir adamla Hawaii'ye gitmek olur."

"Sierra'yı al," diye araya girdi Georgia. "Yapım şirketine ödeme yapacağım. Gerçekten çaresizim ve *benim durumumda* birini bulmak için şehirde dolaşmaya başlarsam Mac felç geçirir."

Son cümleyi söylerken parmaklarını kullanarak küçük tırnak işaretleri yaptığını hayal ettim.

Mallory bir kaşını kaldırdı. "Sierra ile Hawaii tatili mi? Siz ikiniz ne zamandan beri Yellowstone'daki kaplıcalar dışında bir yere tatile gittiniz? Bir gecelik iş için fena sayılmaz."

"Yabancı bir kovboyla," diye hatırlattım. "Sanırım yabancı erkeklerle bir yerlere gitme konusunda dersimi aldım."

Mallory, "Dokuz yaşında bir refakatçiniz olacak," diye hatırlattı.

Tek kelime etmeyen Theo'ya baktım. Sadece omuz silkti ve bu da pek yardımcı olmadı.

"Yetmiş beş bin dolar ödüyor," dedi Georgia, potu tatlandırarak.

"Vay anasını," diye fısıldadı Mallory. "Bu-"

"Biliyorum," diye inledim.

Sikeyim. SIKTIR!

Gözlerimi kapattım, temiz bir nefes aldım. Duncan'a yüzüğün parasını ödemek için o paraya ihtiyacım vardı. Theo harika davranıp onu aramak için bir grup organize ederken, onu bulacağımıza dair pek umudum yoktu.

Bu gösteri mi? Para garantiydi. . Değil mi? Belki de. Ugh.

"Peki," diye inledim. "*Tamam!* Yapacağım."
Şimdi rol yapan ben olacaktım. Hayatıma ne oldu böyle?

LUKE

Theo James'e iş yerinde gelmenin en akıllıca hareket olup olmadığından emin değildim. Tamam, gerçekten aptalcaydı. Son zamanlarda bir sürü aptallık yaptım, bir tanesi daha neydi ki? Muayene masasında oturmuş onu beklerken kendimi aptal gibi hissediyordum. Resepsiyon görevlisine sahte bir isim verdim ama o beni tanıdı. Beni burada bekletirken göz kırptı. Muayene odasının kapısı açıldığında döndüğümde kırımın altındaki kâğıt kırıştı. Sonunda.

Evet, yüzündeki ifadeye bakılırsa bu pek iyi gitmeyebilir.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu ters ters bakarak. Üzerinde haki pantolon, düğmeli gömlek ve beyaz doktor önlüğü vardı. Boynunda bir stetoskop asılı duruyordu. Benim sette giydiklerimin hemen hemen aynısıydı ama o gerçektir.

Ben lanet bir sahtekârdım.

"Birlikte yoga yapmış olmamız bizi en iyi arkadaş yapmaz," dedi.

"Seni görmenin aklıma gelen tek yolu buydu," diye itiraf ettim.

"Benim hastam olarak mı? Pislik olmanın dışında bir sorunun mu var senin?"

"Aspen aramalarımı engelledi. Bayan Waddle ön kapıya çıktığımda bana ters ters baktı ve beni süpürgeyle kovaladı."

"Sana bir lolipop vereceğim ve sen de buradan gidebilirsin."

"Bana cevap vermiyor. İyi olduğunu bilmem gerek. Mallory'nin ondan haber almış olacağını düşündüm."

Başını salladı.

Onu lanet olası bir çukurda hayal ederek rahat bir nefes aldım. "Çok şükür. Bak, Aspen'e yardım etmen gerekiyor," dedim ona.

"Senin pisliğin yüzünden."

"Çünkü ona verdiğim parayı eski sevgilisine verirse, gizli anlaşma yapmaktan ya da kara para aklamaya suç ortağı olmaktan ve diğer birkaç federal suçtan tutuklanacak."

Gözlerini kırptırdı. "Sen neden bahsediyorsun? Sahte kız arkadaşın olması için ona ödediğin paradan mı?"

Başımı salladım. "Eski sevgilisine borcunu ödemesi için ona verdiğim para. Hediye olarak kabul etmedi, ben de kabul etmesi için bir yol düşünmek zorunda kaldım."

Homurdandı ve devam etmem için parmağını havada daire içine aldı.

"Annesi ve Aspen'in eski sevgilisi kampanya fonlarını akıyor ya da karanlık işler için kullanıyorlar. Anlamadığım ya da gerçekten umursamadığım başka şeyler. Ama eski sevgilisi yüzüğün peşine düştü çünkü paraya ihtiyacı vardı. Aspen parayı ona verirse ve o da annesiyle karanlık işler için kullanırsa, işin ucu Aspen'e dayanır. FBI bunu bir aile meselesi haline getirecektir."

"Annesinden nefret ediyor."

"Biliyorum. Bak, o parayı ona veremez. Eğer beni dinlemezse, o zaman ona yardım etmeni istiyorum. Bunu yapmayacağından emin ol."

Hareket etti, kalçasını lavabonun ve doğum kontrolü, cinsel yolla bulaşan hastalıklar ve zona aşısı hakkında broşürlerin bulunduğu tezgâha yasladı.

"Bunu biliyordun ve içine çekilmesine izin mi verdin?"

"Tabii ki hayır." Masadan kalktım ve Theo'dan mümkün olduğunca uzak durmaya çalışarak yürümeye başladım, ki bu küçük odada çok zordu. "Bunu geçen gece öğrendim. Onun güvende olduğundan emin olmalıyım. Annesinden korunmalı. Hapse atılmaktan."

Üzerinde Mark'ın adı ve numarası olan bir kâğıt parçasını uzattım. Theo kağıdı aldı ve baktı. "Bu kim?"

"FBI'da Senatör Bergstrom davasını yürüten adam. Onu aramasını söyle."

İçini çekti, elini yüzünde gezdirdi. "Neden en baştan başlamıyorsun?"

Ben de anlattım. Ona Mark'tan bahsettim. Tatilimde nasıl ortaya çıktığını. Aspen'e yaklaşmak için barda ekürisi olmamı istedi. Onu gördüğümü ve kendim gibi istediğimi. Ve bunu takip eden her şeyi. Ona aşık olduğumu.

"Onu seviyor musun?" Theo şaşırarak sordu. "Evet. Çılgınca, biliyorum."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken ona baktım.

"Aspen'in aslında ünlü bir balerin olduğunu biliyor muydun?" diye sordu. "Aslında kötü şöhretli. On dokuz yaşında solist olmuş. Ona dahi deniyordu. Kendi kuşağının en iyisiydi. Sonra gizemli bir şekilde çekip gitti ve ortadan kayboldu. Sierra'dan hamile kaldığı için. Ailesi onunla ilişkisini tamamen kesti ve o da buraya taşındı. Yasal olarak soyadını Lane olarak değiştirdi."

"Bunu bana neden anlatıyorsun? Ailesinin pislik olduğunu biliyorum. Onlarla tanıştım ve ona nasıl davrandıklarını ilk elden gördüm."

"Onlar umurumda bile değil," diye tersledi. "Eğer Aspen'i seviyorsan, bu onunla ilgili olmalı, seninle değil."

"Sen neden bahsediyorsun? Bir ilişki istemedi, ben de sahte olabileceğimizi söyledim. Eski sevgilisine borcunu ödemesi için para teklif ettim ama kabul etmedi. Ben de bunu sahte ilişkinin bir parçası yaptım."

Yavaşça başını salladı. "Her şey seninle ilgiliydi. Onu gördün. Onu istedin. Aptal magazin saçmalıkların için ona ihtiyacın vardı ve o hayır dediğinde önüne bir havuç attın. İhtiyacı olduğunu bildiğin büyük bir havuç. Nasıl reddedebilirdi ki?"

"Öyle bir şey değildi."

"*Aynen* böyleydi. Şöhretin var. Para. Film anlaşması. Her şeye sahipsin. Tüm güce."

Elimi havada gezdirdim. "Hayır. Bu doğru değil. Beni taşaklarımdan yakaladı."

"Evet, taşaklar. Kalp değil. Neden ona FBI'daki adamdan bahsetmedin?" "Ona bu işle ilgisi olmadığını söyledim ve bu işin bittiğini düşündüm."

"Karizmatiksin, çekicisin. Aptal saçların var." Saçını işaret etti ve sanki kötü bir şeymiş gibi kaşlarını çattı. "Kadınlar kıcına yaltaklanıyor. Onun için çok çalışmana gerek yoktu. Sanırım hemen yatağına düştü."

Ona ters ters baktım, Aspen hakkında konuşması hiç hoşuma gitmemişti. O gece otel odamda yaptıklarımızı ucuz bir şeymiş gibi anlatıyordu.

"Buradayım, değil mi? Şu anda Hindistan'a giden bir uçakta olabilirdim. Bunu düzeltmek için filmi geri çevirdim."

Gözleri açılarak bunu beklemediğini belli etti.

"Pisliğin teki olduğumu düşünüyorsan, öyle olsun." Theo'nun hakkımda ne düşündüğü umurumda bile değildi. "Ama buradayım çünkü onu gördüğüm andan itibaren hiçbir dahli olmadığını bildiğim bir şey yüzünden hapse girmesini istemiyorum. Her nasılsa, kaderin bir cilvesi ya da karma ya da her neyse, geçen gece ailesiyle karşılaştık. Aspen, yapımcıyla olan 'ilişkisi' nedeniyle annesine ulaşmak için onu kullandığımı düşündü. Bu doğru değil."

"*Gerçekten* çıktığı son adam da aynı şeyi yaptı. Ve bunun için onunla evlenecekti."

Kendimi o dangalak kano Duncan'dan daha iyi biri olarak görmek istemiştım ama değildim. Hem de hiç.

"Bakın, senatör olmadan yapımcı Chris Conroy'a erişimim vardı. Zaten bu yüzden partideydim. Senatör Bergstrom'un orada olacağından bile haberim yoktu. Elbette, o saçma magazin haberinin temizlenmesine ihtiyacım vardı, evet. Ama menajerim kız arkadaşım olması için birini tutacaktı ve bu işi halledecekti."

Derin bir nefes aldım ve devam ettim.

"Aspen'le birlikte olmak istedim. Onunla *olmam gerekiyordu*. Ondan uzaklaşamazdım, bu yüzden onu Los Angeles'a yanımda getirdim. Eğer aramızdaki ilişkiyi sahte olarak adlandırmak isteseydi, benim için gerçek *olsa* da böyle adlandırırdım. Onun da bunu görmesini umuyordum."

Başını yana eğdi. "neden bu kadar üzgün?"

"Çünkü her şeyi berbat ettim ve onu annesi için kullanan diğer herkes gibi olduğumu düşünüyor."

Başını iki yana salladı. "Hayır, onu önemsemesi gereken ve sevgiyi kendi çıkarları için bir araç olarak kullanan diğer herkes gibi."

Sertçe yutkundum. "Siktir." Elimi yüzümde gezdirdim. O haklıydı.

"Birbirinizi sadece kısa bir süredir tanıyorsunuz. Günlerdir. Kadın hakkında her şeyi bilemeyeceğinizi görebiliyorum."

"Bana dans ettiğini söylememişti. Onu bir sabah güvertemde gördüm ve inanılmazdı ama şimdi geçmişini neden kilit altında tuttuğunu anlayabiliyorum. Bana ailesi hakkında söylediği tek şey, aralarının açık olduğu ve annesinin güçlü olduğuydu."

"Neden bu kadar temkinli, bu kadar bıkkın olduğunu anlamalısın. Her şeyin planlı olduğunu öğrendiğinde sen de tıpkı diğerleri gibiydin."

"Planlı değildi! Özellikle de ona verdiğim anlık tepki. Ama onu asla, bir kez bile annesine ulaşmak için kullanmadım. Kim olduğunu bile bilmiyordum. Her şeyi berbat ettiği için Mark'ı öldürmek istiyorum ama sanırım ona bir iyilik borçluyum çünkü başka türlü onunla asla tanışamazdım."

"Bence Aspen onu öldürmeyi tercih ederdi. Ve seni de." "Sakın odun kesme makinesi hakkında bir şey söyleme," diye mırıldandım.

"da sana aşık olduğu için üzgün."

Gözlerim büyüdü ve göğsümde kalbimin söküldüğü yere umut doldu.
"Bunu o mu söyledi?"

" yoktu. Onu incittin ve içimden bir ses artık kendisinin incinmesine pek izin vermediğini söylüyor. Bu da demek oluyor ki seni içeri aldı, sana güvendi ve sen onu hayal kırıklığına uğrattın."

İnledim. "Kahretsin, bu bir kabus." "Ona
onu sevdiğini söyledin *mi*?"

Ona aşık olduğumu söylediğim zamanı düşündüm, ama o uyuyordu.
Kelimeleri söylemiştim ama o bilmiyordu. Başımı salladım.

"Luke'a aşık," diye ekledi Theo. "Derek Dashwood'a ya da dizideki Shep'e değil."

"Ona hiç yalan söylemedim. Bir kere bile. Ve bana barda buluşmamızın planlı olup olmadığını sorduğunda, düşündüğü gibi olmasa da ona gerçeği söyledim."

"Ona FBI'daki adamdan bahsetmedin. Bu ihmal yoluyla yalan söylemektir."

Tavana baktım. Tekrar inledim. "İyi, ama kim olduğum hakkında değil.
Asla. Tanıştığımızda bir televizyon yıldızı olduğumu bile bilmiyordu."

"Ama sen onu Derek Dashwood gibi kullandın. Kariyerin için. Luke ol. Sadece Luke. Onun istediği adam bu."

"Luke kimsenin umurunda değil," diye itiraf ettim. "Kimse Luke'u tanımıyor bile." Kollarımı havaya kaldırdım. "Herkes Derek için deli oluyor. Shep Barnes için. Luke özel bir şey değil." Kalın kalın yutkundum, ağzım kupkuruydu. "Ya ondan hoşlanmıyorsa? Ya o... ya *ben* yeterli değilsem?"

"Tüm o rollerden, oynadığın tüm o karakterlerden sıyrılana, senden bir şeyler isteyen tüm o insanlardan kurtulana ve sadece kendin olana kadar asla öğrenemeyeceksin. Söyledin ya, senin ünlü olduğunu bilmiyordu. O *seni* istiyor. O zamana kadar Aspen'den uzak dur, yoksa o odun kesme makinesini getiririm."

Muayene odasının kapısına gitti, kapıyı açtı ve çıktı. "Verna, bel soğukluğu için ücret kodu nedir? Bu hastanın dosyasına eklemem gerekiyor."

LUKE

"TEBRİKLER! Seninle çok gurur duyuyoruz!" Annem görüntülü sohbet aracılığıyla söyledi. Onlarla mesajlaşmışım ama filmdeki rolü aldığımdan beri sözde yüz yüze konuşma fırsatı bulamamışım.

"Teşekkürler," dedim bir elimi saçlarımda gezdirerek.

Tam da istediğim şeydi. Artık Dr. Karanlık ve Tehlikeli yok. Artık Shep Barnes yok.

"İstediğin buydu," dedi babam. Başımı salladım. "Evet. Harika."

Ama ben reddettim.

"Aspen ile kutlayabilirsiniz."

"Evet, o konuda. O, şey, biz ."

Onlara anlamamızdan bahsetmiyordum. Ya da onu incittiğimi ve gecenin karanlığında tek başına kaçtığını. FBI'ın soruşturmasını ve benim bu soruşturmadaki rolümü bilselerdi Nebraska'dan görüntülü arama yoluyla kıcıma tekme yi basarlardı. Kendime yeterince kızgındım.

"Bunu duyduğuma üzıldüm. Onu gerçekten severdim," dedi annem. "Evet, ben de."

"O zaman git yanlış yaptığın şeyi düzelt evlat. Git o kızı getir." Öfkelendim. "Sana yanlış bir şey yaptığımı düşündüren nedir?"

"Çünkü sen bir erkeksin ve erkekler aptaldır," dedi annem.

"Oğlum, anneni dinle," diye ekledi babam, ciddi ses tonu ve bakışıyla. "Sen bir erkeksin. Yanlış bir şey yaptın."

Bunu düşündüm. Ne kadar haklı olduklarını. Theo'nun söylediklerini. Aspen'in bana aşık olabileceğini. *Bana*. Luke'a. Ama bu beni çok korkutuyordu çünkü artık kim olduğumu bile bilmiyordum. Pek çok insan beni Shep Barnes olarak tanıdı ve bana hayran oldu. Diğerleri Derek Dashwood olduğumu düşünerek fotoğraf çektmek için peşimden koşuyordu. Aptal saçlarımla ilgili sosyal medya grupları bile vardı. Ama Luke Graham hakkında hiç yoktu. Sahip olduğum tek hayran grubu ailemdi. Kardeşlerim.

"O zaman sanırım yardımına ihtiyacım var."

Aspen'in gerçek beni tanımasına ihtiyacım varsa, o tanıyacaktı. "Öyle mi?" Annem sordu.

"Hunter Valley'e gelmene ihtiyacım var."

Annemin gözleri büyüdü. "Film ne olacak?"

"Yapmam gereken daha önemli bir şey var."

"Hunter Valley'de mi?" Babam sordu.

Başımı salladım. "Evet. Geldiğinde bebek kitabımı da getir."

ASPEN

"saniye kala. Kaleci topu görmedi bile. Bunu kafeteryadaki dondurma makinelerinden dondurma yaparak kutladık ve Dex herkesin kâsesine koymak için jelibon aldı. Kaybeden takımlara bile çünkü o böyle iyi biri. Bu hafta antrenmanlarda bölgeden bölgeye paslaşma üzerinde çalışacağız."

Mallory, "Vay canına, harika vakit geçirmişsin gibi görünüyor," diyerek Sierra'nın yanına gitti ve ona beşlik çaktı.

Randevu programının Hansen çiftliğindeki portatif bir karavandaydık. Bir kuaför saç düzleştiricisini yeni bitirmişti ve şimdi de benim saçlarımı kıvırıyordu. Bu kombinasyon hiç mantıklı gelmiyordu ama geldiğimden beri bu konuda çenemi kapalı tutuyordum. Giydiğim kıyafet de dahil.

Soluk mavi, kap kollu ve önden düğmeli güzel bir sundress'ti. Bir çift kahverengi kovboy çizimleri ve kalın turkuaz takılar eşlik etti. Saçım ve makyajım yapıldığında, kesinlikle

üç olası kovboy talibi için mükemmel bir şekilde hazırlanmış küçük bir kasaba kızı gibi görünmemi sağladı.

"Bana bir iyilik yapabilir misin?" Mallory ona sordu.

Sierra başını salladı.

"Theo'nun nerede olduğunu bildiğini sanmıyorum. Dışarıda tek başına kalırsa korkarım yapımcılar onu bekarlardan biri yaparlar. Onu buraya getirebilir misin? Böylece onu koruyabilirim."

Sierra gözlerini devirdi. "Tamamdır. Ama o adamla evlenmen gerek. Tıpkı annemin Luke'la evlenmesini istediğim gibi, çünkü o havalıydı."

Karavandan hışımla çıktı ve ben iç çektim. Mallory güldü. "O haklı. Theo'yla evlenmelisin," dedim ona.

"Evet, biliyorum." Gözleri hücreesine kaydı ve bir dakika boyunca sessiz kaldık. Sakin kalmak için burnumdan nefes alıyordum ama pek işe yaramıyordu.

Canlı çıkacaktım. Üç kovboy bekârdan biriyle flört etmeli ve aşk ihtimali için heyecanlanmalıydım. Sonra onunla Hawaii'ye gitmeliydim... ve Sierra'yla.

Mallory başını kaldırdı. "Söylediğin şey hakkında düşünüyordum." Kaşlarımı çattım. "Ne hakkında?"

Kuaför bana saç spreyi sıktı.

"Luke ve her şeyin sahte olması," diye ekledi.

Çok uğraştım... *gerçekten* çok uğraştım, onun için üzülmemeye, kızmamaya ya da her ikisini birden yapmamaya. Yaptığı şeye şaşırmamalıydım. Kullanıldığım ve bir kenara atıldığım onca zamandan sonra. Kendime biraz kızmıştım. Tamam, çok.

Ve üzgün. Ve kızgın.

"Oh?"

"Luke'un sosyal medya paylaşımlarını gördün mü?"

Başımı salladım ama stilist saç maşasını tekrar kullanıyordu ve saçımın bir bölümünü sıkıştırmıştı.

"Al." Bana telefonunu uzattı. "Kaydır."

Ekрана, sosyal medya uygulamasındaki resimlerin oluşturduğu ızgaraya baktım. Sayfanın adı Derek Dashwood Official'dı ve beş milyondan fazla takipçisi vardı. Büyütmek için ilk resmi seçtim.

Yeşil elbiseli bendim. Luke'tan uzaklaşıyordum ve dökümlü etek sol bacağımın uzun çizgisini gösteriyordu. Yüzüm başka tarafa dönüktü ama elim sanki Luke'un beni takip etmesi için uzanıyormuş gibi görünüyordu. Fotoğrafı onun çektiğini bile bilmiyordum. Luke'un fotoğrafla birlikte yazdığı mesajda şöyle yazıyordu: *"O nereye giderse ben de peşinden giderim."*

Tarih ve saat damgası partiden önce gönderildiğini gösteriyordu. Her şey dağılmadan önce.

Kaydırdım.

Bir sonraki görüntü Kaliforniya'da Luke'un yatağındaki halimdi. Uyuyordum. Yüzüm görünmüyordu, sadece sarı saçlarım çıplak omzuma dökülmüştü. Kalça kemiğimdeki küçük beni ve gri çarşafı tanıdım. Luke yazmıştı: *Mükemmellik. Benimki.*

aldığını hatırlamıyordum, belli ki yine benden habersiz almış.

Luke ne zamandır uyanıktı ve bana bakıyordu?

Tekrar kaydırdım.

Bu fotoğrafta tam jeté halindeydim. Kollarımı iki yana açmış, sırtımı dikleştirmiş, bacaklarımı havaya kaldırmış, onun arka güvertesine atlamıştım. Bu Sam'le tanışmadan hemen önceydi ama Luke'un beni izlediğini bilmiyordum.

Luke'un fotoğraf yorumu: *Benimle olduğuna inanabiliyor musun?*

Bir tokat daha.

Dans ettiğim on beş saniyelik bir video vardı. *Aman Tanrım.*

Terlemeye başladım ve bu sıcak saç maşasından değildi.

Tekrar tekrar çevirdim. Fotoğraf üstüne fotoğraf. Ellerimiz birbirine bağlı. Başımı çevirdim, gülümsememin köşesini yakaladım. Ben, arkamda batan güneşle sahilde silüet halinde. Beni güldüren, taytımın içindeki kıcımın fotoğrafı. İkimiz uçaktayken.

Kuaför omzumun üzerinden, "Keşke bir erkek beni böyle görse," diye yorum yaptı. Adı Rose'du ve hüznle iç geçirdi.

"Değil mi?" Mallory telefonunu geri alarak sordu. "Sence bu ne anlama geliyor?"

Rose saç maşasını yere bıraktı. "Bu adam *aşık*."

"*Çıkmıyor*," diye karşı çıktım, elimi saçıma götürerek. "Milyonlarca takipçisine ve magazin sitelerine Lacey ile çıkmadığını açıklamak için."

"Ben boğa hokeyi diyorum," dedi Mallory, küfür kullanmamaya geri dönerek. "Onun hakkında ne biliyorsun? Yani dünyadaki herkesin bildiği şeyleri değil."

Aynadan Mallory'ye baktım. "Bir çiftlikte yaşayan harika bir ailesi var. Nebraska'da garip isimli bir kasabadan. Tavuk kanadı seviyor. Hollywood Hills'teki evinde hiç mobilya yok. Yemek yapamıyor. Hem de hiç."

"Senin hakkında ne biliyor?" "Ne demek istiyorsun?"

"Sierra'yı biliyor." "Evet."

"Çocuğa evlilik için yeşil ışık yaktığına göre anlaşılan anlaşmışlar."

Ben de Sierra gibi gözlerimi devirdim.

"Her neyse." "Ailenin kim olduğunu biliyor muydu?" Ona bir bakış attım.

"Yani, ona söyledin mi?"

"Hayır."

"Ona eskiden dans ettiğini söyledin mi?" "Hayır. Ama bunu da bilmiyordun."

Mallory kollarını havaya kaldırdı. "Kesinlikle!" "Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Ne zaman birinin içeri girmesine izin vereceksin?"

Ona göz kırptım. "Onlar benimle hiçbir şey yapmak istemezken neden ailem hakkında konuşayım ki?"

Makyaj masasına yaslandı ve bana baktı. "Senin yok ama Luke'un hiç şansı yoktu, değil mi?"

Bu konuşmayı onun önünde yapmak istemediğim için aynadan Rose'a baktım. "Saçım harika görünüyor. İşimiz bitti mi?"

Gülümsedi. "İyi görünüyorsun." "Çok teşekkür ederim," dedim.

Rose gitti ve Georgia'nın içeri girmesi için kapıyı açık tuttu. Yanımda durduğunda heyecanla "Bisküvimi yağla, şu haline bak!" dedi.

Gözlerimi devirdim.

"Kendimi bir yarışma kraliçesi gibi hissediyorum," diye itiraf ettim. "Saçlarımın hiç bu kadar büyük olduğunu sanmıyorum."

Georgia elini havada salladı. Elbette saç ve makyajı mükemmeldi. "Bir kutu saç spreyi kullanmadığın sürece yarışma saç sayılmaz. Hazır olduğundan emin olmak için geldim. Neredeyse gösteri zamanı."

Derin bir nefes aldım. Bıraktım. Bunu yaptığımı inanamıyordum. Bu sabah Sierra'yı kış sporları merkezinden alıp ona programa çıkacağımı söylediğimde, annesinin canlı yayında rastgele bir kovboy seçiyor olmasından dolayı heyecandan yerinde duramıyordu. Bunu delilik olarak görmedi. Havalı olarak gördü.

Mallory telefonunu Georgia'nın eline tutuşturarak, "Al," dedi. "Bana ne gördüğünü söyle."

Georgia kaşlarını çatı ve fotoğraflar arasında gezindi. "Aman Tanrım." Sonra biraz daha kaydıldı. "Şu dansına bak! Aman Tanrım, harikasın!"

"Gördün mü!" Mallory kollarını havaya kaldırarak, "Gördün mü?" dedi.

"Neyi gördün?" Bağırdım. "Dansı bıraktım!"

"Bu kadar harika bir şeyi sır olarak saklayamazsın!" Mallory tersledi. "Seninle ilgili her şey bir sır. İnsanların içeri girmesine izin vermelisin."

Başımı salladım, buklelerim zıplıyordu. "İnsanlar bana *zarar veriyor*, Mallory. İnsanların tek yaptığı almak, almak, almak."

"Herkes değil."

Georgia gözlerini kocaman açmış bize bakıyordu. Daha önce tartıştığımızı hiç duymamıştı.

"Luke gerçekten senden aldı mı?" Mallory sordu.

"Evet!"

"Gerçekten mi? Çünkü burada gördüğüm şey" - Georgia'nın hâlâ elinde tuttuğu telefonunu işaret etti - "bir kızla birlikte olan bir adam."

"Anneme ulaşmak için beni isteyen kişi."

Mallory elini salladı. "Lütfen. Annen o kadar da özel biri değil. O bir senatör, Steven Spielberg değil!"

"Annen senatör mü?" Georgia sordu.

Başımı salladım ama gözlerimi Mallory'den ayırmadım. "Ne yapmamı istiyorsun, Luke'u içeri alıp beni yok etmesine izin mi vereyim? Bunu *daha* önce de yaşadım ve bu duygudan hiç hoşlanmıyorum."

"Herkes aileniz gibi değil."

"Herkes beni bir şey için istiyor, Mallory." Başını iki yana salladı. "Ben değil."

Georgia, "Ben değil," diye ekledi.

"Bridget değil. Ya da Lindy. Ya da Melly. Ya da Eve. Ya da erkeklerden herhangi biri. Bayan değil."

Paytak paytak yürü."

"Ama-"

"Aması yok," diye tersledi. "Georgia ve ben o gece Luke'u pizzacıda gördük. Seninle senin için ilgileniyordu."

"Ah evet," diye ekledi Georgia güneyli tınısıyla.

"Onu kol mesafesinde tuttun. Onunla sahte olmaktan başka bir şey yapmayı reddettin. Tüm o orgazmların yanında."

"Gerçek değildi! Orgazm dışında," diye mırıldandım.

Mallory bir kahkaha attı. "Yalancı! Sahte olsaydı bu kadar üzülmeydin. Hislerin gerçek. Onlar geçerli. Birine aşık olmakta sorun yok. Duygularınla pervasız ve vahşi olmakta sorun yok."

Başımı salladım, bunu yapmanın canımı yaktığını biliyordum.

"Dünya için dans etmelisiniz çünkü onu seviyorsunuz. Luke'u sevmenize izin vermeli ve dünyaya ne kadar sevdiğinizi göstermelisiniz, çünkü bu tür bir sevgi nadir ve şaşırtıcıdır. Bunu *kendin* için yapmalısın."

"*Living Dangerously* filmi için Hindistan'da, İrlanda'da ya da başka bir ülkede. İstedğini aldı. Ayrıca, tüm bunları bana şimdi mi anlatıyorsun? Bir TV programında bekarlığa veda etmek için hazırlanıyorum, unuttun mu? Üç bekardan birini seçmem gerekiyor. Onunla Hawaii'ye gideceğim."

Karavanın kapısı açıldı ve Sierra hışımla içeri girdi. "Anne, burada seni görmek isteyen bir adam var."

Bakışlarımı Mallory'ye çevirdim ve onun da benimle aynı şeyi düşündüğünü biliyordum.

Be

n. Luke mu?

Ama hayır. İçeri giren adam otuzlu yaşların başındaydı, 1.80 boyundaydı, Kum sarısı saçları ve aynı derecede kum sarısı sakalı vardı. Lacivert bir pantolon ve beyaz bir gömlek giymişti, sanki takım elbise ceketini ve kravatını yeni çıkarmış gibiydi.

Önce Georgia'ya, sonra Mallory'ye, sonra da bana baktı.

"Aspen Lane mi?" Başımı salladım.

"FBI'dan Mark Rasche."

LUKE

Aspen'in kapısını çaldım, ailem arkamdaydı. Kalbim boğazıma düğümlenmişti, avuçlarım terliyordu. İşte bu kadar. Onun iyi olduğundan emin olmalıyım. Theo'nun onunla para hakkında konuştuğundan. Yanıldığımı. Luke olarak kapısının önünde durduğumu, böylece beni tanımasını sağlamaya çalışabileceğimi. Ben, ailemin desteğiyle. Bebek kitabımı tutan annemden daha fazla *Luke* olamazdım.

"Merhaba!" Bayan Waddle ön verandanın köşesinden başını uzattı.

Hay Allah. Beni ikinci kez göndermeyeceğini umuyordum. *İhtiyacım vardı.* Aspen.

"Merhaba Bayan Waddle," diye . "Bunlar benim ailem."

Ortadan kayboldu. Bana eğlenerek bakan anne ve babama baktım. Sonra Bayan Waddle evin köşesinden gelip bizi karşıladı. Süpürge yok, şükürler olsun.

"Hunter Valley'e hoş geldiniz. Oğlunuzla çok gurur duyuyor olmalısınız" dedi.

Kaşlarımı çattım, neden bu kadar nazık davrandığından emin değildim. Süpürgenin yanı sıra, son seferinde ön kapısını yüzüme kapattığında neredeyse burnuma vuruyordu.

"Ben Janet ve bu da kocam Tom," dedi annem.

Babam Bayan Waddle'ın elini tuttu. "Eviniz çok güzelmiş."

"Teşekkür ederim. Buraya Aspen'i görmeye geldiniz," diye yanıtladı Bayan Waddle.

"Evet," dedim iç çekerek. Nihayet!

Gözlerini bana dikti. "Ne yaptığını ailene söyledin mi genç adam?"

Üç çift ebeveyn halıyı tekrar yakmışım gibi bana baktı. Toprağı tekmelemek ve başımı eğmek istedim. Ama yapmadım. "Evet, hanımefendi. Söyledim."

Elbette her ayrıntıyı değil ama işleri berbat ettiğimi ve düzeltmek istediğimi söyledim.

"Bu yüzden buradalar. Aspen'in beni tanımasını istiyorum ve ailem hayatımın önemli bir parçası."

Annemle babama şüphelye baktı. "Bunlar senin gerçek ailen mi yoksa dizide mi oynuyorlar?"

Babam güldü. "Gerçek ebeveynler. Luke'un oyunculuk yeteneğini nereden aldığını bilmiyorum."

Bayan Waddle bizi biraz daha süzdü. "Hepiniz birbirinize benziyorsunuz. Birbirine bu kadar benzeyen aktörler bulmaları beni etkiledi."

"Aspen burada mı?" Endişeyle sordum.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Çok geç kaldın." Oh kahretsin. Bu da ne demek oluyor?

"Çok mu geç?" Cevaptan biraz korkarak sordum.

"Kendine yeni bir adam bulmak için televizyona çıktı. Şu anda oluyor."

ASPEN

MARK RASCHE arka cebinden bir cüzdan çıkardı ve tıpkı televizyonda olduğu gibi çevirerek açtı. Evet, televizyonum yoktu ama bu bazı programları izlemediğim anlamına gelmiyordu.

Sierra yanıma geldi ve kolumu ona doladım.

"Sizinle Senatör Bergstrom ve Duncan Pounder ile olan ilişkiniz hakkında konuşmak için buradayım."

Kaşlarımı çattım. Sierra bana baktı.

"Bu benim kızım," dedim, sadece tanıştırmak değil, aynı zamanda orada bir çocuk olduğunu ve küçük kulaklara yönelik olmayan şeyler söylememesi gerektiğini hatırlatmak için.

"Sierra, değil mi?"

Adama başını salladı. Tereddütümü fark etmiş ve kendisi de hissetmiş olabilir. Adını bilmesi hoşuma gitmemiştii çünkü bu onun ders çalıştığı anlamına geliyordu.

"Bunlar vardır benim Arkadaşlar, Mallory Mornay ve Gürcistan Gantry- MacKenzie," diye ekledim.

Onlara başını salladı ama fazla dikkat etmedi. Sadece benimle konuşmak istediği belliydi.

Ben de ona bilmek istediği şeyi söyledim.

"Senatör Bergstrom ya da Duncan Pounder ile hiçbir ilişkim yok."

"Geçen gece Kaliforniya'da senatörle görüştünüz ve Bay Pounder bir yüzük için peşinizde. Ya da para, doğru mu?"

Bunu bana neden soruyordu? Ve bu detayları nereden biliyordu?

"Evet, geçen gece senatörü on yıl sonra ilk kez gördüm." "Doğum günü araması ya da tatil kartı yok mu?" diye sordu ama Sierra'ya baktı.

"Hayır."

"Ya Bay Pounder?"

Karavanın kapısı tekrar açıldı ve Theo içeri girdi. Yanında daha önce tanışmadığım bir adam daha vardı. Burası gittikçe kalabalıklaşıyordu.

"Hey, Aspen," dedi Theo bana. "Sierra, kamp nasıldı?" Ne kadar korktuğumu fark ettiyse de bir şey söylemedi.

"Harika," dedi Sierra. "Kardeşin çooooook havalı."

"Ben daha havalıyım," diye karşılık verdi, ama muhtemelen kızın hokey tutkusu ve Dex'in profesyonel bir oyuncu olması nedeniyle bunun imkânsız olduğunu biliyordu. Ve iyi bir adam.

Sohbet etmeleri için her şeyi yapardım, ama o burada bir yabancıyla birlikte olmasının bir nedeni vardı.

Mark Rasche da öyleydi.

Theo'ya "Bu adam FBI'dan," dedim.

"Pekala, bu işleri hızlandırır." Theo elini Mark'a uzattı. "Ben Theo James ve bu da Nathan Banks, James Corp'un baş avukatı. Ve Bayan Lane'in avukatı."

Neyimi?

Adama baktım, sahip olduğumu ya da ihtiyacım olduğunu bilmediğim avukatıma. Üzerindeki kıyafetle ellili yaşlarda bir golfçü olduğunu düşündüm. Acaba

Theo buraya gelmek için onu arka dokuzdan çekmişti.

"Anne, neler oluyor?" Sierra sordu. Bizden başka herkesin bildiğine dair bir his vardı içimde. Mallory ve Georgia'nın yüzlerindeki ifadeye bakılırsa onlar da bir şey bilmiyorlardı.

"Sanırım öğrenmek üzereyiz," dedim biraz şaşkınlıkla. Onu sıktım.

Mark, "Bayan Lane'e annesi ve Duncan Pounder ile olan ilişkisini soruyordum," dedi.

"Peki ya onlar?" diye sordu avukat.

Mark, "Senatör ve Bay Pounder bu sabah kara para aklama, kampanya finansmanına müdahale ve diğer federal suçlardan tutuklandılar" dedi.

Oh. Vay canına.

VAY CANINA.

"Senatör olan bir büyükannem mi var?" Sierra sordu, başını kaldırıp Ben.

Ona gülümsedim, bir yandan da içten içe korkuyordum. Annemin bana yasadışı bir şey yapmıştı. Kötülük, kesinlikle, ama yasaları çiğnemek? O onları *yaptı*. "Evet. O iyi bir kadın değil."

Sierra gözlerini devirerek, "Belli ki," diye yorum yaptı. "Eğer tutuklandıysa, o zaman kesinlikle iyi biri değil."

"Geçen geceye kadar annemi on yıldır görmediğimi ve onunla konuşmadığımı söylüyordum," dedim yeni avukatımı bilgilendirerek.

"Müvekkilimi mi soruşturuyorsunuz?" Nathan Banks sordu. Bana doğru bakmadı bile.

Mark, "Ona yakın olan iki kişiyi araştırıyoruz," diye cevap verdi. "Ben ikisine de yakın değilim," diye teklif ettim.

Mark, sanki bu hatırlatmaya ihtiyacım varmış gibi, "Biri annen, diğeri de eski nişanlın," dedi.

Avukat, "Akraba olmanın başlı başına bir suç olduğunu bilmiyorum ve kadın adamın eski sevgilisi olduğunu belirtti," diye ekledi.

Neden buradaydı ve Theo onu neden getirdi? FBI'ın beni sorgulamak için geleceğini biliyor muydu? Başım belada mıydı?

"Duncan Pounder'a elli bin dolar verdin mi?" Mark sordu. Gözlerimi kıptım.

Mallory'nin
nefesi kesildi.

"Hayır," dedim.

"İşlemin bir kaydı var mı?" Nathan Banks dürtükledi. Mark ona

"Hayır," dedi.

"Neler oluyor?" Sierra sordu.

Buna cevap verebileceğini umarak Mark'a dikkatle baktım.

Ona katılmak zorundaydım ve Theo gülümsememeye çalışarak dudağını ısırdı.

"Onların suçlarının benim müvekkilimle ne ilgisi var?" diye sordu yeni avukatım.

"Duncan Pounder'ın yakın zamanda Bayan Lane ile temasa geçtiğine dair kayıtlarımız var. Geçmişte... *yakın* oldukları için, soruşturmamızın eksiksiz olduğundan ve onun bu işe karışmadığından emin olmalıydık."

"Nişan yüzüğünü geri istedi. Duncan aptal yüzük için benimle temasa geçti diye onlarla çalıştığımı mı düşünüyorsun?"

"Eğer hala sendeyse, neden ona geri vermiyorsun?" Mark merak etti.

"Çünkü onu kaybettim!"

Avukat araya girdi. "Bayan Lane'in Bay Pounder'a ait neye sahip olduğu ya da olmadığı konu dışıdır."

"Doğru. Ve geri dönmemiş bir nişan yüzüğü onun endişelerinin en küçüğü." Mark bana baktı. "Derek... yani Luke, senin bu işle bir ilgin olmadığını söyledi ama takip etmem gerekiyordu."

Kaşlarımı çattım. "Luke'un bununla ne ilgisi var?"

"Geçen hafta barda seninle tüm bunlar hakkında sohbet edecektik ama Luke seni gördü ve hemen hemen sana sahip çıktı."

Ağzım açık kaldı. Önce Theo'ya, sonra avukata, sonra da düşüncelerimi toparlayabilmek umuduyla tavana baktım. Annem bir suçluydu ve muhtemelen uzun süre senatör olamayacaktı. Ve bir çocuğum olduğu için ailede olmamı istemiyordu ve bu kötü aile değerleri miydi?

Tam bir sürtüktü!

Bunun yanı sıra, Duncan'la -ya da *Scooby Doo* çetesinin kullandığı başka bir kelimeyle- cahoots mu yapıyordu? Ona kendi ulaştıysa neden benimle evlenmeye çalışsın?

Sonra Luke vardı. Mark onu tanıyor muydu? "Luke'u tanıyor musun?"

Mark başıyla onayladı. "Birkaç yıldır arkadaşız. Birkaç kez sette birlikte çalıştık."

Partide Luke bar bağlantımızın planlı olduğunu itiraf etti. Bunu, eninde sonunda onu annemle buluşturmak için planladığını düşünmüştüm. Benimle konuşmak isteyen bir FBI ajanıyla arkadaş olduğu için değil.

"Bardaki toplantıyı *sen mi* ayarladın?" Başını salladı.

"Neden?"

"Diğerleriyle birlikte suç ortağı olup olmadığını bilmem gerekiyordu." "Ama Luke beni gördü ve-"

Trivia bittikten sonra onun otel odasında yaptıklarımızı hatırlayarak kızardım.

"Seni kendisi için istiyordu," diye devam etti Mark. "İlk görüşte aşkın var olduğunu hiç düşünmemiştim ama yanılmışım."

"Peki ya Los Angeles'taki parti ve annem? O da bunun bir parçası mıydı?"

"Partide olanlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve Luke'a annenin kim olduğunu hiç söylemedim. Annenin adını onunla paylaşmak davayı tehlikeye atardı."

Ne yapmadı?

Yani Luke annemin... annem olduğunu bilmiyor muydu?

Avukat kollarını göğsünde kavuşturarak, "Müvekkilime başka sorunuz var mı?" diye sordu.

Mark, "FBI'in Bayan Lane ile ailesi arasında son on yılda bulabildiği hiçbir bağlantı yok," dedi. "Bay Pounder'a gelince, tüm iletişim tek yönlü olmuş. Bayan Lane ona hiç para vermediği için ortada bir gizli anlaşma yok."

"Luke'un parasını Hunter Valley hokey programına bağışladım."

Aman Tanrım. Vermeseydim ne olurdu? Ya planladığım gibi Mark'a verseydim?

Mark sıırttı. "Luke'un sana neden aşık olduğunu anlayabiliyorum." Avukat boğazını temizleyerek Mark'ın devam etmesini istedi. "Yeni bir bilgi ortaya çıkmadığı sürece, Bayan Lane'in zamanına daha fazla ihtiyacımız yok."

Avukat Nathan başını salladı. Theo başını salladı. Sierra başını salladı. Mallory ve Georgia başlarını salladı.

Karavanın kapısı açıldı. Biri kafasını içeri uzattı. "İşte buradasın. Gitme zamanı! Beş dakika içinde canlı yayındayız."

Mark garip bir selam verdi ve kapıdan çıkmak için diğerlerinin etrafından dolanmak zorunda kalarak oradan ayrıldı.

Kapı arkasından kapandığında Theo'ya baktım. "Ne haltlar dönüyor?"

"Yemin kavanozu!" Sierra seslendi.

Georgia, "Şu anda sette olman gerekiyor," dedi.

"FBI tarafından sorgulandım, Luke'un düşündüğüm şeyi yapmadığını öğrendim ve siz benden üç bekar kovboyla tanışmak için programa çıkmamı mı istiyorsunuz? Şimdi mi? Kafam patlamak üzere."

Georgia başını salladı. Güneyli bir dilber olabilirdi ama beni sandalyeden çekip kapıya doğru iterken bir yük katırının gücüne sahipti. Adamlar geçmemize izin vermek ya da biçilmek için hareket etmek zorunda kaldılar. "Gösteri devam etmeli... *şimdi* ve o büyük yıldız."

LUKE

BİR KEZ olsun ünlü olmak harikaydı. Çiftliğin girişinde, tıpkı ben ve ailem gibi insanları dışarıda tutmak için tutulmuş biri tarafından geri çevrilmedim. Tek gereken kocaman bir gülümseme ve annemin çantasında bulduğu peçeteye bir imza atmaktı ve içeri girdik. Kiralık arabamı diğerleriyle birlikte sürülmemiş bir araziye park ettim.

Set açık bir arazide inşa edilmişti, bu nedenle arazinin ahır, eski bir pamuk ağacı ve onun ötesindeki bir gölet arka planı oluşturuyordu. Her şey açıkta olsa da - hava tanrıları bugün şov için çalışıyordu - bekâr bekârların yerleştirildiği yükseltilmiş platform gölgedeydi. Belli ki birileri bunu yarışmacıların canlı yayında kızgın güneş altında terlememesi için planlamıştı.

Kulise gitmeden önce ailemin oturmasını sağladım, ünlü yüzümü ve saçlarımı kullanarak geçtim.

Aspen'le konuşmam gerekiyordu ve bunu hemen yapmalıydım. Bayan Waddle beni bilgilendirdi - geride kalmak istemiyordu - gösteriye giderken

Çiftlikte.

Aspen'in kuliste sohbet eden üç adamdan birini seçmesine imkân yoktu. Kahretsin, yapımcılar iyi seçim yapmışlar. Kadın olsaydım, bekâr seçeneklerine bayılırdım. Hepsi de fit, kaslı ve çekiciydi. Günlük kıyafetlerinde genellikle kot pantolon, büyük kemer tokaları, çıtçıtli gömlekler ve kovboy şapkaları olup olmadığından emin değildim ama şovun başlığına mükemmel bir şekilde uyuyorlardı.

"Selam çocuklar," dedim onlara kocaman bir gülümseme sunarak. Gözleri büyüdü ve onlar da gülümsediler.

"Vay canına, selam. Tanıştığımıza oldum," dedi biri.

Ellerini sıktım ve onlar da kendilerini tanıttılar.

"Bize sizin programın bir parçası olduğunuzu söylemediler," diye ekledi bir diğeri.

"Evet," dedim boynumu kaşıyarak. Kesinlikle . "Aspen'i gördünüz mü?"

"Kim?" diye sordu siyah saçlı olan.

Kim mi? KIM MI?

"Bekârlığa veda," dedim dişlerimi sıkmamaya çalışarak.

"Hayır, dostum," diye yorum yaptı üçüncüsü. "Onu henüz görmedim. Onu bizden uzak tutuyorlar. Çok güzel olduğunu duydum. Onu Hawaii'ye götürmek için sabırsızlanıyorum."

Ona iltifat ettiği için kafasını koparmak istedim ama bu aptalca olurdu.

"Eğer seni seçerse. Beni seçecek," dedi ilki. "Hayır, beni."

İkinci adam göğsünü sıvazladı.

Bana kalsa hiçbiri olmazdı.

"Hangi karavanın onun olduğunu biliyor musun?" Ben sordum.

Kulaklığı takmış ufak tefek bir adam yanlarına geldi ve onları kameraların ve seyircilerin önündeki yerlerine götürecek olan setteki büyük boşluğu işaret etti. "Yerlerinize çocuklar," diye fısıldadı.

Sunucunun konuştuğunu duyabiliyordum, yani zaten canlı yayındaydık. "Aspen!" diyene ve seyirciler alkışlayıp tezahürat yapmaya başlayana kadar ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Kahretsin. Onu kaçırmışım. Televizyondaydı. Şimdi.

Onun olmak için bu üç kovboydan birini seçmeye hazır. Böyle bir şey olmayacak.

Bir yarışma programı olması umurumda değildi. Sahte, aptalca ya da her neyse.

Onlardan biriyle Hawaii'ye gitmesine imkan yoktu.

Sahneye çıkmak için hep birlikte döndüler.

Sikeyim. SIKTIR! Hayal kırıklığı içinde bir elimi saçlarımda gezdirdim. Bunun olmasına asla izin veremezdim.

Uzanıp bir adamın kolunu tuttum. "Bekle."

Döndü ve bana rahat bir gülümseme verdi. "Öyle mi?" "Üzgünüm dostum, ama Aspen benim kızım."

"Ne?" sordu kaşlarını çatarak.

Cevap vermedim ama diğer iki bekârın arkasından sahneye koştum.

Biri gitti, ikisi kaldı.

ASPEN

"Herkese söyle, Aspen, bir erkekte ne aradığını."

Yarışma programının sunucusu Jax Johnson mikrofonu yüzüme tuttu ve bir müşterinin bütçesi olmadığını söyledikten sonra bana ikinci el araba satıcısından daha büyük bir gülümsemeyle baktı.

Sahnenin bu tarafındaki tek şey olan bir tabureye tünemiştım. Büyük bir saman balyası yığını beni bekârların olduğu yerden ayırıyordu, bu yüzden onları göremiyordum.

Gözlerimi kırptım, birden gerildim. Tamam, zaten ama aklım başımdan gitmişti. Bunu anlayacak kadar yetenekliydi ve güldü. "Canlı olmak oldukça sinir bozucu, değil mi?" diye sordu, güven verici olmaya çalışarak.

Sanki bana bunun tüm dünyada yayınlandığını hatırlatmak beni sakinleştirdi.

Aptalca başımı

salladım. "Uzun mu

seviyorsun?"

Boğazımı temizledim. "Evet."

"Karanlık mı?"

Seyirciler arasında bir eğlence dalgası . "Evet, hem de yakışıklı," dedim kocaman bir gülümseme takınarak.

Ön sırada el sallayan Sierra'yı gördüm. Onun yanında Georgia ve Andy'yi kucağına almış olan Mac vardı. Sonra Mallory, Bridget, Lindy ve bebek Jillian, Eve ve dört James kardeş vardı. Ayrıca, Theo'yla birlikte olan avukat Nathan da en sondaydı. FBI'daki adamı görmedim ama orada olduğunu biliyordum.

Bu bana bir bale gösterisi için sahnede olduğumu hatırlattı. Seyirci benden bir şeyler bekliyordu ve ben de bunu yerine getirmek zorundaydım. Ama üzerimde bir tütü yoktu ve benim için yarışan üç adam vardı.

Milyon yıl geçse de bunu beklemezdim. Bunu yapmayı neden kabul etmiştim? Doğru, Georgia çaresizdi, Mallory çılgın bir arkadaştı ve bana çok para ödüyorlardı.

"O halde sizi bir sürpriz bekliyor," diye ekledi Jax. "Bekârları gördüm ve üçü de çok çekici."

Bir soru sormadı, ben de ne diyeceğimi bilemedim. Bu yüzden hiçbir şey söylemedim. "Ama önce izleyicilere sizden bahsedelim." Küçük bir kart çıkardı.

Ceketinin iç cebinde. "Aspen otuz yaşında, bekâr bir anne, yoga eğitmeni ve... şey, bu etkileyici." Bana baktı. "Burada bir bale dahisi olduğunuz yazıyor. Solistliğe terfi eden en genç dansçı..." Karta tekrar baktı ve İspanyol şirketinin adını söyledi. "Hiç."

Bunu nereden biliyordu? Georgia'ya baktım, parmağını çenesinin altına koyup kaldırıyormuş gibi yaptı, sonra da bana kocaman bir gösteri gülümsemesi verdi.

Doğru.

GÜLÜMSE.

Gülümsedim.

Sonra Mallory'ye baktım, geçmişim hakkında ağzındaki baklayı çıkaran o olmalıydı ve Georgia bunu ev sahibinin kartına eklemişti. Başardığım şey için benimle gurur duyuyorlardı. Bunu herkesin görmesini istiyorlardı.

Herkesin duyması için, bunu stüdyomda saklanarak yaptığımı bir sır olarak saklamadım.

"Evet, doğru," dedim.

"Aslında, işte performanslarından birinin klibi." Bana baktı ve fısıldadı, "Çok etkileyici. On beş saniyemiz var. Derin bir nefes al. Güzel, bir tane daha. Gülümse ve çocuklarla eğlen. Hiçbiriyle evlenmek zorunda değilsin."

Bakışlarıyla karşılaştım ve başımı salladım.

Bir tür sinyal almış olmalı çünkü gülümsemesi geri geldi ve tekrar kameralardan birine baktı. "İnanılmaz, değil mi? Bu güzel küçük kasabada inanılmaz yetenekler var."

Seyirciler alkışladı ve Sierra çok yüksek sesle "hooop, hooop!" ve "işte benim annem!" diyerek beni güldürdü ve rahatlatı.

"Bu oyun şöyle işliyor millet. Sevgili bekâr adayımız Aspen'in her bir bekâra onları tanımak için soracağı bir dizi soru var. Sonra da seçimini yapacak, umarım "O" olabilecek bir kovboy."

Omzunun üzerinden bana baktı. "Bekar kovboyları dinlemeye hazır mısın?"

"Elbette!" Hissettiğimden çok daha büyük bir hevesle söyledim.

Bekârlar dışarı çıkmış olmalı çünkü seyircilerin bakışları sahnenin diğer tarafındaydı ve alkışlıyorlardı. Sonra daha da yüksek sesle alkışladılar ve birbirlerine fısıldadılar.

"Seyirciler bekârları seviyor gibi görünüyor," dedi Jax, sahnenin en önünden geçip saman balyalarının etrafında kayboldu, böylece onu daha fazla göremedim.

"Evet, millet. Herkesin neden bu kadar heyecanlı olduğunu şimdi anlıyorum. Daha fazlasını söyleyemem çünkü sevgili bekâr adayımızın en sevdiği kovboy körünü seçmesi gerekiyor."

Yol göstermesi için Mallory'ye baktım. Biraz korkmuş görünüyordu ama gülümsüyor ve kaşlarını çatmış olan Theo'nun elini tutuyordu,

ama hep kaşlarını çatardı. Georgia da gülümsüyordu. Sanki FBI'daki adam beni tutuklamak için bekleyen yarışmacılardan biri değildi.

Değil mi?

"Bir numaralı bekâr, lütfen kendini Aspen'e tanıt," dedi Jax. "Selam Aspen, ben Brayden. Billings yakınlarında bir çiftlik işletiyorum ve Size gösterecek biraz sığır eti var ve sığır sürümü kastetmiyorum."

Seyirciler alkışladı ve güldü. Bunun ne kadar uygunsuz olduğunu anlayınca kızardım ama Jax'in eğlenmekle ne demek istediğini anladım.

"İki numaralı bekâr, lütfen kendini Aspen'e tanıt," diye tekrarladı Jax.

"Aspen, merhaba. Clay ve şampiyon bir at binicisiyim. Umarım bir erkeğin kısrak kırmasını seviyorsundur."

Bu sefer gülmekten kendimi alamadım ve yapımcının bana verdiği soru kartlarıyla kendimi yelpazeliyormuş gibi yaptım.

"Üç numaralı bekar, lütfen kendini Aspen'e tanıt." "Ben Luke ve tamamen seninim. Eğer beni kabul edersen."

Kalbim küt küt atmaya başladı ve Mallory'ye panikle baktım. Bu... olabilir miydi... NE OLUYORDU?

LUKE

BRAYDEN ve Clay kız arkadaşımın dikkatini çekmek için yarışıyor olmasalardı, onlardan gerçekten hoşlanırdım. Rahattılar ve iyi çocuklara benziyorlardı. Brayden'ın koyu teni ve yontulmuş çenesi dışında, kadınları bir atın kıçındaki sinekler gibi üzerinden atmak zorunda kalacakmış gibi görünüyordu. Ya sığır eti şakası? Çok komikti ama Aspen'e teklif ediyordu. Ona birinci sınıf biftek verecek biri varsa o da bendim.

Sonra Clay vardı. Şampiyon bir at binicisi mi? Bu taşaklı olduğu anlamına geliyordu. Belki çok mantıklı değildi ama kadınlar bunu seksi buluyordu. Ve Aspen'in bir kovboya nasıl binebileceğini zaten biliyordum. İlk elden.

İkisinin de ışıklarını söndürmek, sahneye fırlamak, aptal saman bariyerini geçmek ve kadını almak istedim. Önce sürünmek, ama sonra onu sahiplenmek.

Ama hayır.

HAYIR. Bu canlı yayındı.

Bize aptalca sorular sormak zorunda kaldı.

"Bir numaralı bekar" dedi. "En sevdiğin kovboy aksesuarı hangisi? İp mi, mahmuz mu, kemer tokası mı ve neden?"

Ne tür aptalca bir soruydu bu? Evet, kovboy randevu programı sorusu.

Brandon sırtıttı ve avuçlarını kot pantolonlu kalçalarına sildi. "Halat çünkü, şey... Televizyonda söyleyemem."

Seyirciler sahte bir utançla kıkırdarken ona ters ters baktım. Aspen ve biraz iple ne yapmayı düşünüyordu ki?

"İki numaralı bekar mı?" Aspen sordu.

"Kemer tokası, özellikle de bir bayan çözüyorsa."

Ellerim yumruk olurken seyirciler gülüyordu. "Üç numaralı bekar mı?"

Soru neydi? Elimi saçlarımın arasında gezdirdim.

Jax bana gülerek, "Görünüşe göre üç numaralı bekar ne söyleyeceğinden emin değil," dedi.

Evet, resmen bana gülüyordu. Sikik herif.

Harekete geçme zamanıydı, onu öldürme değil. Gülümsedim. "Üzgünüm, Jax. Dışarıda biraz zaman geçirmenin küçük şeyler üzerinde düşünmemi sağladığını fark ettim."

Jax'in gülümsemesi dondu ve bana göz kırptı.

"Oh, um... Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama... sanırım hepimiz bu konuda hemfikiriz," dedi Jax ve seyirciler de aynı fikirdeydi. Yüzler denizinde ailemi buldum. Annem bana eğlenen ve biraz da şaşkın bir bakış attı.

"Sıradaki soru Aspen," diye sordu Jax.

"İki numaralı bekar. Eğer bana pişirecek olsaydın, ne?"

Jax, "Bunu sana mı yoksa bir numaralı bekara mı hatırlatmam gerektiğinden emin değilim," diye söze başladı. "Ama büyük bir et parçası bir cevap değildir."

Hırladım. Seyirciler kıkırdadı. Ne oluyor lan?

Clay cevap vermek için ağızını açtı ama o kadar. Benden bu kadar. Daha fazla ima ya da esprili şaka duymak istemiyordum. Aspen benimdi ve kurutulmuş etlerini nasıl yaptıkları, mısır koçanlarına tereyağı sürüp sürmedikleri ya da başka saçmalıklar hakkında başka bir şey duymasına gerek yoktu.

"Nefes almaya devam etmek istiyorsan buna cevap verme," dedim Clay'e taburemden zıplarken. Sahnenin karşısına doğru yürüdüm.

"Üç numaralı bekar, sen nesin-"

Jax'in bundan sonra başka ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü saman balyalarının etrafında ve Aspen'in önündeydim.

"Sonunda," diye mırıldandım, onu omzuma atarken.

ASPEN

Kıyamet koptu ve ben oldum.

Bir saniye önce saçma bir soru soruyordum, sonra Luke saman balyalarının yanından geldi ve beni omzunun üzerinden fırlattı. Özellikle verdiği cevaplara bakarak o olduğunu düşünmüştüm ama bu resmiydi.

Luke buradaydı. Georgia bunu biliyor muydu? Canlı yayın böyle bir şey miydi?

Jax, "Bunun ilginç bir canlı yayın olacağı kesin, millet," dedi. "Sanırım artık üç numaralı bekârın *NYC ER*'dan Derek Dashwood'dan başkası olmadığını söyleyebilirim."

Harika. Sadece harika. Derek, Luke değil.

Luke'un nefesini verdiğini hissettim, sonra beni dikkatlice sahneye indirdi, düşmemem için bir kolunu etrafımda tuttu. "Aslında benim adım Luke Graham."

"Oh, ho! Gizlenecek misin? İstersen üç numaralı bekarla devam edebiliriz ama..." Jax kocaman sırtışıyla seyircilere baktı. "Sanırım sır ortaya çıktı."

Luke başını salladı. "Hayır, benim gerçek adım Luke Graham."

"Luke, bu oyunun nasıl oynandığını biliyor musun bilmiyorum ama Aspen kovboyu seçer."

"Ben olduğum sürece," dedi. Bakışları yüzümü ezberlemiş gibi gezindi. İki gün olmuştu ve ben onu özlemiştim. Ondan nefret ediyordum. Ben... ne?

"Sevgili bekâr adayımız neden seni seçsin ki?" Jax, Luke şovun içine ettiğinden ve daha bir sürü yayın süresi kaldığından, oldukça iyi bir iş çıkararak sordu.

"Çünkü onu seviyorum."

Bütün seyirciler patladı. Çıldırdım. Dehşete kapılmış görünen Georgia'ya ve ellerini ağzına kapatmış, sersemlemiş olduğu her halinden belli olan Mallory'ye baktım.

Jax kameraya doğru döndü. "Bayanlar ve baylar, görünüşe göre bu gösteri ilginç bir hal aldı. Derek-"

"Luke."

"Luke," diye düzeltti Jax. "Bekâr kızımıza aşık! Söylesene, Aspen'i nereden tanıyorsun?"

Luke bana baktı. Jax'i görmezden geldi. Seyircileri. Her şeyi. "Geçen hafta ben burada tatildayken tanıştık. Onu gördüğüm anda aşık oldum."

O... NE?

Hâlâ FBI ajanından Luke hakkında öğrendiklerimi sindirmeye çalışıyordum, gerçi canlı yayında lanet bir sahnede olduğum için düşünecek zamanım olmamıştı. Benimle barda buluşmasının planlı olduğunu biliyordu ama annem yüzünden değildi.

Bana yalan söylememişti. Bir kere bile.

Ama kendime yalan söylemişim, değil mi? Kendime, kızlara ve hatta Luke'a ona karşı hissettiklerimin gerçek olmadığını söylemişim. Olabileceğimiz tek şeyin sahte olduğunu.

Rol yapan bendim. Duygularım gerçek değilmiş gibi davranan. Ben kendimi tuttum ve o her şeyi ortaya döktü.

Seyirciler arasındaki arkadaşlarıma baktım. Benden hoşlandıkları için buradaydılar. BEN. Aspen. Soyadımın Lane ya da Bergstrom olması umurlarında değildi. Balerin ya da yoga eğitmeni olmamı umursamadılar. Sadece beni ben olduğum için sevdiler. Hiçbir bağları yoktu. Arkadaşlıkları söz konusu olduğunda hiçbir beklentileri yoktu.

Mallory'nin söylediği gibi, kendini tutan bendim.

Peki Luke'un sosyal medyada paylaştığı fotoğraflar? Beni gerçekte nasıl gördüğüne dair bir fikir veriyordu. Güzel. Kadınsı. Seksi. Güçlü. Sevilen.

Yapımcısını kandırması için ona sahte bir kız arkadaştan başka ne vermiştim?

Jax, "O da seni sevmiş olmalı, muhteşem saçları olan ünlü bir TV yıldızı," diye yorum yaptı.

Başını iki yana salladı. "Hayır, yapmadı."

Evet, haklıydı. Ben de onu sevmemiştim. Çünkü ona ya da bir başkasına kalbimle güvenmiyordum.

"Kim olduğum hakkında hiçbir fikri yoktu," dedi Luke.

Yapımcılar telaşlanmış olmalı çünkü biri sahneye bir tabure taşıdı. Jax oturmamız için bize eliyle işaret etti. Luke beni belimden tutup bir tabureye oturttu, sonra kendi taburesini o kadar yaklaştırdı ki oturduğunda kalçalarımız birbirine değdi.

"Eminim seyirciler ve evde izleyen herkes bu konuda daha fazla şey duymak istiyordur," dedi Jax. "Senin kim olduğunu bilmiyordu da ne demek? Bu nasıl mümkün olabilir? Sen yaşayan en seksi erkeklerden birisin."

Luke ofladı. "Televizyonu olmayan tek kadına aşık oldum." Jax bana şaşkın şaşkın baktı. "Televizyonun yok mu?"

Başımı salladım.

"Luke ile ilk tanıştığında onun hakkında ne düşünüyordun?" Jax sordu Ben.

Gözlerimi kırıştırdım ve Luke'a baktım. Yakışıklı yüzüne, ama geçtim. Gözleri

bana umutla baktı. Ciddiyetle. Dürüstlük. O burada itiraf ediyordu

dünyaya gerçekte kim olduğunu gösterdi. Sahne adının ya da karakterinin arkasına saklanmıyordu. "BEN... BEN-"

"Sanırım onu sersemlettin!" Jax gülerek şöyle dedi. "Muhtemelen onu omzunun üzerinden atsan dışarıdaki her kadının da dili bağlanırdı."

"Aspen'le bir şans daha yakalamak için buradayım," dedi Luke. "Her şeyi berbat ettim. Annemin bana söylediği gibi, erkekler aptaldır ve ben de onlardan biriyim."

Seyirciler güldü.

"Kim olduğumu unuttum," diye itiraf etti.

"Çok fazla ismin var," diye itiraf etti Jax. "Oynadığın yeni filmdeki karakterin adı ne? Onu da listeye eklememiz gerekecek."

Luke başını salladı. "Film harika olacak ama ben rolü reddettim."

Seyirciler arasında bir şaşkınlık dalgası yayıldı. Nefesim

kesildi. "Neden? Bütün dünya bilmek istiyor," dedi Jax.

"Bir süreliğine Luke Graham olmayı deneyeceğim. Ünlü bir balerinle çıkan işsiz aktör, umarım kızının hokey takımıyla kış tekmelemesini izlerken onunla lahana cipsi yer."

NE?

Benim düşündüğüm ve tüm seyircilerin yüksek sesle söylediği şey buydu.

"Anne, baba, bana destek olur musunuz?" Luke bakışlarını seyircilerin üzerinde gezdirerek sordu.

Başımı kalabalığa doğru çevirdiğimde yaşlı bir çiftin durduğunu gördüm. El sallıyorlardı. Aman Tanrım, onları Luke'la yaptığımız görüntülü konuşmadan tanıdım. Burada ne işleri vardı?

"Bunlar senin ailen mi?" Jax sordu.

"Bu doğru. Janet ve Tom. Aspen, Hawaii yerine, piknik için benimle Nebraska'ya gel. Sierra da. Beni tanımanızı istiyorum. *Beni*. Luke'u. Sadece Luke."

Seyirciler sessizdi. Jax
sessizdi.

Luke bana baktı.

Seyirciler bana baktı. Jax
bana baktı.

Kamera aracılığıyla tüm dünya bana baktı.

Luke'a bir şans verdim mi? Aşka bir verdim mi? *Bana* bir şans verdim mi?

LUKE

ASPEN HIÇBİR ŞEY SÖYLEMİYORDU. Kalbim boğazıma düğümlemişti. Kameralar için numara yaptığımı mı düşünüyordu? Belki de bu kötü bir fikirdi. Belki-

"Evet," dedi.

Bir saniye ona baktım. "Evet?" Tekrar ettim. *Bu şu anlama mı geliyordu.*

"Evet dedi!" Jax bağırdı, benden daha heyecanlı görünüyordu.

Seyirciler alkışladı.

"Evet mi?" Aspen'in mavi gözlerine bakarak tekrarladım.

Başını salladı. Taburemden zıpladım ve ensesini avuçladım. Jax bir şeyler söylüyordu ama ne ona ne de başkasına dikkat ediyordum.

"Söyle kaplan. Kelimeleri duymaya ihtiyacım var," diye mırıldandım.

"Evet. Seninle Nebraska'ya geleceğim. Seni seviyorum"

Bitirmesine izin vermedim çünkü ağzım onun ağzındaydı. Tatlı, yumuşak. BENİMKİNİ.

Teşekkürler.

LUKE

"Evet, millet, görünüşe göre bekar kızımız üç numaralı bekarı seçti! İşler pek planlandığı gibi gitmedi ama ne de olsa burası Vahşi Vahşi Batı! Bu bölüme ev sahipliği yaptığı için Hunter Valley, Montana'ya özel teşekkürler. Ben Jax Johnson ve bir dahaki sefere daha fazla *Cowboy Goes A Courtin'* ile görüşmek üzere!"

Sunucu programı bitirirken Aspen'i öpmeyi bırakmadım. "Gösteri bitti.

Artık hava almaya çıkabilirsin."

Genç bir ses "Anne, herkes bakıyor" diyene kadar onu öpmeyi bırakmadım.

Geri çekilmeden önce Aspen'in dudaklarıma gülümsediğini hissettim. Uzaklara bakmadan önce gözleri bir anlığına benimkileri tuttu.

Evet, herkes bakıyordu.

Sierra, Bayan Waddle ile ailem, Mallory, Georgia, Theo, hatta Clay ve Brandon.

Elimde olmadan sııttım ve kolumu Aspen'in omzuna doladım.

"Üzgün olduğumu söylemeliyim ama değilim," diye itiraf ettim. Clay ve Brandon'a baktım. "Kırgın değil misiniz?"

Neyse ki gülümsüyorlardı, yüzüme yumruk atmaya hazır değillerdi. Bunu hak etmiştim ve bunu kabul edecektim çünkü Aspen'den vazgeçmeyecektim.

"Hayır, tebrikler," dedi Clay.

Brandon yanıma geldi, elimi sıktı ve omzuma bir şaplak attı. Aspen'e göz kırptığında homurdandım ve onu güldürdüm.

Sierra annesine doğru atıldı ve onu kucakladı. Aspen eğildi ve başının üstünü öptü.

"Hey Champ," dedim ona. "Hokey kampı nasıldı?"

Cevap verirken küçük yüzü aydınlandı. "Harika. Sana alan savunması alıştırmalarından bahsetmeliyim."

"Tanıştığımıza memnun oldum, tatlım," dedi annem ve Aspen'in omzunu sıktı. "Luke'un bebek kitabını getirdim, hazır olduğunda sana o fotoğrafları göstereceğim."

"Belki de Sierra'yla ziyarete geldiklerinde kullanmak üzere saklarsınız," dedi babam.

Theo yaklaştı ve bana anlam veremediğim bir bakış attı. Neşterleri cebinde miydi? "Bir şeyleri doğru yaptığında, cimrilik etmezsin," dedi başını sallayarak.

"Aman Tanrım, bu çılgıncaydı!" Mallory ellerini sallayarak konuştu. "Bunu yaptığına inanamıyorum. Yani, kendini aşka aç dediğimde, Aspen, canlı yayında demek istemedim!"

Aspen kızardı.

"Yapımcıların Montana'ya geri dönüp dönmeyeceklerinden emin değilim. Ama benim işim bitti. Hunter Valley gösterisi kimsenin unutacağı bir şey olmayacak!" Georgia gülerek şöyle dedi.

"Hadi gidip kutlayalım," dedi Mallory.

Hâlâ gülümseyen ama biraz şoka girmiş olan Aspen'e baktım.

Bayan Waddle, "Sanırım çifte kumrular biraz yalnız başlarına kutlama yapmak isteyebilirler," dedi. "Sierra, benimle gelip yeni dostlarımız Bay ve Bayan Graham için akşam yemeği hazırlamama yardım edebilirsin."

"Tamam ama buldog taşını bensiz mi buldun anne?" Sierra sordu. "Gidip görmek istiyorum."

Aspen başını eğdi. "Hayır, onu tekrar aramaya gitmedik."

"Bu hafta gidebiliriz," diye ekledim ve kalacağımı açıkça belirttim.

"Bulldog kayası mı?" Bayan Waddle sordu.

Sierra yaşlı kadına baktı ve başını salladı. "Evet, Büyükanne Paytak. Annem onu buldu ve kaybetti ve şimdi onu görmek istiyorum."

"Oh, o taşı biliyorum. Tıpkı bir buldog köpeğine benziyor," diye yorum yaptı Bayan Waddle.

Aspen'in gözleri büyüdü. "Bulldog taşını biliyor musun?"

Bayan Waddle şaşırmış görünüyordu. "Tabii ki! Bay Waddle ve ben o kayanın üzerinde piknik yapardık. Sanırım ilk çocuğumuz onun üzerinde dünyaya geldi. Benim zamanımda kovboylar böyle kur yapardı."

Ağzım açık kaldı, sonra güldüm çünkü... vay canına.

"Nerede o?" Sierra sordu, neyse ki gebe kalmanın ne anlama geldiğini sormadı. "Birlikte gidip görebilir miyiz?"

"Ne zaman istersen," dedi Bayan Waddle ona. "Tam olarak nerede olduğunu biliyorum öyle."

Aspen gülmemek için dudağını ısırarak bana . Ev sahibesi, onun Evlatlık büyükanne ve sevgili dostum, onun yerini başından beri biliyordu.

"Ben de bu kayayı görmek istiyorum," diye ekledi Mallory. "Hayatım boyunca burada yaşadım ve adını hiç duymadım."

Kaya hakkında bir grup tartışması başladı ve ben artık yeter dedim. Aspen'in kalmasına ihtiyacım vardı. Kendimi ve niyetimi canlı yayında ilan etmiş olabilirdim ama ona nasıl hissettiğimi söylemeliydim. Ne istediğimi. Tek başıma. Elini tutarak onu sahneden indirdim ve aile ve arkadaş dediğimiz çılgın insan grubundan uzaklaştırdım.

ASPEN

"Programda söylediklerim doğruydu. Sana hiç yalan söylemedim, kaplan."

Yoga stüdyomda yerde oturuyorduk, sırtımız aynalı duvara dönüktü. Luke bizi kasabaya geri götürürken hiç konuşmamıştık. Bir şekilde buraya gelmiştik. Ama mantıklıydı. Yalnız kalabileceğimiz tek sessiz yer burasıydı. Bayan Waddle, Sierra ve Luke'un ailesini ağırlayacaktı, bu yüzden üst kattaki dairemde yalnız kalmamızın imkânı yoktu. Belki de Bayan Waddle'ın bildiği bulldog kayasını görmek için ormana gitmişlerdir.

Bunu bildiğine ve tam olarak nerede olduğunu bildiğine inanamadım. Başından beri bunun farkında olsaydım tüm bunlar tamamen önlenebilirdi.

"Biliyorum," diye mırıldandım Luke'a.

Eli her zamanki gibi ensemdeydi. Sanki beni tuttuğu yer orasıydı. Beni rahatlatmak için. Onun olduğumu bilmek için.

"Biliyor musun?" Bana açıklıkla ve biraz da endişe ya da korkuyla baktı. Gözleri dudaklarıma kaydı.

Beni öpmesini isteyerek başımı salladım. "FBI'dan arkadaşın ."

Gözleri büyüdü ve parmakları bir dokunuşla sıkılaştı. "Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

Kahretsin."

"Gösteri başlamadan önce," diye itiraf ettim.

"Lütfen bana eski sevgiline para vermediğini söyle." Sesinde bir parça çaresizlik vardı.

"Ne? Hayır."

"Şükürler olsun." İç çekti. "Theo'ya emin olmasını söyledim-" "Theo ile konuştun mu?"

Öfkelendi. "Evet. Klinikten hasta olarak randevu aldım. Odun kesme makinesi getirme ihtimali olmadan onu görmenin en güvenli yolunun bu olduğunu düşündüm. Ona senden Duncan'a, oradan da annene giden olası para yolundan bahsettim. Yemin ederim geçen geceki partiden sonrasına kadar hiçbir şey bilmiyordum. Mark aradı ve... kahretsin. O paranın sende olması benim hatamdı ve seni uyarmak için sana ulaşamadım. Seni korumak zorundaydım."

"Demek bu yüzden avukatı getirdi," diye mırıldandım. "Theo parayı vermediğimi biliyordu, bu yüzden FBI'daki adamın gelmesini bekliyordu herhalde."

İç çekti. "İyi biri. O... Klinikteki herkese bel soğukluğum olduğunu söylediğinden beri bunu söylediğime inanamıyorum ama iyi bir adam."

"Umarım bu cömertlik bana da uzanır çünkü muhtemelen hokey organizasyonundan büyük burs bağışın için sana teşekkür eden bir telefon alacaksın" dedim.

Gözleri büyüdü, sonra güldü. "Şimdiye kadar yaptığım en iyi bağış. Tanrım, kaplan." Sanki kendini daha fazla tutamamış gibi beni öptü. "Her şeyin bu kadar boka saracağını hiç düşünmemiştim. Sana yardım ettiğimi sanıyordum ama sonra her şeyi daha da kötüleştirdiğim ortaya çıktı."

"O parayı saklamayacaktım. Annemle yakınlaşmak için yaptığını düşündüğümde değil."

Başını sertçe salladı. "Hayır, öyle değil. I-"

"Biliyorum. *Şimdi*. Ailemle tanıştın ve neden bu kadar berbat durumda olduğumu anlayabilirsin. Aşk konusunda o kadar bıkkınım ki herkesin bunu bana karşı kullanmasını bekliyorum."

"Ah, bebeğim. Hayır."

"Neden gerçekten benimle birlikte olmak istediğini hayal edemiyordum. Bu yüzden sahte bir ilişki kurmak daha kolaydı. Böylece seni kendimden uzak tutabilirdim. Sana karşı ne hissettiğimin bir önemi yoktu çünkü beni incitecek bir şey yapmanı bekliyordum. Sonra da yaptın."

Gözleri kapandı ve parmakları bir kez daha boynumu sıktı.

"Çok özür dilerim. Her şeyi yanlış yaptım. Sana aşık olduğumu o ilk gece söylemeliydim. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmediğimi. Sana Mark'tan bahsetmeliydim ama dürüst olmak gerekirse, seni görür görmez ona siktir olup gitmesini söyledim çünkü sen benimdin. Ertesi gün mesaj attı ve senin hakkında ne düşündüğümü sordu. Ona bu işe karışmadığımı söyledim çünkü önemsiz sorulara cevap vermek dışında pek konuşmasak da senin iyi bir kız olduğunu biliyordum." Telefonunu eline aldı. "Al. Mesajları görebilirsin."

Başımı salladım ve elimi onun elinin üzerine koydum. "Sana inanıyorum."

"Ondan sonra onu ve soruşturmayı unuttum. Yemin ederim, annenle akraba olduğunu bilmiyordum. Partiye kadar."

"Biliyorum."

"Öyle mi?"

Başımı salladım. "Mark bana söyledi. Ama senden şüphe etmemeliydim. Hayatımı sır olarak sakladım, sadece senden değil, arkadaşlarımdan da. Mallory annemin senatör olduğunu da dans ettiğimi de bilmiyordu. Bana çok kızdı."

"Sana aşık oldum, Aspen Lane. Hem de çok. Seni seviyorum. Seviyorum ama sanırım yeniden yapmamız gerek."

"Yeniden mi?" Merak ettim. Bana bunun bittiğini mi söylüyordu? Bu-

Başını salladı. "Evet." Elini uzattı ve ben de ona baktım. Kafam karışmıştı.

"Ben Luke Graham. Ailemle birlikte Hunter Valley'i ziyaret eden işsiz bir aktörüm. Bence sen hayatımda gördüğüm en güzel şeysin ve seni daha yakından tanımak istiyorum. Bana bir şeyler anlatır mısın?"

Gözlerim yaşlarla doldu ve sertçe yutkunup elini sıktım. Sonra elimi ters çevirdi ve iç bileğimi öpebilmek için dudaklarına götürdü.

"Ben Aspen Lane. Hayatımın bir parçası olmayan boktan ebeveynlerim var ve onlardan biri uzun süre hapiste kalabilir. Benim hayatım *olan* bir kızım var. Yoga eğitmeniyim ve..." Derin bir nefes aldım. "Bir balet."

"Aferin kızıma," diye mırıldandı. "Benim için dans et."

Hiçbir şey söylemedim ve başparmağını yanağımda gezdirdi. "Benim için dans et," dedi tekrar, sonra alnımdan öptü.

Ayağa kalktım, ofisime gittim ve pointe ayakkabılarımı aldım. Onları kovboy çizmeleriyle değiştirdim.

Sonra tek kişilik bir seyircinin önünde dans ettim.

LUKE

ASPEN BENİ ŞAŞIRTTI. Güzel mavi elbisesiyle dans etti. Döndü. Döndü. Sıçradı. Öyle zarif bir şekilde eğildi ve döndü ki hayran kaldım. Bu inanılmaz yeteneğini dünyadan sakladı. Ondan uzaklaştı çünkü hiçbir zaman bir destek sistemi olmadı. Ailesi ona bir metadan fazlası olarak değer vermedi. Aspen'in dünyaya getirdiği bir başka muhteşem şey olan Sierra'ya hamile kaldığı için onunla ilişkilerini kestiler.

Bunu daha fazla saklayamazdı. Kendini saklamayacaktı.

Yapamazdı. Onun yeteneğini bilmemek dünya için inanılmaz derecede zalimce olurdu.

Aspen durdu, sanki sadece kafasının içinde duyduğu müzik sona ermiş gibi bir poz verdi.

Bana doğru baktı.

Parmağımı çarpıttım.

Bana doğru geldi. Elini tuttum, onu aşağıya ve kucağıma çektim, böylece bana sarıldı.

"İnanılmaz yeteneklisin." "Bunu
nl TV yıldızı söylüyor."

Başımı salladım. "Hepsi sahte, kaplan. Benim her şeyim sahte. Senin
yeteneğın sıkı çalışma ve dehadan geliyor. Benim olduğuna inanamıyorum."

Zor nefes alıyordu ve yanakları kızarmıştı. Ekip saçlarına ne yaptıysa
artık, vahşî ve kıvırcıktı, omuzlarına dökülüyordu.

"Lütfen benim olduğunu söyle," diye mırıldandım. Ya da
neredeyse yalvardım. "Sen sahte değilsin Luke," diye cevap
verdi. "Bana karşı hiç öyle olmadın." "Hayır. Senin için değil."

"Ben seninim," diye yemin etti.

"yle mi?" Emin olmak isteyerek sordum. Onun gibi olmaya *ihtiyacım
vardı*. Kucağımda olduğunu bilmek. Benimle birlikte. Sadece benimle. Luke
Graham.

"Evet. Şimdi beni pecek misin?"

Sırıttım, elimi boynunun arkasına attım, onu kendime çektim ve ağzımı
onunkine dayadım. Bir saat, bir dakika, bir gün sonra geri çekildim,
elbisesinin önündeki düğmelere başladım. Beni onun vücudundan uzak tutan o
kadar çok dğme vardı ki güldüm.

Sonunda, lanet olası sonunda, elbise ayrıldı. Elbiseyi omuzlarından ittim
ve onu soluk pembe bir sutyen ve ona uygun bir külotla bıraktım.

"Benim," dedim, öne doğru eğildim ve pamuğın arasından göğüs ucuna
yapıştım.

"Luke!" bağırdı, parmakları saçlarıma dolanmıştı.

Kahretsin, onu özledim. Vücudunu. Kokusunu. Ona zevk verebileceğimi
bilmeyi. Bu ihtiyacı karşılayacak kişi bendim. Onu ığlık attırmak için.

"Daha fazla," dedi, başımı göğsünden uzaklaştırmak.

Kemerime uzandı ve çözmeye başladı.

"Açgözlü bir amın mı var, kaplan?"

"Evet," dedi cesurca, en ufak bir çekingenlik göstermeden.

Serbest kaldığımda beni kökünden ucuna kadar okşadı. İnanılmaz bir hisle
tısladım.

"Yukarı," dedim.

Bana baktı ve dediğimi yapmasını bekledim. Yavaşça dizlerinin üzerine kalktı.

"Şu külotu yana kaydır ve bana o mükemmel amcığını göster."

Yaptı ve... lanet olsun, benim için ıslanmıştı.

"Üzerimde kay. Acele etme. Tam oturduğunu biliyorsun." O da öyle yaptı, yavaşça sikimin üzerine oturdu.

"Sakin ol, kaplan. Acele etme," dedim dişlerimi sıkarak. Hiç de acele etmiyordu. Benim üzerimde kendini beceriyor, beni kendini boşaltmak için kullanıyordu. Bu benim için sorun değildi ama boşalmaya çok yakındım. Beni çırılçıplak soyuyordu ve hiç bu kadar inanılmaz bir şey hissetmemiştim. Çok sıkı. Çok sıcak. Çok ıslak.

"Aspen, prezervatif yok," dedim. Diğer zamanlarda hep korunmuştuk. Diğer doğum kontrol yöntemleri hakkında konuşmamıştık. Belki de bunu ben taşaklarımı onun içine sokmadan önce yapmalıydık ama bunun sonuçları vardı ve o bunların herkesten daha çok farkındaydı.

Kıpırdamadan durdu, iç duvarları beni sıkıyordu.

SİKTİR! "Doğum kontrol hapı kullanıyorum," dedi.

"Çok şükür," diye cevap verdim, sonra kalçalarını kavradım ve onu kaldırıp indirdim, her aşağı indiğinde onu sert ve derin bir şekilde doldurdum.

"Evet. Kahretsin, çok iyi bir kız. Benim için gel. Gel ve seni ."

"Luke!" diye bağırdı, boşalırken etrafımda kenetlendi ve beni sağarak kuruttu.

Bana binerken başını geriye atmıştı ve ben o kadar sert boşaldım ki yıldızları gördüm.

Geleceğimi gördüm ve o gelecek Aspen'deydi. İşleri biraz ters ve çokça berbat yapmış olabilirdik ama bu işi başaracaktık.

Sahtesini bu kadar iyi yapabiliyorsak, gerçeğini de yapabiliriz.

ASPEN

İki yıl önce kazdığım çukurdan çay tenekesini ÇIKARDIM. Onu havaya kaldırdığımda herkes alkışladı. Yüzüğü toprağa koyduğumda, bir şişe şarapla baş başa kalmıştım.

Şimdi, arkadaşlarımla birlikteydim. Ve ailemle.

Tanrım, buna inanamadım. Başımı çevirdim ve herkese gülümsedim. Bayan Waddle bizi götürdüğü bulldog kayasının yanındaki katlanır kamp sandalyesinde oturuyordu. Sierra, Jackson ve Johnny kayanın üzerinde duruyordu. Mallory ve Theo, Bayan Waddle'ın yanında yere oturmuştu. Janet ve Tom birkaç metre ötede ağaçların arasından Hunter Vadisi'nin manzarasına bakıyorlardı. Söylediklerine göre, Sierra'yla ertesi gün gideceğimiz Peckers Cutoff'ta pek fazla çam ya da tepe yoktu. Luke'la birlikte. Bir hafta geçirmek ve kardeşleri, yeğenleri ve yeğenleriyle piknik yapmak için. Sierra'nın sığır gütmesi, kovboy kız olması ve fiskiyelede oynaması için. Luke ve benim sadece... olabileceğimiz bir yere.

Önce bu yüzüğü almam gerekiyordu. Luke yanımda diz çöktü, kutuyu açışımı ve yüzük kutusunu çıkarışımı izledi. Kutuyu açıp ona elmas yüzüğü gösterdim.

"Onu gömdüğün için seni suçlamıyorum. Oldukça çirkin," dedikten sonra gülümsedi.

Ona vurdum ve güldüm.

"Sana vereceğim yüzüğü biliyorum."

Gülümsemem düştü. "Ne?"

"Sana evlenme teklif ettiğimde. Bana öyle bakma. Bugün olmayacak." Eğildi ve beni öptü. "Anne, ninemin yüzüğünü hazırladın mı?" diye seslendi.

"Ne zaman istersen!" karşılık verdi.

"Gördün mü? Ne zaman hazır olursak," diye mırıldandı. "Daha sonra." "Öpüşmek. İğrenç!" dedi Jackson.

"Sonra," diye kabul ettim. Onunla evlenmek istiyordum ama bir gün. Sevmeye alışmam gerekiyordu. Sevmeye. Hayatıma girmesine izin vermeye. Bunu hak ettiğimi kabul etmeye. Etrafımda bunu benden hak eden insanlar olduğunu.

"O kayanın üzerinde öpüşmekten çok daha fazlasını yaptım genç adam," dedi Büyükanne Waddle.

Yüzüğü yerine koydum, çay kutusunun kapağını kapattım ve ayağa kalktım.

Theo elini uzatarak, "Bunu eski avukatına iletmesi için Nathan'a vereceğim," dedi. Ona uzattım. Minnettarlıkla. "Yakın zamanda yüzüğe ihtiyacı olacağından değil. Parmaklıklar arkasından biriyle evleneceğini sanmıyorum. Annenle birlikte kalamayacak olmaları çok kötü."

Bana söylenene göre -televizyonum olmadığı ve annem hakkında bir şeyler duymak için televizyon izlemeyi reddettiğim için- Senato'dan istifa etmişti. O ve Duncan hapisteydiler ve büyük olasılıkla hapis cezasını içeren savunma anlaşmalarını kabul edeceklerdi.

Bunun benimle ne ilgisi var?

Hiçbir şey. Kesinlikle hiçbir şey.

Ailemle ilişkimi yıllar önce bitirmiştim ama onları tekrar görmek, Luke'un onlarla tanıştığını ve geçmişimi bildiğini bilmek hayatımın o kısmına bir kapanış getirmişti. Yüzüğü bulduğumda Duncan'la da işim resmen bitmişti.

Bulldog kayasının önünde tam bir daire çizdim.

"Gerçekten de bir bulldog köpeğine benziyor," dedi Luke, beni kollarına çekip kayaya bakarak. "Hadi herkesin önünde bir fotoğrafını çekelim."

"Bunu sosyal medyaya mı koyuyorsun?" Mallory sordu. "Herkes onu bulmak isteyecektir."

"O zaman yeri gizli tutmamız gerekecek," diye karşı ıktı Luke. "Sierra, burayı gizli tutabilir misin? Johnny? Jackson?"

"Hangi bulldog taşı?" Sierra sırtarak sordu.

"İşte benim kızım," dedi Luke ve kolunu kaldırarak kızın kayanın tepesinden aşağı eğilip ona yumruk atmasını sağladı.

Cep telefonum çaldı ve şortumun cebinden çıkardım. "Ben Georgia," dedim herkese.

"I Biliyorum sen gidiyor için bazı penis-adlı yer içinde Nebraska yarın," dedi. "Bence beklemek isteyeceksiniz."

"Ne? Neden?"

" nk  az önce İspanya'daki bale şirketinden bir telefon aldım. Luke'un sosyal medyadaki dans klibini görmüşler ve seni tanımışlar. Sonra sanırım gösteriyi izlediler ve yeni bir ismin olduğunu anladılar. Her neyse, gelip onlarla dans etmeni istiyorlar. Özel bir gösteri."

Luke yüzümdeki şaşkınlığı görmüş olmalı. "Sorun nedir?"

Başımı salladım. "Yok bir şey. Georgia, eski bale kumpanyamın özel bir gösteri yapmamı istediğini söyledi."

Mallory yerden zıpladı, yanıma geldi ve kollarını bana doladı. "Bu inanılmaz! Başarıyorsun!"

Mallory'nin omzunun üzerinden Luke'a baktım. "Yapıyorsun, kaplan."

Başımı salladım. Yapıyordum. Georgia'ya teşekkür ettim ve ayrıntıları daha sonra  ğreneceğime söz vererek görüşmeyi sonlandırdım.

Hayat. Arkadaşlar. Aşk. Hepsine sahiptim.

Tom, Luke'un telefonunu ondan alarak, "Hadi sperstarla bir fotoğraf ektirelim," dedi.

"İşte . Luke, ortaya geç," dedim. "Luke değil," diye dzeltti Tom.

"Evet anne," dedi Sierra. "Sen."

Bayan Waddle kolumu okşayarak, "Sen sperstarsın, tatlım," dedi.

Luke, Johnny ve Jackson'ın sahte oğrme sesleri çıkarmasını umursamadan beni oğt. "Haklılar. Sperstar sensin."

"Ya seninki?" Ben sordum. "Ve benimki."

LUKE

"HER ŞEY PLANLANDI," dedi annem, elinde kocaman bir servis kâsesiyle arka kapıdan çıkarken. Onu masanın ortasına koydu. Patates salatası. En sevdiğim.

Aspen elinde dumanı tüten mısır koçanı tabağıyla arkasından geldi.

Çocuklar çığlık atıyor, bağılıyor, fiskiye'nin altında oynuyor ve Kaydırak'ı kullanıyorlardı. İki gündür buradaydık ve Sierra çok eğleniyordu. Yeğenlerim ve yeğenlerim onu çabucak aralarına almışlardı.

Ailem döndükten bir gün sonra Peckers Cutoff'a gitmiştik. Aspen İspanya seyahatimizi bir hafta erteleyebilmişti, böylece önce buraya gelebilecektik.

Evet, İspanya gezimiz. Sanki onun eski bale kumpanyasıyla çalışmasını ve performansını izlemeyi kaçıracakmışım gibi. Sierra da bizimle geliyordu. Sabırsızlanıyordum.

Babam, erkek ve kız kardeşlerim ve onların eşleriyle birlikte piknik masasındaydık. Güneş batıyordu. Barbekü ve yaz çimenlerinin kokusu

havayı doldurdu.

Burayı sevmiştim. Burası evimdi. Ama Aspen tabağı yere bırakıp gülümsediğinde, *onun* benim evim olduğunu anladım.

"Planlanan nedir?" Ben sordum.

Annem karşımdaki piknik bankına yerleşirken, "Sen haftaya İspanya'ya gideceksin ve biz de performansa yetişeceğiz," dedi.

Bakışlarımı buzlu çay bardağını alıp bir yudum içen Aspen'e çevirdim. Annemin büyük bir planlama yapıyor olmasından rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

"Planın bu olduğunu sanıyordum," dedim.

Annem başıyla onayladı. "Evet ama Sierra burada bizimle kalacak. Onu bizimle birlikte İspanya'ya getireceğiz."

Gözlerim büyüdü ve tekrar Aspen'e baktım. "Bu senin için sorun değil mi?" Çocukların oynadığı yere baktı. "Kalmak istiyor. İstedi... hatta yalvardı, bu yüzden ona hayır diyemedim çünkü bencilce her zaman yanımda."

Bu duyguyu biliyordum. Bencilce Aspen'in tamamen bana ait olmasını istedim.

"İyi olacak," diye önerdi kız kardeşim Audrey. "Kızlarla birlikte yatıya kalmayı planladı bile. Arka bahçedeki trambolinde uyumayı planlıyorlar."

Bu, Aspen'in yapmaktan hoşlanacağı bir şeye benziyordu.

Annem bana bir bakış attı. Bu sefer bana teklif ettiğini fark ettim. Sadece Aspen ile bir hafta. İspanya'da. Çocuksuz. Anne baba yok. Sadece biz. Ve onun bale çalışması.

Kulağa mükemmel geliyordu.

"Şimdi tek yapmamız gereken sana bir iş bulmak evlat," dedi babam.

Kardeşim Matt bir mısır almak için ayağa kalkarken, "Saç modeli olabilirsin," diye araya girdi.

"Sen sadece kıskanıyorsun," diye çıktım.

"Çok düzgün," diye ekledi sırtarak. Saç çizgisi gerilemişti ve saçlarını kafa derisine yakın bir yerden kestiriyordu. "Ama yüzüm o kadar yakışıklı ki kelliğimi telafi ediyor."

"Aynen öyle bebeğim," dedi karısı Nicky, omzunu sıvazladıktan sonra eğilip yanağından öptü.

"Aslında," diye başladım. Tekrar Aspen'e baktım. Duramazdım. O benimdi. Burada, Nebraska'da benimleydi. Ailemle birlikte. O da artık bizden biriydi, Sierra kadar iyi uyum sağlamıştı. "Bana bir iş teklifi geldi."

Gözleri büyüdü. "Öyle miydin?"

Belki de bunu herkese duyurmadan önce ona söylemeliydim ama Aspen ve Sierra ahırda babam ve atlarla birlikteyken telefon geldi.

Başımı salladım.

Herkes yemeyi bıraktı ve bakakaldı.

"Eee?" Audrey sordu.

"Başka bir film anlaşması mı?" Matt

sordu. Başımı salladım.

"TELEVIZYON."

"Shep Barnes olarak mı kalacaksın?" Aspen sordu.

Bu da çekimler için Los Angeles'ta olmam gerektiği anlamına geliyordu ve bu da yılın büyük bir kısmını aldı.

"Hayır. Kontratımı bitirmek zorundayım ama bu sadece birkaç bölüm daha sürecek. Sonra beni öldürecekler."

Diğer kız kardeşim Natalie'nin nefesi kesildi. "Hayır! Shep Barnes ölemez!"

Omuz silktim. "Henüz senaryoyu görmedim. Belki de iki gün boyunca asansörde mahsur kaldığım o şeker striptizciyle evlenirim ve gün batımına doğru yol alırız."

"O zaman ne yapıyorsun? Yeni bir dizi mi? Bu Los Angeles'ta kalmak zorunda olduğun anlamına mı geliyor?" Annem sordu. Bilmek istediğini biliyordum ama Aspen öğrenmek zorunda kalmasın diye soruyordu.

"Hayır. Hunter Valley'de çekiliyor."

Herkes bir an sessiz kaldı, sonra herkes aynı anda sesini yükseltti. Ayağa kalktım, masanın etrafından dolaşıp Aspen'e gittim. Yanına çömeldim. Yüzünü bana dönmek için biraz döndü. Gergin olduğunu görebiliyordum. Endişeliydi. İnsanlar onu terk etmişti. Alışkın şey buydu ama artık değil. Ona kalıcı olacağımı kanıtlayacaktım. Şu andan itibaren.

"Georgia beni aradı." Aspen'in gözleri büyüdü. "Hunter Valley'deki halkla ilişkiler sorumlusu," diye ekledim onunla tanışmamış olan kardeşlerim için. "*Cowboy Goes a Courtin'* programının yapımcıları yeni programın sunucusu olmamı istiyorlar."

"Ne?" Aspen nefes verirken söyledi.

Başımı salladım. "Jax Johnson yeni bir yarışma programına başlayacak ve benim onun yerini almamı istiyorlar."

"Hunter Valley'de mi?" diye sordu.

"Sanırım benim küçük dublörülüğüm ve gerçekten kovboy ülkesinde çekilmiş olması izleyicilerin hoşuna gitti. Sezonun geri kalanını orada çekecekler. Benimle birlikte."

"Kardeşim, yarışma programı sunucusu!" Audrey havaya doğru bağırdı. "Lise buluşmanızda bu iyi gider."

Gözlerimi devirmiştım. Bu umurumda bile değildi. Sadece Aspen'in ne düşündüğü. "Bir yarışma programı sunucusuyla birlikte olmak senin için sorun değil mi?"

Ellerimi tuttu. "Bir filmde oynamak istemiyor musun? Bir yarışma programı sunucusu o kadar da-"

"Tam da istediğim şey."

"*Bir yarışma programı sunucusu* mu?" diye tekrarladı.

"Hayır. Sana yakın olmak. Sam'in benim için başka roller üzerinde çalışmasını sağlayacağım, ama bizim için uygun olanı seçeceğim. Seninle olmak istiyorum kaplan. Bundan sonrasını biz düşünürüz."

Gözleri yaşlarla doldu.

"Kahretsin, ağlama."

Başını iki yana salladı. "Üzgün değilim. Ben...

mutluyum." Sırıttım. İçimi çektim. "Güzel. Siktir, bu çok iyi."

"Balerin ve yarışma programı sunucusu. Bu bir aşk kitabı olmalı," diye atıldı Natalie.

"Arkadaşım Lindy romantik romanlar yazıyor. Bu fikri ona açacağım," dedi Aspen. "Sonsuza dek mutlu bir olduğu sürece," diye ekledim, sonra öpmek için yaklaştım
Ona. Ona benim olduğunu hatırlat.

BONUS İÇERİK

Tahmin edin ne oldu? Sizin için bazı bonus içeriklerim var! [E-posta listeme](#) kaydolun. Bazı kitaplarım için sadece abonelerime özel bonus içerikler olacak. Kaydolmak, bir sonraki kitabım çıkar çıkmaz haberdar olmanızı da sağlayacak (ve ücretsiz bir kitap kazanacaksınız... vay canına!)

Her zaman olduğu gibi... kitaplarımı ve bu çılgın yolculuğu sevdiğiniz için teşekkürler!

Vanessa

VAGON TRENİNE KATILIN!

Facebook'ta iseniz, lütfen kapalı grubum Wagon Train'e katılın!
kaçırmayın!

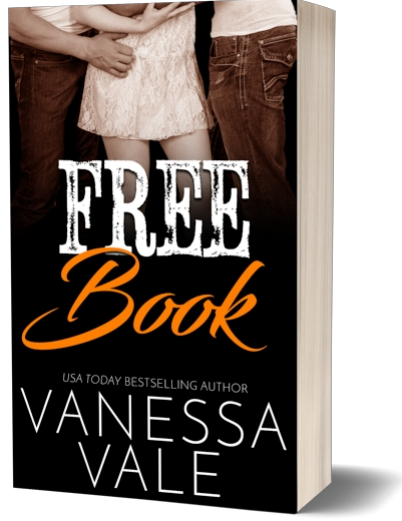
<https://www.facebook.com/groups/vanessavalewagontrain/>

BEDAVA KİTAP ALIN!

Yeni çıkan kitaplardan, ücretsiz kitaplardan, özel fiyatlardan ve diğer yazar çekilişlerinden ilk siz haberdar olmak için posta listeme katılın.

<http://freeromanceread.com>

AYRICA VANESSA VALE TARAFINDAN

Kitaplarımın en güncel listesi için: vanessavalebooks.com

İnsan Avında

Man Hunt

Man Candy

Man Cave

Man Splain

Man Scape

Man Handle

Man Spread

Milyarlık

Mirasçılar

Yaralı Kusurlu

Kırık

Alfa Dağı

Kahra

man Asi

Savaşçı

Milyarder Çiftliği

Kuze

y

Güne

y

Doğu

Batı

Bekarlığa Veda

Müzayedesi Bana İpleri

Öğretin Dizginleri Bana

Verin Eyere Geri Dönün

Kurt Çiftliği

Kaba

Vahşi

Yabani

Savage

Fierce

Acımasız

İki İşaret

Evcilleşmemiş

Baştan

Çıkarılmış

Arzu Edilmiş

Bir Kovboydan Daha

Fazlası Güçlü ve

İstikrarlı Sert ve Hazır

Vahşi Dağ Adamları

Dağ Karanlığı Dağ

Zevkleri Dağ Arzusu

Dağ Tehlikesi

A Sınıfı Biftek

Sığır Fileto T-

Bone

Tri-Tip

Porterhouse

Etek Biftek

Küçük Kasaba Romantizmi

Montana Ateş

Montana Buz

Montana Isı

Montana Vahşi

Montana

Maden

Steele Çiftliği

Mahmuzlu

Karışık

Kementli

Bridgewater County

Ride Me Dirty Claim

Me Hard

Beni Hızlı Götür

Beni Yakın Tut

Beni Senin Yap

Beni Çılgınca

Öp

Slate Springs'in Mail Order Gelini

Şehvetli Bir Kadın

Vahşi Bir Kadın

Kötü Bir Kadın

Bridgewater Ménage

Onların Kaçak Gelini

Onların Kaçırılmış

Gelini Onların Asi

Gelini Onların Esir

Gelini Onların Değerli

Gelini Onların Noel

Gelini Onların İsteksiz

Gelini Onların Çalınmış

Gelini Onların Arsız

Gelini Onların Asi

Gelini Onların Pervasız

Gelini

Bridgewater Gelinler Dünyası

Lenox Çiftliği Kovboyları

Kovboylar ve

Öpücükler Spurs

& Satin

Dizginler &

Kurdeleler

Markalar &

Fiyonklar

Püsküller &

Danteller

Montana

Erkekleri

Kanun Adamı

Kovboy Kanun
Kaçağı

Standalones

Acımasız

Hepsi Benim & Gelin

Anlaşması Benim

Sert Aşk

İki Kat Daha Lezzetli

Kanunla Flört Ökseotu

Evliliği

Erkek Şekeri - Bir Boyama Kitabı

VANESSA VALE HAKKINDA

USA Today'in en çok satanlar listesinde yer alan Vanessa Vale, sadece aşık olmakla kalmayan, aynı zamanda sert bir şekilde aşık olan kötü çocuklarla baştan bir romantizm yazıyor. Kitapları bir milyondan fazla satmıştır. Batı Amerika'da yaşıyor ve her zaman bir sonraki hikâyesi için ilham buluyor.

vanessavaleauthor.com

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.